

รายงาน

คณะกรรมการการปกครอง สภาผู้แทนราษฎร

พิจารณาศึกษาเกี่ยวกับกฎหมาย กฎ ระเบียบ

ที่เกี่ยวข้องกับคณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม (ก.พ.ค.)

และแนวทางการเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบจากการยกเลิก

คำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๒๘/๒๕๕๓

ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๓

สำนักกรรมการ ๒

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

THAI NATIONAL ASSEMBLY LIBRARY

3961189772

คณะกรรมการการปกครอง

สภาผู้แทนราษฎร

นายชัย ชิดชอบ

ประธานคณะกรรมการ

นายรส มะลิผล

รองประธานคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง

นายวิรัตน์ วิริยะพงษ์

รองประธานคณะกรรมการ คนที่สอง

นายนิติวัฒน์ จันทร์สว่าง

รองประธานคณะกรรมการ คนที่สาม

นายขำนิ ศักดิ์เศรษฐ์

ประธานที่ปรึกษาคณะกรรมการ

นายนราพัฒน์ แก้วทอง

ที่ปรึกษาคณะกรรมการ

นายสรรพภัญญู ศิริไปล์

ที่ปรึกษาคณะกรรมการ

นายบุญแก้ว สมวงศ์

กรรมการ

นายทวีศักดิ์ อนรรฆพันธ์

กรรมการ

นายตี๋ใหญ่ พุนศรีธนากุล

กรรมการ

นายรังสิกร ทิมาตฤกะ

เลขานุการคณะกรรมการ

นายจักรพรรดิ ไชยสาส์น

ผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง

นายร่ำริ่ มามะ

ผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการ คนที่สอง

นายไผ่ ลิกค์

โฆษกคณะกรรมการ

นายอันวาร์ สาและ

โฆษกคณะกรรมการ

อนึ่ง ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๔ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๓๙ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ วันพฤหัสบดีที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๕๕ ที่ประชุมเห็นชอบให้ตั้งนายทวีศักดิ์ อนรรฆพันธ์ และนายสรรพภัญญู ศิริโปล เป็นกรรมการในคณะกรรมการการปกครอง สภาผู้แทนราษฎร แทนนายวิเชียร ขาวขำ ซึ่งได้พ้นจากกรรมการเพราะลาออก และนายจตุพร พรหมพันธุ์ ซึ่งได้พ้นจากกรรมการเพราะสมาชิกภาพสิ้นสุดลง ตามลำดับ

คณะกรรมการได้ดำเนินการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ขอความเป็นธรรมของนายวิวัฒน์ ฉันทานนุรักษ์ ผู้ตรวจราชการกรมการปกครอง และคณะ รวมจำนวน ๔๑ คน กรณี คณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม (ก.พ.ค.) มีคำวินิจฉัยให้กระทรวงมหาดไทยยกเลิกคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๒๘/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๓ เกี่ยวกับการเลื่อนระดับข้าราชการพลเรือน กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย จำนวน ๔๑ คน ให้ดำรงตำแหน่งในระดับสูงขึ้นจากตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับต้น (ระดับ ๘) เป็นตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูง (ระดับ ๙) ซึ่งคณะกรรมการได้พิจารณาศึกษาเกี่ยวกับกฎหมาย กฎ ระเบียบที่เกี่ยวข้องกับคณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม (ก.พ.ค.) เพื่อหาแนวทางและเหตุผลความเป็นไปได้ในการเยียวยา ผู้ได้รับผลกระทบจากการยกเลิกคำสั่งกระทรวงมหาดไทยดังกล่าว

บัดนี้ คณะกรรมการได้พิจารณาศึกษาเรื่องดังกล่าวเสร็จเรียบร้อยแล้ว จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรด นำเสนอที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

ชัย ชิดชอบ

(นายชัย ชิดชอบ)

ประธานคณะกรรมการการปกครอง

สำเนาถูกต้อง

(นายอนันต์ ต้นตึงค์)

ผู้อำนวยการสำนักกรรมการ ๒

กลุ่มงานคณะกรรมการการปกครอง

สำนักกรรมการ ๒

โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๒๖๐๔ - ๕

โทรสาร ๐ ๒๒๔๔ ๒๖๑๗

สาวิตรี นาวีระ รำ /พิมพ์

ยุพนา สำเนาเงิน /ตรวจ

ตรวจทาน

ยุพนา สำเนาเงิน

สาวิตรี นาวีระ

วรินทร์ทร ปณิธานธรรม

ไพรัช สุทธิเจริญ

ดนุพล นันตาแสง

วิชุด ปัจฉัยโคตา

พิมพ์นารา แรกกสิวิทย์

จิรพันธุ์ กุรสุรพงศ์

รายงาน

คณะกรรมการการปกครอง สภาผู้แทนราษฎร

พิจารณาศึกษาเกี่ยวกับกฎหมาย กฎ ระเบียบที่เกี่ยวข้องกับคณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม (ก.พ.ค.)

และแนวทางการเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบจากการยกเลิกคำสั่ง

กระทรวงมหาดไทย ที่ ๒๘/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๓

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๔ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑๓ (สมัยสามัญทั่วไป) เมื่อวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๔ ได้มีมติตั้งคณะกรรมการการปกครอง สภาผู้แทนราษฎร โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๑๓๕ และข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๘๒ (๑๘) กำหนดอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการในการกระทำกิจการพิจารณาสอบสวน หรือศึกษาเรื่องใด ๆ ที่เกี่ยวกับการบริหารราชการแผ่นดินส่วนกลางและส่วนภูมิภาค การพัฒนาระบบราชการ และการปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้อง แล้วรายงานต่อสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งคณะกรรมการได้ดำเนินการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ขอความเป็นธรรมของนายวิวัฒน์ ฉันทานนุรักษ์ ผู้ตรวจราชการกรมการปกครอง และคณะ รวมจำนวน ๔๑ คน กรณี คณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม (ก.พ.ค.) มีคำวินิจฉัยให้กระทรวงมหาดไทยยกเลิกคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๒๘/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๓ เกี่ยวกับการเลื่อนระดับข้าราชการพลเรือน กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย จำนวน ๔๑ คน ให้ดำรงตำแหน่งในระดับสูงขึ้นจากตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับต้น (ระดับ ๘) เป็นตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูง (ระดับ ๙) ซึ่งคณะกรรมการได้พิจารณาศึกษาเกี่ยวกับกฎหมาย กฎ ระเบียบที่เกี่ยวข้องกับ คณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม (ก.พ.ค.) เพื่อหาแนวทางและเหตุผลความเป็นไปได้ในการเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบจากการยกเลิกคำสั่งกระทรวงมหาดไทยดังกล่าว

บัดนี้ คณะกรรมการได้ดำเนินการพิจารณาศึกษาเรื่องดังกล่าวเรียบร้อยแล้ว จึงขอรายงานผลการพิจารณาต่อสภาผู้แทนราษฎร โดยมีรายละเอียด ดังนี้

วิธีการพิจารณาศึกษา

ในการดำเนินการพิจารณาศึกษาเกี่ยวกับกฎหมาย กฎ ระเบียบที่เกี่ยวข้องกับคณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม (ก.พ.ค.) และแนวทางการเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบจากการยกเลิกคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๒๘/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๓ นั้น คณะกรรมการได้ดำเนินการ ดังนี้

๑. การพิจารณาของคณะกรรมการ

- คณะกรรมการได้พิจารณาเรื่องร้องทุกข์ขอความเป็นธรรมของนายวิวัฒน์ ฉันทานนุรักษ์ ผู้ตรวจราชการกรมการปกครอง และคณะ รวมจำนวน ๔๑ คน กรณี คณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม (ก.พ.ค.) มีคำวินิจฉัยให้กระทรวงมหาดไทยยกเลิกคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๒๘/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๓ เกี่ยวกับการเลื่อนระดับข้าราชการพลเรือนกระทรวงมหาดไทย (จำนวน ๔๑ คน) ให้ดำรงตำแหน่งในระดับสูงขึ้นจากตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับต้น (ระดับ ๘) เป็นตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูง (ระดับ ๙) จำนวน ๒ ครั้ง คือ

๑) วันพฤหัสบดีที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๔

๒) วันพฤหัสบดีที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๔

โดยผู้ซึ่งคณะกรรมการได้เชิญมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความเห็น คือ

๑. นายวุฒิชัย เสาวโกมุท	ผู้ตรวจราชการกรมการปกครอง สำนักงานผู้ตรวจราชการกรมการปกครอง
๒. นายวิวัฒน์ ฉันทนานุรักษ์	ผู้อำนวยการส่วนยุทธศาสตร์และการข่าว สำนักผู้อำนวยการกองอาสารักษาดินแดน กรมการปกครอง (อดีตผู้ตรวจราชการกรมการปกครอง)
๓. นายไมตรี ไตรติลานันท์	ผู้ตรวจราชการกรมการปกครอง สำนักงานผู้ตรวจราชการกรมการปกครอง
๔. นายจักรพงษ์ เปี่ยมเมตตา	นายอำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ
๕. นายชัยณรงค์ บุญวิวัฒนาการ	นายอำเภอเมืองแม่ฮ่องสอน จังหวัดแม่ฮ่องสอน
๖. นายชัยวัฒน์ สารสมบัติ	นายอำเภอเมืองบึงกาฬ จังหวัดบึงกาฬ
๗. นายฐานุพงศ์ เจริญสุริภมย์	นายอำเภอเมืองนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์
๘. นายดำรงชัย เนรมิตตกพงศ์	นายอำเภอสตึก จังหวัดบุรีรัมย์
๙. นายบรรเจ็ด อนุเวช	นายอำเภอวิเศษชัยชาญ จังหวัดอ่างทอง
๑๐. นายประจวบ แสงสุวรรณ	นายอำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี
๑๑. นายไพศาล ตรีปัญญา	นายอำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี
๑๒. นายวิรัตน์ อสัมภินาวังค์	นายอำเภอเมืองตราด จังหวัดตราด
๑๓. นายศรัทธา คชพลายุกต์	นายอำเภอพระพุทธบาท จังหวัดสระบุรี
๑๔. นายสมชาย บำรุงทรัพย์	นายอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
๑๕. นายสมชาย อนุะวัชกุล	นายอำเภอเมืองอ่างทอง จังหวัดอ่างทอง
๑๖. นายสมบูรณ์ ศิริเวช	นายอำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี
๑๗. นายสันติชัย คงเถลิงศิริวัฒนา	นายอำเภอเมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์
๑๘. นายประดิษฐ์ ยมานันท์	นายอำเภอเมืองชุมพร จังหวัดชุมพร
๑๙. นายอภิสิทธิ์ สง่าศรี	นายอำเภอบ้านฉาง จังหวัดระยอง

ปรากฏข้อเท็จจริงว่า การยกเลิกคำสั่งกระทรวงมหาดไทยดังกล่าวส่งผลกระทบต่อสิทธิประโยชน์และโอกาสที่นายวิวัฒน์ ฉันทนานุรักษ์ และคณะ รวมจำนวน ๔๑ คน ควรจะได้รับต้องลดลงหรือล่าช้ากว่าเกณฑ์ที่กำหนด เช่น เงินประจำตำแหน่ง เครื่องราชอิสริยาภรณ์ การสอบเลื่อนระดับ ความเป็นอาวุโสราชการ รวมทั้งการเสื่อมเสียชื่อเสียง เกียรติยศ เกียรติภูมิ

๒. คณะกรรมาธิการได้มีมติตั้งคณะอนุกรรมาธิการขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณาศึกษาเกี่ยวกับกฎหมาย กฎ ระเบียบที่เกี่ยวข้องกับคณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม (ก.พ.ค.) และแนวทางการเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบจากการยกเลิกคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๒๘/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๓ ดังมีรายนามต่อไปนี้

๑. นายวิรัตน์ วิริยะพงษ์	ประธานคณะอนุกรรมาธิการ
๒. นายรส มะลิผล	อนุกรรมาธิการ
๓. นายรังสิกร ทิมตฤกะ	อนุกรรมาธิการ
๔. นายจักรพรรดิ ไชยสาส์น	อนุกรรมาธิการ
๕. นายรารี มามะ	อนุกรรมาธิการ
๖. นายธานี สามารถกิจ	อนุกรรมาธิการ
๗. นายวิวัฒน์ ฉันทนานุรักษ์	อนุกรรมาธิการ
๘. นายประดิษฐ์ ยมานันท์	อนุกรรมาธิการ
๙. นายจักรพงษ์ เปี่ยมเมตตา	อนุกรรมาธิการ
๑๐. นายชัยภัฏ จันทรวีไล	เลขานุการคณะอนุกรรมาธิการ

๓. คณะอนุกรรมาธิการได้พิจารณาศึกษาเกี่ยวกับกฎหมาย กฎ ระเบียบ และกระบวนการพิจารณาที่เกี่ยวข้องกับคณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม (ก.พ.ค.) ตลอดจนแนวทางการเยียวยาผู้ที่ได้รับผลกระทบจากการยกเลิกคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๒๘/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๓ ดังกล่าว ในที่ประชุมคณะอนุกรรมาธิการ จำนวน ๑๔ ครั้ง โดยผู้ซึ่งคณะกรรมาธิการได้เชิญมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความเห็น คือ

กระทรวงมหาดไทย

๑. นายประชา เตรีตัน	รองปลัดกระทรวงมหาดไทย
๒. นายบุญส่ง เตชะมณีสถิต	รองอธิบดีกรมการปกครอง
๓. นายนที มนตรีวัต	หัวหน้ากลุ่มงานบรรจุแต่งตั้ง กองการเจ้าหน้าที่ สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย
๔. นายภาณุวัฒน์ พุทธเกษตร	หัวหน้ากลุ่มงานบรรจุแต่งตั้ง กองการเจ้าหน้าที่ กรมการปกครอง

สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน

๑. นายศรัณย์ พรไพศาลดี	ผู้อำนวยการสำนักพิทักษ์ระบบคุณธรรม
๒. นายพรชัย เมธาภรณ์พงศ์	นิติกรชำนาญการพิเศษ
๓. นางสาวกมลลักษณ์ อ้นอารี	นิติกรชำนาญการพิเศษ
๔. นางนพมาศ สุขเกษม	นักทรัพยากรบุคคลเชี่ยวชาญ
๕. นางสาวสุลักษณ์ ธรรมานุสติ	นักทรัพยากรบุคคลเชี่ยวชาญ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

๑. นายอภิวัฒน์ คงชาติ

นักกฎหมายกฤษฎีกาชำนาญการพิเศษ

๒. นางสาวรรรภา บุญศิริ

นักกฎหมายกฤษฎีกาชำนาญการ

๔. คณะกรรมาธิการได้พิจารณารายงานของคณะอนุกรรมาธิการพิจารณาศึกษาเกี่ยวกับกฎหมาย กฎ ระเบียบที่เกี่ยวข้องกับคณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม (ก.พ.ค.) และแนวทางการเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบจากการยกเลิกคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๒๘/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๓ เป็นจำนวน ๓ ครั้งแล้ว จึงขอเสนอรายงาน ข้อเสนอแนะ พร้อมข้อเสนอแนะของกรรมาธิการ ในการพิจารณาศึกษาเรื่องดังกล่าว เพื่อให้สภาผู้แทนราษฎรพิจารณา หากสภาผู้แทนราษฎรมีมติเห็นชอบ ขอให้โปรดส่งรายงานและข้อเสนอแนะ ไปยังคณะรัฐมนตรี ศาล หรือองค์กรตามรัฐธรรมนูญ และให้หน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องได้ทราบและดำเนินการ แก้ไขปัญหาความเดือดร้อนพร้อมสร้างความเป็นธรรมให้แก่ข้าราชการ เพื่อใช้เป็นแนวทางการปฏิบัติต่อไป

(นายรังสิกร ทิมาตฤณะ)

เลขานุการคณะกรรมาธิการ

คำนำ

การพิจารณาและคำวินิจฉัยของคณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม (ก.พ.ค.) ที่สั่งให้กระทรวงมหาดไทยยกเลิกคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๒๘/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๓ เกี่ยวกับการเลื่อนระดับข้าราชการพลเรือน กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย จำนวน ๔๑ คน ให้ดำรงตำแหน่งในระดับสูงขึ้นจากตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับต้น (ระดับ ๘) เป็นตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูง (ระดับ ๙) โดยการพิจารณาและวินิจฉัยของ ก.พ.ค. มิได้ให้ผู้ได้รับผลกระทบเป็นอย่างมาก โดยตรงทั้ง ๔๑ คน ได้มีโอกาสโต้แย้งหรือชี้แจงข้อเท็จจริงแต่อย่างใด คณะกรรมการการปกครองสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งมีอำนาจหน้าที่กระทำการ พิจารณาสอบสวน หรือศึกษาเรื่องใด ๆ ที่เกี่ยวกับการบริหารราชการแผ่นดินส่วนกลางและส่วนภูมิภาค การพัฒนาระบบราชการ และการปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้อง แล้วรายงานต่อสภาผู้แทนราษฎร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า เรื่องดังกล่าวมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง สมควรที่จะได้ทำการพิจารณาศึกษาอย่างละเอียด รอบคอบ และครอบคลุมในทุกประเด็นที่เกี่ยวข้อง จึงได้มีมติตั้งคณะอนุกรรมการขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณาศึกษาเกี่ยวกับกฎหมาย กฎ ระเบียบที่เกี่ยวข้องกับคณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม (ก.พ.ค.) และแนวทางการเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบจากการยกเลิกคำสั่งดังกล่าว เพื่อให้ความเป็นธรรมแก่ผู้ได้รับผลกระทบตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ที่วางหลักไว้ว่า บุคคลย่อมมีสิทธิมีส่วนร่วมในกระบวนการพิจารณาของเจ้าหน้าที่ของรัฐในการปฏิบัติราชการทางปกครองอันมีผลหรืออาจมีผลกระทบต่อสิทธิและเสรีภาพของตน และย่อมมีสิทธิพื้นฐานในกระบวนการพิจารณา ซึ่งอย่างน้อยต้องมีหลักประกันขั้นพื้นฐานเรื่องการได้รับการพิจารณาโดยเปิดเผย การได้รับทราบข้อเท็จจริงและตรวจเอกสารอย่างเพียงพอ การเสนอข้อเท็จจริง ข้อโต้แย้งและพยานหลักฐานของตน โดยคณะอนุกรรมการได้พิจารณาจากข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย ระเบียบ กฎ ข้อบังคับ ตลอดจนได้เชิญบุคคล/หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและผู้ได้รับผลกระทบโดยตรงเข้าร่วมประชุมชี้แจงเพื่อให้ข้อเท็จจริงและรายละเอียดข้อมูล ภายหลังจากที่คณะอนุกรรมการพิจารณาศึกษาเสร็จแล้ว และได้จัดทำเป็นรายงานเสนอต่อคณะกรรมการการปกครองสภาผู้แทนราษฎรได้ดำเนินการพิจารณา รวบรวมข้อมูล ข้อเท็จจริง สรุป วิเคราะห์ ประมวลผล รวมทั้งมีข้อสังเกต ข้อเสนอแนะ และแนวทางการเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบ แล้วจัดทำเป็นรายงานเสนอต่อสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาต่อไป ดังปรากฏตามรายงานการศึกษานี้

คณะกรรมการมุ่งหวังว่ารายงานผลการพิจารณาศึกษานี้ จะเป็นกรณีศึกษาให้หน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องตระหนักถึงภาระหน้าที่และความรับผิดชอบของตน และหาแนวทางการป้องกันมิให้เกิดเหตุการณ์เช่นนี้อีกต่อไปในอนาคต อีกทั้งเป็นกรณีศึกษาให้อนุชนรุ่นหลังใช้เป็นข้อมูลเอกสารเพื่อประกอบการศึกษาเหตุการณ์ดังกล่าวเป็นอุทาหรณ์ต่อไป

(นายชัย ชิดชอบ)

ประธานคณะกรรมการการปกครอง สภาผู้แทนราษฎร

สารบัญ

หน้า

รายงานคณะกรรมการการปกครอง สภาผู้แทนราษฎร
 พิจารณาศึกษาเกี่ยวกับกฎหมาย กฎ ระเบียบที่เกี่ยวข้องกับ
 คณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม (ก.พ.ค.) และแนวทางการเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบ
 จากการยกเลิกคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๒๘/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๓

สารบัญ	ก - ข
ส่วนที่ ๑ ความเป็นมา	๑
ส่วนที่ ๒ การพิจารณา	๑๑
๑. ที่มาของเรื่อง การร้องทุกข์ และการรับเรื่องร้องทุกข์	๑๑
๒. กระบวนการ การพิจารณาของ ก.พ.ค. และคำวินิจฉัย	๑๖
๓. ผลกระทบจากคำวินิจฉัยของ ก.พ.ค.	๓๗
๔. กระบวนการเยียวยา	๓๙
ส่วนที่ ๓ สรุปผลการพิจารณาประกอบข้อสังเกต และความคิดเห็นของคณะกรรมการ	๔๔
ส่วนที่ ๔ ข้อสังเกตของคณะกรรมการ	๕๒

ภาคผนวก

- ภาคผนวก ก สำเนาคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๒๘ /๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๓
เรื่อง เลื่อนข้าราชการ
- ภาคผนวก ข สำเนาหนังสือที่ว่าการอำเภอพร้าว ที่ ชม ๑๐๑๗/๐๔๔๘ ลงวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ เรื่อง การร้องทุกข์ความไม่เป็นธรรมในการเลื่อนตำแหน่ง
- ภาคผนวก ค สำเนาคำวินิจฉัย ก.พ.ค./ร้องทุกข์ ๑๑ เรื่องดำที่ ๕๓๒๐๐๒๗ เรื่องแดงที่ ๐๐๗๐๒๕๓ ลงวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๕๓ เรื่อง การร้องทุกข์กรณีเจ้าหน้าที่ออกคำสั่งเลื่อนข้าราชการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย
- ภาคผนวก ง สำเนาหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๒๐๒.๓/๙๘๔๙ ลงวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๕๓ เรื่อง ขอให้พิจารณาทบทวนคำวินิจฉัยของ ก.พ.ค. กรณียกเลิกคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๒๘/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๓
- ภาคผนวก จ สำเนาหนังสือคณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม ที่ นร ๑๐๑๐.๓.๒.๒/๗๑ ลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๓ เรื่อง การขอให้ ก.พ.ค. ทบทวนคำวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ (เรื่องดำที่ ๕๓๒๐๐๒๗ เรื่องแดงที่ ๐๐๗๐๒๕๓)

ภาคผนวก ฉ สำเนาหนังสือกรมการปกครอง ลงวันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๕๓ เรื่อง ร้องทุกข์ขอความเป็นธรรม ของนายวิวัฒน์ ฉันทานุกรักษ์ ผู้ตรวจราชการกรมการปกครอง และคณะ

ภาคผนวก ข

(๑.๑) สำเนาหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๐๗๐๘.๑/ว ๒๒ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๐ เรื่อง การคัดเลือกเพื่อเลื่อนข้าราชการพลเรือนสามัญชั้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งระดับ ๘ ลงมา และระดับ ๙ ระดับ ๑๐ ระดับ ๑๑

(๑.๒) สำเนาหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๐๗๐๘.๑/ว ๑๑ ลงวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๕๒ เรื่อง การแต่งตั้งข้าราชการ

(๑.๓) สำเนาหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๐๓/ว ๒๒ ลงวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๕๓ เรื่อง แนวทางในการปฏิบัติการคัดเลือกข้าราชการพลเรือนสามัญชั้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทบริหารและประเภทอำนวยการระดับสูง

(๑.๔) สำเนาหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๐๘/ว ๔๖ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๓ เรื่อง การดำเนินการกรณี ก.พ.ค. มีคำวินิจฉัย หรือ ก.พ. มีมติให้ยกเลิกคำสั่งแต่งตั้งข้าราชการพลเรือนสามัญ

(๑.๕) สำเนาหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๐๘/ว ๖ ลงวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๔ เรื่อง กำหนดระยะเวลาดำเนินการกรณี ก.พ.ค. มีคำวินิจฉัย หรือ ก.พ. มีมติให้ยกเลิกคำสั่งแต่งตั้งข้าราชการพลเรือนสามัญ

ภาคผนวก ข สำเนากฎกระทรวง ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๕๐) ออกตามความในพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ลงวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๐

ภาคผนวก ฉ สำเนาประกาศ คณะกรรมการการปกครอง สภาผู้แทนราษฎร ที่ ๔/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๔ เรื่อง ตั้งคณะอนุกรรมการพิจารณาศึกษาเกี่ยวกับกฎหมาย กฎ ระเบียบที่เกี่ยวข้องกับคณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม (ก.พ.ค.) และแนวทางการเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบจากการยกเลิกคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๒๘/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๓

เป็นผู้หนึ่งที่สมัครเข้ารับราชการพิจารณาคัดเลือกดังกล่าวด้วย แต่ไม่ได้รับการพิจารณาคัดเลือกทั้งที่ตนเองดำรงตำแหน่งนายอำเภอ (ระดับ ๘) หรือตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับต้นมาตั้งแต่วันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๔๑ เป็นเวลา ๑๑ ปีเศษ อัตราเงินเดือนเต็มขั้น ๕๐,๕๕๐ บาท จึงเป็นผู้มีอาวุโสสูงสุดในกลุ่มนายอำเภอระดับเดียวกัน ควรได้รับการพิจารณาเลื่อนตำแหน่งที่สูงขึ้น แต่ก็ยังไม่ได้รับการพิจารณา แม้จะได้ร้องขอความเป็นธรรมต่ออธิบดีกรมการปกครองเมื่อปี ๒๕๕๑ แล้วก็ตาม ดังนั้น นายประกาศิต มหาสิงห์ จึงได้มีหนังสือที่ว่าการอำเภอพร้าว ที่ ชม ๑๐๑๗/๐๔๔๘ ลงวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ เรื่อง การร้องทุกข์ความไม่เป็นธรรมในการเลื่อนตำแหน่ง ร้องทุกข์ต่อ ก.พ.ค.^๓ กรณีกระทรวงมหาดไทยออกคำสั่งแต่งตั้งเลื่อนระดับข้าราชการให้ดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูง กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย ตามคำสั่งกระทรวงมหาดไทยที่ ๒๘/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๓ โดยร้องว่าคำสั่งดังกล่าวไม่เป็นไปตามมาตรา ๔๒ และมาตรา ๕๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ กล่าวคือ

๑) การเลื่อนตำแหน่งไม่เป็นไปตามระบบคุณธรรม ที่เป็นธรรมนิยมการแต่งตั้งข้าราชการของกรมการปกครองที่ยึดหลักอาวุโสमानานและชดต่อประกาศกรมการปกครอง เรื่อง การคัดเลือกข้าราชการพลเรือนสามัญเพื่อเลื่อนขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูง ประเภทวิชาการ ระดับเชี่ยวชาญ กรมการปกครอง ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๓ ลงวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๕๒ ข้อ ๒ องค์กรประกอบพิจารณาจากประวัติราชการ ระยะเวลาการดำรงตำแหน่ง อัตราเงินเดือนปัจจุบัน อายุราชการ

๒) การเลื่อนตำแหน่งไม่คำนึงถึงพฤติกรรมทางจริยธรรมของบุคคล กล่าวคือ ผู้ร้องทุกข์ (นายประกาศิต มหาสิงห์) ประพฤติตนตามประมวลจริยธรรมของบุคคลที่กำหนดไว้ตามรัฐธรรมนูญ ไม่เคยกระทำผิดวินัย ตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ตามจรรยาวิชาชีพข้าราชการ มีความมุ่งมั่นแก้ไขปัญหาบ้านเมือง เช่น การแก้ไขปัญหาผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์ การแก้ไขปัญหาสารวิน เป็นต้น ประสบการณ์และผลงานที่ดำรงตำแหน่งมาเป็นระยะเวลานาน ควรนำมาเป็นองค์ประกอบการเลื่อนตำแหน่งซึ่งน่าจะมีความแตกต่างจากผู้ดำรงตำแหน่งนายอำเภอเพียง ๑ ปี

๓) การเลื่อนตำแหน่งและแต่งตั้งไม่คำนึงถึงประโยชน์ของทางราชการและการบริหารทรัพยากรบุคคล ต้องมีความเป็นกลางทางการเมือง กล่าวคือ การแต่งตั้งเลื่อนระดับครั้งนี้ก่อให้เกิดภาพพจน์ที่เสียหายต่อระบบราชการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งข้าราชการกรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย ที่รับผิดชอบดูแลทุกข์สุขของประชาชนจะต้องเป็นแบบอย่างที่ดีและเป็นกลางทางการเมือง แต่เกิดการวิ่งเต้นเพื่อให้ได้รับการแต่งตั้งและมีการออกคำสั่งแต่งตั้งล่าช้าเกินกว่าเวลาที่ได้มีการออกคำสั่งของทุกปี ตามปกติช่วงเดือนตุลาคม - พฤศจิกายน จึงเป็นลักษณะการประวิงเวลาและเลือกปฏิบัติไม่เป็นธรรม ทำให้ข้าราชการขาดขวัญกำลังใจ เสียหายต่อระบบคุณธรรมและประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการ

^๓ ดูรายละเอียดเพิ่มเติม ภาคผนวก ข

มาตรา ๔๒ การจัดระเบียบข้าราชการพลเรือนสามัญตามพระราชบัญญัตินี้ ให้คำนึงถึงระบบคุณธรรมดังต่อไปนี้

(๑) การรับบุคคลเพื่อบรรจุเข้ารับราชการและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งต้องคำนึงถึงความรู้ความสามารถของบุคคล ความเสมอภาค ความเป็นธรรม และประโยชน์ของทางราชการ

(๒) การบริหารทรัพยากรบุคคล ต้องคำนึงถึงผลสัมฤทธิ์และประสิทธิภาพขององค์กรและลักษณะของงาน โดยไม่เลือกปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรม

(๓) การพิจารณาความดีความชอบ การเลื่อนตำแหน่ง และการให้ประโยชน์อื่นแก่ข้าราชการต้องเป็นไปอย่างเป็นธรรมโดยพิจารณาจากผลงาน ศักยภาพ และความประพฤติและจะนำความคิดเห็นทางการเมืองหรือสังกัดพรรคการเมืองมาประกอบการพิจารณาไม่ได้

(๔) การดำเนินการทางวินัย ต้องเป็นไปด้วยความยุติธรรมและโดยปราศจากอคติ

(๕) การบริหารทรัพยากรบุคคลต้องมีความเป็นกลางทางการเมือง

มาตรา ๕๒ การสรรหาเพื่อให้ได้บุคคลมาบรรจุเข้ารับราชการเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง ต้องเป็นไปตามระบบคุณธรรมและคำนึงถึงพฤติกรรมทางจริยธรรมของบุคคลดังกล่าว ตลอดจนประโยชน์ของทางราชการ ทั้งนี้ ตามที่กำหนดในหมวดนี้

รายงาน

คณะกรรมการการปกครอง สภาผู้แทนราษฎร

พิจารณาศึกษาเกี่ยวกับกฎหมาย กฎ ระเบียบที่เกี่ยวข้องกับ

คณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม (ก.พ.ค.) และแนวทางการเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบจากการยกเลิกคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๒๘/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๓

ส่วนที่ ๑

ความเป็นมา

ด้วยคณะกรรมการการปกครอง สภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๓ (นายภุชงค์ รุ่งโรจน์ ประธานคณะกรรมการ) ได้รับการเสนอเรื่องจากนายวิวัฒน์ ฉันทนานุรักษ์ ผู้ตรวจราชการกรมการปกครอง และคณะกรรมการจำนวน ๔๑ คน ผ่านศูนย์ประสานงานคณะกรรมการ เมื่อวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๓ หนังสือกรมการปกครอง ลงวันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๕๓ เรื่อง ร้องทุกข์ขอความเป็นธรรม^๑ กรณี คณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม (ก.พ.ค.) มีคำวินิจฉัยให้กระทรวงมหาดไทยยกเลิกคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๒๘/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๓ เกี่ยวกับการเลื่อนระดับข้าราชการพลเรือน กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย จำนวน ๔๑ คน ให้ดำรงตำแหน่งในระดับสูงขึ้นจากตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับต้น (ระดับ ๘) เป็นตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูง (ระดับ ๙) ซึ่งนายวิวัฒน์ ฉันทนานุรักษ์ ผู้ตรวจราชการกรมการปกครอง และคณะกรรมการจำนวน ๔๑ คน เป็นผู้ที่ได้รับการเลื่อนระดับจากคำสั่งกระทรวงมหาดไทยดังกล่าว และเป็นผู้ที่ได้รับผลกระทบทันทีจากคำวินิจฉัยของคณะกรรมการพิทักษ์คุณธรรม (ก.พ.ค.) คณะกรรมการจึงได้นำเรื่องนี้พิจารณาเมื่อวันพฤหัสบดีที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๕๓ และวันพฤหัสบดีที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๕๓ โดยจากการพิจารณาเอกสารข้อมูล และการรับฟังข้อมูล ข้อเท็จจริง จากผู้เสนอเรื่องและส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ ดังนี้

กระทรวงมหาดไทย ได้มีคำสั่ง ที่ ๒๘/๒๕๕๓ เรื่อง เลื่อนข้าราชการ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๓^๒ โดยให้ข้าราชการพลเรือน กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย ที่ดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับต้น (ระดับ ๘) ได้รับการเลื่อนระดับเป็นตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูง (ระดับ ๙) จำนวน ๔๑ คน (นายวิวัฒน์ ฉันทนานุรักษ์ และคณะ)

จากคำสั่งกระทรวงมหาดไทยดังกล่าว นายประกาศิต มหาสิงห์ นายอำเภอพร้าว จังหวัดเชียงใหม่ อ้างว่า หนังสือพิมพ์มติชนรายวันฉบับวันเสาร์ที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ ได้ลงข่าวการซื้อขายตำแหน่งผู้ว่าราชการจังหวัด รองผู้ว่าราชการจังหวัด และนายอำเภอ โดยเชื่อว่าน่าจะมีมูลความจริง และเห็นว่าตน

^๑ ดูรายละเอียดเพิ่มเติม ภาคผนวก ฉ

^๒ ดูรายละเอียดเพิ่มเติม ภาคผนวก ก

ซึ่งจากคำร้องข้างต้น นายประกาศิต มหาสิงห์ ขอให้ ก.พ.ค. ดำเนินการ ดังต่อไปนี้

๑. พิจารณาให้ผู้บังคับบัญชา หมายถึง ปลัดกระทรวงมหาดไทย และอธิบดีกรมการปกครอง ได้ชี้แจงเป็นหนังสือต่อผู้ร้องทุกข์ (นายประกาศิต มหาสิงห์) และข้าราชการกรมการปกครอง เพื่อให้ทราบข้อเท็จจริงดังกล่าวข้างต้น

๒. ให้ ก.พ.ค. วินิจฉัยตามอำนาจหน้าที่ และแจ้งให้ผู้บังคับบัญชาของผู้ร้องทุกข์ (นายประกาศิต มหาสิงห์) ได้ปรับปรุงเปลี่ยนแปลง แก้ไข เยียวยาให้ผู้ร้องทุกข์ (นายประกาศิต มหาสิงห์) ได้ดำรงตำแหน่งที่สูงขึ้น หรือยกเลิกคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๒๘/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๓ เรื่อง เลื่อนข้าราชการหากคำสั่งไม่เป็นไปตามมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ (คณะกรรมการพิจารณาเห็นว่าข้อเท็จจริงน่าจะเป็น มาตรา ๔๒)

ต่อมา ก.พ.ค. ได้มีคำวินิจฉัย เรื่องดำที่ ๕๓๒๐๐๒๗ เรื่องแดงที่ ๐๐๗๐๒๕๓ วันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๕๓ เรื่อง การร้องทุกข์กรณีเจ้าหน้าที่ออกคำสั่งเลื่อนข้าราชการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย^๕ โดยให้คำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๒๘/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๓ เป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย และให้กระทรวงมหาดไทยยกเลิกคำสั่งดังกล่าว พร้อมให้ดำเนินการคัดเลือกข้าราชการให้ดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูง กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทยเสียใหม่ให้ถูกต้องโดยเร็วต่อไป

จากการวินิจฉัยของ ก.พ.ค. ดังกล่าว ได้ส่งผลกระทบต่อข้าราชการผู้ได้รับการพิจารณาเลื่อนระดับให้ดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูง จำนวน ๔๑ คนข้างต้น ตามคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๒๘/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๓ ดังนั้น ข้าราชการที่ได้รับผลกระทบจำนวนนี้จึงได้มีหนังสือร้องทุกข์ขอความเป็นธรรมมายังคณะกรรมการพิจารณา เพื่อพิจารณาด้วยเหตุผลสำคัญหลายประการ และข้าราชการดังกล่าว บางส่วนได้ชี้แจงข้อมูล ข้อเท็จจริงต่อที่ประชุมคณะกรรมการ สรุปได้ ดังนี้

๑. เจตนารมณ์ของกฎหมายที่ต้องการให้มี ก.พ.ค. ขึ้นก็เพื่อเยียวยาแก่ผู้ร้องทุกข์ให้ได้รับความเป็นธรรมจากการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติของผู้บังคับบัญชา เพราะฉะนั้นอำนาจในการวินิจฉัยการยกเลิกคำสั่งต่าง ๆ ของ ก.พ.ค. ในเรื่องร้องทุกข์จึงต้องมีความหมายอย่างแคบ หมายถึง เฉพาะการแก้ไขหรือยกเลิกคำสั่งที่มีผลต่อผู้ร้องทุกข์โดยตรงเท่านั้น ซึ่งในที่นี้คือ ผู้ร้องทุกข์ (นายประกาศิต มหาสิงห์) เท่านั้นที่คับข้องใจที่ไม่ได้รับการแต่งตั้งเลื่อนระดับ แต่คำวินิจฉัยของ ก.พ.ค. กลับไปมีผลต่อผู้ร้องทั้ง ๔๑ คน ซึ่งเป็นบุคคลนอกพิจารณามีใช่คู่กรณีและไม่มีโอกาสได้ชี้แจงข้อเท็จจริง ประกอบกับคำวินิจฉัยของ ก.พ.ค. ก็มีได้เป็นหลักประกันว่าผู้ร้องทุกข์ (นายประกาศิต มหาสิงห์) จะได้รับการเยียวยาแต่อย่างใด

๒. คำวินิจฉัยและคำสั่งของ ก.พ.ค. กระทำโดยเจ้าหน้าที่ที่ขาดความเป็นกลางโดยมีกรรมการใน ก.พ.ค. คนหนึ่ง แสดงความคิดเห็นต่อสาธารณะเมื่อวันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ ซึ่งเป็นเวลาก่อนการวินิจฉัย และมีคำสั่งว่า การแต่งตั้งในกระทรวงมหาดไทยไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ และไม่นำเรื่องความรู้ความสามารถมาพิจารณา

^๕ ดูรายละเอียดเพิ่มเติม ภาคผนวก ค

๓. หากกรณีไม่สามารถดำเนินการตามข้อ ๑. และข้อ ๒. ได้ ให้ ก.พ. กำหนดวิธีการเยียวยาให้เกิดความเป็นธรรม เช่น ให้ดำรงตำแหน่งเดิมต่อไปจนกว่าจะมีการคัดเลือกข้าราชการให้ดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูง กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย ครั้งใหม่ ซึ่งในประเด็นนี้ ผู้แทน ก.พ. ไม่ได้ให้คำตอบที่ชัดเจนว่า จะสามารถดำเนินการได้หรือไม่ แต่ได้รับการยืนยันว่า ก.พ. ได้เตรียมนำเรื่องนี้เข้าสู่การประชุมใหญ่ของ ก.พ. แล้ว

จากการรับฟังข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นของบุคคลและส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง คณะกรรมการได้มีข้อสังเกต ดังนี้

๑. กรณีที่ผู้ร้องทุกข์ (นายประกาศิต มหาสิงห์) มีหนังสือร้องทุกข์ต่อ ก.พ.ค. เพื่อขอความเป็นธรรมในการเลื่อนตำแหน่ง และขอให้ ก.พ.ค. สั่งให้ปลัดกระทรวงมหาดไทยปรับปรุงเปลี่ยนแปลง แก้ไขเยียวยาให้ผู้ร้องทุกข์ (นายประกาศิต มหาสิงห์) ได้ดำรงตำแหน่งที่สูงขึ้น หรือยกเลิกคำสั่งกระทรวงมหาดไทยที่ ๒๘/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๓ ซึ่งกฎหมายก็ให้อำนาจ ก.พ.ค. ที่จะวินิจฉัยให้แก่ไขหรือยกเลิกคำสั่งและเยียวยาความเสียหายให้ผู้ร้องทุกข์หรือให้ดำเนินการอื่นใดเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม จะเห็นได้ว่า ก.พ.ค. มีอำนาจดำเนินการได้หลายกรณี แต่เหตุใด ก.พ.ค. จึงไม่สั่งให้ใช้มาตรการที่ทำให้ผู้ร้องทุกข์ได้รับการเยียวยาหรือดำเนินการอื่นใดเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม แต่กลับมีคำสั่งให้ดำเนินการยกเลิกคำสั่งที่นอกจากจะมีได้เยียวยาให้แก่ผู้ร้องทุกข์แล้ว ยังไปก่อให้เกิดปัญหาใหม่ในระบบบริหารงานบุคคลของข้าราชการพลเรือน ทั้งเกิดผลกระทบต่อบุคคลที่สามซึ่งมิใช่คู่กรณี

๒. หากมีข้อเท็จจริงว่า ผู้ได้รับการพิจารณาเลื่อนระดับตามคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๒๘/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๓ บุคคลใดบุคคลหนึ่งหรือบางส่วนมีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมหรือมีการแก้ไขคะแนนในการประเมิน ก็ควรที่จะยกเลิกคำสั่งเป็นการเฉพาะราย มิใช่ให้ยกเลิกคำสั่งทั้งหมด

๓. กรณีหลักเกณฑ์การให้คะแนนเพื่อใช้ในการประเมินบุคคลที่จะเลื่อนขึ้นดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูง ในส่วนของกรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย ซึ่งมีผู้แทน ก.พ. เข้าร่วมเป็นผู้กำหนดหลักเกณฑ์ด้วย และกรมการปกครองก็ยืนยันว่าเป็นหลักเกณฑ์ที่ถูกต้องและใช้ปฏิบัติมาโดยตลอดนั้น ก.พ.ค. เห็นว่า เป็นหลักเกณฑ์ที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายเนื่องจากมีเจ้าหน้าที่ (ผู้อำนวยการกองการเจ้าหน้าที่) ซึ่งเป็นผู้ที่ได้รับการประเมิน เป็นผู้ร่างหลักเกณฑ์การให้คะแนน ซึ่ง ก.พ. ได้ให้การทักท้วงไปแล้ว แต่การทักท้วงเกิดขึ้นภายหลังการคัดเลือก การทักท้วงนั้นก็จะเป็นผลให้การคัดเลือกเป็นไปโดยไม่ถูกต้อง และต้องถือว่าหลักเกณฑ์ดังกล่าวยังเป็นหลักเกณฑ์ที่ชอบด้วยกฎหมายในระหว่างการคัดเลือก

๔. กระบวนการพิจารณาของ ก.พ.ค. ซึ่งประกอบด้วยกรรมการ ๗ คน เป็นการพิจารณาโดยใช้ระบบโหวตสวนที่จะต้องเชิญผู้มีส่วนเกี่ยวข้องเข้าชี้แจงข้อเท็จจริงหรือโต้แย้งคำวินิจฉัยหรือคำสั่งตามกฎหมายหรือไม่ ซึ่งข้อเท็จจริงในกรณีนี้ ปลัดกระทรวงมหาดไทย เป็นผู้ออกคำสั่ง ที่ ๒๘/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๓ และผู้ได้รับการพิจารณาเลื่อนระดับทั้ง ๔๑ คนที่ได้รับผลกระทบจากคำวินิจฉัยของ ก.พ.ค. ไม่มีโอกาสได้เข้าชี้แจงข้อเท็จจริงหรือโต้แย้งแต่อย่างใด

๕. คำวินิจฉัยของ ก.พ.ค. ที่ให้กระทรวงมหาดไทยดำเนินการคัดเลือกข้าราชการให้ดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูงเสียใหม่ให้ถูกต้องโดยเร็วนั้น หากมีการคัดเลือกใหม่จะมีข้าราชการที่มีสิทธิได้รับการคัดเลือกเพิ่มขึ้นจากเดิมจำนวน ๔๓๑ คน เป็นจำนวนประมาณ ๖๐๐ คน ในขณะเดียวกันก็ยังไม่มีความชัดเจนว่า ผู้ได้รับการพิจารณาเลื่อนระดับทั้ง ๔๑ คน ตามคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๒๘/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๓ จะผ่านการประเมินทั้งหมด

๖. การที่ผู้แทน ก.พ.ค. เสนอแนะให้ผู้ได้รับการพิจารณาเลื่อนระดับทั้ง ๔๑ คน นำเรื่องเข้าสู่การพิจารณาของศาลปกครองนั้น จะสามารถกระทำได้ในขณะนี้หรือไม่ เนื่องจากยังไม่มี ความชัดเจนเกี่ยวกับ คู่กรณีระหว่าง ก.พ.ค. กับปลัดกระทรวงมหาดไทย

๗. อำนาจของ ก.พ.ค. ตามกฎ ก.พ.ค. ว่าด้วยการร้องทุกข์และการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๕๖ ที่กำหนดให้คำวินิจฉัยของ ก.พ.ค. เป็นที่สุดนั้น หากพิจารณาพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๑๒๓ จะกำหนดให้ ก.พ.ค. ออกกฎได้เฉพาะเรื่องที่อยู่ในวาระหนึ่ง และวาระสองเท่านั้น ส่วนผลของคำวินิจฉัยจะเป็นเรื่องที่อยู่ในวาระสาม ซึ่งบัญญัติว่า “เมื่อ ก.พ.ค. ได้พิจารณาเรื่องร้องทุกข์ประการใดแล้ว ให้หัวหน้าส่วนราชการระดับกรมที่อยู่ในบังคับบัญชาหรือรับผิดชอบ การปฏิบัติราชการขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรี หรือต่อรัฐมนตรี ปลัดกระทรวง รัฐมนตรีเจ้าสังกัด หรือ นายกรัฐมนตรี แล้วแต่กรณี ดำเนินการให้เป็นไปตามคำวินิจฉัยของ ก.พ.ค.” จึงเท่ากับเป็นการจำกัดให้ หน่วยงานที่กล่าวมาข้างต้นไม่สามารถดำเนินการเป็นอย่างอื่นได้ นอกจากจะต้องกระทำตามคำวินิจฉัยของ ก.พ.ค. เท่านั้น ในกรณีเช่นนี้ จึงเสมือนว่าไม่มีการถ่วงดุลอำนาจของ ก.พ.ค. และหากมีข้อเท็จจริงปรากฏ ขึ้นใหม่ที่เป็นผลให้คำวินิจฉัยของ ก.พ.ค. ต้องเปลี่ยนแปลง จะมีมาตรการแก้ไขในเรื่องนี้อย่างไร

อย่างไรก็ตาม จากการพิจารณาในที่ประชุมคณะกรรมการได้ปรากฏประเด็นเพิ่มเติมว่า เดิมมี ผู้ที่ได้รับผลกระทบจากคำสั่งแต่งตั้งของกระทรวงมหาดไทยข้างต้นเป็นจำนวน ๔๖ คน แต่เมื่อ ก.พ.ค. ได้มีคำวินิจฉัยดังกล่าวแล้ว ปรากฏว่ามีผู้ได้รับผลกระทบเป็นจำนวนทั้งสิ้น ๔๑ คน โดยไม่กระทบกับ อีกจำนวน ๕ คนทั้งที่เป็นคำสั่งเดียวกัน

คณะกรรมการเห็นว่า ในประเด็นข้อสังเกตของคณะกรรมการข้างต้นนั้น ควรมีการศึกษา รายละเอียดเพิ่มเติมหลายประเด็น โดยเฉพาะอย่างยิ่งวิธีการพิจารณาของ ก.พ.ค. การถ่วงดุลอำนาจของ ก.พ.ค. การกำหนดให้คำวินิจฉัยของ ก.พ.ค. เป็นที่สุด และหลักเกณฑ์ในการประเมินบุคคลที่จะเลื่อนขึ้นดำรงตำแหน่ง ประเภทอำนวยการระดับสูงที่กระทรวงมหาดไทยยืนยันว่าเป็นหลักเกณฑ์ที่ถูกต้อง เป็นต้น

ทั้งนี้ ในระหว่างการพิจารณาดำเนินการของคณะกรรมการการปกครอง สภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๓ ได้มีพระราชกฤษฎีกายุบสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๕๔ เป็นผลให้กรรมการพ้นจากตำแหน่ง ตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๙๙ (๑) จึงมิได้มีการพิจารณาเรื่องดังกล่าว อย่างต่อเนื่อง ต่อมา สภาผู้แทนราษฎร (ชุดที่ ๒๔) ได้ตั้งคณะกรรมการการปกครอง สภาผู้แทนราษฎร

ชุดที่ ๒๔ ขึ้นใหม่ มีนายชัย ชิดชอบ เป็นประธานคณะกรรมการ โดยคณะกรรมการได้นำเรื่องนี้พิจารณาเมื่อวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๔ ปรากฏข้อเท็จจริงว่า ผู้ที่ได้รับผลกระทบจากคำวินิจฉัยของ ก.พ.ค. ที่ให้กระทรวงมหาดไทยยกเลิกคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๒๘/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๓ ข้างต้นนั้น ได้รับการแต่งตั้งเลื่อนระดับเป็นตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูง (ระดับ ๙) แล้ว แต่สิทธิประโยชน์และโอกาสที่จะได้รับจากการเลื่อนระดับต้องลดลงหรือล่าช้ากว่าเกณฑ์ที่กำหนด คณะกรรมการจึงได้นำเรื่องนี้พิจารณาอีกครั้งเมื่อวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๕๔ ปรากฏผลการประชุม สรุปสาระสำคัญ ดังนี้

เมื่อกระทรวงมหาดไทยได้มีคำสั่งยกเลิกการเลื่อนระดับตำแหน่งตามคำวินิจฉัยของ ก.พ.ค. ดังกล่าว นายวิวัฒน์ ฉันทานุกรักษ์ และคณะ ที่ได้รับการเลื่อนระดับเป็นตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูง (ระดับ ๙) รวมจำนวน ๔๑ คน จึงต้องกลับไปดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับต้น (ระดับ ๘) อีกครั้ง ส่งผลให้สิทธิประโยชน์และโอกาสที่จะได้รับจากการเลื่อนระดับต้องลดลงหรือล่าช้ากว่าเกณฑ์ที่กำหนด เช่น

๑. เงินประจำตำแหน่ง : ผู้ที่ได้รับผลกระทบจากคำวินิจฉัยของ ก.พ.ค. หากดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับต้นจะได้รับเงินประจำตำแหน่งเท่ากับ ๑๑,๒๐๐ บาท แต่ถ้าดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูงจะได้รับเงินประจำตำแหน่งเท่ากับ ๒๐,๐๐๐ บาท จะเห็นได้ว่าจำนวนเงินดังกล่าวมีส่วนต่างกันเป็นจำนวน ๘,๘๐๐ บาท ซึ่งกรณีนี้ ก.พ.ค. ได้วินิจฉัยให้กระทรวงมหาดไทยยกเลิกคำสั่งการเลื่อนระดับเป็นตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูง ตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน ๒๕๕๓ จนกระทั่งผู้ที่ได้รับผลกระทบจากคำวินิจฉัยของ ก.พ.ค. บางราย ได้รับการคัดเลือกเข้ามาดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูงอีกครั้งเมื่อเดือนพฤษภาคม ๒๕๕๔ ดังนั้น ผู้ที่ได้รับผลกระทบจากคำวินิจฉัยของ ก.พ.ค. บางราย จึงไม่ได้รับเงินประจำตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูงที่ควรจะได้รับเป็นจำนวน ๕๒,๘๐๐ บาท นับตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน ๒๕๕๓ ถึงเดือนพฤษภาคม ๒๕๕๔ เป็นจำนวน ๖ เดือน

๒. เครื่องราชอิสริยาภรณ์ ชั้นสายสะพาย สายแรก : สิทธิของผู้ที่ได้รับผลกระทบจากคำวินิจฉัยของ ก.พ.ค. บางราย ที่จะเข้ารับพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์สายสะพายชั้นประถมาภรณ์มงกุฎไทย อันเป็นเกียรติยศแก่ผู้ที่ได้รับผลกระทบจากคำวินิจฉัยของ ก.พ.ค. รวมทั้งครอบครัว และวงศ์ตระกูล ต้องสูญเสียไป เนื่องจากผู้ที่ได้รับผลกระทบจากคำวินิจฉัยของ ก.พ.ค. ดังกล่าว ถูกเพิกถอนตำแหน่ง จนส่งผลให้ไม่ได้รับเสนอชื่อเข้ารับพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์สายสะพายชั้นประถมาภรณ์มงกุฎไทย เมื่อวันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๕๓

๓. การสอบเลื่อนระดับ : ผู้ที่ได้รับผลกระทบจากคำวินิจฉัยของ ก.พ.ค. ดังกล่าว ต้องเสียสิทธิในการสอบเลื่อนระดับที่สูงขึ้น เช่น สิทธิในการสอบเลื่อนระดับตำแหน่งประเภทบริหารระดับต้น อาทิ รองผู้ว่าราชการจังหวัด ปลัดจังหวัด เนื่องจากถูกลดตำแหน่งให้ดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับต้น ส่งผลให้โอกาสในการเติบโตทางราชการต้องช้าลงกว่าเดิมเป็นอย่างมาก

๔. **ความเป็นอาวุโสราชการ :** แม้ว่าผู้ที่ได้รับผลกระทบจากคำวินิจฉัยของ ก.พ.ค. ดังกล่าว สามารถสอบกลับเข้ามาดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูงอีกครั้ง ผู้ที่ได้รับผลกระทบจากคำวินิจฉัยของ ก.พ.ค. ดังกล่าว ก็ยังเสียอายุราชการในการคำนวณความเป็นอาวุโสราชการในตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูง ซึ่งความเป็นอาวุโสราชการมีผลอย่างมากต่อการสอบเลื่อนระดับเข้าสู่ตำแหน่งต่าง ๆ ที่สูงขึ้น

๕. **ชื่อเสียง เกียรติยศ เกียรติภูมิ :** ผู้ที่ได้รับผลกระทบจากคำวินิจฉัยของ ก.พ.ค. ดังกล่าว แต่ละคน มีประวัติการรับราชการเป็นระยะเวลาอันยาวนาน มีผลงานและคุณงามความดีเป็นที่ประจักษ์ หลายคนเป็นนายอำเภอ แหวนเพชร ข้าราชการพลเรือนดีเด่น แต่เมื่อมีการวินิจฉัยของ ก.พ.ค. ให้กระทรวงมหาดไทยยกเลิกคำสั่งดังกล่าว ส่งผลให้ผู้ที่ได้รับผลกระทบจากคำวินิจฉัยของ ก.พ.ค. กรณีนี้ต้องถูกลดระดับตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูงเป็นตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับต้น ผู้ที่ได้รับผลกระทบจากคำวินิจฉัยของ ก.พ.ค. ข้างต้นจึงเสื่อมเสียชื่อเสียงเกียรติยศ เกียรติภูมิที่ได้สั่งสมมา และต้องอับอาย คับข้องใจ ตลอดจนมีความทุกข์ในการถูกยกเลิกคำสั่งนั้น

อย่างไรก็ตาม นายวิวัฒน์ ฉันทนานุรักษ์ ผู้อำนวยการส่วนยุทธศาสตร์และการข่าว สำนักอำนวยการกองอำนวยการรักษาดินแดน กรมการปกครอง (อดีตผู้ตรวจราชการกรมการปกครอง) ให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่า กรณีคณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม (ก.พ.ค.) มีคำวินิจฉัยให้ยกเลิกคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๒๘/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๓ เกี่ยวกับการเลื่อนระดับข้าราชการพลเรือน กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย จำนวน ๔๑ คน ให้ดำรงตำแหน่งในระดับสูงขึ้นจากตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับต้นเป็นตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูงนั้น นายวิวัฒน์ ฉันทนานุรักษ์ และคณะ ได้ฟ้องต่อศาลปกครอง ซึ่งศาลปกครองได้พิจารณารับคำร้องไว้แล้ว

ในการนี้ เพื่อให้การพิจารณาศึกษาเรื่องนี้มีผลกระทบบรรเทาทุกข์ รอบคอบในข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย เหตุผลความเป็นไปได้ในการแก้ไขเยียวยา ตลอดจนประเด็นอื่น ๆ ที่ประชุมจึงได้มีมติตั้งคณะกรรมการขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณาศึกษาเกี่ยวกับกฎหมาย กฎ ระเบียบที่เกี่ยวข้องกับคณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม (ก.พ.ค.) และแนวทางการเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบจากการยกเลิกคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๒๘/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๓ ดังมีรายนามต่อไปนี้

๑. นายวิรัตน์ วิริยะพงษ์	ประธานคณะกรรมการ
๒. นายรส มะลิผล	อนุกรรมการ
๓. นายรังสิกร ทิมาตฤกะ	อนุกรรมการ
๔. นายจักรพรรดิ ไชยสาส์น	อนุกรรมการ
๕. นายรารี มามะ	อนุกรรมการ
๖. นายธานี สามารถกิจ	อนุกรรมการ
๗. นายวิวัฒน์ ฉันทนานุรักษ์	อนุกรรมการ
๘. นายประดิษฐ์ ยมานันท์	อนุกรรมการ
๙. นายจักรพงษ์ เปี่ยมเมตตา	อนุกรรมการ
๑๐. นายชัยภัฏ จันทรวีไล	เลขานุการคณะกรรมการ

โดยให้คณะกรรมการธิการ มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

๑. พิจารณาศึกษาเกี่ยวกับกฎหมาย กฎ ระเบียบ และกระบวนการพิจารณาที่เกี่ยวข้องกับคณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม (ก.พ.ค.) ตลอดจนแนวทางการเยียวยาผู้ที่ได้รับผลกระทบจากการยกเลิกคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๒๘/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๓ พร้อมข้อเสนอแนะ โดยให้นำเรื่องร้องทุกข์ขอความเป็นธรรมของนายวิวัฒน์ ฉันทานุกรักษ์ และคณะ กรณี คณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม (ก.พ.ค.) มีคำวินิจฉัยให้กระทรวงมหาดไทยยกเลิกคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๒๘/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๓ เกี่ยวกับการเลื่อนระดับข้าราชการพลเรือน กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย จำนวน ๔๑ คน ให้ดำรงตำแหน่งที่สูงขึ้นจากตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับต้น (ระดับ ๘) เป็นตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูง (ระดับ ๙) มาเป็นแนวทางประกอบการพิจารณา

๒. ดำเนินการอื่นใดตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๔ เป็นต้นไป

ส่วนที่ ๒

การพิจารณา

คณะกรรมการการได้รับฟังข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย ข้อคิดเห็นจากผู้เสนอเรื่อง และคณะที่ได้รับผลกระทบ พร้อมทั้งพิจารณารายงานการศึกษาของคณะอนุกรรมการที่รับฟังข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย ข้อคิดเห็นจากบุคคล/ส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนศึกษาจากเอกสารข้อมูล ปราบกฏผลการพิจารณาซึ่งมีเนื้อหาของการพิจารณาที่มีข้อมูลเป็นจำนวนมากโดยประกอบด้วยส่วนของข้อกฎหมาย กฎ ระเบียบ การตีความ ข้อพิจารณา ข้อสังเกต ข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะ และข้อสรุป คณะกรรมการจึงได้ดำเนินการเรียบเรียงรายงานชุดนี้ โดยแบ่งรายละเอียดการพิจารณาตามลำดับ ดังต่อไปนี้

๑. ที่มาของเรื่อง การร้องทุกข์ และการรับเรื่องร้องทุกข์
๒. กระบวนการ การพิจารณาของ ก.พ.ค. และคำวินิจฉัย
๓. ผลกระทบจากคำวินิจฉัยของ ก.พ.ค.
๔. กระบวนการเยียวยา

๑. ที่มาของเรื่อง การร้องทุกข์ และการรับเรื่องร้องทุกข์

๑.๑ รายละเอียดตามหนังสือร้องทุกข์ของนายประกาศิต มหาสิงห์ ที่ได้มีหนังสือ ที่ว่าการอำเภอพร้าว ที่ ชม ๑๐๑๗/๐๔๔๘ ลงวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ เรื่อง การร้องทุกข์ความไม่เป็นธรรมในการเลื่อนตำแหน่ง^๖ ร้องทุกข์ต่อ ก.พ.ค. เกี่ยวกับการบรรจุแต่งตั้งข้าราชการพลเรือนสามัญให้ดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูง ตามคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๒๘/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๓ โดยในเรื่องนี้ ผู้ร้องทุกข์ (นายประกาศิต มหาสิงห์) ได้ร้องเรียนขอความเป็นธรรมไปยังอธิบดีกรมการปกครองแล้วเมื่อปี ๒๕๕๑ แต่ไม่ได้รับการชี้แจงเหตุผลที่ไม่ได้รับการคัดเลือกทั้งที่มีความอาวุโสสูงที่สุดในการดำรงตำแหน่งนายอำเภอ หรือตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับต้นมาแล้ว ๑๑ ปี ๖ เดือน และเป็นผู้ที่จบหลักสูตรนายอำเภอรุ่นที่ ๓๗ ทั้งนี้ กลุ่มนายอำเภอที่จบหลักสูตรนายอำเภอรุ่นที่ ๓๗ เช่นเดียวกันอีกจำนวน ๑๕ คน ก็ยังไม่ได้รับการคัดเลือกเพื่อเลื่อนตำแหน่งเหมือนกับนายอำเภอที่จบหลักสูตรนายอำเภอรุ่นที่ ๓๖ ซึ่งได้รับการพิจารณาเลื่อนตำแหน่งทั้งหมดแล้ว ดังนั้น เมื่อ ก.พ.ค. ได้รับคำร้องทุกข์จากนายประกาศิต มหาสิงห์แล้ว จึงได้กำหนดประเด็นให้ปลัดกระทรวงมหาดไทย ชี้แจงใน ๓ เรื่อง ดังนี้^๗

๑) ให้แสดงข้อเท็จจริงเกี่ยวกับขั้นตอนการดำเนินการคัดเลือกข้าราชการพลเรือนสามัญเพื่อเลื่อนชั้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูง ของกรมการปกครองว่า เป็นไปตามแนวทางของหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๐๗๐๘.๑/ว ๒๒ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๔๐ และประกาศของกรมการปกครอง เรื่อง การคัดเลือกข้าราชการพลเรือนสามัญเพื่อเลื่อนชั้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูง ประเภทวิชาการระดับเชี่ยวชาญ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๓ อย่างไร

^๖ ดูรายละเอียดเพิ่มเติม ภาคผนวก ข

^๗ ดูรายละเอียดเพิ่มเติม ภาคผนวก ค หน้า ๑๑ บรรทัด ๕ ถึง บรรทัด ๒๒

๒) เหตุผลในการใช้ดุลยพินิจของคณะกรรมการคัดเลือกข้าราชการพลเรือนสามัญเพื่อเลื่อนขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูง ของกรมการปกครองที่พิจารณาเลื่อนข้าราชการพลเรือนสามัญที่ปรากฏว่าได้รับการคัดเลือก และเหตุผลในการใช้ดุลยพินิจที่ได้คัดเลือกผู้ร้องทุกข์เพื่อเลื่อนให้ดำรงตำแหน่งตามคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๒๘/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๓

๓) ในการพิจารณาคัดเลือกครั้งนี้มีผู้ได้รับคัดเลือกเพื่อเลื่อนขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนายอำเภอ (ประเภทอำนวยการระดับสูง) โดยมีคุณสมบัติเคยดำรงตำแหน่งนายอำเภอ (ประเภทอำนวยการระดับต้น) เพียง ๑ ปี ตามข้ออ้างของผู้ร้องทุกข์หรือไม่ ซึ่งหากมี ขอรบกวนเหตุผลในการใช้ดุลยพินิจในการคัดเลือกดังกล่าวเมื่อเทียบกับผู้ร้องซึ่งมีคุณสมบัติเคยดำรงตำแหน่งนายอำเภอ (ประเภทอำนวยการระดับต้น) ถึง ๑๑ ปี ๖ เดือน

ซึ่งปลัดกระทรวงมหาดไทยได้ชี้แจงประเด็นข้างต้นโดยยืนยันต่อ ก.พ.ค.^๕ สรุปได้ว่า กระบวนการพิจารณาคัดเลือกข้าราชการเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูง ของกรมการปกครอง เป็นไปตามขั้นตอนที่กำหนดในหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร. ๐๗๐๘.๑/ว ๒๒ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๔๐ เรื่อง การคัดเลือกเพื่อเลื่อนข้าราชการพลเรือนสามัญขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งระดับ ๘ ลงมา และระดับ ๙ ระดับ ๑๐ ระดับ ๑๑^๕ และประกาศกรมการปกครอง เรื่องการคัดเลือกข้าราชการพลเรือนสามัญเพื่อเลื่อนขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูง ประเภทวิชาการระดับเชี่ยวชาญ กรมการปกครอง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๓ ทุกประการ ส่วนเหตุผลในการใช้ดุลยพินิจของคณะกรรมการคัดเลือกข้าราชการพลเรือนสามัญเพื่อเลื่อนขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูง ของกรมการปกครองที่ได้คัดเลือกผู้ร้องทุกข์ (นายประกาศิต มหาสิงห์) เพื่อเลื่อนให้ดำรงตำแหน่งตามคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๒๘/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๓ เนื่องจากผู้ร้องทุกข์เป็นหนึ่งในจำนวนผู้ได้รับการเสนอรายชื่อให้เป็นผู้ที่เหมาะสม สมควรได้รับการพิจารณาแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูงของกรมการปกครอง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๓ แต่สาเหตุที่ไม่ได้รับการแต่งตั้งนั้นเนื่องจากมีคะแนนรวมทุกองค์ประกอบน้อยกว่าผู้ที่ได้รับการเสนอรายชื่ออื่น ๆ (เมื่อเทียบกับจำนวนตำแหน่งว่างที่มีจำนวนเพียง ๔๖ อัตรา) ซึ่งเป็นดุลยพินิจในการตัดสินใจเสนอรายชื่อตามแนวทางที่ ก.พ. กำหนดในหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร. ๐๗๐๘.๑/ว ๒๒ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๔๐ ที่กำหนดให้คณะกรรมการเสนอรายชื่อผู้ได้รับคัดเลือกต่อปลัดกระทรวง โดยเสนอเรียงลำดับผู้ซึ่งเหมาะสมที่สุดไว้ลำดับแรก และผู้ซึ่งเหมาะสมรองลงไปในลำดับต่อ ๆ กันไป อีกทั้ง กระทรวงมหาดไทยได้ยืนยันว่าในการแต่งตั้ง (เลื่อน) ข้าราชการขึ้นดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูงของกรมการปกครอง ตามคำสั่งกระทรวงมหาดไทยดังกล่าว ไม่มีข้าราชการที่ได้รับการแต่งตั้งเป็นผู้ที่มีคุณสมบัติเคยดำรงตำแหน่งนายอำเภอ (ประเภทอำนวยการระดับต้น) เพียง ๑ ปี แต่อย่างใด

^๕ รายละเอียดเพิ่มเติม ภาคผนวก ค หน้า ๑๑ บรรทัด ๒๓ ถึง หน้า ๒๕ บรรทัด ๒
ดูรายละเอียดเพิ่มเติม ภาคผนวก ช (๑.๑)

ทั้งนี้ ปลัดกระทรวงมหาดไทยได้มีหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๒๐๒.๓/๙๘๔๙ ลงวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๕๓ เรื่อง ขอให้พิจารณาทบทวนคำวินิจฉัยของ ก.พ.ค. กรณียกเลิกคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๒๘/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๓^{๑๐} โดยขอให้ ก.พ.ค. พิจารณาทบทวนคำวินิจฉัยดังกล่าว แต่ ก.พ.ค. ได้แจ้งกลับมายังปลัดกระทรวงมหาดไทยตามหนังสือคณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม ที่ นร ๑๐๑๐.๓.๒.๒/๗๑ ลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๓ เรื่อง การขอให้ ก.พ.ค. ทบทวนคำวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ (เรื่องดำที่ ๕๓๒๐๐๒๗ เรื่องแดงที่ ๐๐๗๐๒๕๓)^{๑๑} แจ้งว่า ก.พ.ค. ไม่อาจพิจารณาทบทวนคำวินิจฉัยดังกล่าวได้

ประกอบกับนายบุญส่ง เตชะมณีสถิต รองอธิบดีกรมการปกครอง แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกรณีนี้ สรุปได้ว่า ประเด็นการร้องเรียนของนายประกาศิต มหาสิงห์ นายอำเภอพร้าว จังหวัดเชียงใหม่ กรมการปกครองได้ชี้แจงในประเด็นดังกล่าวไปยัง ก.พ.ค. ตามคำร้องเรียนของนายประกาศิต มหาสิงห์ แล้ว ซึ่งกรณีที่ร้องเรียนว่า หลักเกณฑ์การวินิจฉัยของคณะกรรมการคัดเลือกข้าราชการของกรมการปกครองไม่เป็นธรรมนั้น กรมการปกครองเห็นว่า หลักเกณฑ์ในการคัดเลือกข้าราชการของกระทรวงมหาดไทย ได้มีการมอบหมายให้ อ.ก.พ. กระทรวง เป็นผู้พิจารณากำหนดหลักเกณฑ์ในการพิจารณาคัดเลือกข้าราชการ และที่ประชุม อ.ก.พ. กระทรวง ก็จะมีผู้แทนจากสำนักงาน ก.พ. เข้าร่วมประชุม อ.ก.พ. กระทรวงด้วย ซึ่งในการประชุมเพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ในการคัดเลือกข้าราชการก็ไม่ได้มีการหักท้วงจากผู้แทนสำนักงาน ก.พ. เกี่ยวกับหลักเกณฑ์ในการคัดเลือกข้าราชการของกระทรวงมหาดไทยว่ามีกำหนดหลักเกณฑ์โดยมิชอบ ซึ่งต่อมา เมื่อมีการคัดเลือกข้าราชการของกระทรวงมหาดไทย นายประกาศิต มหาสิงห์ ร้องเรียนว่าหลักเกณฑ์ในการคัดเลือกข้าราชการของกระทรวงมหาดไทยไม่เป็นธรรมนั้น ในความเป็นจริง ตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๐๗๐๘.๑/ว ๑๑ ลงวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๕๒ เรื่อง การแต่งตั้งข้าราชการ^{๑๒} ได้กำหนดว่า การพิจารณาแต่งตั้งข้าราชการให้ดำรงตำแหน่ง จะต้องพิจารณาโดยคำนึงถึงความรู้ ความสามารถ ความประพฤติ ผลงาน และประวัติการรับราชการแล้ว ศักยภาพในการปฏิบัติงานในตำแหน่งที่จะได้รับการแต่งตั้ง ส่วนองค์ประกอบเรื่องอาวุโสราชการจะนำมาใช้ประกอบการพิจารณาแต่งตั้งข้าราชการก็ได้

คณะกรรมการธิการเห็นว่า การที่ ก.พ. ได้ออกหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๐๗๐๘.๑/ว ๒๒ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๐ ข้างต้น ก็เพื่อใช้เป็นหลักเกณฑ์และเป็นแนวทางให้ข้าราชการพลเรือนสามัญทั่วประเทศยึดถือและปฏิบัติตาม รวมถึงกรณีนี้ที่จะต้องปฏิบัติตามหนังสือดังกล่าวด้วย ซึ่งหลักเกณฑ์ในการคัดเลือกข้าราชการของกระทรวงมหาดไทย ได้มีการมอบหมายให้ อ.ก.พ. กระทรวง เป็นผู้พิจารณากำหนดหลักเกณฑ์ และการประชุมของ อ.ก.พ. กระทรวง ก็จะมีผู้แทนสำนักงาน ก.พ. เข้าร่วมประชุมด้วย ซึ่งมีได้หักท้วงการออกหลักเกณฑ์การคัดเลือกข้าราชการแต่อย่างใด นอกจากนี้ทราบว่า ก.พ.ค. ได้นำเรื่องความอาวุโสทางราชการมาพิจารณาเป็นหลักในการวินิจฉัย ซึ่งไม่สอดคล้องกับหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๐๗๐๘.๑/ว ๑๑ ลงวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๕๒ ดังกล่าว ประกอบกับกระทรวงมหาดไทยก็ได้ปฏิบัติตามขั้นตอน หลักเกณฑ์

^{๑๐} ดูรายละเอียดเพิ่มเติม ภาคผนวก ง
^{๑๑} ดูรายละเอียดเพิ่มเติม ภาคผนวก ง
^{๑๒} ดูรายละเอียดเพิ่มเติม ภาคผนวก ข (๑.๒)

ตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๐๓/ว ๒๒ ลงวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๕๓ เรื่อง แนวทางในการปฏิบัติการคัดเลือกข้าราชการพลเรือนสามัญชั้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทบริหารและประเภทอำนวยการระดับสูง^{๑๓} อย่างครบถ้วนแล้ว คณะกรรมการเห็นว่า กรณีนี้ควรย้อนกลับไปพิจารณาจากกรณีที่ ก.พ.ค. ควรรับเรื่องไว้พิจารณา หรือไม่ เนื่องจากเรื่องดังกล่าวอาจเป็นความเข้าใจผิดของผู้ร้องทุกข์ (นายประกาศิต มหาสิงห์) ซึ่งไม่ได้ร้องทุกข์ตามหลักเกณฑ์ และไม่มีหลักฐานประกอบการร้องทุกข์ที่ชัดเจน แต่การพิจารณาของ ก.พ.ค. กลับมีลักษณะขยายผลคำร้องจนนำไปสู่การวินิจฉัยให้กระทรวงมหาดไทยยกเลิกคำสั่งกระทรวงมหาดไทย

๑.๒ เจตนารมณ์หลักของพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ถือว่า ก.พ.ค. เป็นองค์กรสนับสนุนการบริหารงานบุคคลข้าราชการพลเรือนและมุ่งคุ้มครองผู้ได้บังคับบัญชาที่ไม่ได้รับความเป็นธรรมจากการปฏิบัติของผู้บังคับบัญชา ซึ่ง ก.พ.ค. มีอำนาจหน้าที่ตามมาตรา ๓๑ (๓)

คณะกรรมการเห็นว่า ก.พ.ค. อาจใช้อำนาจไม่ตรงตามเจตนารมณ์แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓๑ (๓) และมาตรา ๑๒๔^{๑๔} เนื่องจากเจตนารมณ์ของการมี ก.พ.ค. คือ การเยียวยาความเสียหาย การแก้ไขความคับข้องใจที่เกิดจากผู้บังคับบัญชาซึ่งไม่ใช่การตรวจสอบและยกเลิกคำสั่งต่าง ๆ ดังที่ปรากฏตามคำวินิจฉัยของ ก.พ.ค. เพราะอำนาจดังกล่าวนี้เป็นของผู้บังคับบัญชา และแม้หาก ก.พ.ค. จะมีอำนาจในการยกเลิกคำสั่งต่าง ๆ ได้ แต่การใช้อำนาจของ ก.พ.ค. ย่อมมีขอบเขตจำกัด คือ สามารถยกเลิกได้เฉพาะคำสั่งที่มีผลกระทบโดยตรงต่อผู้ร้องทุกข์ ซึ่งหากไม่มีการยกเลิกคำสั่งดังกล่าวแล้วจะไม่สามารถเยียวยาแก่ผู้ร้องทุกข์ให้หมดความคับข้องใจอันเป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์ได้ แต่ ก.พ.ค. กลับยกเลิกคำสั่งที่ส่งผลกระทบต่อบุคคลภายนอกกระบวนการร้องทุกข์ คือ ผู้ร้องทั้ง ๔๑ คน โดยไม่คำนึงถึงผลกระทบต่อบุคคลเหล่านั้น อย่างไรก็ตาม คณะกรรมการเห็นว่า การคัดเลือกเพื่อเลื่อนข้าราชการพลเรือนสามัญชั้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งระดับ ๙ ของกระทรวงมหาดไทยเป็นไปอย่างถูกต้องตามกฎหมาย และการยกเลิกคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๒๘/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๓ ไม่ได้เป็นการเยียวยาความเสียหายให้นายประกาศิต มหาสิงห์ ผู้ร้องทุกข์แต่อย่างใด

^{๑๓} ดูรายละเอียดเพิ่มเติม ภาคผนวก ข (๑.๓)

^{๑๔} มาตรา ๓๑ ก.พ.ค. มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) เสนอแนะต่อ ก.พ. หรือองค์กรกลางบริหารงานบุคคลอื่น เพื่อให้ ก.พ. หรือองค์กรกลางบริหารงานบุคคลอื่น ดำเนินการจัดให้มีหรือปรับปรุงนโยบายการบริหารทรัพยากรบุคคลในส่วนที่เกี่ยวกับการพิทักษ์ระบบคุณธรรม

(๒) พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ตามมาตรา ๑๑๔

(๓) พิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ตามมาตรา ๑๒๓

(๔) พิจารณาเรื่องการคุ้มครองระบบคุณธรรมตามมาตรา ๑๒๖

(๕) ออกกฎ ก.พ.ค. ระเบียบ หลักเกณฑ์และวิธีการเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้กฎ ก.พ.ค. เมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

(๖) แต่งตั้งบุคคลซึ่งมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่ ก.พ.ค. กำหนด เพื่อเป็นกรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์หรือเป็นกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์

หมายเหตุ : มาตรา ๑๒๓ รายงานคณะกรรมการ หน้า ๒๘ ในส่วนการอ้างอิงข้อ ๓๖

มาตรา ๑๒๔ ในการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ ให้ ก.พ.ค. มีอำนาจไม่รับเรื่องร้องทุกข์ ยกคำร้องทุกข์ หรือมีคำวินิจฉัยให้แก่ใครหรือยกเลิกคำสั่ง และให้เยียวยาความเสียหายให้ผู้ร้องทุกข์ หรือให้ดำเนินการอื่นใดเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม ตามระเบียบที่ ก.พ.ค. กำหนด

ในการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ ก.พ.ค. จะพิจารณาวินิจฉัยเอง หรือจะตั้งกรรมการ ก.พ.ค. คนหนึ่ง หรือจะตั้งคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ เพื่อทำหน้าที่เป็นผู้พิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ก็ได้ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.พ.ค. และในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้กรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา และให้มีอำนาจตามมาตรา ๑๑๗ โดยอนุโลม

๑.๓ ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๔๒ (๑)^{๑๕} คณะกรรมการธิการเห็นว่า มาตราดังกล่าวไม่ได้กำหนดให้นำหลักเกณฑ์เรื่องความอาวุโสมาเป็นเกณฑ์ตัดสินในการบรรจุแต่งตั้งข้าราชการพลเรือนเป็นหลักแต่อย่างใด โดยการพิจารณาบุคคลให้ดำรงตำแหน่งจะต้องพิจารณาถึงหลักเกณฑ์ด้านความรู้ ความสามารถ ความเสมอภาค ความเป็นธรรม และประโยชน์ของทางราชการ ดังนั้น การที่นายประกาศิต มหาสิงห์ อ้างหลักเกณฑ์ในเรื่องความอาวุโส จึงไม่เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด เนื่องจากคำร้องทุกข์ของนายประกาศิต มหาสิงห์ ไม่ใช่เหตุอันคับข้องใจ ก.พ.ค. จึงไม่ควรรับเรื่องนี้ไว้พิจารณาตั้งแต่ต้น

๑.๔ ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๑๒๒^{๑๖} คณะกรรมการธิการเห็นว่า มาตราดังกล่าวเป็นการให้อำนาจ ก.พ.ค. ในการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ที่ผู้ได้บังคับบัญชาเกิดความคับข้องใจต่อผู้บังคับบัญชาเท่านั้น ซึ่งเมื่อพิจารณา กฎ ก.พ.ค. ว่าด้วยการร้องทุกข์และการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ในข้อ ๗^{๑๗} จะเห็นได้ว่า กฎ ก.พ.ค. ดังกล่าว อาจเป็นการขยายอำนาจให้ ก.พ.ค. มีอำนาจมากเกินไป โดยสามารถกำหนดหลักเกณฑ์เรื่องที่อยู่ในอำนาจของ ก.พ.ค. ให้มีอำนาจตรวจสอบคำสั่งของหน่วยงานต่าง ๆ ในสังกัดข้าราชการพลเรือนได้อย่างอิสระ

อนึ่ง นางสาวมลลักษ์ณ์ อันอารี นิตกรชำนาญการพิเศษ สำนักงาน ก.พ. แสดงความเห็นสรุปได้ว่า ตาม กฎ ก.พ.ค. ว่าด้วยการร้องทุกข์และการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๒๐^{๑๘} การร้องทุกข์ต่อ ก.พ.ค. นั้น โดยปกติจะเป็นการร้องทุกข์เฉพาะกรณีในระดับปลัดกระทรวงหรือหัวหน้าส่วนราชการที่ขึ้นตรงต่อรัฐมนตรี ที่เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์ และเนื่องจากเจตนารมณ์ในการร้องทุกข์จะเป็นเรื่องของกระบวนการพนักงานสัมพันธ์เพื่อให้มีการยุติความทุกข์และให้มีการทำงานร่วมกันอย่างมีความสุข โดยให้ผู้ที่เป็กลาง และเป็นผู้ที่ข้าราชการและผู้บังคับบัญชามีความเกรงใจเป็นผู้พิจารณาไกล่เกลี่ยเรื่อง ดังนั้น เรื่องร้องทุกข์อาจไม่ได้เข้ามาสู่การพิจารณาของ ก.พ.ค. ทั้งหมด

^{๑๕} ดูรายละเอียดเพิ่มเติม รายงานคณะกรรมการธิการ (ม. ๔๒ (๑)) หน้า ๒ ในส่วนการอ้างอิงข้อ ๔

^{๑๖} มาตรา ๑๒๒ ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดมีความคับข้องใจอันเกิดจากการปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติของตนของผู้บังคับบัญชา และเป็นกรณีที่ไม่อาจอุทธรณ์ตามหมวด ๔ การอุทธรณ์ ได้ ผู้นั้นมีสิทธิร้องทุกข์ได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ในหมวดนี้

ข้อ ๗ ภายใต้บังคับข้อ ๖ ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดมีความคับข้องใจอันเกิดจากการปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติของตนของผู้บังคับบัญชา และเป็นกรณีที่ไม่อาจอุทธรณ์ตามหมวด ๔ การอุทธรณ์ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ได้ ผู้นั้นมีสิทธิร้องทุกข์ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.พ.ค. นี้

การปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติของตนของผู้บังคับบัญชาซึ่งทำให้เกิดความคับข้องใจอันเป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์ นั้น ต้องมีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใด ดังนี้

(๑) ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ไม่ว่าจะเป็นการปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติโดยไม่มีอำนาจหรือนอกเหนืออำนาจหน้าที่หรือไม่ถูกต้องตามกฎหมาย หรือไม่ถูกต้องตามรูปแบบขั้นตอน หรือวิธีการอันเป็นสาระสำคัญที่กำหนดไว้สำหรับกรนั้น หรือโดยไม่สุจริต

(๒) เป็นการเลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรม หรือมีลักษณะเป็นการสร้างขั้นตอนโดยไม่จำเป็นหรือสร้างภาระให้เกิดขึ้นเกินสมควร

(๓) เป็นการใช้ดุลยพินิจโดยมิชอบ

(๔) ประวิงเวลา หรือหน่วงเหนี่ยวการดำเนินการบางอย่างอันเป็นเหตุให้เสียสิทธิหรือไม่ได้รับสิทธิประโยชน์อันพึงพึงได้ในเวลาอันสมควร

(๕) ปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติอันใดที่เป็นไปตามระบบคุณธรรมตามมาตรา ๔๒

^{๑๗} ข้อ ๒๐ การร้องทุกข์ที่เหตุแห่งการร้องทุกข์เกิดจากผู้บังคับบัญชา และกฎหมายไม่ได้บัญญัติให้ร้องทุกข์ต่อ ก.พ.ค. แต่ให้ร้องทุกข์ต่อผู้บังคับบัญชาชั้นเหนือขึ้นไปตามลำดับนั้น ให้ร้องทุกข์ต่อผู้บังคับบัญชา ดังนี้

(๑) ในกรณีที่เหตุแห่งการร้องทุกข์เกิดจากผู้บังคับบัญชาในราชการบริหารส่วนภูมิภาคที่ต่ำกว่าผู้ว่าราชการจังหวัด ให้ร้องทุกข์ต่อผู้ว่าราชการจังหวัด และให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้มีอำนาจวินิจฉัยร้องทุกข์

(๒) ในกรณีที่เหตุแห่งการร้องทุกข์เกิดจากผู้บังคับบัญชาในราชการบริหารส่วนกลางที่ต่ำกว่าอธิบดี ให้ร้องทุกข์ต่ออธิบดี และให้อธิบดีเป็นผู้มีอำนาจวินิจฉัยร้องทุกข์

(๓) ในกรณีที่เหตุแห่งการร้องทุกข์เกิดจากผู้ว่าราชการจังหวัดหรืออธิบดี ให้ร้องทุกข์ต่อปลัดกระทรวงซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาของผู้ร้องทุกข์ และให้ปลัดกระทรวงเป็นผู้มีอำนาจวินิจฉัยร้องทุกข์

๒. กระบวนการ การพิจารณาของ ก.พ.ค. และคำวินิจฉัย

๒.๑ จากเอกสารคำวินิจฉัย ก.พ.ค./ร้องทุกข์ ๑๑ เรื่องดำที่ ๕๓๒๐๐๒๗ เรื่องแดงที่ ๐๐๗๐๒๕๓ ลงวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๕๓^{๑๙} ที่วินิจฉัยให้มีการยกเลิกคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๒๘/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๓ และให้ดำเนินการคัดเลือกใหม่ให้ถูกต้อง ปรากฏข้อมูล สรุปได้ดังนี้

๒.๑.๑ เมื่อวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๒ กระทรวงมหาดไทย ยังไม่ได้มีคำสั่งแต่งตั้งข้าราชการให้ดำรงตำแหน่งรองผู้ว่าราชการจังหวัดและปลัดจังหวัด รวมทั้งผลการพิจารณาขออนุมัติปรับปรุงการกำหนดตำแหน่ง นายอำเภอจากตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับต้นเป็นตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูงยังไม่ชัดเจน ทำให้กรมการปกครองไม่สามารถระบุตำแหน่งว่างที่แน่นอนได้ คณะกรรมการพิจารณาคัดเลือกเพื่อเลื่อนข้าราชการพลเรือนสามัญขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูง กระทรวงมหาดไทยจึงได้นำรายชื่อข้าราชการผู้ผ่านการคัดเลือกทั้งหมดจำนวน ๔๓๑ คน เสนอต่อปลัดกระทรวงเพื่อพิจารณา (กรมการปกครองตรวจสอบรายชื่อข้าราชการที่มีคุณสมบัติตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดแล้วมีทั้งสิ้น จำนวน ๔๓๖ คน แต่สละสิทธิไม่เข้ารับการสอบสัมภาษณ์ จำนวน ๕ คน) ต่อมาเมื่อวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๒ กระทรวงมหาดไทยได้มีคำสั่งแต่งตั้งข้าราชการให้ดำรงตำแหน่งรองผู้ว่าราชการจังหวัด ซึ่งในการนี้มีข้าราชการกรมการปกครอง โอนไปรับราชการทางสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงและได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองผู้ว่าราชการจังหวัดจำนวนหนึ่งและเมื่อรวมกับตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูงซึ่งว่างเนื่องจากผู้ดำรงตำแหน่งเดิมเกษียณอายุราชการ ได้รับอนุญาตลาออกจากราชการหรือคาดว่าจะว่างเนื่องจากผู้ดำรงตำแหน่งเดิมได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนัก ปลัดจังหวัด ผู้ตรวจราชการกรม จำนวน ๔๖ ตำแหน่ง โดยปลัดกระทรวงมหาดไทยสามารถใช้ดุลยพินิจในการคัดเลือกข้าราชการเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูงของกรมการปกครอง จำนวน ๑๓๘ คน (๓ เท่าของตำแหน่งว่าง จำนวน ๔๖ ตำแหน่ง)

ในขณะเดียวกันเมื่อวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๒ ปลัดกระทรวงมหาดไทยได้เห็นชอบให้แต่งตั้ง (เลื่อน) ข้าราชการผู้ได้รับการเสนอชื่อ ลำดับที่ ๑ - ๔๖ ซึ่งเป็นผู้มีคะแนนรวมทุกองค์ประกอบสูงสุดตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการคัดเลือกฯ กระทรวงมหาดไทย กำหนด ขึ้นดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูง และมอบหมายให้กรมการปกครองพิจารณาเสนอคำสั่งแต่งตั้ง (เลื่อน) ข้าราชการทั้ง ๔๖ คนต่อไป

ต่อมา กระทรวงมหาดไทยได้มีคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๔๖๔/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๕๒ คำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๔๖๕/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๕๒ คำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๔๘๘/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ และคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๒๘/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๓ แต่งตั้งข้าราชการทั้ง ๔๖ คนดังกล่าว ดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูง

ทั้งนี้ หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๐๗๐๘.๑/ว ๒๒ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๔๐ เรื่อง การคัดเลือกเพื่อเลื่อนข้าราชการพลเรือนสามัญขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งระดับ ๘ ลงมาและระดับ ๙ ระดับ ๑๐ ระดับ ๑๑^{๒๐} ในส่วนแนบท้ายเกี่ยวกับหลักเกณฑ์ วิธีการ และขั้นตอนการคัดเลือกเพื่อเลื่อนข้าราชการ

^{๑๙} ดูรายละเอียดเพิ่มเติม ภาคผนวก ค

^{๒๐} ดูรายละเอียดเพิ่มเติม ภาคผนวก ข (๑.๑)

พลเรือนสามัญชั้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งระดับ ๙ ระดับ ๑๐ และระดับ ๑๑ ข้อ ๔.๒ ได้กำหนดว่า ให้คณะกรรมการดำเนินการประเมินและคัดเลือกผู้ซึ่งได้รับการเสนอชื่อทุกคน โดยพิจารณาเทียบข้อมูลบุคคล เช่น คุณสมบัติ ผลงาน ประวัติการรับราชการของแต่ละบุคคล กับหน้าที่ความรับผิดชอบและความต้องการของตำแหน่ง แล้วคัดเลือกให้เหลือผู้ซึ่งเหมาะสมไว้ตำแหน่งละไม่เกิน ๓ คน ในกรณีที่เป็นการพิจารณาคราวละหลายตำแหน่งในระดับและสายงานเดียวกัน และมีผู้เข้ารับการพิจารณาเป็นจำนวนมาก คณะกรรมการอาจคัดเลือกผู้ที่เหมาะสมสำหรับตำแหน่งต่าง ๆ ได้ตามจำนวนที่เห็นสมควร แต่จำนวนผู้ที่สมควรได้รับคัดเลือกจะต้องมากกว่าจำนวนตำแหน่งที่จะแต่งตั้ง

ประเด็นนี้ ก.พ.ค. เห็นว่า กรณีการคัดเลือกดังกล่าวแม้จะเป็นกรณีที่เป็นการพิจารณาคราวละหลายตำแหน่งในระดับและสายงานเดียวกัน และมีผู้เข้ารับการพิจารณาเป็นจำนวนมาก คณะกรรมการอาจคัดเลือกผู้ที่เหมาะสมสำหรับตำแหน่งต่าง ๆ ได้ตามจำนวนที่เห็นสมควร แต่จำนวนผู้ที่สมควรได้รับคัดเลือกจะต้องมากกว่าจำนวนตำแหน่งที่จะแต่งตั้งก็ตาม เห็นว่า จำนวนที่มากกว่านั้นก็ยังคงต้องอยู่ภายใต้บังคับของข้อกำหนดที่ว่าคัดเลือกให้เหลือผู้ซึ่งเหมาะสมไว้ตำแหน่งละไม่เกิน ๓ คน ดังนั้น การที่คณะกรรมการพิจารณาคัดเลือกเพื่อเลื่อนข้าราชการพลเรือนสามัญชั้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูง กระทรวงมหาดไทย นำรายชื่อผู้ผ่านเกณฑ์การคัดเลือกในเบื้องต้นทั้งหมด ๔๓๑ คน เสนอต่อปลัดกระทรวงมหาดไทยเพื่อพิจารณาในขณะที่มีตำแหน่งว่างเพียง ๔๖ ตำแหน่ง เป็นการไม่ปฏิบัติตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ช่างต้น

คณะกรรมการฯ เห็นว่า เนื่องจากกรมการปกครองไม่สามารถระบุตำแหน่งว่างที่แน่นอนได้ คณะกรรมการฯ จึงได้นำรายชื่อข้าราชการผู้ผ่านการคัดเลือกทั้งหมด จำนวน ๔๓๑ คน เสนอต่อปลัดกระทรวงเพื่อพิจารณา ซึ่งกรมการปกครองได้ดำเนินการตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ช่างต้น ที่คณะกรรมการอาจคัดเลือกผู้ที่เหมาะสมสำหรับตำแหน่งต่าง ๆ ได้ตามจำนวนที่เห็นสมควร แต่จำนวนผู้ที่สมควรได้รับคัดเลือกจะต้องมากกว่าจำนวนตำแหน่งที่จะแต่งตั้ง คณะกรรมการฯ จึงตั้งข้อสังเกตในประเด็นนี้ว่า เรื่องดังกล่าวไม่น่าจะเป็นการไม่ปฏิบัติตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ตามที่ ก.พ.ค. อ้างไว้

๒.๑.๒ การคัดเลือกข้าราชการพลเรือนสามัญชั้นดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูง หรือระดับ ๙ ซึ่งเดิมกรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย ถือเกณฑ์การให้คะแนนแบ่งเป็น ๒ ส่วน คือ คะแนนด้านประวัติการรับราชการ (อาวุโส) จำนวน ๖๐ คะแนน และคะแนนด้านความรู้ ความสามารถ จำนวน ๔๐ คะแนน โดยมีคะแนนเต็มรวมเป็นจำนวน ๑๐๐ คะแนน แต่ขณะที่มีการคัดเลือกข้าราชการของกรมการปกครองในครั้งที่นายประกาศิต มหาสิงห์ ร้องเรียนนั้น มีการปรับเกณฑ์การให้คะแนนใหม่แบ่งได้เป็น ๒ ส่วน คือ คะแนนด้านประวัติการรับราชการ (อาวุโส) จำนวน ๕๐ คะแนน และคะแนนด้านความรู้ ความสามารถ จำนวน ๕๐ คะแนน โดยมีคะแนนเต็มรวมเป็นจำนวน ๑๐๐ คะแนน ซึ่ง ก.พ.ค. ได้พิจารณาหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๐๗๐๘.๑/ว ๒๒ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๔๐ แล้วเห็นว่า มีข้อที่ต้องพิจารณาว่า ได้มีการกำหนดเกณฑ์การประเมินบุคคลให้เหมาะสมกับตำแหน่งที่จะแต่งตั้งโดยถือเกณฑ์ตามมาตรา ๕๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ คือ ให้คำนึงถึงความรู้ ความสามารถ ความประพฤติ

และประวัติการรับราชการ ซึ่งจะต้องมีผลงานเป็นที่ประจักษ์ในความสามารถมาแล้วเป็นหลัก และให้พิจารณาถึงคุณลักษณะอื่น ๆ ที่จำเป็นต้องใช้ในการปฏิบัติงานในตำแหน่งและส่วนราชการนั้น หรือไม่

ซึ่งคณะกรรมการพิจารณาคัดเลือกข้าราชการพลเรือนชั้นดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูง กระทรวงมหาดไทย ได้มีมติเมื่อวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๕๒ กำหนดหลักเกณฑ์ในการพิจารณาคัดเลือกข้าราชการพลเรือนสามัญเลื่อนชั้นดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูง ของทุกกรมในสังกัดกระทรวงมหาดไทย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๓ ประกอบด้วย

๑. องค์ประกอบด้านประวัติการรับราชการ จำนวน ๕๐ คะแนน พิจารณาจาก	
๑.๑ วันเข้าสู่ตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับต้น	จำนวน ๓๐ คะแนน
๑.๒ อัตราเงินเดือนปัจจุบัน	จำนวน ๑๐ คะแนน
๑.๓ อายุราชการ	จำนวน ๑๐ คะแนน
๒. องค์ประกอบด้านความรู้ ความสามารถ จำนวน ๕๐ คะแนน พิจารณาจาก	
๒.๑ การประเมินการปฏิบัติงานของผู้บังคับบัญชา	จำนวน ๑๐ คะแนน
๒.๒ ผลงานดีเด่น (ย้อนหลังห้าปี)	จำนวน ๑๕ คะแนน
๒.๓ ข้อเสนอเกี่ยวกับวิสัยทัศน์ในตำแหน่งที่จะแต่งตั้ง	จำนวน ๑๕ คะแนน
๒.๔ สัมภาษณ์	จำนวน ๑๐ คะแนน

๑) การพิจารณาของ ก.พ.ค. เรื่องเกณฑ์ในองค์ประกอบด้านประวัติการรับราชการ จำนวน ๕๐ คะแนน

๑.๑) เกณฑ์ระยะเวลาในการดำรงตำแหน่ง จำนวน ๓๐ คะแนน พิจารณาให้น้ำหนักคะแนนตามระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งนายอำเภอหรือตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับต้น นับถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๒ นั้น กรมการปกครองสามารถกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนที่เป็นธรรมได้โดยไม่จำเป็นต้องจัดเป็นกลุ่ม ซึ่งการจัดกลุ่มให้คะแนนในเกณฑ์นี้ ก.พ.ค. เห็นว่า เป็นการกำหนดหลักเกณฑ์ที่เป็นการเอื้อประโยชน์แก่กลุ่มผู้เข้ารับการประเมินที่มีระยะเวลาการดำรงตำแหน่งน้อยกว่า มีลักษณะเป็นการเลือกปฏิบัติจึงเป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย

๑.๒) เกณฑ์อัตราเงินเดือน จำนวน ๑๐ คะแนน หลักเกณฑ์นี้ ก.พ.ค. ไม่ได้พิจารณาว่าไม่ชอบด้วยกฎหมาย

๑.๓) เกณฑ์อายุราชการ จำนวน ๑๐ คะแนน ก.พ.ค. เห็นว่า คณะกรรมการคัดเลือกฯ กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนแบ่งเป็นกลุ่มซึ่งเป็นการเอื้อประโยชน์แก่ผู้มีอายุราชการน้อย มีลักษณะไม่เป็นธรรมจึงเป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย

โดยเกณฑ์ในองค์ประกอบด้านประวัติการรับราชการ มีช่วงห่างคะแนน คนได้คะแนนสูงสุด – คนได้คะแนนต่ำสุด ๗ คะแนน

๒) การพิจารณาของ ก.พ.ค. เรื่องเกณฑ์ในองค์ประกอบด้านความรู้ ความสามารถ จำนวน ๕๐ คะแนน โดยมี

๒.๑) การประเมินการปฏิบัติงานของผู้บังคับบัญชา	จำนวน ๑๐ คะแนน
๒.๒) ผลงานดีเด่นย้อนหลังห้าปี	จำนวน ๑๕ คะแนน
๒.๓) ข้อเสนอเกี่ยวกับวิสัยทัศน์ในตำแหน่งที่จะแต่งตั้ง	จำนวน ๑๕ คะแนน
๒.๔) สัมภาษณ์	จำนวน ๑๐ คะแนน

ซึ่งเกณฑ์ในองค์ประกอบด้านความรู้ ความสามารถ มีช่วงห่างคะแนน คนได้คะแนนสูงสุด - คนได้คะแนนต่ำสุด ๑๕.๕ คะแนน

ก.พ.ค. ได้พิจารณาช่วงห่างคะแนนดังกล่าวแล้ว และให้เหตุผลว่าค่าน้ำหนักของคะแนนด้านประวัติการรับราชการมีค่าน้ำหนักน้อยกว่าคะแนนด้านความรู้ ความสามารถ เป็นจำนวนกว่าหนึ่งเท่า ทั้งที่ได้มีการกำหนดน้ำหนักคะแนนไว้ที่ ๕๐ : ๕๐ คะแนน ดังนั้น เกณฑ์การให้คะแนนและประเมินผลดังกล่าวจึงไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด คือ น้ำหนักคะแนนในส่วนของประวัติการรับราชการมีเพียง ๑/๓ ส่วน แต่ด้านความรู้ ความสามารถมีน้ำหนักคะแนนมากถึง ๒/๓ ส่วน ทำให้เกิดผลที่เป็นการเอื้อประโยชน์ให้แก่ผู้เข้ารับการประเมินบางรายที่มีประวัติการรับราชการซึ่งมีความอาวุโสน้อยกว่า อันเป็นการเลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรมแก่ผู้มีความอาวุโสมาก ดังนั้น เมื่อเปรียบเทียบผลคะแนนระหว่างคะแนนประวัติการรับราชการ (ความอาวุโส) กับคะแนนความรู้ความสามารถ ทั้งสองส่วนแล้ว ทำให้เห็นได้ว่ามีค่าน้ำหนักในผลการประเมินไม่เท่ากัน อันก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมในการพิจารณาคัดเลือก ซึ่งเห็นได้จากผลการคัดเลือกที่คณะกรรมการพิจารณาคัดเลือกของกระทรวงมหาดไทยนำเสนอต่อปลัดกระทรวงมหาดไทย ปรากฏว่าผู้ที่ได้รับการคัดเลือกส่วนใหญ่เป็นผู้มีอาวุโสน้อยกว่า (ตำแหน่งว่าง ๔๖ ตำแหน่ง แต่มีผู้อาวุโสที่อยู่ใน ๔๖ ลำดับแรกได้รับการคัดเลือกเพียง ๕ คนเท่านั้น) อันเป็นกรณีที่ไม่ปกติหากพิจารณาจากเกณฑ์การให้คะแนน ๕๐:๕๐ คะแนน ที่คณะกรรมการคัดเลือกระดับกระทรวงกำหนด ซึ่งผู้ร้องทุกข์ (นายประกาศิต มหาสิงห์) มีอาวุโสอยู่ในลำดับที่ ๔ ได้รับการคัดเลือกเป็นลำดับที่ ๑๐๗ กรณีดังกล่าวจึงเป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย

อนึ่ง ปรากฏข้อมูลว่า การให้คะแนนด้านผลงานดีเด่นที่มีคะแนนเต็มจำนวน ๑๕ คะแนน มีการลงผลการประเมินบางรายที่คลาดเคลื่อน คือ กรรมการโดยผู้ตรวจราชการกรมการปกครองให้คะแนนจำนวน ๔ คะแนน แต่ในบัญชีผลการคัดเลือกปรากฏว่า มีคะแนนเป็นจำนวน ๑๐ คะแนน หรือกรรมการโดยผู้ตรวจราชการกรมการปกครองให้คะแนนจำนวน ๗ คะแนน แต่ในบัญชีผลการคัดเลือกกลับปรากฏว่ามีคะแนนเป็นจำนวน ๑๑ คะแนน เป็นต้น

คณะกรรมการการตั้งข้อสังเกตว่า จากการชี้แจงข้อเท็จจริงของกระทรวงมหาดไทยต่อ ก.พ.ค. เกี่ยวกับผลการประเมินตามหลักเกณฑ์ วิธีการที่คณะกรรมการบรรจุแต่งตั้งข้าราชการดำเนินการ กรณีของผู้ร้องทุกข์ (นายประกาศิต มหาสิงห์) ซึ่งได้คะแนนในองค์ประกอบด้านประวัติการรับราชการ จำนวน ๔๙.๕๐ คะแนน คะแนนด้านความรู้ ความสามารถ จำนวน ๔๐.๖๗ คะแนน เมื่อรวมผลการประเมินแล้วได้คะแนนจำนวน ๙๐.๑๗ คะแนน ซึ่งอยู่ในลำดับที่ ๑๐๗ ในจำนวน ๑๓๘ ลำดับรายชื่อและเมื่อเปรียบเทียบคะแนนกับผู้ที่ได้รับการประเมินด้วยกันในลำดับที่ ๔๖ ซึ่งเป็นลำดับสุดท้ายที่ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภท

อำนาจการระดับสูงซึ่งได้คะแนนจำนวน ๙๑.๓๓ คะแนน ต่างจากผู้ร้องทุกข์ (นายประกาศิต มหาสิงห์) เพียงจำนวน ๑.๑๖ คะแนน ประกอบกับกรมการปกครองไม่สามารถอธิบายได้ว่า ใช้หลักเกณฑ์ใดเป็นตัวกำหนดในการจัดกลุ่มและช่วงการให้คะแนนที่จัดให้ผู้ที่มิมีระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งนายอำเภอ (ประเภทอำนาจการระดับต้น) ที่คะแนนเต็มจำนวน ๓๐ คะแนน เช่น ผู้ที่ดำรงตำแหน่งนายอำเภอมาแล้ว ๓ ปี จะมีคะแนนในส่วนนี้เท่ากับผู้ที่ดำรงตำแหน่งนายอำเภอมาแล้ว ๑ ปี คือ ๒๘ คะแนน ก.พ.ค. จึงเห็นว่าไม่เป็นธรรมกับผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งเป็นนายอำเภอตามหลักความอาวุโส และเป็นการเอื้อประโยชน์ให้กับผู้ที่มีอายุราชการน้อยกว่า

ทั้งนี้ คณะกรรมาธิการมีข้อสังเกตเพิ่มเติมว่า ในการวินิจฉัยเกี่ยวกับเกณฑ์การให้คะแนนของ ก.พ.ค. ทั้งในส่วนด้านประวัติการรับราชการ และด้านความรู้ ความสามารถ ตลอดจนการพิจารณาความเหมาะสมของบุคคลที่จะเลื่อนตำแหน่งกับตำแหน่งที่จะแต่งตั้งนั้น เดิม ก.พ. ได้มีหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๐๗๐๘.๑/ว ๒๒ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๔๐ เรื่อง การคัดเลือกเพื่อเลื่อนข้าราชการพลเรือนสามัญขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งระดับ ๘ ลงมา และระดับ ๙ ระดับ ๑๐ ระดับ ๑๑^{๒๑} ซึ่งมีแนวทางกำหนดไว้สรุปได้ คือ

๑) รายละเอียดเกี่ยวกับหน้าที่ความรับผิดชอบและความต้องการของตำแหน่งที่จะแต่งตั้ง

๒) ข้อมูลของบุคคลเพื่อการพิจารณาเลื่อนตำแหน่ง

๓) เกณฑ์การพิจารณาคัดเลือกเพื่อเลื่อนข้าราชการพลเรือนสามัญขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง ตั้งแต่ระดับ ๘ ลงมา และระดับ ๙ ระดับ ๑๐ ระดับ ๑๑

ประกอบกับตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๐๗๐๘.๑/ว ๑๑ ลงวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๔๒ เรื่อง การแต่งตั้งข้าราชการ^{๒๒} ข้อ ๓ กำหนดว่า การพิจารณาแต่งตั้งข้าราชการให้ดำรงตำแหน่ง นอกจากจะต้องพิจารณาโดยคำนึงถึงความรู้ ความสามารถ ความประพฤติ ผลงาน และประวัติการรับราชการแล้ว ให้พิจารณาศักยภาพในการปฏิบัติงานในตำแหน่งที่จะได้รับการแต่งตั้งด้วย โดยเฉพาะการแต่งตั้งนักบริหารระดับสูง ให้นำคุณลักษณะของการเป็นผู้นำ เช่น เป็นผู้มีวิสัยทัศน์กว้างไกล กล้ารับผิดชอบ กล้าตัดสินใจ และกล้าเผชิญปัญหา มาเป็นองค์ประกอบในการพิจารณาด้วย ส่วนองค์ประกอบเรื่องความอาวุโสในการรับราชการนั้น จะนำมาประกอบการพิจารณาแต่งตั้งข้าราชการก็ได้ แต่ต้องใช้เป็นองค์ประกอบสุดท้ายเมื่อได้พิจารณาองค์ประกอบอื่น ๆ ข้างต้นแล้ว

จากหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๐๗๐๘.๑/ว ๑๑ ลงวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๔๒ ข้างต้น เห็นได้ว่าการพิจารณาแต่งตั้งข้าราชการให้ดำรงตำแหน่งต่าง ๆ นั้น ก.พ. เน้นคุณสมบัติด้านความรู้ ความสามารถ มากกว่าด้านความอาวุโสในการรับราชการ

คณะกรรมาธิการจึงตั้งข้อสังเกตว่า สำนักงาน ก.พ. ได้ให้ความสำคัญกับหลักความอาวุโสในการรับราชการอย่างไร เนื่องจากพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้มีการระบุไว้ชัดเจนว่าควรให้ความสำคัญกับประวัติการรับราชการ แต่พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๔๒ ไม่ได้กำหนดเกี่ยวกับประวัติการรับราชการไว้ จึงเสมือนว่า พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ

^{๒๑} ดูรายละเอียดเพิ่มเติม ภาคผนวก ข (๑.๑)
^{๒๒} ดูรายละเอียดเพิ่มเติม ภาคผนวก ข (๑.๒)

พลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ไม่ได้ให้ความสำคัญกับหลักความอาวุโสในการรับราชการเพื่อนำมากำหนดเป็นเกณฑ์การให้คะแนน แต่จะใช้หลักเกณฑ์ความรู้ ความสามารถเป็นหลักในการให้คะแนน

อนึ่ง กรณีที่ ก.พ.ค. เห็นว่า การให้คะแนนในการคัดเลือกข้าราชการครั้งนี้ มีการลงผลคะแนนการประเมินบางรายที่คลาดเคลื่อน โดยพิจารณาว่าในการคัดเลือกมีการแก้คะแนนหรือกรอกคะแนนผู้เข้ารับการคัดเลือกผิดพลาดนั้น คณะกรรมการตั้งข้อสังเกตว่า ก.พ.ค. ได้มีการแจ้งให้กรมการปกครองตรวจสอบและชี้แจงข้อเท็จจริงว่ารายใดมีการแก้คะแนนหรือลงผลคะแนนผิดจริงหรือไม่ ซึ่งการวินิจฉัยของ ก.พ.ค. อาจสำคัญผิดในข้อเท็จจริงเนื่องจากอาศัยสำเนาเอกสารที่แสดงว่ามีการแก้คะแนนของผู้รับการประเมิน โดยไม่มีการพิสูจน์ความมียุ่จริง หรือการได้มาโดยวิธีการที่ไม่ชอบด้วยระเบียบ กฎหมาย ทั้งนี้ หาก ก.พ.ค. พิสูจน์ได้ว่ามีมีการแก้คะแนนผู้เข้ารับการคัดเลือกผู้ใดจริง และเป็นเหตุให้ควรวกเลิกคำสั่งแต่งตั้งเนื่องจากกระบวนการคัดเลือกไม่ชอบ ก็ควรจะวินิจฉัยให้เป็นผลต่อบุคคลดังกล่าวเท่านั้น

๒.๑.๓ การที่คณะกรรมการพิจารณาคัดเลือกเพื่อเลื่อนข้าราชการพลเรือนสามัญชั้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูง กระทรวงมหาดไทย ที่ อ.ก.พ. กระทรวงมหาดไทยแต่งตั้งมอบหมายให้กรมการปกครองทำหน้าที่ประเมินบุคคลแทน และเมื่อกรมการปกครองดำเนินการพร้อมกับเสนอรายชื่อผู้ได้รับการประเมินมาแล้ว คณะกรรมการฯ ก็ได้เสนอรายชื่อดังกล่าวให้ปลัดกระทรวงมหาดไทยพิจารณาแต่งตั้งโดยไม่ได้ผิดไปจากที่กรมการปกครองเสนอ เท่ากับเป็นการมอบอำนาจซึ่งไม่อาจทำได้ เป็นการดำเนินการที่ไม่ถูกต้อง ตามรูปแบบ ขั้นตอน หรือ วิธีการอันเป็นสาระสำคัญที่กำหนดไว้ในหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๐๗๐๘.๑/ว ๒๒ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๕ เรื่อง การคัดเลือกเพื่อเลื่อนข้าราชการพลเรือนสามัญชั้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งระดับ ๘ ลงมา และระดับ ๙ ระดับ ๑๐ ระดับ ๑๑^{๒๓}

โดยการคัดเลือกข้าราชการพลเรือนสามัญชั้นดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูงในครั้งดังกล่าวได้มีนายวุฒิชัย เสาวโกมุท ผู้อำนวยการกองการเจ้าหน้าที่ เลขาธิการคณะกรรมการบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการกรมการปกครอง ซึ่งเป็นผู้ที่เข้ารับการคัดเลือกได้เข้าร่วมประชุมในคณะกรรมการบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการกรมการปกครอง ครั้งที่ ๒/๒๕๕๒ เมื่อวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๕๒ เวลา ๑๖.๓๐ นาฬิกา ณ ห้องปฏิบัติราชการอธิบดีกรมการปกครอง จึงเป็นการได้เปรียบผู้เข้ารับการคัดเลือกรายอื่นเพราะได้รู้ถึงหลักเกณฑ์การให้คะแนนแล้ว สามารถเตรียมตัวเข้ารับการคัดเลือกได้ถูกต้องตามเกณฑ์ที่กำหนดเพราะการกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนถือเป็นเรื่องสาระสำคัญ

ซึ่งกรณีนี้ กระทรวงมหาดไทยได้มีหนังสือ ที่ มท ๐๒๐๒.๓/๙๘๔๙ ลงวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๕๓ เรื่อง ขอให้พิจารณาทบทวนคำวินิจฉัยของ ก.พ.ค. กรณียกเลิกคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๒๘/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๓^{๒๔} ถึง ก.พ.ค. ว่า คณะกรรมการพิจารณาคัดเลือกเพื่อเลื่อนข้าราชการพลเรือนสามัญชั้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูง กระทรวงมหาดไทย มอบหมายให้กรมการปกครองเป็นหน่วยดำเนินการประเมินบุคคลตามแนวทางและองค์ประกอบที่คณะกรรมการฯ กำหนด แล้วนำผลการ

^{๒๓} ดูรายละเอียดเพิ่มเติม ภาคผนวก ข (๑.๑)
^{๒๔} ดูรายละเอียดเพิ่มเติม ภาคผนวก ง

ดำเนินการเสนอให้คณะกรรมการฯ พิจารณาอีกครั้ง กรณีที่จะเป็นการมอบอำนาจหรือไม่ จึงมิได้พิจารณาที่ผลของการพิจารณาของคณะกรรมการฯ ว่าเห็นชอบตามที่กรรมการปกครองดำเนินการหรือไม่เป็นประการสำคัญ แต่ต้องพิจารณาว่าสิ่งที่มอบหมายให้ไปดำเนินการแทนนั้น ต้องนำกลับมาเสนอผู้มอบหมายพิจารณา และมีอำนาจที่จะเปลี่ยนแปลงแก้ไขหรือไม่ หรือไม่เห็นด้วยหรือไม่ ซึ่งความหมายของคำว่า “มอบอำนาจ” เป็นการให้ผู้รับมอบมีอำนาจเทียบเท่าผู้มอบ และเป็นความชอบธรรมที่ผู้รับมอบจะใช้ดุลยพินิจได้เต็มที่ แต่ในกรณีนี้ คณะกรรมการฯ เพียงแต่มอบหมายให้กรรมการปกครองไปดำเนินการประเมินบุคคลในเบื้องต้น แล้วนำผลมาให้คณะกรรมการฯ พิจารณา การที่คณะกรรมการฯ พิจารณาเห็นชอบกับผลการดำเนินการของกรรมการปกครอง เป็นไปตามดุลยพินิจของคณะกรรมการฯ ที่สามารถกระทำได้

สำหรับกรณีที่ ก.พ.ค. เห็นว่า กรณีที่นายวุฒิชัย เสาวโกมุท ผู้อำนวยการกองการเจ้าหน้าที่ เลขาธิการคณะกรรมการบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการกรมการปกครอง เป็นผู้เข้ารับการคัดเลือกด้วยการทำให้การคัดเลือกไม่ชอบด้วยกฎหมายนั้น กระทรวงมหาดไทยเห็นว่าเป็นเหตุเฉพาะตัวของผู้นั้น ดังนั้น เหตุที่ทำให้กระบวนการคัดเลือกไม่ชอบน่าจะจำกัดเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับผู้นั้นเพียงคนเดียว ไม่น่าจะเป็นเหตุให้กระบวนการคัดเลือกข้าราชการทั้งหมดเสียไป อีกทั้งเห็นว่า ผู้นั้นไม่ได้ประโยชน์เพิ่มขึ้นจากการที่กระทรวงมหาดไทย กำหนดหลักเกณฑ์ประเมินบุคคลด้านการให้คะแนนประวัติการรับราชการดังกล่าว ประกอบกับผู้นั้นก็มีได้มีอำนาจหน้าที่ที่จะแก้ไข เปลี่ยนแปลงการให้คะแนนเพราะคณะกรรมการฯ ได้กำหนดหลักเกณฑ์การให้คะแนนไว้แล้วโดยชัดเจน จึงเป็นเพียงผู้ดำเนินการให้คะแนนตามข้อเท็จจริงที่ปรากฏในประวัติการรับราชการ (ก.พ. ๗) เท่านั้น การดำเนินการของกรรมการและเลขาธิการผู้นี้จึงไม่น่าจะทำให้กระบวนการคัดเลือกเสียไป

คณะกรรมการธิการเห็นว่า ตามที่นายวุฒิชัย เสาวโกมุท ผู้อำนวยการกองการเจ้าหน้าที่ เลขาธิการคณะกรรมการบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการกรมการปกครอง ซึ่งเป็นผู้ที่เข้ารับการคัดเลือกได้เข้าร่วมประชุม ในคณะกรรมการบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการกรมการปกครองนั้น ก.พ.ค. ไม่ได้เชิญนายวุฒิชัย เสาวโกมุท หรือกรรมการอื่นที่ลงชื่อเข้าร่วมประชุมในวันดังกล่าวเข้าชี้แจงว่า ขณะที่มีการพิจารณาในระเบียบวาระที่มีส่วนได้เสีย นั้น นายวุฒิชัย เสาวโกมุท ได้นั่งพิจารณาอยู่ที่ประชุมด้วยหรือไม่ และหากนายวุฒิชัย เสาวโกมุท เป็นผู้ได้ประโยชน์จากการดังกล่าว ก.พ.ค. ควรพิจารณายกเลิกคำสั่งแต่งตั้งของนายวุฒิชัย เสาวโกมุท แต่เพียงผู้เดียว โดยไม่ควรยกเลิกคำสั่งทั้งหมด

๒.๑.๔ เมื่อ ก.พ.ค. ได้วินิจฉัยแล้วว่าการกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนเพื่อใช้ในการประเมินบุคคล ผู้ที่จะเลื่อนขึ้นดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูง ในส่วนของกรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย เป็นเกณฑ์การให้คะแนนที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากมีลักษณะเป็นการเลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรม และไม่เป็นไปตามรูปแบบขั้นตอนอันเป็นสาระสำคัญที่กฎหมายกำหนดไว้ รวมถึงมีเจ้าหน้าที่ซึ่งเป็นคู่กรณีเอง เข้าร่วมพิจารณาทางปกครอง อันเป็นกรณีที่เจ้าหน้าที่ขาดความเป็นกลาง และมิได้มีการปฏิบัติให้ถูกต้อง ตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๐๗๐๘.๑/ว ๒๒ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๔๐ เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงว่า คู่กรณีในเรื่องร้องทุกข์ คือ ปลัดกระทรวงมหาดไทย ได้นำผลการคัดเลือกที่เกิดจากกระบวนการพิจารณาทางปกครองที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายมาออกเป็นคำสั่งเลื่อนระดับทั้งหมดจำนวน ๔ คำสั่ง คือ คำสั่ง

กระทรวงมหาดไทย ที่ ๔๖๔/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๕๒ คำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๔๖๕/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๕๒ คำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๔๘๙/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ และ คำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๒๘/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๓ ที่แต่งตั้งผู้ได้รับการคัดเลือกขึ้นดำรง ตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูง กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย จึงมีผลทำให้คำสั่งทั้ง ๔ ฉบับ ดังกล่าวเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย กรณีนี้จึงไม่จำเป็นต้องวินิจฉัยประเด็นอื่นอีก เพราะไม่อาจทำให้คำสั่ง ที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายกลับเป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายขึ้นมาได้ ทั้งนี้ ก.พ.ค. ได้มีคำวินิจฉัยให้ กระทรวงมหาดไทยยกเลิกคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๒๘/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๓ ที่แต่งตั้ง ผู้ได้รับการคัดเลือกขึ้นดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูง กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย ทั้งหมด โดยให้มีผลนับจากวันที่ออกคำสั่งคือ วันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๓

เพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรมจึงให้คู่กรณีในการร้องทุกข์ คือ ปลัดกระทรวงมหาดไทย ดำเนินการ ดังนี้

๑) โดยที่ผู้ร้องทุกข์ได้ยื่นคำร้องทุกข์เพียงว่าคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๒๘/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๓ ที่แต่งตั้งผู้ได้รับการคัดเลือกขึ้นดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูง กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย เป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ทำให้ผู้ร้องทุกข์ไม่ได้รับความเป็นธรรมในการคัดเลือกบุคคล ขึ้นดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูง ของกรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย ในปี ๒๕๕๒ - ๒๕๕๓ ซึ่งมีกระบวนการคัดเลือกครั้งเดียวกัน แต่ได้มีการแบ่งแยกการออกคำสั่งแต่งตั้งเป็น ๔ คำสั่ง อันได้แก่

- (๑) คำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๔๖๔/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๕๒
- (๒) คำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๔๖๕/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๕๒
- (๓) คำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๔๘๙/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๒
- (๔) คำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๒๘/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๓

เมื่อคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ซึ่งได้รับมอบหมายจาก ก.พ.ค. ตามนัยมาตรา ๑๒๔ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ก.พ.ค. ได้วินิจฉัยแล้วว่า การที่ปลัดกระทรวง มหาดไทยได้นำผลการคัดเลือกที่เกิดจากกระบวนการพิจารณาทางปกครองที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายมาออก เป็นคำสั่งเลื่อนระดับทั้ง ๔ คำสั่ง ที่แต่งตั้งผู้ได้รับการคัดเลือกขึ้นดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูง กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย จึงมีผลทำให้คำสั่งทั้ง ๔ ฉบับดังกล่าว เป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ดังนั้น จึงเป็นหน้าที่ของปลัดกระทรวงมหาดไทย ที่จะต้องไปดำเนินการให้เกิดความเป็นธรรมในแต่ละกรณี สำหรับคำสั่งส่วนที่เหลืออีก ๓ คำสั่งตามนัยมาตรา ๔๙ ถึงมาตรา ๕๒ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการ ทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ต่อไป

๒) ให้ดำเนินการคัดเลือกข้าราชการพลเรือนสามัญขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภท อำนวยการระดับสูงในส่วนของกรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย ขึ้นใหม่จนถึงขั้นตอนการออกคำสั่ง เลื่อนตำแหน่ง โดยให้การดำเนินการให้แล้วเสร็จภายใน ๙๐ วัน นับจากวันที่ได้รับทราบคำวินิจฉัย ทั้งนี้ ให้อยู่ ภายใต้กรอบของกฎหมาย กฎ ข้อบังคับ ระเบียบที่เกี่ยวข้อง และตามแนวทางที่ได้วินิจฉัยไว้ดังกล่าวข้างต้น

๓) ผลการยกเลิกคำสั่งดังกล่าว จึงทำให้ยังไม่มีผู้ใดได้รับการเลื่อนระดับเป็นผู้ดำรงตำแหน่ง อำนวยการระดับสูงของกรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย ตามคำสั่งฉบับดังกล่าวมาก่อน

ที่ประชุม ก.พ.ค. ในวาระเพื่อทราบและทักท้วง ครั้งที่ ๒๒/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๕๓ ก.พ.ค. พิจารณาสรุปแล้วเห็นว่า การดำเนินการคัดเลือกข้าราชการของกระทรวงมหาดไทยในกรณีนี้ไม่ชอบ ด้วยกฎหมาย โดยไม่จำเป็นต้องวินิจฉัยสาเหตุอื่นอีก สมควรให้ยกเลิกคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๒๘/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๓ ตามที่ผู้ร้องทุกข์ (นายประกาศิต มหาสิงห์) มีคำขอและให้ดำเนินการคัดเลือกใหม่ โดยเร็วต่อไป ส่วนการดำเนินการอื่นเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม ตามข้อ ๑) ถึงข้อ ๓) ท้ายคำวินิจฉัยที่ให้ คู่กรณีในการร้องทุกข์ดำเนินการข้างต้นนั้น ก.พ.ค. เสียใจมาก (๖ เสีย) ไม่เห็นด้วย เพราะการยกเลิกคำสั่ง แต่งตั้งข้าราชการในกรณีนี้ และการดำเนินการคัดเลือกใหม่ เกี่ยวข้องกับข้อปฏิบัติอื่น ๆ อีกหลายประการ และเป็นดุลยพินิจที่คู่กรณีในการร้องทุกข์จะต้องดำเนินการให้ถูกต้องต่อไป ก.พ.ค. โดยมติเอกฉันท์วินิจฉัย ให้คู่กรณีในการร้องทุกข์ยกเลิกคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๒๘/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๓ โดยมีผล ตั้งแต่วันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๓ และให้ดำเนินการคัดเลือกใหม่ให้ถูกต้องโดยเร็ว

คณะกรรมการเห็นว่า ในการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ตามมาตรา ๑๒๕^{๒๕} แห่งพระราชบัญญัติ ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ทุกครั้ง ก.พ.ค. ควรกำหนดเรื่องผลกระทบของบุคคลที่เกี่ยวข้อง พิจารณาประกอบด้วย ซึ่งในคำวินิจฉัยของ ก.พ.ค. มีเพียงแต่ให้ดำเนินการคัดเลือกเลื่อนระดับข้าราชการ พลเรือนใหม่ โดยไม่มีการกำหนดแนวทางเยียวยาให้กับผู้ได้รับผลกระทบจากคำวินิจฉัยของ ก.พ.ค. ทั้ง ๔๑ คน อย่างไรก็ตาม จากคำสั่งกระทรวงมหาดไทยดังกล่าว มีอีก ๓ คำสั่งในกระบวนการคัดเลือกครั้งเดียวกันที่ ก.พ.ค. พิจารณาวินิจฉัยว่าไม่ชอบด้วยกฎหมายโดยมีผู้ได้รับการเลื่อนระดับดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูง จำนวน ๕ คน แต่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าคำสั่งทั้ง ๓ คำสั่งไม่ได้มีการยกเลิกการเลื่อนระดับแต่อย่างใด ได้แก่

(๑) คำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๔๖๔/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๕๒

(๒) คำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๔๖๕/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๕๒

(๓) คำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๔๘๘/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๒

เนื่องจากเรื่องนี้ได้มีคำสั่งกระทรวงมหาดไทยเกี่ยวกับการเลื่อนระดับข้าราชการที่มีกระบวนการ คัดเลือกครั้งเดียว แต่ได้มีการแบ่งแยกการออกคำสั่งแต่งตั้งเป็นจำนวนทั้งสิ้น ๔ คำสั่ง จำนวน ๔๖ คน ซึ่งใน จำนวนนี้มีจำนวน ๕ คน ใน ๓ คำสั่งข้างต้นได้รับการแต่งตั้งเลื่อนระดับแล้ว คณะกรรมการจึงได้ตั้ง ข้อสังเกตว่า กรณีนี้อาจขาดมาตรฐานแห่งความยุติธรรมและเป็นการเลือกปฏิบัติ หรือไม่

๒.๒ การที่ ก.พ.ค. ไม่ได้ให้ผู้ร้องทั้ง ๔๑ คน ซึ่งเสียโอกาสและสิทธิประโยชน์บางประการจาก การที่ ก.พ.ค. มีคำวินิจฉัยให้ยกเลิกคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๒๘/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๓ เข้าชี้แจงข้อเท็จจริงต่อ ก.พ.ค. นั้น คณะกรรมการเห็นว่า อาจจะเป็นการขัดต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ หมวด ๓ สิทธิและเสรีภาพของชนชาวไทย และอาจถือว่าเป็นการกระทบต่อสิทธิ

^{๒๕} ดูรายละเอียดเพิ่มเติม รายงานคณะกรรมการ (ม. ๑๒๔) หน้า ๑๔ ในส่วนการอ้างอิงข้อ ๑๔

ของบุคคลในกระบวนการยุติธรรม ตามส่วนที่ ๔ สิทธิในกระบวนการยุติธรรม มาตรา ๔๐ (๒) และ ส่วนที่ ๑๐ สิทธิในข้อมูลข่าวสารและการร้องเรียน ในมาตรา ๕๘^{๒๖} ซึ่งผู้ร้องเห็นว่า ก.พ.ค.ใช้อำนาจ ไม่ชอบด้วยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓๑ (๓) และมาตรา ๑๒๔^{๒๗} จึงได้ยื่นฟ้องคดีนี้ต่อศาลปกครองว่า คำวินิจฉัยของ ก.พ.ค. ไม่ชอบด้วยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ดังนั้น จึงต้องมีการพิจารณาศึกษาว่า การดำเนินการดังกล่าวของ ก.พ.ค. ชอบด้วยรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ หรือไม่ และในการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ตามมาตรา ๑๒๔ ข้างต้น ก.พ.ค. ควรพิจารณากำหนดเรื่องผลกระทบของบุคคลที่เกี่ยวข้องด้วยทุกครั้ง อีกทั้ง คณะกรรมการ เห็นว่า การยกเลิกคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๒๘/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๓ นั้น ไม่ได้เป็นการ เยียวยาความเสียหายให้นายประกาศิต มหาสิงห์ ผู้ร้องทุกข์แต่อย่างใด ประกอบกับในคำวินิจฉัยของ ก.พ.ค. มีเพียงการกำหนดให้ดำเนินการคัดเลือกเลื่อนระดับข้าราชการพลเรือนใหม่ โดยไม่มีการกำหนดแนวทาง เยียวยาให้กับผู้ที่ได้รับผลกระทบจากคำวินิจฉัยของ ก.พ.ค. ทั้ง ๔๑ คน ซึ่ง ก.พ.ค. กำหนดไว้ในกฎ ก.พ.ค. ว่าด้วยการร้องทุกข์และการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๓ ว่า “คู่กรณี” หมายความว่า ผู้ร้องทุกข์และคู่กรณีในการร้องทุกข์^{๒๘} โดยคู่กรณีในที่นี้ คือ ผู้ร้องทุกข์ (นายประกาศิต มหาสิงห์) กับผู้ถูก ร้องทุกข์ (ปลัดกระทรวงมหาดไทย) และเห็นว่า กฎ ก.พ.ค. ยังไม่สอดคล้องกับความหมายของคำว่า “คู่กรณี” ที่นิยามไว้ในมาตรา ๕ วรรคท้าย^{๒๙} พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ จึงเห็นได้ว่า กฎ ก.พ.ค. ดังกล่าวอาจต่ำกว่ามาตรฐานแห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙

^{๒๖} มาตรา ๔๐ บุคคลย่อมมีสิทธิในกระบวนการยุติธรรม ดังต่อไปนี้

(๒) สิทธิพื้นฐานในกระบวนการพิจารณา ซึ่งอย่างน้อยต้องมีหลักประกันขั้นพื้นฐานเรื่องการได้รับการพิจารณาโดยเปิดเผย การได้รับทราบข้อเท็จจริงและตรวจเอกสารอย่างเพียงพอ การเสนอข้อเท็จจริง ข้อโต้แย้ง และพยานหลักฐานของตน การคัดค้านผู้พิพากษาหรือตุลาการ การได้รับการพิจารณาโดยผู้พิพากษาหรือตุลาการที่นั่งพิจารณาคดีครบองค์คณะ และการได้รับทราบเหตุผลประกอบคำวินิจฉัย คำพิพากษา หรือคำสั่ง

มาตรา ๕๔ บุคคลย่อมมีสิทธิมีส่วนร่วมในกระบวนการพิจารณาของเจ้าหน้าที่ของรัฐในการปฏิบัติราชการทางปกครองอันมีผลหรืออาจมีผลกระทบต่อสิทธิและเสรีภาพของตน

^{๒๗} ดูรายละเอียดเพิ่มเติม รายงานคณะกรรมการการ (ม. ๓๑ (๓) และ ม. ๑๒๔) หน้า ๑๔ ในส่วนการอ้างอิงข้อ ๑๔

^{๒๘} ข้อ ๓ ในกฎ ก.พ.ค. นี้

“คู่กรณี” หมายความว่า ผู้ร้องทุกข์และคู่กรณีในการร้องทุกข์

“คู่กรณีในการร้องทุกข์” หมายความว่า ผู้บังคับบัญชาที่เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์

“พนักงานผู้รับคำร้องทุกข์” หมายความว่า เจ้าหน้าที่ที่สำนักงาน ก.พ. มอบหมายให้เป็นผู้ดำเนินการเกี่ยวกับการรับคำร้องทุกข์ การตรวจ คำร้องทุกข์ และการดำเนินงานธุรการอย่างอื่น ตามกฎ ก.พ.ค. นี้ และให้หมายความรวมถึงเจ้าหน้าที่ของผู้บังคับบัญชาหรือของผู้บังคับบัญชา ที่เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์ หรือของผู้มีอำนาจวินิจฉัยร้องทุกข์ ที่มีหน้าที่รับหนังสือตามระเบียบว่าด้วยงานสารบรรณ ด้วย

^{๒๙} “พนักงานผู้รับผิดชอบสำนวน” หมายความว่า เจ้าหน้าที่ที่สำนักงาน ก.พ. มอบหมายให้รับผิดชอบสำนวนเรื่องร้องทุกข์

มาตรา ๕ ในพระราชบัญญัตินี้

“วิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง” หมายความว่า การเตรียมการและการดำเนินการของเจ้าหน้าที่เพื่อจัดให้มีคำสั่งทางปกครองหรือกฎ และรวมถึงการดำเนินการใด ๆ ในทางปกครองตามพระราชบัญญัตินี้

“การพิจารณาทางปกครอง” หมายความว่า การเตรียมการและการดำเนินการของเจ้าหน้าที่เพื่อจัดให้มีคำสั่งทางปกครอง

“คำสั่งทางปกครอง” หมายความว่า

(๑) การใช้อำนาจตามกฎหมายของเจ้าหน้าที่ที่มีผลเป็นการสร้างนิติสัมพันธ์ขึ้นระหว่างบุคคลในอันที่จะก่อ เปลี่ยนแปลง โอน สงวน ระงับ หรือมีผลกระทบต่อสถานภาพของสิทธิหรือหน้าที่ของบุคคล ไม่ว่าจะเป็นการถาวรหรือชั่วคราว เช่น การสั่งการ การอนุญาต การอนุมัติ การวินิจฉัย อุทธรณ์ การรับรอง และการรับจดทะเบียน แต่ไม่หมายความรวมถึงการออกกฎ

(๒) การอื่นที่กำหนดในกฎกระทรวง

“กฎ” หมายความว่า พระราชกฤษฎีกา กฎกระทรวง ประกาศกระทรวง ข้อบัญญัติท้องถิ่น ระเบียบ ข้อบังคับ หรือบทบัญญัติอื่นที่มีผลบังคับ เป็นการทั่วไป โดยไม่มุ่งหมายให้ใช้บังคับแก่กรณีใดหรือบุคคลใดเป็นการเฉพาะ

“คณะกรรมการวินิจฉัยข้อพิพาท” หมายความว่า คณะกรรมการที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายที่มีการจัดองค์กรและวิธีพิจารณาสำหรับการวินิจฉัย ขัดแย้งสิทธิและหน้าที่ตามกฎหมาย

“เจ้าหน้าที่” หมายความว่า บุคคล คณะบุคคล หรือนิติบุคคล ซึ่งใช้อำนาจหรือได้รับมอบให้ใช้อำนาจทางปกครองของรัฐในการดำเนินการ อย่างเป็นทางการใดตามกฎหมาย ไม่ว่าจะเป็นการจัดตั้งขึ้นในระบบราชการ รัฐวิสาหกิจหรือกิจการอื่นของรัฐหรือไม่ก็ตาม

“คู่กรณี” หมายความว่า ผู้ยื่นคำขอหรือผู้คัดค้านคำขอ ผู้อยู่ในบังคับหรือจะอยู่ในบังคับของคำสั่งทางปกครอง และผู้ซึ่งได้เข้ามา ในกระบวนการพิจารณาทางปกครองเนื่องจากสิทธิของผู้นั้นจะถูกกระทบกระเทือนจากผลของคำสั่งทางปกครอง

ตามมาตรา ๓^{๑๐} ประกอบกับหากพิจารณาความตามมาตรา ๒๑^{๑๑} ในกรณีนี้ถือได้ว่า ผู้ร้องทั้ง ๔๑ คน เป็นบุคคลที่สิทธิถูกระทบกระเทือนโดยมีอาจหลีกเลี่ยงได้โดยเสียสิทธิประโยชน์บางประการอันเป็นผลจากการที่ ก.พ.ค. มีคำวินิจฉัยยกเลิกคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๒๘/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๓ ซึ่งผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งหมดจึงควรได้รับโอกาสเข้าชี้แจงข้อเท็จจริง ไม่ควรจำกัดเพียงผู้ร้องทุกซ์ (นายประกาศิต มหาสิงห์) และผู้ถูกร้องทุกซ์ (ปลัดกระทรวงมหาดไทย) เท่านั้น และการวินิจฉัยเรื่องร้องทุกซ์ของ ก.พ.ค. ต้องอยู่ภายใต้บังคับของพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ที่มุ่งคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชนในการดำเนินกระบวนการพิจารณาในทางปกครอง

ในการนี้ นายอภิวัฒน์ คงชาติ นักกฎหมายกฤษฎีกาชำนาญการพิเศษ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ได้ให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่า ในกรณีที่ ก.พ.ค. ได้นิยามคำว่า “คู่กรณี” หมายถึงผู้ร้องทุกซ์และผู้บังคับบัญชา ซึ่งตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ได้นิยามคำว่า “คู่กรณี” ไว้ในมาตรา ๕ ซึ่งมีความหมายกว้างกว่าที่กำหนดไว้ในกฎ ก.พ.ค. นั้น อาจมีข้อสงสัยเกี่ยวกับคำนิยามว่า “คู่กรณี” ตามกฎ ก.พ.ค. มีมาตรฐานต่ำกว่าพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ หรือไม่ และในการพิจารณาว่ามาตรการหรือหลักเกณฑ์ตามที่กำหนดไว้ในกฎ ก.พ.ค. ต่ำกว่าที่กำหนดไว้ในกฎ ก.พ.ค. หรือไม่นั้น หากได้พิจารณาแล้วปรากฏว่า มาตรการหรือกฎเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในกฎ ก.พ.ค. ต่ำกว่าเกณฑ์ที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ก็ต้องยึดตามมาตรฐานหรือหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติดังกล่าว อย่างไรก็ตาม อาจมีข้อยกเว้นในบางกรณี อาทิ ขั้นตอนหรือระยะเวลาในการอุทธรณ์ หากนอกเหนือจากกรณีนี้แล้วจะต้องอยู่ภายใต้พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ มาตรา ๓ ซึ่งสิทธิของคู่กรณีจะเป็นไปตามมาตรา ๒๑ เกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของคู่กรณีในทางปกครอง ทั้งนี้ การเพิกถอนคำวินิจฉัยของ ก.พ.ค. อาจจะทำให้เกิดปัญหาได้ เนื่องจากผลของการเพิกถอนคำวินิจฉัยดังกล่าวมีผลกระทบต่อสิทธิของบุคคล ซึ่งโดยหลักแล้วในกระบวนการพิจารณาทางปกครองนั้น ถ้าหากคำวินิจฉัยไม่ได้มีผลกระทบต่อบุคคลใดหรือบุคคลภายนอก ก็ไม่จำเป็นที่จะต้องเรียกบุคคลภายนอกเข้ามามีส่วนร่วมในการพิจารณาทางปกครอง แต่หากว่าผลของการเพิกถอนคำวินิจฉัยนั้นทำให้บุคคลอื่นที่อยู่นอกเหนือการพิจารณาได้รับผลกระทบ ก็จำเป็นที่จะต้องให้บุคคลเหล่านั้นเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการพิจารณาทางปกครองเพื่อรับฟังการชี้แจง พยานหลักฐาน ข้อเท็จจริง ซึ่งจะทำให้การรับฟังพยานหลักฐานเป็นไปอย่างรอบคอบ และทำให้ผู้มีอำนาจพิจารณาออกคำสั่งทางปกครองมีพยานหลักฐานที่ครบถ้วน อย่างไรก็ตาม ในบางกรณีนี้อาจมีข้อยกเว้นที่กฎหมายบัญญัติไว้

^{๑๐} มาตรา ๓ วิธีปฏิบัติราชการทางปกครองตามกฎหมายต่างๆ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่ในกรณีที่กฎหมายใดกำหนดวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองเรื่องใดไว้โดยเฉพาะและมีหลักเกณฑ์ที่ประกันความเป็นธรรมหรือมีมาตรฐานในการปฏิบัติราชการไม่ต่ำกว่าหลักเกณฑ์ที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้

ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับกับขั้นตอนและระยะเวลาอุทธรณ์หรือโต้แย้งที่กำหนดในกฎหมาย

^{๑๑} มาตรา ๒๑ บุคคลธรรมดา คณะบุคคล หรือนิติบุคคล อาจเป็นคู่กรณีในการพิจารณาทางปกครองได้ตามขอบเขตที่สิทธิของตนถูกระทบกระเทือนหรืออาจถูกระทบกระเทือนโดยมีอาจหลีกเลี่ยงได้

บุคคลตามรัฐธรรมนูญย่อมมีสิทธิมีส่วนร่วมในการพิจารณาทางปกครองของเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติราชการทางปกครอง ส่วนสิทธิและหน้าที่มีเพียงใดจะต้องมีการออกกฎหมายเพื่อกำหนดรายละเอียดเพิ่มเติม ซึ่งปัจจุบันได้มีการออกพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ เพื่อกำหนดสิทธิและการมีส่วนร่วมของบุคคลในการพิจารณาของเจ้าหน้าที่รัฐต่อการปฏิบัติราชการทางปกครอง ดังนั้นสิทธิของบุคคลจึงต้องพิจารณาตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ว่าได้กำหนดสิทธิและหน้าที่ของบุคคลไว้เพียงใด สำหรับประเด็นคำวินิจฉัยของ ก.พ.ค. เป็นคำสั่งทางปกครองหรือไม่จากการตรวจสอบคำวินิจฉัยของศาลปกครอง ยังไม่มีคำวินิจฉัยที่ชัดเจนว่า คำวินิจฉัยของ ก.พ.ค. เป็นคำสั่งทางปกครองหรือไม่ แต่จากการพิจารณาหลักเกณฑ์และเงื่อนไขต่าง ๆ พบว่า ก.พ.ค. เป็นคณะกรรมการที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งมีอำนาจในการพิจารณาวินิจฉัยชี้ขาดสิทธิและหน้าที่ตามมาตรา ๓๑^{๓๒} กฎ ก.พ.ค. ว่าด้วยการร้องทุกข์และการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๑ และกฎ ก.พ.ค. ว่าด้วยการอุทธรณ์และการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ดังนั้นคณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม (ก.พ.ค.) จึงเป็นคณะกรรมการวินิจฉัยข้อพิพาทตามความนัยมาตรา ๕... “การพิจารณาทางปกครอง” หมายความว่า การเตรียมการและการดำเนินการของเจ้าหน้าที่เพื่อจัดให้มีคำสั่งทางปกครอง...ซึ่งอยู่ในความหมายของคณะกรรมการที่มีอำนาจดำเนินการทางปกครองตามนัยแห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ มาตรา ๗๘ และมาตรา ๘๔^{๓๓} ทั้งนี้ ในทางวิชาการถือว่าคำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยข้อพิพาทเป็นคำสั่งทางปกครอง ดังนั้น คำวินิจฉัยของ ก.พ.ค. จึงเป็นคำสั่งทางปกครอง และเมื่อคำวินิจฉัยของ ก.พ.ค. เป็นคำสั่งทางปกครองจะต้องพิจารณาว่า กฎ ก.พ.ค. ได้กำหนดหลักเกณฑ์ที่ประกันความเป็นธรรมหรือมีมาตรฐานต่ำกว่าที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ หรือไม่ หากกำหนดมาตรฐานไว้ต่ำกว่าก็ต้องนำพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ มาใช้บังคับ ซึ่งหากพิจารณากฎ ก.พ.ค. ว่าด้วยการร้องทุกข์และการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๑ เช่น การให้ความหมายของคำว่า “คู่กรณี” ในกฎ ก.พ.ค. ว่าด้วยการร้องทุกข์และการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ตามข้อ ๓^{๓๔} จะเห็นได้ว่ามีบางส่วนที่กำหนดหลักเกณฑ์หรือมาตรฐานที่ต่ำกว่าที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ซึ่งหมายความว่าผู้ร้องทุกข์และผู้บังคับบัญชาที่เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์เท่านั้น ต่างจากความหมายของคำว่า “คู่กรณี” ตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ มาตรา ๕ ดังกล่าว ทั้งนี้ จะเห็นได้ว่าหากพิจารณาความหมายของคู่กรณีตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ผู้ร้องทั้ง ๔๑ คน ถือว่าเป็นบุคคลที่สิทธิจะถูกกระทบกระเทือนจากผลของคำสั่งทางปกครอง โดยหลักแล้วสามารถที่จะเข้าสู่กระบวนการพิจารณาทางปกครองได้

^{๓๒} ดูรายละเอียดเพิ่มเติม รายงานคณะกรรมการการ (ม. ๓๑) หน้า ๑๔ ในส่วนการอ้างอิงข้อ ๑๔

^{๓๓} มาตรา ๗๘ ภายใต้บังคับมาตรา ๗๖ การให้กรรมการในคณะกรรมการวินิจฉัยข้อพิพาทพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระจะกระทำมิได้ เว้นแต่กรณีเหตุบกพร่องอย่างยิ่งต่อหน้าที่หรือมีความประพฤติเสื่อมเสียอย่างร้ายแรง

มาตรา ๘๔ คำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยข้อพิพาทต้องมีลายมือชื่อของกรรมการที่วินิจฉัยเรื่องนั้น

^{๓๔} ถ้ากรรมการคนใดมีความเห็นแย้ง ให้มีสิทธิทำความเห็นแย้งของตนรวมไว้ในคำวินิจฉัยได้

ดูรายละเอียดเพิ่มเติม รายงานคณะกรรมการการ (กฎ ก.พ.ค. ข้อ ๓) หน้า ๒๕ ในส่วนการอ้างอิงข้อ ๒๘

แต่อย่างไรก็ตาม หากพิจารณาพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๔ มาตรา ๓๐ วรรคสอง (๖)^{๓๕} ได้กำหนดข้อยกเว้นให้เจ้าหน้าที่ใช้ดุลยพินิจที่จะไม่ให้โอกาสคู่กรณีโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐาน โดยถือเป็นดุลยพินิจของ ก.พ.ค. หาก ก.พ.ค. เห็นสมควรอาจให้ผู้ที่ได้รับผลกระทบโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานได้ หรือ ก.พ.ค. อาจเห็นว่าหากให้โอกาสโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานจะก่อให้เกิดผลเสียหายอย่างร้ายแรงต่อประโยชน์สาธารณะ ก.พ.ค. ก็มีอำนาจไม่ให้โต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานได้ ทั้งนี้ เหตุผลที่ ก.พ.ค. ไม่ให้ผู้ร้องทั้ง ๔๑ คนโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานนั้นอาจเนื่องมาจาก กฎ ก.พ.ค. จำกัดขอบเขตความหมายของคำว่า “คู่กรณี” ให้หมายความเฉพาะผู้ร้องทุกข์และผู้ถูกร้องทุกข์เท่านั้น ในส่วนคำวินิจฉัยของ ก.พ.ค. นั้น พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๑๒๓^{๓๖} และโดยเฉพาะมาตรา ๑๒๔^{๓๗} ให้อำนาจ ก.พ.ค. ไว้ค่อนข้างมากโดยให้มีอำนาจในการยกคำร้องทุกข์ หรือยกเลิกคำสั่งได้ และเมื่อ ก.พ.ค. มีคำวินิจฉัยแล้ว หน่วยงานต่าง ๆ จะต้องปฏิบัติตาม ซึ่งหากผู้ได้รับผลกระทบจากคำวินิจฉัยของ ก.พ.ค. ไม่เห็นด้วยก็จะต้องไปยื่นฟ้องต่อศาลปกครองเพื่อให้ยกเลิกคำวินิจฉัยของ ก.พ.ค. ต่อไป

จากการตรวจสอบแนวคำพิพากษาของศาลปกครองพบว่า มีคำวินิจฉัย ๒ แนวทาง คือ การพ้นจากตำแหน่งบางกรณีก็เข้าข้อยกเว้นและบางกรณีก็ไม่เข้าข้อยกเว้นตามมาตรา ๓๐ วรรคสอง (๖) ดังกล่าว โดยกรณีของผู้ร้องทั้ง ๔๑ คน อาจเข้าข้อยกเว้นตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๔ มาตรา ๓๐ วรรคสอง (๖) ประกอบกฎกระทรวง ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๔๐) เกี่ยวกับการให้พ้นจากตำแหน่ง^{๓๘} ซึ่งอาจเข้าใจผิดกันว่าผู้ร้องทั้ง ๔๑ คน ได้พ้นจากตำแหน่งไปแล้ว ก.พ.ค. จึงไม่ได้ให้โอกาสในการรับทราบข้อเท็จจริงและโต้แย้งแสดงพยานหลักฐาน ซึ่งการกำหนดข้อยกเว้นมีผลในทางกฎหมายด้วย หากเข้าข้อยกเว้นดังกล่าวการดำเนินการของ ก.พ.ค. ก็ชอบด้วยกฎหมาย ทั้งนี้ ผลของคำสั่งทางปกครองนั้น แม้เป็นคำสั่งทางปกครองที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายแต่ก็ยังคงใช้บังคับชั่วคราวเท่าที่ยังไม่มีการเพิกถอน เพราะฉะนั้น โดยหลักแล้วจะต้อง

^{๓๕} มาตรา ๓๐ ในกรณีที่คำสั่งทางปกครองอาจกระทบถึงสิทธิของคู่กรณี เจ้าหน้าที่ต้องให้คู่กรณีมีโอกาสที่จะได้ทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอและมีโอกาสโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานของตน

ความในวรรคหนึ่งมิให้นำมาใช้บังคับในกรณีดังต่อไปนี้ เว้นแต่เจ้าหน้าที่จะเห็นสมควรปฏิบัติเป็นอย่างอื่น

(๑) เมื่อมีความจำเป็นรีบด่วนหากปล่อยให้เนิ่นช้าไปจะก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงแก่ผู้หนึ่งผู้ใดหรือจะกระทบต่อประโยชน์สาธารณะ

(๒) เมื่อจะมีผลทำให้ระยะเวลาที่กฎหมายหรือกฎกำหนดไว้ในการทำคำสั่งทางปกครองต้องล่าช้าออกไป

(๓) เมื่อเป็นข้อเท็จจริงที่คู่กรณีนั้นเองได้ให้ไว้ในคำขอ คำให้การหรือคำแถลง

(๔) เมื่อโดยสภาพเห็นได้ชัดในตัวว่าการให้โอกาสดังกล่าวไม่อาจกระทำได้

(๕) เมื่อเป็นมาตรการบังคับทางปกครอง

(๖) กรณีอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

^{๓๖} มาตรา ๑๒๓ การร้องทุกข์ที่เกิดจากผู้บังคับบัญชา ให้ร้องทุกข์ต่อผู้บังคับบัญชาชั้นเหนือขึ้นไป ตามลำดับ

การร้องทุกข์ที่เกิดจากหัวหน้าส่วนราชการระดับกรมที่อยู่ในบังคับบัญชาหรือรับผิดชอบการปฏิบัติราชการขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรีหรือต่อรัฐมนตรี ปลัดกระทรวงรัฐมนตรีเจ้าสังกัด หรือนายกรัฐมนตรี ให้ร้องทุกข์ต่อ ก.พ.ค.

เมื่อ ก.พ.ค. ได้พิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ประการใดแล้ว ให้หัวหน้าส่วนราชการระดับกรมที่อยู่ในบังคับบัญชาหรือรับผิดชอบการปฏิบัติราชการขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรีหรือต่อรัฐมนตรี ปลัดกระทรวง รัฐมนตรีเจ้าสังกัด หรือนายกรัฐมนตรี แล้วแต่กรณี ดำเนินการให้เป็นไปตามคำวินิจฉัยของ ก.พ.ค.

การร้องทุกข์และการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ตามวรรคหนึ่งและวรรคสองให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.พ.ค.

^{๓๗} ดูรายละเอียดเพิ่มเติม รายงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน (ม. ๑๒๔) หน้า ๑๔ ในส่วนการอ้างอิงข้อ ๑๔

^{๓๘} ดูรายละเอียดเพิ่มเติม ภาคผนวก ข

มีการยื่นฟ้องต่อศาลปกครองเพื่อให้มีการเพิกถอนคำสั่งนั้น ซึ่งในกรณีความเป็นโมฆะของคำสั่งทางปกครองนั้น ยังเป็นปัญหาในทางวิชาการ เนื่องจากกฎหมายไทยไม่ได้กำหนดความเป็นโมฆะของคำสั่งทางปกครองไว้

ทั้งนี้ นายอภิวัฒน์ คงชาติ นักกฎหมายกฤษฎีกาชำนาญการพิเศษ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ได้ยืนยันต่อที่ประชุมว่า การวินิจฉัยของ ก.พ.ค. ในกรณีนี้ไม่ใช่กรณีแรกที่เป็นปัญหา ยังคงมีกรณีอื่น ๆ ที่เป็นปัญหา ซึ่งในส่วนนี้บุคคลดังกล่าวได้รับที่จะไปศึกษาแนวคำพิพากษาของศาลปกครอง และจะเสนอความเห็นในโอกาสต่อไป

คณะกรรมการธิการเห็นว่า ตามที่นักกฎหมายกฤษฎีกาชำนาญการพิเศษ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ให้ความเห็นว่า กรณีของผู้ร้องทั้ง ๔๑ คน อาจเข้าข้อยกเว้นตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ มาตรา ๓๐ วรรคสอง (๖) ประกอบกฎกระทรวง ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๔๐) เกี่ยวกับการให้พ้นจากตำแหน่งข้างต้นนั้น ก.พ.ค. ไม่ได้อาศัยข้อยกเว้นแห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ตามมาตรา ๓๐ วรรคสอง (๖) เนื่องจากในกรณีนี้ไม่ได้เป็นการให้ผู้ร้องทั้ง ๔๑ คน พ้นจากตำแหน่ง แต่เป็นการให้ยกเลิกคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๒๘/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๓ ที่ผู้ร้องทั้ง ๔๑ คน ได้รับการเลื่อนเป็นตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูง (ระดับ ๙) แล้ว

๒.๓ นายภานุวัฒน์ พุทธเกษตร หัวหน้ากลุ่มงานบรรจุแต่งตั้ง กองการเจ้าหน้าที่ กรมการปกครอง แสดงความคิดเห็นว่า กรณีที่ ก.พ.ค. มีความเห็นว่าการดำเนินการคัดเลือกข้าราชการของกรมการปกครอง ไม่ชอบด้วยกฎหมายนั้น ก็ควรมีการเชิญให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้เข้าชี้แจงให้ทราบถึงข้อมูล ข้อเท็จจริง และเหตุผลในการดำเนินการที่ ก.พ.ค. เห็นว่าไม่ชอบด้วยกฎหมาย แต่ ก.พ.ค. ไม่ได้ให้โอกาสหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้เข้าชี้แจงแต่อย่างใด ซึ่งคำวินิจฉัยของ ก.พ.ค. ก็ไม่ได้มีการชี้แจงให้ทราบถึงแหล่งที่มา ข้อมูลที่ใช้ประกอบการพิจารณาอย่างละเอียด จึงทำให้เกิดความรู้สึกว่า ก.พ.ค. ใช้ดุลยพินิจส่วนตัวในการวินิจฉัยคำร้องทุกข์มากเกินไป ประกอบกับนายบุญส่ง เตชะมณีสถิต รองอธิบดีกรมการปกครอง ให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่า กรณีหลักเกณฑ์การวินิจฉัยของ ก.พ.ค. เรื่องการรับฟังพยานหลักฐานจากคู่กรณี แม้จะมีข้อกำหนดว่า ในกรณีที่มีการปรากฏหลักฐานครบถ้วนแล้ว ก.พ.ค. สามารถที่จะวินิจฉัยโดยไม่ต้องรับฟังคำชี้แจงจากคู่กรณีก็ได้ ซึ่งกรมการปกครองในฐานะคู่กรณีก็ไม่ได้มีโอกาสเข้าชี้แจงต่อ ก.พ.ค. เพียงแต่ทำคำชี้แจงเป็นลายลักษณ์อักษรตามประเด็นที่ ก.พ.ค. สอบถามมาเท่านั้น ในขณะเดียวกัน ผู้ร้องทั้ง ๔๑ คนที่ได้รับผลกระทบจากคำวินิจฉัยของ ก.พ.ค. ก็ไม่ได้มีโอกาสเข้าชี้แจงต่อ ก.พ.ค. เช่นเดียวกัน

อย่างไรก็ตาม นายศรัณย์ พรไพศาลดี ผู้อำนวยการสำนักพิทักษ์ระบบคุณธรรมยังได้ชี้แจงว่า คำว่า “คู่กรณี” ตามที่กำหนดไว้ในกฎ ก.พ.ค. ถือว่าเป็นกรณีที่มีหลักเกณฑ์กำหนดไว้เฉพาะแล้ว จึงไม่อาจนำความตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ในมาตรา ๕^{๓๙} ซึ่งเป็นกฎหมายทั่วไปมาใช้บังคับในกรณีนี้ได้ และในประเด็นข้อกฎหมายที่ผู้ร้องทั้ง ๔๑ คน อ้างว่า ก.พ.ค. มีอำนาจในการรับ

^{๓๙} ดูรายละเอียดเพิ่มเติม รายงานคณะกรรมการธิการ (ม. ๕) หน้า ๒๕ ในส่วนการอ้างอิงข้อ ๒๙

วินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ของนายประกาศิต มหาสิงห์ หรือไม่ เนื่องจากเห็นว่า คำวินิจฉัยดังกล่าวไม่ควรให้มีผลกระทบมายังผู้ร้องทั้ง ๔๑ คน เพราะเป็นบุคคลภายนอกและไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับเรื่องร้องทุกข์ของนายประกาศิต มหาสิงห์ ตลอดจนการไม่มีโอกาสชี้แจงข้อเท็จจริง พยานหลักฐานต่าง ๆ นั้น อาจเนื่องมาจากการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์กรณีนี้ ก.พ.ค. ได้พิจารณาในเรื่องของกระบวนการ ขั้นตอน วิธีการคัดเลือกของกระทรวงมหาดไทยแล้วเห็นว่าเป็นการดำเนินการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ยกเลิกคำสั่งดังกล่าว ทำให้เกิดผลกระทบกับสิทธิของผู้ร้องทั้ง ๔๑ คน ซึ่ง ก.พ.ค. สามารถใช้ดุลยพินิจในการไต่สวนโดยเรียกผู้ร้องทั้ง ๔๑ คน เข้าชี้แจงได้ ซึ่งในกรณีนี้ ก.พ.ค. อาจเห็นว่าไม่มีความจำเป็นที่ต้องเรียกเข้ามาพิจารณาหรืออาจเห็นว่าแม้เรียกเข้ามาพิจารณาแล้วก็ไม่ทำให้ผลของคำวินิจฉัยเปลี่ยนแปลงไปในทุกกรณี แต่หากจะให้มีการแก้ไขกฎ ก.พ.ค. เพื่อให้มีการร้องสอดนั้น เห็นว่าอาจจะเป็นการขยายคู่อกรณี เพราะผู้ร้องทั้ง ๔๑ คน ไม่เกี่ยวข้องกับผู้ร้องทุกข์ (นายประกาศิต มหาสิงห์)

ประกอบกับนายพรชัย เมธารณพงศ์ นิติกรชำนาญการพิเศษ สำนักงาน ก.พ. ได้ชี้แจงว่า ในการพิจารณาวินิจฉัยของ ก.พ.ค. จะเป็นลักษณะเดียวกับการพิจารณาวินิจฉัยของศาลปกครองโดยใช้ระบบไต่สวนมิใช่การพิจารณาในลักษณะกล่าวหาเช่นเดียวกับศาลยุติธรรม ดังนั้น เมื่อ ก.พ.ค. ใช้ระบบไต่สวนแล้ว ก.พ.ค. ก็จะสามารถดำเนินการไต่สวนบุคคลที่เกี่ยวข้องหรือตรวจสอบพยานหลักฐานต่าง ๆ ที่เห็นว่าเป็นประโยชน์ต่อกระบวนการพิจารณาเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม แต่ในกรณีนี้ ก.พ.ค. อาจเห็นว่าเป็นเรื่องที่ไม่จำเป็นต้องดำเนินการไต่สวนบุคคลที่เกี่ยวข้อง เพราะเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับกระบวนการคัดเลือกที่ไม่ชอบโดยมิใช่ปัญหาเรื่องของผู้ที่เข้ามาสอบเพื่อเลื่อนระดับ ทั้งนี้ ตามที่คณะกรรมการสิทธิการเสนอแนวคิดให้ผู้ได้รับผลกระทบจากคำสั่ง ก.พ.ค. ดำเนินการร้องสอดเข้ามาในสำนวนนั้น หากมีการร้องสอดเข้ามาในสำนวนเป็นจำนวนมาก อาจมีผลกระทบในเรื่องระยะเวลาดำเนินการต่อสำนวนของผู้ร้องทุกข์ได้

คณะกรรมการสิทธิการเห็นว่า กรณีที่มีการพิจารณาเรื่องหนึ่งเรื่องใด ก.พ.ค. ควรจะให้มีการร้องสอดเข้ามาในสำนวน ซึ่งควรมีหนังสือแจ้งไปยังบุคคลที่ได้รับผลกระทบต่อเรื่องนั้น ๆ เนื่องจากผู้ได้รับผลกระทบดังกล่าวอาจไม่ทราบการพิจารณา จึงทำให้ไม่มีการร้องสอดเข้ามาจนบุคคลนั้นต้องได้รับผลกระทบหลายประการ โดยการร้องสอดอาจกำหนดกรอบระยะเวลาในการเสนอข้อเท็จจริง เอกสาร หรือนำพยานบุคคลเข้ามาให้ปากคำหรือถ้อยคำ เพื่อมิให้เกิดความล่าช้าในการพิจารณาสำนวนคำร้องต่าง ๆ ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรมกับผู้ที่ได้รับผลกระทบด้วย

๒.๔ ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๑๒๓^{๕๐} กำหนดให้ ก.พ.ค. สามารถวินิจฉัยการร้องทุกข์และกำหนดให้คำวินิจฉัยของ ก.พ.ค. มีผลผูกพันส่วนราชการที่ต้องปฏิบัติตาม คำวินิจฉัยของ ก.พ.ค. ประกอบกับ กฎ ก.พ.ค. ว่าด้วยการร้องทุกข์และการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๕๖^{๕๑} ได้กำหนดให้คำวินิจฉัยของ ก.พ.ค. เป็นที่สุดนั้น คณะกรรมการสิทธิการเห็นว่า กฎ ก.พ.ค. นี้

^{๕๐} ดูรายละเอียดเพิ่มเติม รายงานคณะกรรมการสิทธิการ (ม. ๑๒๓) หน้า ๒๘ ในส่วนการอ้างอิงข้อ ๓๖

^{๕๑} ข้อ ๕๖ เมื่อได้วินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์และดำเนินการตามข้อ ๕๔ วรรคสองแล้ว ให้แจ้งให้คู่อกรณีทราบเป็นหนังสือโดยเร็ว คำวินิจฉัยนั้นให้เป็นที่สุด ในกรณีที่ผู้ร้องทุกข์ไม่เห็นด้วยกับคำวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ตามวรรคหนึ่ง มีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครองชั้นต้นตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง ต่อไปได้

อาจไม่เป็นธรรมเนื่องจากเป็นการจำกัดให้ส่วนราชการต้องกระทำตามคำวินิจฉัยของ ก.พ.ค. เท่านั้น โดยที่ผู้ที่ได้รับผลกระทบจากคำวินิจฉัยของ ก.พ.ค. ก็ไม่สามารถอุทธรณ์คำวินิจฉัยของ ก.พ.ค. ได้ อย่างเช่นกรณีของผู้ร้องทั้ง ๔๑ คนดังกล่าว ที่ได้รับผลกระทบจากคำวินิจฉัยของ ก.พ.ค. ซึ่งไม่มีโอกาสโต้แย้ง หรือชี้แจงข้อเท็จจริงใดๆ ต่อ ก.พ.ค. และไม่ได้รับการเยียวยาที่เหมาะสม

๒.๕ ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๔๒ (๓)^{๔๒} ประกอบกับ มาตรา ๑๒๖^{๔๓} คณะกรรมการการตั้งข้อสังเกตว่า มาตรา ๔๒ (๓) ในการพิจารณาเลื่อนตำแหน่งจะต้องพิจารณาจากผลงาน ศักยภาพ และความประพฤติของบุคคล แต่กรณีนี้ ก.พ.ค. กลับไปวินิจฉัยในประเด็นลำดับความอาวุโสเป็นหลัก โดย ก.พ.ค. ไม่ได้แจ้งให้หน่วยงานหรือผู้ออกกฎ ระเบียบ ทราบว่าหลักเกณฑ์ที่ยึดถือปฏิบัติไม่เป็นไปตามระบบคุณธรรมตามมาตรา ๑๒๖ จึงเห็นว่า หากคำวินิจฉัยของ ก.พ.ค. เป็นคำสั่งทางปกครอง คำวินิจฉัยของ ก.พ.ค. จะขัดแย้งหรือไม่สอดคล้องตามมาตรา ๔๒ (๓) หรือไม่ และหากขัดแย้งหรือไม่สอดคล้องแล้วคำวินิจฉัยของ ก.พ.ค. ดังกล่าวจะมีผลสมบูรณ์ตามกฎหมายหรือไม่

ทั้งนี้ นายอภิวัฒน์ คงชาติ นักกฎหมายกฤษฎีกาชำนาญการพิเศษ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ชี้แจงประเด็นข้างต้นโดยยืนยันต่อที่ประชุมว่า การจะพิจารณาว่าคำวินิจฉัยของ ก.พ.ค. ขัดแย้งหรือไม่สอดคล้องตามมาตรา ๔๒ (๓) หรือไม่นั้น จะนำไปพิจารณาศึกษาคำวินิจฉัยของ ก.พ.ค. ก่อนนำเสนอความเห็นต่อไป แต่ในเบื้องต้นเห็นว่าคำวินิจฉัยของ ก.พ.ค. ไม่ได้ยืนยันว่าจะชอบด้วยกฎหมายทุกกรณี ซึ่งคำวินิจฉัยของ ก.พ.ค. อาจถูกตรวจสอบโดยศาลปกครองได้

๒.๖ กรณีที่นายวุฒิชัย เสาวโกมุท ผู้อำนวยการกองการเจ้าหน้าที่ เลขาธิการคณะกรรมการบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการกรมการปกครอง ซึ่งเป็นผู้ที่จะเข้ารับการคัดเลือกได้เข้าร่วมประชุมในคณะกรรมการบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการกรมการปกครอง จึงเป็นการผิดต่อหลักเกณฑ์ทางปกครองแห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ตามมาตรา ๑๓ (๑) มาตรา ๑๔ และมาตรา ๑๘^{๔๔} ซึ่งถือว่าเป็นคู่กรณีที่ไม่ควรเข้าร่วมเป็นองค์ประชุมการพิจารณาคัดเลือกในเรื่องนี้

^{๔๒} ดูรายละเอียดเพิ่มเติม รายงานคณะกรรมการการ (ม. ๔๒ (๓)) หน้า ๒ ในส่วนการอ้างอิง ข้อ ๔

^{๔๓} มาตรา ๑๒๖ ในกรณีที่ ก.พ.ค. เห็นว่า กฎ ระเบียบ หรือคำสั่งใดที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้และมุ่งหมายให้ใช้บังคับเป็นการทั่วไป ไม่สอดคล้องกับระบบคุณธรรมตามมาตรา ๔๒ ให้ ก.พ.ค. แจ้งให้หน่วยงานหรือผู้ออกกฎ ระเบียบ หรือคำสั่งดังกล่าวทราบ เพื่อดำเนินการแก้ไขหรือยกเลิกตามควรแก่กรณี

มาตรา ๑๓ เจ้าหน้าที่ดังต่อไปนี้จะทำการพิจารณาทางปกครองไม่ได้

- (๑) เป็นคู่กรณีเอง
- (๒) เป็นคู่หมั้นหรือคู่สมรสของคู่กรณี
- (๓) เป็นญาติของคู่กรณี คือ เป็นบุพการีหรือผู้สืบสันดานไม่ว่าชั้นใด ๆ หรือเป็นพี่น้องหรือลูกพี่ลูกน้องนับได้เพียงภายในสามชั้น หรือเป็นญาติเกี่ยวพันทางแต่งงานนับได้เพียงสองชั้น
- (๔) เป็นหรือเคยเป็นผู้แทนโดยชอบธรรมหรือผู้พิทักษ์หรือผู้แทนหรือตัวแทนของคู่กรณี
- (๕) เป็นเจ้าหน้าที่หรือลูกหนี้ หรือเป็นนายจ้างของคู่กรณี
- (๖) กรณีอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๔ เมื่อมีการณ์ตามมาตรา ๑๓ หรือคู่กรณีคัดค้านว่าเจ้าหน้าที่ผู้ใดเป็นบุคคลตามมาตรา ๑๓ ให้เจ้าหน้าที่ผู้นั้นหยุดการพิจารณาเรื่องไว้ก่อน และแจ้งให้ผู้บังคับบัญชาเหนือตนขึ้นไปชั้นหนึ่งทราบ เพื่อที่ผู้บังคับบัญชาดังกล่าวจะได้มีคำสั่งต่อไป การยื่นคำคัดค้าน การพิจารณา คำคัดค้าน และการสั่งให้เจ้าหน้าที่อื่นเข้าปฏิบัติหน้าที่แทนผู้ที่ถูกคัดค้านให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๘ บทบัญญัติมาตรา ๑๓ ถึงมาตรา ๑๖ ไม่ให้นำมาใช้บังคับกับกรณีที่มีความจำเป็นเร่งด่วน หากปล่อยให้ล่าช้าไปจะเสียหายต่อประโยชน์สาธารณะหรือสิทธิของบุคคลจะเสียหายโดยไม่มีทางแก้ไขได้ หรือไม่มีเจ้าหน้าที่อื่นปฏิบัติหน้าที่แทนผู้นั้นได้

คณะกรรมการธิการเห็นว่า หากพิจารณาเรื่องการคัดค้านของคู่กรณีตามมาตราดังกล่าว จะเห็นได้ว่าผู้ร้องทุกข์ (นายประกาศิต มหาสิงห์) ไม่ได้คัดค้านเจ้าหน้าที่ตามหลักในมาตราข้างต้นและไม่ได้คัดค้านกรณีนายวุฒิชัย เสาวโกมุท ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่เข้าไปกำหนดหลักเกณฑ์ในการคัดเลือก แต่การที่ ก.พ.ค. ได้หยิบยกประเด็นนี้มาพิจารณาจึงเป็นการพิจารณานอกเหนือคำขอ กรณีนี้จึงไม่น่าจะเป็นธรรมกับผู้ร้องทั้ง ๔๑ คน

๒.๗ คณะกรรมการตั้งข้อสังเกตว่า กรณีที่คณะกรรมการพิจารณาคัดเลือกเพื่อเลื่อนข้าราชการพลเรือนสามัญขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูง โดยกระทรวงมหาดไทย ได้มีมติให้การกำหนดหลักเกณฑ์ในการพิจารณาคัดเลือกข้าราชการพลเรือนสามัญเพื่อดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูง ของทุกกรม กอง ในสังกัดกระทรวงมหาดไทยประจำปี ๒๕๕๓ ต้องยึดถือปฏิบัติเป็นแนวทางเดียวกัน ซึ่งเมื่อ ก.พ.ค. ได้มีคำวินิจฉัยว่า หลักเกณฑ์ในการพิจารณาคัดเลือกของกรมการปกครอง ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ดังนั้น หลักเกณฑ์ของหน่วยงานอื่น ๆ ที่สังกัดกระทรวงมหาดไทยที่ยึดถือเป็นแนวทางเดียวกับกรมการปกครองจะถือว่าไม่ชอบด้วยกฎหมายด้วยหรือไม่

จากข้อมูล ข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็นข้างต้น ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องได้ให้ข้อมูลและแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติม ปรากฏดังนี้

๑) นางนพมาศ สุขเกษม นักทรัพยากรบุคคลเชี่ยวชาญ สำนักงาน ก.พ. ให้ข้อมูลและแสดงความคิดเห็นว่า ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ได้แบ่งตำแหน่งข้าราชการออกเป็น ๔ ประเภท คือ

- ๑) ประเภททั่วไป
- ๒) ประเภทวิชาการ
- ๓) ประเภทอำนวยการ
- ๔) ประเภทบริหาร

แทนตำแหน่งที่ว่าง ซึ่งตำแหน่งประเภทอำนวยการในรูปแบบเดิมนั้น เมื่อมีตำแหน่งว่างลงก็จะดำเนินการคัดเลือกบุคคลเพื่อแต่งตั้งแทนตำแหน่งที่ว่าง แต่หลักเกณฑ์ในการคัดเลือกข้าราชการในรูปแบบใหม่จะมีการเตรียมกำลังบุคลากรโดยการคัดเลือกข้าราชการแล้วขึ้นบัญชีไว้ประมาณ ๑ ปี โดยประมาณการจากปีงบประมาณของแต่ละปีว่าจะมีจำนวนเท่าใดเพื่อใช้เป็นตัวตั้งในการจัดทำบัญชีสำหรับบรรจุแต่งตั้งแทนที่ตำแหน่งที่ว่างลง และการคัดเลือกบุคคลจะมีคณะกรรมการคัดเลือกข้าราชการที่มีหัวหน้าส่วนราชการและรองหัวหน้าส่วนราชการเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการ ทั้งนี้ การจัดทำตำแหน่งให้มีการขึ้นบัญชีไว้ ๒ ประเภท คือ บัญชีของกระทรวงและบัญชีของหน่วยงานราชการระดับกรม ซึ่งบัญชีของกระทรวงเป็นตำแหน่งที่จะใช้ร่วมกันของหน่วยงานราชการระดับกรมในกระทรวงนั้น ๆ ส่วนบัญชีของหน่วยงานราชการระดับกรมก็จะเป็นตำแหน่งที่จะใช้ร่วมกันภายในกรมนั้น ๆ โดยการขึ้นบัญชีทั้ง ๒ ประเภทดังกล่าวจะมีการขึ้นบัญชีไว้ประมาณ ๑ ปี และเมื่อมีตำแหน่งว่างลงก็จะให้หัวหน้าส่วนราชการผู้ที่มีอำนาจสั่งบรรจุแต่งตั้งคัดเลือกจากบุคคลที่มีการขึ้นบัญชีไว้

๒) นายศรัณย์ พรไพศาลตี ผู้อำนวยการสำนักพิทักษ์ระบบคุณธรรม ให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่า ตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๐๗๐๘.๑/ว ๒๒ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๔๐ เรื่องการคัดเลือกเพื่อเลื่อนข้าราชการพลเรือนสามัญขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งระดับ ๘ ลงมา และระดับ ๙ ระดับ ๑๐ ระดับ ๑๑^{๔๔} ประกอบพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๑๖ (๑)^{๔๖} ได้ให้อำนาจ อ.ก.พ. กระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการในการคัดเลือกเพื่อเลื่อนชั้นข้าราชการพลเรือนสามัญได้ ทั้งนี้ หลักเกณฑ์ที่ อ.ก.พ. กระทรวงกำหนดนั้นจะต้องเป็นไปตามกรอบที่กำหนดไว้ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓๔^{๔๗} ประกอบมาตรา ๔๒ และมาตรา ๑๒๖^{๔๘} ซึ่งหากว่าหลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกขัดต่อมาตราดังกล่าว ย่อมถือว่าเป็นการไม่ชอบด้วยกฎหมาย และในกรณีที่ ก.พ.ค. เห็นว่า กฎ ระเบียบ หรือคำสั่งใด ไม่สอดคล้องกับระบบคุณธรรมก็สามารถดำเนินการตามมาตรา ๑๒๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑

กรณีที่ ก.พ. ได้ให้อำนาจ อ.ก.พ. กรม หรือ อ.ก.พ. กระทรวง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการในการคัดเลือกเพื่อเลื่อนข้าราชการพลเรือนสามัญขึ้นแต่งตั้งนั้น โดยปกติแล้วจะไม่มีภาระงานให้ ก.พ. ได้รับทราบ ดังนั้น ในทางปฏิบัติ ก.พ. หรือ ก.พ.ค. จะไม่ทราบว่าหน่วยงานนั้นได้วางหลักเกณฑ์ดังกล่าวไว้อย่างไร แต่จะทราบก็ต่อเมื่อมีการร้องเรียนเกิดขึ้น ซึ่งหากเป็นกรณีเฉพาะ อ.ก.พ. กระทรวงนั้น จะมีผู้แทนของสำนักงาน ก.พ. เข้าร่วมเป็นอนุ ก.พ.ค. แต่ถ้าเป็นหน่วยงานระดับกรมหรือกองจะไม่มีผู้แทนของสำนักงาน ก.พ. เข้าร่วมเป็น อ.ก.พ. ด้วย ดังนั้น ถ้าเป็น อ.ก.พ. กระทรวงซึ่งมีผู้แทนของสำนักงาน ก.พ. อยู่ด้วยนั้น จะต้องทราบว่าการออกหลักเกณฑ์ของ อ.ก.พ. กระทรวงอาจไม่ชอบด้วยกฎหมายก็สามารถทักท้วง เสนอแนะ หรือให้ความเห็น เพื่อให้มีการปรับปรุงแก้ไขได้

๓) นางสาวสุลักษณ์ ธรรมานุสติ นักทรัพยากรบุคคลเชี่ยวชาญ สำนักงาน ก.พ. ให้ข้อมูลว่า สำนักงาน ก.พ. ได้ดำเนินการจัดทำหลักเกณฑ์ในการคัดเลือกข้าราชการเพื่อให้มีความสอดคล้องกับพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งประเด็นการพิจารณาของ ก.พ.ค. เกี่ยวกับการยกเลิกคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๒๘/๒๕๕๓ ที่ทำให้เกิดผลกระทบต่อผู้ร้องทั้ง ๔๑ คนนั้น เป็นกรณีที่เกิดขึ้นเมื่อปี ๒๕๕๓ โดยช่วงระยะเวลาที่เกิดปัญหาเป็นระยะเริ่มต้นของการใช้พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ในบทเฉพาะกาลที่เป็นการใช้หลักเกณฑ์การคัดเลือกข้าราชการตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๐๗๐๘.๑/ว ๒๒ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๔๐ เรื่อง การคัดเลือกเพื่อเลื่อนข้าราชการพลเรือนสามัญขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งระดับ ๘ ลงมา และระดับ ๙ ระดับ ๑๐ ระดับ ๑๑^{๔๔} ที่ออกตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งเป็นหลักเกณฑ์การคัดเลือกข้าราชการในระบบเดิมที่สำนักงาน ก.พ. มอบหมายให้ อ.ก.พ. กระทรวง เป็นผู้แต่งตั้งคณะกรรมการคัดเลือกข้าราชการประกอบด้วย

^{๔๔}

ดูรายละเอียดเพิ่มเติม ภาคผนวก ข (๑.๑)

^{๔๖} มาตรา ๑๖ อ.ก.พ. กระทรวง มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) พิจารณากำหนดนโยบาย ระบบ และระเบียบวิธีการบริหารทรัพยากรบุคคลในกระทรวงซึ่งต้องสอดคล้องกับหลักเกณฑ์ วิธีการ และมาตรฐานที่ ก.พ. กำหนดตามมาตรา ๘ (๓)

^{๔๗} มาตรา ๓๔ การจัดระเบียบข้าราชการพลเรือนต้องเป็นไปเพื่อผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐควมมีประสิทธิภาพ และความคุ้มค่า โดยให้ข้าราชการปฏิบัติราชการอย่างมีคุณภาพ คุณธรรม และมีคุณภาพชีวิตที่ดี

^{๔๘} ดูรายละเอียดเพิ่มเติม รายงานคณะกรรมการการ (ม. ๔๖) หน้า ๒ ในส่วนการอ้างอิงข้อ ๔ และ (ม. ๑๒๖) หน้า ๓๑ ในส่วนการอ้างอิงข้อ ๔๓

ดูรายละเอียดเพิ่มเติม ภาคผนวก ข (๑.๑)

คณะกรรมการการปกครอง สภาผู้แทนราษฎร

พิจารณาศึกษาเกี่ยวกับกฎหมาย กฎ ระเบียบที่เกี่ยวข้องกับคณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม (ก.พ.ค.)

และแนวทางการเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบจากการยกเลิกคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๒๘/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๓

ผู้ทรงคุณวุฒิ และข้าราชการระดับสูงภายในกระทรวง ตามที่สำนักงาน ก.พ. กำหนด ตลอดจนจะมีผู้แทนจากสำนักงาน ก.พ. เข้าร่วมเป็นคณะกรรมการคัดเลือกด้วย ซึ่งคณะกรรมการคัดเลือกจะมีหน้าที่เป็นผู้กำหนดหลักเกณฑ์การประเมินบุคคล โดยในกระทรวงมหาดไทยนั้น เกณฑ์การประเมินบุคคลจะมีการคัดเลือกในรูปแบบของ อ.ก.พ. กระทรวง ซึ่งมีหน้าที่ตามที่พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ กำหนดไว้ โดยในช่วงระยะเวลาที่ผ่านมา การประเมินข้าราชการของกระทรวงมหาดไทยก็สอดคล้องกับหลักเกณฑ์ที่ อ.ก.พ. กระทรวงมหาดไทยกำหนดในการคัดเลือก

หลักเกณฑ์ในการคัดเลือกข้าราชการของคณะกรรมการคัดเลือกข้าราชการเพื่อเสนอชื่อต่อผู้มีอำนาจพิจารณาแต่งตั้งข้าราชการในกระทรวง คือ ปลัดกระทรวง ตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๐๗๐๘.๑/ว ๒๒ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๔๐ ดังกล่าว ซึ่งในข้อ ๔.๒ กำหนดให้มีการเสนอชื่อบุคคลแทนตำแหน่งที่ว่างได้ไม่เกินตำแหน่งละ ๓ คน โดยให้อำนาจปลัดกระทรวงในฐานะหัวหน้าส่วนราชการเป็นผู้เลือกบุคคลใน ๓ คนว่า บุคคลใดมีความเหมาะสมที่สุดจะเป็นกรณีรายตำแหน่งที่มีตำแหน่งว่าง และหากมีผู้เข้ารับการพิจารณาเป็นจำนวนมาก ก็ให้คณะกรรมการคัดเลือกได้ตามจำนวนที่เห็นสมควรจากหลักเกณฑ์ของสำนักงาน ก.พ. ดังกล่าว ในกรณีที่มีการพิจารณาตำแหน่งคราวละมาก ๆ อาจเกิดปัญหาความไม่ชัดเจนในทางปฏิบัติได้ ดังนั้น จึงได้มีการออกหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๐๓/ว ๒๒ ลงวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๕๓ เรื่อง แนวทางในการปฏิบัติกรคัดเลือกข้าราชการพลเรือนสามัญชั้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทบริหารและประเภทอำนวยการระดับสูง^{๕๐}

ในการนี้ หลักเกณฑ์และวิธีการในการคัดเลือกคณะกรรมการเพื่อมาทำหน้าที่คัดเลือกข้าราชการตามหนังสือเวียนของสำนักงาน ก.พ. นั้น เป็นการปฏิบัติในทางปกครอง ซึ่งแม้จะไม่ได้มีการกำหนดรายละเอียดในวิธีปฏิบัติ แต่ก็ต้องอยู่ภายใต้ข้อกำหนดของพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ควบคุมวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง เป็นผลให้ต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๔ มาตรา ๑๔^{๕๑} ส่วนการกำหนดรายละเอียดในการพิจารณาให้คะแนนเพื่อบรรจุแต่งตั้งข้าราชการให้ดำรงตำแหน่งที่สูงขึ้นนั้น สำนักงาน ก.พ. ได้กำหนดไว้ในภาพรวม โดยให้ยึดหลักคุณธรรม ความรู้ความสามารถ ซึ่งหลักเกณฑ์การพิจารณาให้คะแนนความอาวุโสในการดำรงตำแหน่งจะอยู่ในหมวดของประวัติการรับราชการด้วย และเป็นไปตามกฎหมายที่จะต้องมีรายละเอียดหลักเกณฑ์การให้คะแนนอื่น ๆ ที่เป็นองค์ประกอบย่อย โดยสำนักงาน ก.พ. จะให้ส่วนราชการที่เป็นผู้ประเมินข้าราชการในสังกัดเป็นผู้กำหนดเอง เนื่องจากการบริหารงานบุคคลของแต่ละส่วนราชการจะมีความแตกต่างกัน ไม่สามารถกำหนดความแน่นอนให้เหมือนกันทั้งหมดได้ จึงได้มีการเปิดกว้างให้มีความยืดหยุ่นในการใช้ดุลยพินิจของแต่ละกระทรวง ทั้งนี้ ถ้าสำนักงาน ก.พ. กำหนดให้ทุกส่วนราชการใช้แบบแผนในการให้คะแนนที่เหมือนกันทั้งหมดแล้ว อาจเป็นการบังคับส่วนราชการและอาจทำให้ส่วนราชการต่าง ๆ ที่มีแบบแผนในการปฏิบัติราชการที่ไม่เหมือนกันนั้น คัดเลือกบุคคลได้ไม่ตรงตามความต้องการของส่วนราชการนั้น ๆ

^{๕๐} ๕๐ ๕๑

^{๕๑} ๕๑ ๕๒

ดังนั้น คำวินิจฉัยของ ก.พ.ค. ที่ไปกระทบต่อสิทธิของผู้ร้องทั้ง ๔๑ คนนั้น สำนักงาน ก.พ. ไม่อาจที่จะไปกล่าวลงในคำวินิจฉัยของ ก.พ.ค. ได้ว่า เป็นคำวินิจฉัยที่ถูกต้องตามหลักเกณฑ์หรือไม่ เนื่องจาก สำนักงาน ก.พ. จะเป็นหน่วยงานที่ให้ความเห็นในทางวิชาการตามกฎหมายเมื่อมีการขอความเห็นทางวิชาการจากหน่วยงานต่าง ๆ เท่านั้น จึงไม่สามารถชี้ขาดได้ว่าหลักเกณฑ์ที่กระทรวงมหาดไทยปฏิบัติในการคัดเลือกข้าราชการตามที่ ก.พ.ค. มีคำวินิจฉัยนั้น ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ของกฎหมายหรือไม่

อย่างไรก็ตาม ปัจจุบันสำนักงาน ก.พ. ได้มีการจัดทำหลักเกณฑ์ในการคัดเลือกข้าราชการชั้นใหม่ เพื่อให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบกับการศึกษาคำวินิจฉัยของ ก.พ.ค. ที่ได้วินิจฉัยเกี่ยวกับเกณฑ์ในการคัดเลือกข้าราชการตามหลักเกณฑ์เดิมที่มีผลกระทบต่อบุคคลอื่น เพื่อนำมาปรับปรุงหลักเกณฑ์การคัดเลือกข้าราชการให้มีความทันสมัยและสอดคล้องกับเหตุการณ์ปัจจุบัน ซึ่งหลักเกณฑ์การคัดเลือกข้าราชการที่สำนักงาน ก.พ. กำหนดนั้น ส่วนราชการในกระทรวงจะต้องนำไปปฏิบัติในการคัดเลือกข้าราชการ โดยในแต่ละส่วนราชการแต่ละกระทรวงจะมีแบบแผนประเพณีปฏิบัติที่ไม่เหมือนกัน ดังนั้น หลักเกณฑ์ในการคัดเลือกข้าราชการที่สำนักงาน ก.พ. กำหนด จึงต้องกำหนดในภาพรวมให้มีความยืดหยุ่นในทางปฏิบัติ เพื่อให้ส่วนราชการสามารถคัดเลือกบุคคลได้ตรงตามความต้องการของส่วนราชการนั้น ๆ ให้มากที่สุด ซึ่งหลักเกณฑ์ในการคัดเลือกข้าราชการที่สำนักงาน ก.พ. จะได้ดำเนินการกำหนดขั้นใหม่นี้จะมีรูปแบบที่ต่างไปจากหลักเกณฑ์การคัดเลือกข้าราชการตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๐๗๐๘.๑/ว ๒๒ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๔๐ ข้างต้นบางประการ แต่โดยภาพรวมในการคัดเลือกข้าราชการก็จะต้องมีความสอดคล้องกับรูปแบบเดิมด้วย โดยกระบวนการในการจัดทำหลักเกณฑ์การคัดเลือกข้าราชการใหม่นี้จะต้องผ่านความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี ซึ่งสำนักงาน ก.พ. จะได้มีการเร่งดำเนินการเพื่อให้แล้วเสร็จภายในปีงบประมาณ ๒๕๕๕ เพื่อให้ส่วนราชการในกระทรวงต่าง ๆ ได้ถือปฏิบัติ ทั้งนี้ การจัดทำหลักเกณฑ์ในการคัดเลือกดังกล่าวมีรายละเอียดที่ซับซ้อน ประกอบกับการจัดทำหลักเกณฑ์ในการคัดเลือกข้าราชการนี้ต้องมีความสอดคล้องกับกฎหมายหลายฉบับที่เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล เช่น พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน ๒๕๕๑ พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ และพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เป็นต้น จึงต้องใช้ระยะเวลาในการดำเนินการ

พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ มีความแตกต่างกับพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ อยู่ ๒ ประการ คือ

- ๑) มีการปฏิรูปและจำแนกตำแหน่งที่เปลี่ยนจากระบบซีมาเป็นประเภท
- ๒) ระบบคุณธรรมได้มีการจัดตั้ง ก.พ.ค. ซึ่งจะเป็นองค์กรที่จะพิทักษ์ระบบคุณธรรมโดยจะมีอำนาจพิจารณาหลักใน ๒ เรื่อง คือ เรื่องการร้องทุกข์ และการอุทธรณ์คำสั่งทางวินัย ซึ่งผู้ได้รับผลกระทบจากคำสั่ง ก.พ.ค. สามารถดำเนินการทางปกครองได้ คือ

(๑) เรื่องการร้องทุกข์สามารถยื่นเรื่องต่อศาลปกครองชั้นต้น

(๒) เรื่องการอุทธรณ์คำสั่งทางวินัยให้เสนอเรื่องต่อศาลปกครองสูงสุด

ดังนั้น จึงมีระบบที่จะตรวจสอบการดำเนินงานของ ก.พ.ค. อยู่แล้วในปัจจุบัน ส่วนเรื่องหลักเกณฑ์การพิจารณาในการเลื่อนตำแหน่งข้าราชการที่ต้องถือความอาวุโสในการรับราชการนั้น ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ได้ให้ความสำคัญกับระบบคุณธรรม โดยการพิจารณาในระบบคุณธรรมนี้จะไม่มีกล่าวถึงหลักความอาวุโสในการรับราชการ แต่จะอ้างถึงความรู้ความสามารถ ความเสมอภาค และความเป็นกลางทางการเมือง อย่างไรก็ตาม ในการพิจารณาคัดเลือกข้าราชการให้ดำรงตำแหน่งที่สูงขึ้นได้ให้ความสำคัญกับประวัติการรับราชการ ซึ่งเป็นข้อมูลหลักในการพิจารณาเลื่อนตำแหน่งทุกครั้งแม้จะมีได้มีการระบุไว้ในมาตรา ๔๒^{๕๒} แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ก็ตาม ทั้งนี้ ในการคัดเลือกที่ผ่านมาจะพิจารณาถึงประวัติการรับราชการทุกครั้ง โดยการพิจารณาแต่งตั้งข้าราชการจะมีความโปร่งใสและเป็นธรรมหรือไม่นั้น ไม่ได้อยู่ที่กระบวนการในการคัดเลือกอย่างเดียว แต่ต้องพิจารณาเรื่องการเตรียมบุคคลที่มีความรู้ความสามารถที่เหมาะสมด้วย

๔) นางสาวกมลลักษณ์ อ้นอารี นิตกรชำนาญการพิเศษ สำนักงาน ก.พ. ยืนยันต่อที่ประชุมว่า กรณีเมื่อมีคู่กรณีเข้ามามีส่วนร่วมในการพิจารณาที่นอกเหนือจากผู้ร้องทุกข์และผู้บังคับบัญชาที่เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์ตามค่านิยมของกฎ ก.พ.ค. ว่าด้วยการร้องทุกข์และการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ที่ต้องให้มีการตีความอย่างกว้างนั้น สำนักงาน ก.พ. จะรับไปพิจารณาในการจัดทำความเห็นเสนอผู้มีอำนาจในการปรับปรุงกฎ ก.พ.ค. เพื่อให้เกิดความเหมาะสมและเป็นธรรมต่อไป

๕) นายประชา เตรีตน์ รองปลัดกระทรวงมหาดไทย แสดงความเห็นเพิ่มเติมว่า

เนื่องจาก ก.พ.ค. เป็นหน่วยงานอิสระ กระทรวงมหาดไทยจึงไม่อาจไปก้าวล่วงสิทธิในการวินิจฉัยของ ก.พ.ค. ได้ และในปัจจุบันผู้ร้องทั้ง ๔๑ คนที่ได้รับผลกระทบจากคำวินิจฉัยของ ก.พ.ค. ก็ได้รับการแก้ไขเยียวยาโดยได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูงทั้งหมดแล้ว จึงมีข้อสังเกตว่า

๑) หลักเกณฑ์ในการคัดเลือกข้าราชการที่สำนักงาน ก.พ. จะได้มีการจัดทำขึ้นใหม่แทนหลักเกณฑ์เดิมตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๐๗๐๘.๑/ว ๒๒ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๔๐ ดังกล่าวควรมีการคำนึงถึงความอาวุโสของบุคคลเป็นหลักในการคัดเลือกข้าราชการเพื่อเลื่อนตำแหน่งให้สูงขึ้นด้วย เนื่องจากกระทรวงมหาดไทยได้มีการยึดถือมาโดยตลอดจนเป็นแบบแผนประเพณีในทางปฏิบัติแล้ว

๒) การที่สำนักงาน ก.พ. กำหนดหลักเกณฑ์ในการคัดเลือกข้าราชการที่มีความยืดหยุ่นมากจนเกินไปโดยให้อำนาจ อ.ก.พ. กระทรวง ในการกำหนดหลักเกณฑ์การคัดเลือกข้าราชการของตนเองนั้น อาจเป็นช่องว่างให้มีการกำหนดหลักเกณฑ์ที่มีการเอื้อประโยชน์ให้แก่กลุ่มหนึ่งกลุ่มใดได้

^{๕๒} ดูรายละเอียดเพิ่มเติม รายงานคณะกรรมการการ (ม. ๔๒) หน้า ๒ ในส่วนการอ้างอิงข้อ ๔

๓. ผลกระทบจากคำวินิจฉัยของ ก.พ.ค.

การที่กระทรวงมหาดไทยได้มีคำสั่งยกเลิกการเลื่อนระดับตำแหน่งดังกล่าวตามคำวินิจฉัยของ ก.พ.ค. นายวิวัฒน์ ฉันทานนุรักษ์ และคณะ ที่ได้รับการเลื่อนตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูง (ระดับ ๙) รวมจำนวน ๔๑ คน จึงต้องกลับไปดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับต้น (ระดับ ๘) อีกครั้ง ส่งผลให้สิทธิประโยชน์และโอกาสที่จะได้รับจากการเลื่อนระดับของผู้ได้รับผลกระทบจากคำวินิจฉัยของ ก.พ.ค. ดังกล่าว ต้องลดลงหรือล่าช้ากว่าเกณฑ์ที่กำหนด เช่น เงินประจำตำแหน่ง เครื่องราชอิสริยาภรณ์ การสอบเลื่อนระดับ ความเป็นอาวุโสราชการ รวมถึงการเสื่อมเสียชื่อเสียงเกียรติยศและเกียรติภูมิที่สั่งสมมา ทำให้ขาดขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติราชการ^{๕๓}

ในกรณีนี้ นางสาวกมลลักษณ์ อันอารี นิติกรชำนาญการพิเศษ สำนักงาน ก.พ. ให้ข้อมูลว่า หลังจากที่มีการตั้ง ก.พ.ค. ก็มีการวินิจฉัยในเรื่องการยกเลิกคำสั่งในลักษณะนี้ โดยระยะเวลาดำเนินการคัดเลือกแต่งตั้งใหม่จะใช้ระยะเวลาเท่าไรนั้น จะขึ้นอยู่กับส่วนราชการนั้น ๆ ที่จะต้องกระทำให้รวดเร็วที่สุด เพื่อรักษาสิทธิของผู้ที่เสียไปจากการถูกยกเลิกคำสั่งนั้น อย่างไรก็ตาม เมื่อวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๔ สำนักงาน ก.พ. ได้มีหนังสือเวียนกระทรวง กรมและจังหวัด ที่ นร ๑๐๐๘/ว ๖ ลงวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๔ เรื่อง กำหนดระยะเวลาดำเนินการกรณี ก.พ.ค. มีคำวินิจฉัย หรือ ก.พ. มีมติให้ยกเลิกคำสั่งแต่งตั้งข้าราชการพลเรือนสามัญ^{๕๔} ที่กำหนดระยะเวลาดำเนินการกรณี ก.พ.ค. มีคำวินิจฉัย หรือ ก.พ. มีมติให้ยกเลิกคำสั่งแต่งตั้งข้าราชการพลเรือนสามัญ โดยได้กำหนดระยะเวลาดำเนินการดังกล่าวให้แล้วเสร็จภายใน ๖๐ วันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่งรับทราบคำวินิจฉัยของ ก.พ.ค. หรือมติ ก.พ. แล้วแต่กรณี ซึ่งหนังสือเวียนดังกล่าวออกภายหลังการที่ ก.พ.ค. มีคำวินิจฉัยให้ยกเลิกคำสั่งกระทรวงมหาดไทยในการเลื่อนระดับข้าราชการพลเรือน

คณะกรรมการเห็นว่า กรณีที่ ก.พ.ค. มีคำวินิจฉัยยกเลิกคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๒๘/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๓ อาจไม่สอดคล้องตรงตามเจตนารมณ์แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๖๒ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๖๖ วรรคหนึ่ง^{๕๕} เนื่องจากกรณีนี้ผู้ร้องทั้ง ๔๑ คน เป็นผู้ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งข้าราชการพลเรือนสามัญโดยมีคุณสมบัติตรงตาม

^{๕๓} ดูรายละเอียดเพิ่มเติม รายงานคณะกรรมการฯ หน้า ๘ บรรทัดที่ ๗ ถึง หน้า ๙ บรรทัดที่ ๑๒

^{๕๔} ดูรายละเอียดเพิ่มเติม ภาคผนวก ข (๑.๕)

^{๕๕} มาตรา ๖๒ ผู้ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งข้าราชการพลเรือนสามัญตำแหน่งใดต้องมีคุณสมบัติตรงตามคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนั้น ตามมาตรฐานกำหนดตำแหน่ง

ในกรณีที่มีเหตุผลและความจำเป็น ก.พ. อาจอนุมัติให้แต่งตั้งข้าราชการพลเรือนสามัญที่มีคุณสมบัติต่างไปจากคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งตามมาตรฐานกำหนดตำแหน่งก็ได้

ในกรณีที่ ก.พ. กำหนดให้ปริญญา ประกาศนียบัตรวิชาชีพหรือคุณวุฒิใดเป็นคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่ง ให้หมายถึงปริญญา ประกาศนียบัตรวิชาชีพหรือคุณวุฒิที่ ก.พ. รับรอง

มาตรา ๖๖ ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งตามมาตรา ๖๒ แล้วหากภายหลังปรากฏว่าเป็นผู้มีคุณสมบัติไม่ตรงตามคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนั้นให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ แต่งตั้งผู้นั้นให้กลับไปดำรงตำแหน่งเดิมหรือตำแหน่งอื่นในประเภทเดียวกันและระดับเดียวกันโดยพลัน แต่ทั้งนี้ ไม่กระทบกระเทือนถึงการใดที่ผู้นั้นได้ปฏิบัติไปตามอำนาจและหน้าที่ และการรับเงินเดือนหรือผลประโยชน์อื่นใดที่ได้รับหรือมีสิทธิจะได้รับอยู่ก่อนได้รับคำสั่งให้กลับไปดำรงตำแหน่งเดิมหรือตำแหน่งอื่นในประเภทเดียวกันและระดับเดียวกัน

การรับเงินเดือน สิทธิและประโยชน์ของผู้ที่ได้รับแต่งตั้งให้กลับไปดำรงตำแหน่งเดิมหรือตำแหน่งอื่นในประเภทเดียวกันและระดับเดียวกันตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.พ. กำหนด

ในกรณีที่ไม่สามารถแต่งตั้งให้กลับไปดำรงตำแหน่งเดิมหรือตำแหน่งอื่นในประเภทเดียวกันและระดับเดียวกันตามวรรคหนึ่งได้ ไม่ว่าด้วยเหตุใดให้ ก.พ. พิจารณาเป็นการเฉพาะราย

คุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนั้นตามมาตรฐานกำหนดตำแหน่ง แต่อย่างไรก็ตาม หากคำวินิจฉัยของ ก.พ.ค. สอดคล้องตรงตามเจตนารมณ์ในมาตรา ๖๖ ข้างต้นนั้น มีข้อสังเกตว่า การดำเนินการของผู้บังคับบัญชา ซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุข้าราชการได้ดำเนินการแต่งตั้งผู้นั้นให้กลับไปดำรงตำแหน่งตามเดิมหรือตำแหน่งอื่นในประเภทเดียวกันและระดับเดียวกันเป็นไปอย่างล่าช้า และกระทบกระเทือนถึงการรับเงินเดือนหรือผลประโยชน์อื่นใดที่ได้รับหรือมีสิทธิจะได้รับอยู่ก่อนได้รับคำสั่งให้กลับไปดำรงตำแหน่งตามเดิมหรือตำแหน่งอื่นในประเภทเดียวกันและระดับเดียวกันของผู้ร้องทั้ง ๔๑ คน

อย่างไรก็ตาม นายบุญส่ง เตชะมณีสถิต รองอธิบดีกรมการปกครอง ให้ข้อมูลโดยสรุปว่า กรณีนี้มีผู้ร้องเรียนเพียงคนเดียว แต่การวินิจฉัยของ ก.พ.ค. กลับส่งผลกระทบต่อบุคคลภายนอกที่ไม่ได้มีส่วนได้เสียในการร้องทุกข์ครั้งนี้ด้วย ดังนั้น กรมการปกครองจึงได้ทำความเข้าใจในคำวินิจฉัยของ ก.พ.ค. ในเรื่องดังกล่าวว่าน่าจะไม่ต้อง เนื่องจากเป็นการพิจารณาเกินกว่าประเด็นที่นายประกาศิต มหาสิงห์ ร้องทุกข์ และกรณีที่ ก.พ.ค. ได้มีคำวินิจฉัยคำร้องทุกข์ของนายประกาศิต มหาสิงห์ แล้วไปกระทบกับสิทธิของผู้ร้องทั้ง ๔๑ คน แม้กรมการปกครองจะไม่เห็นด้วยกับคำวินิจฉัยของ ก.พ.ค. แต่จำต้องปฏิบัติตามคำวินิจฉัยของ ก.พ.ค. เนื่องจากพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ได้มีบทบัญญัติบังคับให้ส่วนราชการต้องปฏิบัติตามคำวินิจฉัยของ ก.พ.ค. ทั้งนี้ นายภาณุวัฒน์ พุทธเกษตร หัวหน้ากลุ่มงานบรรจุแต่งตั้ง กองการเจ้าหน้าที่ กรมการปกครอง แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกรณีนี้เพิ่มเติมสรุปได้ว่า กรณีที่นายประกาศิต มหาสิงห์ ร้องเรียนต่ออธิบดีกรมการปกครองเกี่ยวกับการบรรจุแต่งตั้งการเลื่อนระดับเป็นตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูงตามคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๒๘/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๓ ที่มีการกล่าวอ้างว่า ไม่เป็นไปตามมาตรา ๔๒ และมาตรา ๕๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ นั้น กรมการปกครองได้มีการชี้แจงตามคำร้องของนายประกาศิต มหาสิงห์ ทุกครั้งที่มีการร้องเรียน แต่เนื่องจากนายประกาศิต มหาสิงห์ จะมีการร้องเรียนมายังกรมการปกครองเกือบทุกครั้งที่มีการสอบเพื่อเลื่อนตำแหน่งแล้วตนเองสอบไม่ผ่าน ซึ่งเรื่องเดิมที่ร้องเรียนมากรมการปกครองยังมีการชี้แจงไม่แล้วเสร็จก็มีการร้องมาใหม่เพิ่มเติม

คณะกรรมการพิจารณาเห็นว่า เมื่อพิจารณากรณีที่นายประกาศิต มหาสิงห์ ได้ร้องทุกข์ต่อ ก.พ.ค. ว่า กระทรวงมหาดไทยได้มีคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๒๘/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๓ เกี่ยวกับการแต่งตั้งเลื่อนระดับข้าราชการให้ดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูง กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย เป็นไปโดยมิชอบด้วยกฎหมาย ซึ่งต่อมา ก.พ.ค. ได้มีคำวินิจฉัยให้ยกเลิกคำสั่งของกระทรวงมหาดไทย และคำสั่งนั้นได้กระทบกับสิทธิของผู้ร้องทั้ง ๔๑ คน กระทรวงมหาดไทยในฐานะผู้มีอำนาจบรรจุแต่งตั้งควรที่จะโต้แย้งคำวินิจฉัยของ ก.พ.ค. แต่กระทรวงมหาดไทยกลับยกเลิกคำสั่งตามคำวินิจฉัย ก.พ.ค. จึงทำให้เกิดผลกระทบกับสิทธิประโยชน์ของผู้ร้องทั้ง ๔๑ คน กรณีนี้ ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา ๑๒๒ และมาตรา ๑๒๓^{๕๖} ข้างต้นนั้น ถือได้ว่า ผู้ร้องทั้ง ๔๑ คน เป็นคู่กรณีกับกระทรวงมหาดไทยด้วย ดังนั้น จึงต้องร้องทุกข์ต่อ ก.พ.ค. ว่า การที่กระทรวงมหาดไทยมีคำสั่งให้ยกเลิกตามคำวินิจฉัยของ ก.พ.ค. ดังกล่าวนั้นไม่ชอบด้วยกฎหมาย

อนึ่ง คณะกรรมาธิการมีข้อสังเกตว่า การยกเลิกคำสั่งแต่งตั้งข้าราชการโดยส่วนใหญ่แล้ว ข้าราชการผู้นั้นจะเป็นผู้กระทำความผิดวินัยร้ายแรง แต่ในกรณีข้าราชการที่ได้รับการเลื่อนระดับตำแหน่ง ประเภทอำนวยการระดับสูงทั้ง ๔๑ คนตามคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๒๘/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๓ ไม่ได้เป็นผู้กระทำความผิดวินัยร้ายแรง ประกอบกับยังเป็นผู้มีความดีความชอบที่ได้รับการคัดเลือกให้ดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูงในครั้งนี้ แต่ ก.พ.ค. กลับวินิจฉัยให้ยกเลิกคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ดังกล่าว ส่งผลให้สิทธิประโยชน์และโอกาสที่จะได้รับจากการเลื่อนระดับข้างต้น ต้องลดลงหรือล่าช้ากว่าเกณฑ์ที่กำหนด

๔. กระบวนการเยียวยา

๔.๑ แนวทางการดำเนินการตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๐๘/ว ๔๖ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๓ เรื่อง การดำเนินการกรณี ก.พ.ค. มีคำวินิจฉัย หรือ ก.พ. มีมติให้ยกเลิกคำสั่งแต่งตั้ง ข้าราชการพลเรือนสามัญ^{๕๗}

ในกรณีที่ ก.พ.ค. มีคำวินิจฉัย หรือ ก.พ. มีมติให้ส่วนราชการยกเลิกคำสั่งแต่งตั้งข้าราชการพลเรือนสามัญ ซึ่งมีผลทำให้ข้าราชการผู้นั้นต้องกลับไปดำรงตำแหน่งเดิมย้อนหลังไปในวันที่คำสั่งเดิมมีผลใช้บังคับให้ดำเนินการตามแนวทาง ดังนี้

๑) ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ สั่งแต่งตั้งข้าราชการผู้นั้นกลับไปดำรงตำแหน่งเดิม

๒) กรณีที่ไม่อาจแต่งตั้งข้าราชการผู้นั้นกลับไปดำรงตำแหน่งเดิมได้ ถ้ามีตำแหน่งอื่นในประเภทและระดับเดียวกัน ซึ่งข้าราชการผู้นั้นมีคุณสมบัติตรงตามคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งว่างอยู่ ให้แต่งตั้งข้าราชการผู้นั้นไปดำรงตำแหน่งที่ว่างดังกล่าว

๓) กรณีที่ไม่อาจดำเนินการแต่งตั้งข้าราชการผู้นั้นกลับไปดำรงตำแหน่งเดิมหรือตำแหน่งอื่นในประเภทและระดับเดียวกันกับตำแหน่งเดิม ให้ อ.ก.พ. กระทรวงเป็นผู้พิจารณากำหนดตำแหน่งเพื่อแต่งตั้งข้าราชการผู้นั้นตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไข โดยให้กำหนดเป็นตำแหน่งที่ข้าราชการผู้นั้นมีคุณสมบัติตรงตามคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่ง โดยให้กำหนดเลขที่ตำแหน่งเป็นที่เลขที่ตำแหน่งเดียวกับตำแหน่งที่ข้าราชการผู้นั้นดำรงตำแหน่งในปัจจุบัน และใส่ (ฉ) ไว้ท้ายเลขที่ตำแหน่ง และมีเงื่อนไขว่ากำหนดเพื่อแต่งตั้งข้าราชการผู้นั้นเป็นการเฉพาะราย

^{๕๖} ดูรายละเอียดเพิ่มเติม รายงานคณะกรรมาธิการ (ม. ๑๒๒) หน้า ๑๕ ในส่วนการอ้างอิงข้อ ๑๖ และ (ม. ๑๒๓) หน้า ๒๘ ในส่วนการอ้างอิงข้อ ๓๖

^{๕๗} ดูรายละเอียดเพิ่มเติม ภาคผนวก ข (๑.๕)

๔.๒ ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๑๒๐ และมาตรา ๑๒๑
วรรคหนึ่ง^{๕๔} และมาตรา ๑๒๔ มาตรา ๑๒๖^{๕๕} ประกอบกับกฎ ก.พ.ค. ว่าด้วยการร้องทุกข์และการพิจารณา
วินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๕๓^{๖๐} ที่กำหนดให้มีการเยียวยาความเสียหายให้แก่ผู้ร้องทุกข์หรือ
ให้ดำเนินการอื่นใดเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรมตามระเบียบที่ ก.พ.ค. กำหนด ปัจจุบัน ยังไม่มีระเบียบ
ที่ ก.พ.ค. กำหนดดังกล่าว ซึ่งระเบียบนี้ได้มีการจัดทำเป็นร่างระเบียบ ก.พ.ค. ว่าด้วยการเยียวยาความเสียหาย
ให้แก่ผู้อุทธรณ์และผู้ร้องทุกข์ พ.ศ. .... โดยร่างระเบียบดังกล่าวอยู่ในระหว่างการนำเสนอให้ ก.พ.ค. พิจารณา
และเตรียมที่จะเสนอต่อที่ประชุม ก.พ.ค. เพื่อประกาศและให้มีผลใช้บังคับภายใน ๙๐ วัน โดยมีสาระสำคัญของ
ร่างระเบียบดังกล่าว เช่น ข้อ ๒๓ กำหนดว่า สิทธิประโยชน์ของผู้ร้อง ได้แก่ (๑) เรื่องสิทธิอันพึงได้
กลับคืนมา (๒) เรื่องการมอบหมายงานหรือจัดสรรแบ่งงานให้เหมาะสม (๓) การปรับปรุงแก้ไขการเลือกปฏิบัติ
ที่ไม่เป็นธรรม และข้อ ๒๕ ได้กำหนดว่า การเยียวยาความเสียหายแก่ผู้ร้องทุกข์จะต้องเยียวยาตามสิทธิ
ประโยชน์ที่ผู้ร้องทุกข์จะพึงได้รับโดยคำนึงถึงสิทธิของข้าราชการคนอื่น ๆ ที่สุจริตและได้รับผลกระทบจากการ
เยียวยาให้แก่ผู้ร้องทุกข์ด้วย

การยกร่างระเบียบดังกล่าวจะมีคณะทำงานยกร่างซึ่งมีบุคคลที่เกี่ยวข้องเข้ามามีส่วนร่วมในการ
ร่างระเบียบ ก.พ.ค. ทั้งส่วนราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และผู้ทรงคุณวุฒิจากหน่วยงานต่าง ๆ อาทิ
เจ้าหน้าที่ของสำนักงาน ก.พ. กรมบัญชีกลาง สำนักนายกรัฐมนตรี สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา กองทุน
บำเหน็จบำนาญข้าราชการ ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นจำนวนหลายจังหวัด และหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องทั่วประเทศ
โดยร่างระเบียบนี้จะมีการระบุถึงสิทธิที่ผู้อุทธรณ์จะพึงได้ เช่น เงินเดือน ค่าครองชีพ เงินค่าเช่าที่พักอาศัย
เครื่องราชอิสริยาภรณ์ การแต่งตั้งและการเลื่อนชั้น เป็นต้น โดยร่างระเบียบของ ก.พ.ค. นี้จะมีการนำเสนอ
ต่อที่ประชุมในวันสัมมนา ก.พ.ค. เพื่อรับทราบและพิจารณาดำเนินการ อีกทั้งจะมีการนำกฎ ก.พ.ค. ซึ่งมีการ
แก้ไขปรับปรุงมาโดยตลอดพิจารณาว่า มีประเด็นใดบ้างที่ควรเพิ่มเติมหรือแก้ไขปรับปรุง เพื่อให้เกิดความ
รัดกุมมากขึ้น โดยสำนักงาน ก.พ. จะนำประเด็นที่คณะกรรมการตั้งข้อสังเกต ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

^{๕๔} มาตรา ๑๒๐ ในการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ให้ ก.พ.ค. มีอำนาจไม่รับอุทธรณ์ ยกอุทธรณ์หรือมีคำวินิจฉัยให้แก่ไขหรือยกเลิกคำสั่งโทษ
และให้เยียวยาความเสียหายให้ผู้อุทธรณ์ หรือให้ดำเนินการอื่นใดเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม ตามระเบียบที่ ก.พ.ค. กำหนด

การวินิจฉัยให้แก่ไขหรือให้ดำเนินการอื่นใดตามวรรคหนึ่ง ก.พ.ค. จะให้เพิ่มโทษไม่ได้ เว้นแต่เป็นกรณีที่ได้รับแจ้งจาก ก.พ. ตามมาตรา ๑๐๔
ว่าสมควรเพิ่มโทษ ในกรณีเช่นนั้น ก.พ.ค. มีอำนาจวินิจฉัยให้เพิ่มโทษได้

มาตรา ๑๒๑ เมื่อมีกรณีดังต่อไปนี้ กรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์อาจถูกคัดค้านได้

(๑) รู้เห็นเหตุการณ์ในการกระทำผิดวินัยที่ผู้อุทธรณ์ถูกลงโทษหรือการถูกสั่งให้ออกจากราชการ

(๒) มีส่วนได้เสียในการกระทำผิดวินัยที่ผู้อุทธรณ์ถูกลงโทษหรือการถูกสั่งให้ออกจากราชการ

(๓) มีสาเหตุโกรธเคืองกับผู้อุทธรณ์

(๔) เป็นผู้กล่าวหา หรือเป็นหรือเคยเป็นผู้บังคับบัญชาผู้สั่งลงโทษหรือสั่งให้ออกจากราชการ

(๕) เป็นผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการดำเนินการทางวินัยหรือการสั่งให้ออกจากราชการที่ผู้อุทธรณ์ถูกลงโทษหรือถูกสั่งให้ออกจากราชการ

(๖) มีความเกี่ยวพันทางเครือญาติหรือทางการสมรสกับบุคคลตาม (๑) (๒) (๓) หรือ (๔) อันอาจก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมแก่ผู้อุทธรณ์

กรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์ซึ่งมีกรณีตามวรรคหนึ่ง ให้แจ้งต่อประธาน ก.พ.ค. และถอนตัวจากการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์

การยื่นคำคัดค้าน และการพิจารณาคำคัดค้าน ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.พ.ค.

^{๕๕} คุรยละเอียดเพิ่มเติม รายงานคณะกรรมการกฤษฎีกา (ม. ๑๒๔) หน้า ๑๔ ในส่วนการอ้างอิงข้อ ๑๔ และ (ม. ๑๒๖) หน้า ๓๑ ในส่วนการอ้างอิงข้อ ๔๓

^{๖๐} ข้อ ๕๓ ในการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ ให้องค์คณะวินิจฉัยมีคำวินิจฉัยไม่รับเรื่องร้องทุกข์ไว้พิจารณาตามข้อ ๔๓ (๑) หรือมีคำวินิจฉัย
เป็นอย่างอื่น ดังนี้ ยกคำร้องทุกข์หรือมีคำวินิจฉัยให้แก่ไขหรือยกเลิกคำสั่ง และให้เยียวยาความเสียหายให้ผู้ร้องทุกข์ หรือให้ดำเนินการอื่นใด
เพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรมตามระเบียบที่ ก.พ.ค. กำหนด

นำเสนอต่อที่ประชุม ก.พ.ค. พิจารณา อย่างไรก็ตาม อำนาจในการออกระเบียบ ก.พ.ค. โดยทั่วไปเป็นอำนาจโดยชอบของ ก.พ.ค. อยู่แล้ว ซึ่งไม่จำเป็นต้องผ่านการอนุมัติจากคณะรัฐมนตรี แต่ร่างระเบียบ ก.พ.ค. ในกรณีนี้ยังไม่ทราบว่าควรเสนอให้คณะรัฐมนตรีหรือคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจสอบอีกหรือไม่ ซึ่งสำนักงาน ก.พ. อ้างว่าจะต้องมีการหารือกับ ก.พ.ค. เสียก่อนจึงจะทราบแนวทางดำเนินการข้างต้น

อย่างไรก็ตาม เนื่องจากร่างระเบียบว่าด้วยการเยียวยาฯ ยังไม่มีผลใช้บังคับ จึงส่งผลให้การแก้ไขเยียวยา มีข้อจำกัด เนื่องจากคำวินิจฉัยของ ก.พ.ค. แตกต่างจากกรณีของศาลที่รัฐธรรมนูญได้บัญญัติรับรองไว้ว่า คำพิพากษาศาลจะผูกพันหน่วยงานของรัฐ แต่กรณีของ ก.พ.ค. ไม่มีกฎหมายใดบัญญัติรองรับไว้เช่นนั้น และในกรณีที่ยังไม่มีระเบียบ ก.พ.ค. ดังกล่าวใช้บังคับ กฎ ก.พ.ค. ว่าด้วยการร้องทุกข์และการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๒๖ ได้กำหนดไว้ว่า ในกรณีที่ยังไม่มีระเบียบ ก.พ.ค. เรื่องการเยียวยาความเสียหายให้ผู้ร้องทุกข์หรือให้ดำเนินการอื่นใดเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรมใช้บังคับ ให้ผู้มีอำนาจวินิจฉัยร้องทุกข์สั่งการในเรื่องการเยียวยาและดำเนินการอื่นใดเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรมไปพลางก่อนตามที่เห็นสมควรได้ โดยให้นำประโยชน์ของทางราชการมาประกอบการพิจารณาด้วย... ทั้งนี้ การแก้ไขเยียวยาในกรณีที่มีการเพิกถอนคำสั่งนั้น ในทางปฏิบัติจะอาศัยมติคณะรัฐมนตรีประกอบกับกฎ ก.พ. ให้มีผลย้อนหลังนับแต่วันที่มีคำสั่งเพิกถอนไม่ว่าจะเป็นเรื่องเงินเดือน เครื่องราชอิสริยาภรณ์ ตลอดจนสิทธิประโยชน์อื่น ๆ

เมื่อมีระเบียบ ก.พ.ค. ในเรื่องเดียวกันนี้ใช้บังคับแล้ว หากการดำเนินการตามที่ได้สั่งการไปนั้น มีมาตรฐานต่ำกว่าหลักเกณฑ์ที่กำหนดในระเบียบ ก.พ.ค. ก็ให้ดำเนินการเพิ่มเติมให้ครบถ้วนเท่าที่ทำได้ และให้ถือว่าเป็นการเยียวยาหรือดำเนินการอื่นใดเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรมตามระเบียบ ก.พ.ค. แล้ว

๔.๓ จากการพิจารณาศึกษารายละเอียดในเรื่องนี้เป็นเรื่องของการขอให้เพิกถอนหลักเกณฑ์ซึ่งอาจมีปัญหาในการเยียวยาได้ เช่น เมื่อมีคำสั่งให้พ้นจากตำแหน่งไปแล้วและมีการแต่งตั้งบุคคลอื่นเข้ามาดำรงตำแหน่งแทน ทำให้บุคคลเดิมไม่สามารถกลับมาดำรงตำแหน่งเดิมได้ ดังนั้น การเยียวยาอาจจะต้องกำหนดตำแหน่งชั่วคราวเพิ่มเติมในระดับเดียวกัน แต่ในกรณีขอให้เพิกถอนเกี่ยวกับหลักเกณฑ์ที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย วิธีการเยียวยาอาจจะต้องมาพิจารณาหลักเกณฑ์ใหม่อีกครั้ง

๔.๔ ในกรณีนี้ ผู้ร้องทั้ง ๔๑ คน ได้ยื่นฟ้องปลัดกระทรวงมหาดไทยและคณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรมต่อศาลปกครองแล้ว ซึ่งหากศาลปกครองมีคำพิพากษาเป็นประการใดก็อาจจะพิจารณาเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบได้ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๗๑^{๖๑}

หากศาลพิจารณาแล้วเห็นว่าคำวินิจฉัยของ ก.พ.ค. ไม่ชอบ ศาลอาจจะพิจารณาให้ผู้ได้รับผลกระทบทั้ง ๔๑ คน ได้รับการเยียวยาตามระเบียบที่ ก.พ.ค. กำหนด โดยศาลอาจพิจารณาในลักษณะกว้าง โดยให้ผู้ได้รับผลกระทบดังกล่าวได้รับสิทธิอันพึงมีพึงได้ หรือหากเรื่องนี้ศาลเห็นว่า ก.พ.ค. วินิจฉัยไม่ถูกต้องอย่างชัดเจน ศาลอาจพิจารณาให้ผู้ได้รับผลกระทบได้รับการดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูง (ระดับ ๙) โดยนับตั้งแต่ประกาศแต่งตั้งการเลื่อนระดับข้าราชการพลเรือนฉบับเดิมจนถึงปัจจุบัน ซึ่งส่วนราชการโดย ก.พ.

^{๖๑} มาตรา ๗๑ ในกรณีที่ศาลปกครองมีคำพิพากษาถึงที่สุดสั่งให้เพิกถอนคำสั่งแต่งตั้งข้าราชการพลเรือนสามัญ ให้เป็นหน้าที่ของ ก.พ. โดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีในการสั่งการตามสมควรเพื่อเยียวยาและแก้ไขหรือดำเนินการตามที่เห็นสมควรได้

จะต้องปฏิบัติตามคำพิพากษาของศาลด้วยการนำเรื่องนี้เสนอคณะรัฐมนตรีในการพิจารณาสั่งการตามสมควร เพื่อเยียวยาต่อไป แต่อย่างไรก็ตาม หากการดำเนินการเยียวยาไม่สอดคล้องกับความต้องการของผู้ที่ได้รับผลกระทบก็อาจเป็นเหตุให้ต้องมีการฟ้องคดีเพื่อพิจารณาหรือดำเนินการตรวจสอบได้อีก

อนึ่ง มีตัวอย่างคล้ายกับเรื่องนี้ในการพิจารณาของศาลปกครอง คดีหมายเลขดำที่ อ.๗๐/๒๕๕๑ คดีหมายเลขแดงที่ อ.๕/๒๕๕๓ ระหว่างรองศาสตราจารย์พูนศรี สงวนชีพ ผู้ฟ้องคดี กับอธิการบดี มหาวิทยาลัยรามคำแหง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ อ.ก.ม มหาวิทยาลัยรามคำแหง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ผู้อำนวยการกองการเจ้าหน้าที่ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ และหัวหน้างานบริหารงานบุคคล ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ในคดีพิพาทเกี่ยวกับการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติหรือปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวล่าช้าเกินสมควร (อุทธรณ์คำพิพากษา) โดยในกรณีนี้ รองศาสตราจารย์พูนศรี สงวนชีพ เห็นว่า ตนไม่ได้รับความเป็นธรรมในการแต่งตั้งเป็นรองศาสตราจารย์ ระดับ ๙ ซึ่งศาลปกครองได้มีคำพิพากษาในการเยียวยาโดยให้ส่วนราชการดำเนินการเสนอชื่อรองศาสตราจารย์พูนศรี สงวนชีพ รับพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์ และให้ได้รับสิทธิในเรื่องบำเหน็จหรือบำนาญตามรายละเอียดในคำพิพากษานับดังกล่าว

๔.๕ ก.พ. สามารถที่จะเยียวยาปัญหาความเดือดร้อนให้กับผู้ที่ได้รับผลกระทบจากคำวินิจฉัยของ ก.พ.ค. ทั้ง ๔๑ คน ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๘ (๖) ที่บัญญัติว่า ก.พ. มีอำนาจหน้าที่ในการตีความและวินิจฉัยปัญหาที่เกิดขึ้นเนื่องจากการใช้บังคับพระราชบัญญัตินี้ รวมตลอดทั้งกำหนดแนวทางปฏิบัติในกรณีที่ปัญหา มติของ ก.พ. ตามข้อนี้ เมื่อได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีแล้ว ให้ใช้บังคับได้ตามกฎหมาย

ในการนี้ คณะกรรมาธิการเห็นว่า แนวทางการเยียวยาผู้ที่ได้รับผลกระทบจากคำวินิจฉัยของ ก.พ.ค. จำนวน ๔๑ คน ตามที่สำนักงาน ก.พ. อ้างไว้ข้างต้น อาจไม่ได้หมายถึงการเยียวยาผู้ที่ได้รับผลกระทบจากคำวินิจฉัยของ ก.พ.ค. ทั้งหมด แต่หมายถึงการเยียวยาให้กับผู้ร้องทุกข์ต่อผู้บังคับบัญชา โดยในที่นี้คือนายประกาศิต มหาสิงห์ ซึ่งการเยียวยาผู้ที่ได้รับผลกระทบในจำนวน ๔๑ คน ที่ปรากฏขึ้นจริงนั้นมีแต่เพียงกำหนดตำแหน่งที่ใส่ (ฉ) ไว้ท้ายเลขที่ตำแหน่งของผู้ได้รับผลกระทบดังกล่าว และลดระดับจากตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูง (ระดับ ๙) เป็นตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับต้น (ระดับ ๘) ส่งผลให้สิทธิต่าง ๆ สูญหายไป อาทิ เงินเดือนที่ควรจะได้รับ และโดยเฉพาะการขาดโอกาสในการแต่งตั้งเลื่อนระดับที่สูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งกว่าจะมีการสอบแต่งตั้งเลื่อนระดับเป็นตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูง (ระดับ ๙) และต่อเนื่องในการสอบเป็นตำแหน่งประเภทบริหารต้องล่าช้าและใช้ระยะเวลาดำเนินการ เนื่องจากความเป็นอาวุโสลดลง ดังนั้น การเยียวยาโดยกำหนด (ฉ) ไว้ท้ายตำแหน่งก็อาจจะไม่ใช่ลักษณะการเยียวยาที่ผู้ได้รับผลกระทบจากคำวินิจฉัยของ ก.พ.ค. จำนวน ๔๑ คนควรจะได้รับ อีกทั้งจะเห็นได้ว่า การสูญเสียสิทธิต่าง ๆ ของผู้ได้รับผลกระทบทั้ง ๔๑ คน ไม่สอดคล้องตรงตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๖๒ วรรคหนึ่ง ประกอบกับมาตรา ๖๖ วรรคหนึ่ง^{๖๒}

^{๖๒} ดูรายละเอียดเพิ่มเติม รายงานคณะกรรมาธิการ (ม. ๖๒ วรรคหนึ่ง และ ม. ๖๖ วรรคหนึ่ง) หน้า ๓๗ ในส่วนการอ้างอิงข้อ ๕๕

ด้วยเหตุนี้ คณะกรรมการจึงได้ตั้งข้อสังเกตและมีความเห็นเกี่ยวกับการเยียวยา ดังนี้

๑) แนวทางในการเลื่อนตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูง (ระดับ ๙) ของผู้ได้รับผลกระทบจากคำวินิจฉัย ก.พ.ค. จำนวน ๔๑ คน ให้มีผลตั้งแต่วันประกาศแต่งตั้งเลื่อนระดับจนถึงปัจจุบันได้หรือไม่

๒) สิทธิประโยชน์ และโอกาสต่าง ๆ ที่สูญเสียไปจากการที่ ก.พ.ค. มีคำวินิจฉัยให้ยกเลิกการเลื่อนตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูง สามารถชดเชยกลับคืนให้แก่ผู้ได้รับผลกระทบจากคำวินิจฉัยของ ก.พ.ค. ทั้ง ๔๑ คน ได้หรือไม่

๓) คุณสมบัติเกี่ยวกับอายุราชการที่ครองตำแหน่งในการสอบเลื่อนระดับเป็นตำแหน่งประเภทบริหารระดับต้น สามารถยกเว้นให้ผู้ได้รับผลกระทบจากคำวินิจฉัย ก.พ.ค. ทั้ง ๔๑ คน เสมือนมีอายุราชการครบตามที่กำหนดในคุณสมบัติการคัดเลือกเลื่อนระดับเป็นตำแหน่งประเภทบริหารระดับต้นหรือตำแหน่งอื่น โดยนับตั้งแต่วันที่ประกาศการเลื่อนระดับเป็นตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูง ได้หรือไม่

ส่วนที่ ๓

สรุปผลการพิจารณา

ประกอบข้อสังเกต และความคิดเห็นของคณะกรรมการ

๑. การร้องทุกข์และการรับเรื่องร้องทุกข์

การที่ผู้ร้องทุกข์ (นายประกาศิต มหาสิงห์) ร้องทุกข์ต่อ ก.พ.ค. เนื่องจากตนเองไม่ได้รับการคัดเลือกเพื่อเลื่อนระดับตามคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๒๘/๒๕๕๓ เรื่อง เลื่อนข้าราชการ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๓ ซึ่งเดิมก่อนที่จะมาร้องทุกข์ต่อ ก.พ.ค. นั้น ผู้ร้องทุกข์ (นายประกาศิต มหาสิงห์) ได้ร้องเรียนขอความเป็นธรรมไปยังอธิบดีกรมการปกครองเมื่อปี ๒๕๕๑ แต่ไม่ได้รับการชี้แจงเหตุผลใด ๆ จึงได้ดำเนินการร้องทุกข์ต่อ ก.พ.ค. จนนำไปสู่การพิจารณาและเกิดความเสียหายต่อนายวิวัฒน์ ฉันทานนุรักษ์ และคณะ รวมจำนวน ๔๑ คน เห็นได้ว่า หากอธิบดีกรมการปกครองได้ดูแลเอาใจใส่ต่อคำร้องเรียนของผู้ได้บังคับบัญชาเป็นอย่างดี จนได้รับความพอใจแล้ว ก็อาจจะไม่มีการร้องทุกข์ต่อ ก.พ.ค. จนนำไปสู่การพิจารณาและวินิจฉัยที่ส่งผลกระทบต่อบุคคลอื่นอีกเป็นจำนวนมากอย่างเช่นกรณีนี้

ซึ่งในการพิจารณาปัญหาเรื่องร้องเรียนที่เกิดขึ้นนี้ ก.พ.ค. ควรมีการถ่วงดุลอย่างละเอียด มีความรัดกุมถึงที่มาของเหตุและปัจจัยแวดล้อม ที่ทำให้เกิดการร้องทุกข์ของผู้ร้องทุกข์ (นายประกาศิต มหาสิงห์) ว่ามีเหตุควรแก่การร้องทุกข์ ตรงประเด็นตามเจตนารมณ์ของมาตรา ๔๒ มาตรา ๑๒๒ มาตรา ๑๒๓^{๖๓} แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ และกฎ ก.พ.ค. ว่าด้วยการร้องทุกข์และการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๗^{๖๔} เนื่องจากคำร้องทุกข์ของนายประกาศิต มหาสิงห์ ที่อ้างว่า

๑) การเลื่อนตำแหน่งไม่เป็นไปตามระบบคุณธรรม ที่เป็นธรรมเนียมการแต่งตั้งข้าราชการของกรมการปกครองที่ยึดหลักอาวุโส โดย ก.พ.ค. พิจารณาว่าการกำหนดหลักเกณฑ์การให้คะแนนในเกณฑ์ระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งและเกณฑ์อายุราชการของผู้เข้ารับการคัดเลือกโดยจัดเป็นกลุ่มและกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนแบ่งเป็นกลุ่ม ให้กลุ่มเดียวกันมีคะแนนเท่ากัน ก่อให้เกิดผลคะแนนที่ไม่เป็นธรรม มีลักษณะเป็นการเอื้อประโยชน์ให้กับบุคคลบางราย จึงเป็นการไม่ชอบด้วยกฎหมาย และกรณีนี้ ก.พ.ค. ไม่ให้กรมการปกครองได้มีโอกาสชี้แจงเกี่ยวกับกรณีที่มีบุคคลเข้ารับการคัดเลือกเป็นจำนวนมาก กรมการปกครองจะใช้หลักการแบ่งช่วงชั้นคะแนนที่ใช้ตามหลักของวิชาสถิติศาสตร์ เนื่องจากมีความสะดวกในการจำแนกบุคคล ซึ่งประเด็นคำร้องทุกข์นี้คณะกรรมการเห็นว่า การกำหนดรายละเอียดในการพิจารณาให้คะแนนเพื่อบรรจุแต่งตั้งข้าราชการให้ดำรงตำแหน่งที่สูงขึ้นนั้น ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ได้ให้ความสำคัญกับระบบคุณธรรม โดยการพิจารณาในระบบคุณธรรมนี้จะไม่มีการกล่าวถึงหลักความอาวุโส

^{๖๓} ดูรายละเอียดเพิ่มเติม รายงานคณะกรรมการ (ม. ๔๒) หน้า ๒ ในส่วนการอ้างอิงข้อ ๔ (ม.๑๒๒) หน้า ๑๕ ในส่วนการอ้างอิงข้อ ๑๖ และ (ม.๑๒๓) หน้า ๒๘ ในส่วนการอ้างอิงข้อ ๓๖

^{๖๔} ดูรายละเอียดเพิ่มเติม รายงานคณะกรรมการ (กฎ ก.พ.ค. ข้อ ๗) หน้า ๑๕ ในส่วนการอ้างอิงข้อ ๑๗

ในการรับราชการ แต่จะอ้างถึงความรู้ความสามารถ ความเสมอภาค และความเป็นกลางทางการเมือง โดยเฉพาะมาตรา ๔๒ (๑) ที่ไม่ได้กำหนดให้นำหลักเกณฑ์เรื่องความอาวุโสมาเป็นเกณฑ์ตัดสินในการบรรจุ แต่งตั้งข้าราชการพลเรือนเป็นหลักแต่อย่างใด โดยการพิจารณาบุคคลให้ดำรงตำแหน่งจะต้องพิจารณาถึงหลักเกณฑ์ด้านความรู้ ความสามารถ ความเสมอภาค ความเป็นธรรม และประโยชน์ของทางราชการ อย่างไรก็ตาม หลักเกณฑ์การพิจารณาในการเลื่อนตำแหน่งข้าราชการที่ต้องถือความอาวุโสในการรับราชการ สำนักงาน ก.พ. ได้กำหนดหลักเกณฑ์โดยรวม ซึ่งให้ยึดหลักความรู้ ความสามารถ ความประพฤติ ผลงาน ประวัติการรับราชการ ศักยภาพในการปฏิบัติงานในตำแหน่งที่จะแต่งตั้ง โดยหลักเกณฑ์การพิจารณาให้คะแนนความอาวุโสในการดำรงตำแหน่งนี้จะอยู่ในหมวดของประวัติการรับราชการอยู่แล้ว และเป็นไปตามกฎหมายที่จะต้องมีรายละเอียดหลักเกณฑ์การให้คะแนนอื่น ๆ เป็นองค์ประกอบย่อย

๒) การเลื่อนตำแหน่งไม่คำนึงถึงพฤติกรรมทางจริยธรรมของบุคคล มีความมุ่งมั่นแก้ไขปัญหา บ้านเมือง เช่น การแก้ไขปัญหาผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์ การแก้ไขปัญหาสารวิน เป็นต้น กรณีนี้ ในอดีต บรรดาข้าราชการบ้านเมืองเป็นอย่างนั้น ไม่เพียงมีแต่ผู้ร้องทุกข์ (นายประกาศิต มหาสิงห์) ที่แก้ไขปัญหาดังกล่าว ยังมีนายอำเภออื่น ๆ ที่แก้ไขปัญหาเช่นเดียวกับผู้ร้องทุกข์

๓) การเลื่อนตำแหน่งและแต่งตั้งไม่คำนึงถึงประโยชน์ของทางราชการและการบริหารทรัพยากร บุคคลต้องมีความเป็นกลางทางการเมือง ซึ่งในข้อนี้ เห็นว่าไม่มีเหตุที่ต้องรับไว้พิจารณาเนื่องจากข้าราชการทุกคนจะต้องวางตนเป็นกลางอยู่แล้วซึ่งหากไม่กระทำเช่นนั้นแล้วข้าราชการผู้นั้นก็มีความผิดวินัยได้

อีกทั้ง กรณีนี้ผู้ร้องทุกข์ (นายประกาศิต มหาสิงห์) ก็เป็นผู้หนึ่งที่มีสมัครเข้ารับการพิจารณาคัดเลือก การเลื่อนระดับข้าราชการ จากตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับต้น (ระดับ ๘) ไปเป็นตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูง (ระดับ ๙) ซึ่งผู้ร้องทุกข์ (นายประกาศิต มหาสิงห์) ผ่านการพิจารณาตามเกณฑ์ของกระทรวงมหาดไทย มาทุกขั้นตอน จึงหมายความว่าเกณฑ์พิจารณาที่ ก.พ.ค. วินิจฉัยว่าไม่ชอบด้วยกฎหมาย ก็เป็นเกณฑ์ที่ผู้ร้องทุกข์ (นายประกาศิต มหาสิงห์) ได้ใช้สอบผ่านมาในขั้นตอนดังกล่าวเช่นกัน หากแต่ว่าในขั้นตอนสุดท้าย สำหรับการพิจารณาคัดเลือกของปลัดกระทรวงมหาดไทย ผู้ร้องทุกข์ (นายประกาศิต มหาสิงห์) ไม่ได้รับการพิจารณาคัดเลือกเพื่อเลื่อนระดับในครั้งดังกล่าว

จากข้อเท็จจริงข้างต้น จะเห็นได้ว่าคำร้องทุกข์ของนายประกาศิต มหาสิงห์ อาจไม่สอดคล้อง หรือไม่เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด ทั้งนี้ หากพิจารณาตามมาตรา ๑๒๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ก.พ.ค. มีอำนาจที่จะมีคำวินิจฉัยให้แก่คำสั่งกระทรวงมหาดไทยดังกล่าว และเยียวยาความเสียหายให้แก่ผู้ร้องทุกข์ คือ นายประกาศิต มหาสิงห์ แต่เพียงผู้เดียวได้ โดยที่ไม่ต้องมีการยกเลิกคำสั่งการเลื่อนระดับในกรณีนี้ทั้งหมด ซึ่ง ก.พ.ค. จะต้องพิจารณาตั้งแต่คำร้องทุกข์ของนายประกาศิต มหาสิงห์ ว่าร้องทุกข์เพื่อวัตถุประสงค์ใด โดยการรับเรื่องร้องทุกข์แล้วนำไปพิจารณาจะต้องอยู่ในประเด็นข้อร้องทุกข์ของผู้ร้องทุกข์ ไม่ใช่เป็นการขยายคำร้องจนนำไปสู่การวินิจฉัยให้กระทรวงมหาดไทยยกเลิกคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๒๘/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๓ ดังกล่าว แม้จะเป็นคำขอของผู้ร้องทุกข์ (นายประกาศิต มหาสิงห์) ก็ตาม เนื่องจากเมื่อมีการยกเลิกคำสั่งกระทรวงมหาดไทยก็ไม่ได้ส่งผลให้เกิด

ประโยชน์ต่อผู้ร้องทุกข์ (นายประกาศิต มหาสิงห์) แต่กลับส่งผลกระทบทางลบต่อผู้ที่ไม่เกี่ยวข้องเป็นจำนวนมาก ซึ่งกรณีนี้ คือ นายวิวัฒน์ ฉันทนานุรักษ์ และคณะ รวมจำนวน ๔๑ คน ดังนั้น การใช้อำนาจของ ก.พ.ค. ควรมีขอบเขตจำกัด โดยการวินิจฉัยในการยกเลิกล้าสั่งใด ๆ จะต้องไม่ส่งผลกระทบต่อบุคคลภายนอก กระบวนการร้องทุกข์

๒. กระบวนการ การพิจารณาของ ก.พ.ค. และคำวินิจฉัย

๒.๑ กรณีที่ ก.พ.ค. เห็นว่า การนำรายชื่อผู้ผ่านเกณฑ์การคัดเลือกในเบื้องต้นทั้งหมดจำนวน ๔๓๑ คน เสนอต่อปลัดกระทรวงมหาดไทยเพื่อพิจารณาในขณะที่มีตำแหน่งว่างเพียง ๔๖ ตำแหน่ง เป็นการไม่ชอบด้วยกฎหมายนั้น คณะกรรมการเห็นว่า การคัดเลือกข้าราชการให้เหลือไว้ผู้ซึ่งเหมาะสม ในกรณีที่เป็นการพิจารณาควละหลายตำแหน่งในระดับและสายงานเดียวกัน และมีผู้เข้ารับการพิจารณาเป็นจำนวนมาก คณะกรรมการอาจคัดเลือกผู้ที่เหมาะสมสำหรับตำแหน่งต่าง ๆ ได้ตามจำนวนที่เห็นสมควร แต่จำนวนผู้ที่เหมาะสมได้รับคัดเลือกจะต้องมากกว่าจำนวนตำแหน่งที่จะแต่งตั้ง ซึ่งตรงตามหลักเกณฑ์ในหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๐๗๐๘.๑/ว ๒๒ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๔๐ เรื่อง การคัดเลือกเพื่อเลื่อนข้าราชการพลเรือนสามัญชั้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งระดับ ๘ ลงมา และระดับ ๙ ระดับ ๑๐ ระดับ ๑๑^{๖๕} เห็นได้ว่า ประเด็นนี้ จึงไม่น่าจะเป็นการไม่ชอบด้วยกฎหมาย

๒.๒ ตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๐๗๐๘.๑/ว ๑๑ ลงวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๔๒ เรื่อง การแต่งตั้งข้าราชการ^{๖๖} กำหนดว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการรับราชการนั้น จะนำมาประกอบการพิจารณาแต่งตั้งข้าราชการก็ได้ แต่ต้องใช้เป็นองค์ประกอบสุดท้ายเมื่อได้พิจารณาองค์ประกอบอื่น ๆ แต่ ก.พ.ค. กลับให้ความสำคัญกับการเรียงลำดับประวัติการรับราชการของผู้ดำรงตำแหน่งก่อนหลัง จึงเห็นว่า หาก ก.พ.ค. จะกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับประวัติการรับราชการเป็นหลักก็ควรที่จะดำเนินการยื่นข้อเสนอแนะ ให้ ก.พ. หรือองค์กรกลางบริหารงานบุคคลอื่นนำไปพิจารณาตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓๑ (๑)^{๖๗}

๒.๓ คณะกรรมการเห็นว่า คำสั่งกระทรวงมหาดไทยในกระบวนการคัดเลือกครั้งเดียวกัน ที่ได้มีการแบ่งแยกการออกคำสั่งแต่งตั้งเป็น ๔ คำสั่ง เป็นจำนวน ๔๖ คน และได้รับการเลื่อนระดับให้ดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูง ซึ่ง ก.พ.ค. พิจารณาวินิจฉัยว่าไม่ชอบด้วยกฎหมายทั้ง ๔ คำสั่ง นั้น ปรากฏว่ามี ๑ คำสั่ง จำนวน ๔๑ คน ได้รับผลกระทบจากคำวินิจฉัยของ ก.พ.ค. โดยกระทรวงมหาดไทยได้มีคำสั่งยกเลิกการเลื่อนระดับการดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูง แต่ยังมีอีกมี ๓ คำสั่ง จำนวน ๕ คน ไม่ได้รับผลกระทบจากคำวินิจฉัยของ ก.พ.ค. โดยยังคงดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูง คณะกรรมการตั้งข้อสังเกตว่า กรณีนี้อาจขาดมาตรฐานแห่งความยุติธรรมและเป็นการเลือกปฏิบัติที่ก่อให้เกิดความเหลื่อมล้ำได้

^{๖๕} ดูรายละเอียดเพิ่มเติม ภาคผนวก ข (๑.๑)

^{๖๖} ดูรายละเอียดเพิ่มเติม ภาคผนวก ข (๑.๒)

^{๖๗} ดูรายละเอียดเพิ่มเติม รายงานคณะกรรมการ (ม. ๓๑ (๑)) หน้า ๑๔ ในส่วนการอ้างอิงข้อ ๑๔

๒.๔ คณะกรรมาธิการเห็นว่า คำวินิจฉัยของ ก.พ.ค. ซึ่งก่อให้เกิดผลกระทบแล้ว ก.พ.ค. มีเพียงการกำหนดให้ดำเนินการคัดเลือกเลื่อนระดับข้าราชการพลเรือนใหม่ โดยไม่มีการกำหนดแนวทางเยียวยาให้กับผู้ที่ได้รับผลกระทบจากคำวินิจฉัยของ ก.พ.ค. ทั้ง ๔๑ คน ดังนั้น ในการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓๑ และมาตรา ๑๒๔^{๖๔} ก.พ.ค. ควรพิจารณากำหนดเรื่องผลกระทบของบุคคลที่เกี่ยวข้องด้วยทุกครั้ง ซึ่งจากการพิจารณาวินิจฉัยของ ก.พ.ค. คู่กรณีตามกฎหมาย ก.พ.ค. ว่าด้วยการร้องทุกข์และการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๓ “คู่กรณี” หมายความว่า ผู้ร้องทุกข์และคู่กรณีในการร้องทุกข์ หมายถึง นายประกาศิต มหาสิงห์ และปลัดกระทรวงมหาดไทย แต่คณะกรรมาธิการเห็นว่า คำวินิจฉัยของ ก.พ.ค. ก่อให้เกิดผลกระทบต่อผู้ร้องทั้ง ๔๑ คน ก.พ.ค. จึงควรให้ผู้ได้รับผลกระทบทั้ง ๔๑ คน เป็นคู่กรณีร่วม และได้เข้าชี้แจงข้อเท็จจริงต่อ ก.พ.ค. เพื่อเป็นประโยชน์แห่งความยุติธรรม

ทั้งนี้ การที่ ก.พ.ค. ไม่ให้ผู้ที่ได้รับผลกระทบหรืออาจได้รับผลกระทบโดยมีอาจหลีกเลี่ยงได้มาชี้แจง และแสดงพยานหลักฐานเพื่อพิสูจน์ความบริสุทธิ์เนื่องจากไม่ใช่คู่กรณีโดยตรงนั้น คณะกรรมการกฤษฎีกาได้ให้ความเห็นว่า คำวินิจฉัย ก.พ.ค. เป็นคำสั่งทางปกครอง และตามความในพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ มาตรา ๕ วรรคท้าย “คู่กรณี” หมายความว่า ผู้ยื่นคำขอหรือผู้คัดค้านคำขอ ผู้อยู่ในบังคับหรือจะอยู่ในบังคับของคำสั่งทางปกครอง และผู้ซึ่งได้เข้ามาในกระบวนการพิจารณาทางปกครอง เนื่องจากสิทธิของผู้นั้นจะถูกกระทบกระเทือนจากผลของคำสั่งทางปกครอง คณะกรรมาธิการโดยความเห็นของผู้แทนคณะกรรมการกฤษฎีกา ได้ให้ข้อสังเกตเกี่ยวกับ “คู่กรณี” ในกฎ ก.พ.ค. ข้างต้นว่า อาจต่ำกว่ามาตรฐานของ “คู่กรณี” ในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ซึ่งถ้าหากพิจารณาแล้วปรากฏว่าต่ำกว่ามาตรฐาน ควรยึดนิยามความหมาย “คู่กรณี” ตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙

อย่างไรก็ตาม หากคำวินิจฉัยของ ก.พ.ค. เป็นคำสั่งทางปกครอง คณะกรรมาธิการตั้งข้อสังเกตว่า คำวินิจฉัยของ ก.พ.ค. จะขัดแย้งหรือไม่สอดคล้องตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๔๒ (๓)^{๖๕} หรือไม่ และหากขัดแย้งหรือไม่สอดคล้องแล้วคำวินิจฉัยของ ก.พ.ค. ดังกล่าวจะมีผลสมบูรณ์ตามกฎหมายหรือไม่ ประกอบกับการที่ ก.พ.ค. ไม่ได้ให้ผู้ร้องทั้ง ๔๑ คน ซึ่งเสียโอกาสและสิทธิประโยชน์บางประการจากการที่ ก.พ.ค. มีคำวินิจฉัยให้ยกเลิกคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๒๘/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๓ เข้าชี้แจงข้อเท็จจริงต่อ ก.พ.ค. อาจเป็นการขัดต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ หมวด ๓ สิทธิและเสรีภาพของชนชาวไทย และอาจถือว่าเป็นการกระทบต่อสิทธิของบุคคลในกระบวนการยุติธรรม ตามส่วนที่ ๔ สิทธิในกระบวนการยุติธรรม มาตรา ๔๐ (๒) และส่วนที่ ๑๐ สิทธิในข้อมูลข่าวสารและการร้องเรียน ในมาตรา ๕๘^{๖๖} ด้วย ดังนั้น จึงต้องพิจารณาศึกษาว่าการดำเนินการดังกล่าวของ ก.พ.ค. นั้น ขอบด้วยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ หรือไม่

^{๖๔} ๖๔ ๖๕ ๖๖ ๖๗

๖๔ ๖๕ ๖๖ ๖๗

๖๔ ๖๕ ๖๖ ๖๗

๖๔ ๖๕ ๖๖ ๖๗

๖๕ ๖๖ ๖๗

๖๕ ๖๖ ๖๗

๖๕ ๖๖ ๖๗

๖๕ ๖๖ ๖๗

๖๖ ๖๗

๖๖ ๖๗

๖๖ ๖๗

๖๖ ๖๗

อนึ่ง ประเด็นนี้ นักกฎหมายกฤษฎีกาชำนาญการพิเศษ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาชี้แจงประเด็นข้างต้นโดยยืนยันต่อที่ประชุมว่า การจะพิจารณาว่าคำวินิจฉัยของ ก.พ.ค. ชัดแย้งหรือไม่สอดคล้องตามมาตรา ๔๒ (๓) หรือไม่นั้น จะนำไปพิจารณาศึกษาคำวินิจฉัยของ ก.พ.ค. ก่อนนำเสนอความเห็นต่อไป แต่ในเบื้องต้นเห็นว่าคำวินิจฉัยของ ก.พ.ค. ไม่ได้ยืนยันว่าจะชอบด้วยกฎหมายทุกกรณี ซึ่งคำวินิจฉัยของ ก.พ.ค. อาจถูกตรวจสอบโดยศาลปกครองได้

๒.๕ คณะกรรมาธิการตั้งข้อสังเกตว่า ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๑๒๓^{๗๑} ที่กำหนดให้คำวินิจฉัยของ ก.พ.ค. มีผลผูกพันส่วนราชการที่ต้องปฏิบัติตามคำวินิจฉัยของ ก.พ.ค. ประกอบกับกฎ ก.พ.ค. ว่าด้วยการร้องทุกข์และการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๕๖^{๗๒} ได้กำหนดให้คำวินิจฉัยของ ก.พ.ค. เป็นที่สุด นั้น คณะกรรมาธิการเห็นว่า กฎ ก.พ.ค. นี้ อาจไม่เป็นธรรมเนื่องจากการเป็นการจำกัดให้ส่วนราชการต้องกระทำตามคำวินิจฉัยของ ก.พ.ค. เท่านั้น โดยที่ไม่มีการถ่วงดุลอำนาจของ ก.พ.ค. และผู้ที่ได้รับผลกระทบจากคำวินิจฉัยของ ก.พ.ค. ก็ไม่สามารถอุทธรณ์คำวินิจฉัยของ ก.พ.ค. ได้ อย่างเช่นกรณีของผู้ร้องทั้ง ๔๑ คนดังกล่าว ที่ได้รับผลกระทบจากคำวินิจฉัยของ ก.พ.ค. และไม่มีโอกาสโต้แย้ง หรือชี้แจงข้อเท็จจริงใด ๆ ต่อ ก.พ.ค.

๒.๖ ตามที่สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาให้ข้อมูลว่า หากพิจารณาพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ มาตรา ๓๐ วรรคสอง (๖)^{๗๓} ได้กำหนดข้อยกเว้นให้เจ้าหน้าที่ใช้ดุลยพินิจที่จะไม่ให้โอกาสคู่กรณีโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐาน โดยถือเป็นดุลยพินิจของ ก.พ.ค. ซึ่งกรณีของผู้ร้องทั้ง ๔๑ คน อาจเข้าใจผิดเข้าใจที่ว่าผู้ร้องทั้ง ๔๑ คนได้พ้นจากตำแหน่งไปแล้ว ก.พ.ค. จึงไม่ได้ให้โอกาสในการรับทราบข้อเท็จจริงและโต้แย้งแสดงพยานหลักฐาน

คณะกรรมาธิการเห็นว่า คำวินิจฉัยของ ก.พ.ค. ในกรณีนี้ ไม่ได้ให้ผู้ร้องทั้ง ๔๑ คน พ้นจากตำแหน่ง แต่เป็นการให้ยกเลิกคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๒๘/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๓ เป็นผลให้ผู้ร้องทั้ง ๔๑ คน ไม่ได้รับการเลื่อนระดับตำแหน่งซึ่งไม่ใช่การให้พ้นจากตำแหน่ง จึงไม่น่าจะเป็นการเข้าข้อยกเว้นข้างต้น

๒.๗ กรณีที่ ก.พ.ค. เห็นว่า นายวุฒิชัย เสาวโกมุท ผู้อำนวยการกองการเจ้าหน้าที่ ซึ่งเป็นผู้ที่จะเข้ารับการคัดเลือกในครั้งดังกล่าว ได้เข้าร่วมประชุมในคณะกรรมการบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการกรมการปกครอง และมีส่วนในการกำหนดหลักเกณฑ์ในการคัดเลือกข้าราชการในระดับกรม เป็นการไม่ชอบด้วยกฎหมาย ซึ่งตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๒๐๒.๓/๔๘๔๙ ลงวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๕๓ เรื่อง ขอให้พิจารณา ทบทวนคำวินิจฉัยของ ก.พ.ค. กรณียกเลิกคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๒๘/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๓ ได้ชี้แจงต่อ ก.พ.ค. ว่า กรณีที่นายวุฒิชัย เสาวโกมุท เป็นเลขานุการคณะกรรมการบรรจุแต่งตั้งข้าราชการกรมการปกครองนั้น บุคคลดังกล่าวไม่ได้ประโยชน์เพิ่มขึ้นจากการที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด

^{๗๑} ดูรายละเอียดเพิ่มเติม รายงานคณะกรรมาธิการ (ม. ๑๒๓) หน้า ๒๘ ในส่วนการอ้างอิงข้อ ๓๖

^{๗๒} ดูรายละเอียดเพิ่มเติม รายงานคณะกรรมาธิการ (กฎ ก.พ.ค. ข้อ ๕๖) หน้า ๓๐ ในส่วนการอ้างอิงข้อ ๔๑

^{๗๓} ดูรายละเอียดเพิ่มเติม รายงานคณะกรรมาธิการ (ม. ๓๐ วรรคสอง (๖)) หน้า ๒๘ ในส่วนการอ้างอิงข้อ ๓๕

หลักเกณฑ์ประเมินบุคคลด้านการให้คะแนนประวัติการรับราชการ ประกอบกับผู้นั้นก็มิได้มีอำนาจหน้าที่ จะแก้ไข เปลี่ยนแปลงการให้คะแนนเพราะคณะกรรมการฯ ได้กำหนดหลักเกณฑ์การให้คะแนนไว้แล้ว โดยชัดเจน จึงเป็นเพียงผู้ดำเนินการให้คะแนนตามข้อเท็จจริงที่ปรากฏในประวัติการรับราชการ (ก.พ. ๗) เท่านั้น การดำเนินการของกรรมการและเลขาธิการผู้นี้จึงไม่น่าจะทำให้กระบวนการคัดเลือกเสียไป

คณะกรรมการธิการเห็นว่า ในประเด็นนี้แม้ไม่มีกฎหมายห้ามไว้ แต่อาจไม่เป็นกลางและไม่เหมาะสม การพิจารณาวินิจฉัยของ ก.พ.ค. จึงควรมีผลต่อนายวุฒิชัย เสาวโกมุท แต่เพียงผู้เดียว

๓. ผลกระทบจากคำวินิจฉัยของ ก.พ.ค.

คณะกรรมการธิการตั้งข้อสังเกตว่า การยกเลิกคำสั่งแต่งตั้งข้าราชการโดยส่วนใหญ่แล้วข้าราชการผู้นั้นต้องเป็นผู้กระทำความผิดวินัยร้ายแรง แต่ในกรณีนี้ข้าราชการที่ได้รับการเลื่อนระดับให้ดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูงทั้ง ๔๑ คน ไม่ได้เป็นผู้กระทำความผิดร้ายแรงประกอบกับยังเป็นผู้ที่มีความดีความชอบที่ได้รับการพิจารณาคัดเลือกให้ดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูง ซึ่งแม้กระบวนการและเกณฑ์ในการพิจารณาที่กระทรวงมหาดไทยเป็นผู้กำหนดขึ้นมาจะถูกต้อแล้ว แต่ ก.พ.ค. วินิจฉัยว่าไม่ชอบด้วยกฎหมาย จึงส่งผลให้ข้าราชการทั้ง ๔๑ คนที่ได้รับการเลื่อนระดับให้ดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูง (ระดับ ๙) ในระบบการเลื่อนระดับ (เลื่อนไหล) ของสายการปกครองแล้ว ถูกลดระดับมาดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับต้น (ระดับ ๘) เช่นเดิม โดยที่ไม่ได้มีการพิสูจน์ว่าเป็นผู้กระทำความผิดทางราชการหรือไม่ ส่งผลให้สิทธิประโยชน์และโอกาสที่จะได้รับต้องลดลงหรือล่าช้ากว่าเกณฑ์ที่กำหนด เช่น เงินประจำตำแหน่ง เครื่องราชอิสริยาภรณ์ การสอบเลื่อนระดับ ความเป็นอาวุโสราชการ รวมถึงการเสื่อมเสียชื่อเสียงเกียรติยศและเกียรติภูมิที่ส่งสมมา ทำให้ขาดขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติราชการ ซึ่งกรณีนี้อาจเป็นการไม่ยุติธรรมต่อผู้ได้รับผลกระทบทั้ง ๔๑ คนข้างต้น

แต่อย่างไรก็ตาม กรณีนี้กระทรวงมหาดไทยในฐานะผู้มีอำนาจบรรจุแต่งตั้งควรที่จะโต้แย้งคำวินิจฉัยของ ก.พ.ค. แต่กระทรวงมหาดไทยกลับยกเลิกคำสั่งตามคำวินิจฉัย ก.พ.ค. จึงทำให้เกิดผลกระทบกับสิทธิประโยชน์ของผู้ร้องทั้ง ๔๑ คน ซึ่งหากพิจารณาตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๑๒๒ และมาตรา ๑๒๓^{๗๔} จะถือได้ว่า ผู้ร้องทั้ง ๔๑ คนเป็นคู่กรณีกับกระทรวงมหาดไทยด้วย ดังนั้น ผู้ร้องทั้ง ๔๑ คน จึงต้องร้องทุกข์ต่อ ก.พ.ค. ว่า การที่กระทรวงมหาดไทยมีคำสั่งให้ยกเลิกตามคำวินิจฉัยของ ก.พ.ค. ดังกล่าวนั้นไม่ชอบด้วยกฎหมาย

๔. กระบวนการเยียวยา

๔.๑ แนวทางการดำเนินการตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๐๘/ว ๔๖ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๓ เรื่อง การดำเนินการกรณี ก.พ.ค. มีคำวินิจฉัย หรือ ก.พ. มีมติให้ยกเลิกคำสั่งแต่งตั้งข้าราชการ^{๗๕} โดยการใส่ (ฉ) ไว้ท้ายเลขที่ตำแหน่ง และมีเงื่อนไขว่ากำหนดเพื่อแต่งตั้งข้าราชการผู้นั้นเป็นการเฉพาะราย

^{๗๔}ดูรายละเอียดเพิ่มเติม รายงานคณะกรรมการธิการ (ม. ๑๒๒) หน้า ๑๕ ในส่วนการอ้างอิงข้อ ๑๖ และ (ม. ๑๒๓) หน้า ๒๘ ในส่วนการอ้างอิงข้อ ๓๖
^{๗๕}ดูรายละเอียดเพิ่มเติม ภาคผนวก ข (๑.๔)

๔.๒ ดำเนินการตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๑๒๐ และ มาตรา ๑๒๑ วรรคหนึ่ง^{๗๖} มาตรา ๑๒๔ และมาตรา ๑๒๖^{๗๗} ประกอบกับกฎ ก.พ.ค. ว่าด้วยการร้องทุกข์และการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๕๓^{๗๘}

ทั้งนี้ การกำหนดให้มีการเยียวยาความเสียหายให้แก่ผู้ร้องทุกข์หรือให้ดำเนินการอื่นใด เพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรมตามระเบียบที่ ก.พ.ค. กำหนด ในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ และกฎ ก.พ.ค. ว่าด้วยการร้องทุกข์และการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้างต้นนั้น ปัจจุบันยังไม่มีระเบียบ ก.พ.ค. ดังกล่าวใช้บังคับ ซึ่งอยู่ระหว่างการจัดทำเป็นร่างระเบียบ ก.พ.ค. ว่าด้วยการเยียวยาความเสียหายให้แก่ผู้อุทธรณ์และผู้ร้องทุกข์ พ.ศ. .... โดยร่างระเบียบดังกล่าวอยู่ในระหว่างการนำเสนอให้ ก.พ.ค. พิจารณาและเตรียมที่จะเสนอต่อที่ประชุม ก.พ.ค. เพื่อประกาศและให้มีผลใช้บังคับ ภายใน ๙๐ วัน อย่างไรก็ตาม อำนาจในการออกระเบียบ ก.พ.ค. โดยทั่วไปเป็นอำนาจโดยชอบของ ก.พ.ค. อยู่แล้ว ซึ่งไม่จำเป็นต้องผ่านการอนุมัติจากคณะรัฐมนตรี แต่ร่างระเบียบ ก.พ.ค. ในกรณีนี้ยังไม่ทราบว่า ควรเสนอให้คณะรัฐมนตรีหรือคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจสอบอีกหรือไม่ ซึ่งสำนักงาน ก.พ. อ้างว่า จะต้องมีการหารือกับ ก.พ.ค. เสียก่อนจึงจะทราบแนวทางการดำเนินการ

อนึ่ง ในกรณีที่ยังไม่มีระเบียบ ก.พ.ค. ดังกล่าวใช้บังคับ กฎ ก.พ.ค. ว่าด้วยการร้องทุกข์และการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๒๖ ได้กำหนดไว้ว่า ในกรณีที่ยังไม่มีระเบียบ ก.พ.ค. เรื่องการเยียวยาความเสียหายให้แก่ผู้ร้องทุกข์หรือให้ดำเนินการอื่นใดเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรมใช้บังคับ ให้ผู้มีอำนาจวินิจฉัยร้องทุกข์สั่งการในเรื่องการเยียวยาและดำเนินการอื่นใดเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรมไปพลางก่อนตามที่เห็นสมควรได้ โดยให้นำประโยชน์ของทางราชการมาประกอบการพิจารณาด้วย... ทั้งนี้ การแก้ไขเยียวยาในกรณีที่มีการเพิกถอนคำสั่งนั้น ในทางปฏิบัติจะอาศัยมติคณะรัฐมนตรีประกอบกับกฎ ก.พ. ให้มีผลย้อนหลังนับแต่วันที่มีคำสั่งเพิกถอนไม่ว่าจะเป็นเรื่องเงินเดือน เครื่องราชอิสริยาภรณ์ ตลอดจนสิทธิประโยชน์อื่น ๆ

๔.๓ กรณีเมื่อมีคำสั่งให้พ้นจากตำแหน่งไปแล้วและมีการแต่งตั้งบุคคลอื่นเข้ามาดำรงตำแหน่งแทน ทำให้บุคคลเดิมไม่สามารถกลับมาดำรงตำแหน่งเดิมได้นั้น การเยียวยาอาจจะต้องกำหนดตำแหน่งชั่วคราวเพิ่มเติมในระดับเดียวกัน แต่ในกรณีขอให้เพิกถอนเกี่ยวกับหลักเกณฑ์ที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย วิธีการเยียวยาอาจจะต้องมาพิจารณาหลักเกณฑ์ใหม่อีกครั้ง

๔.๔ ดำเนินการตามคำพิพากษาของศาลปกครอง ในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๗๑^{๗๙}

^{๗๖} ดูรายละเอียดเพิ่มเติม รายงานคณะกรรมการการ (ม. ๑๒๐ และ ม. ๑๒๑ วรรคหนึ่ง) หน้า ๔๐ ในส่วนการอ้างอิงข้อ ๕๘

^{๗๗} ดูรายละเอียดเพิ่มเติม รายงานคณะกรรมการการ (ม. ๑๒๔) หน้า ๑๔ ในส่วนการอ้างอิงข้อ ๑๔ และ (ม. ๑๒๖) หน้า ๓๑ ในส่วนการอ้างอิงข้อ ๔๓

^{๗๘} ดูรายละเอียดเพิ่มเติม รายงานคณะกรรมการการ (กฎ ก.พ.ค. ข้อ ๕๓) หน้า ๔๐ ในส่วนการอ้างอิงข้อ ๖๐

^{๗๙} ดูรายละเอียดเพิ่มเติม รายงานคณะกรรมการการ (ม. ๗๑) หน้า ๔๑ ในส่วนการอ้างอิงข้อ ๖๑

๔.๕ ดำเนินการตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๘ (๖) โดย ก.พ. มีอำนาจหน้าที่ในการตีความและวินิจฉัยปัญหาที่เกิดขึ้นเนื่องจากการใช้บังคับพระราชบัญญัตินี้ รวมตลอดทั้งกำหนดแนวทางปฏิบัติในกรณีที่เป็นปัญหา มติของ ก.พ. ตามข้อนี้ เมื่อได้รับความเห็นชอบจาก คณะรัฐมนตรีแล้ว ให้ใช้บังคับได้ตามกฎหมาย

คณะกรรมการพิจารณาเห็นว่า ประเด็นการเยียวยาที่ปรากฏขึ้นจริงในกรณีนี้ เป็นการเยียวยาให้กับ ผู้ร้องทุกข์ต่อผู้บังคับบัญชา ซึ่งในที่นี้คือ นายประกาศิต มหาสิงห์ โดยไม่ได้เป็นการเยียวยาผู้ที่ได้รับผลกระทบ จากคำวินิจฉัยของ ก.พ.ค. ทั้ง ๔๑ คน อย่างชัดเจน ซึ่งการเยียวยามีเพียงแต่การกำหนดตำแหน่งที่ใส่ (จ) ไว้ท้ายเลขที่ตำแหน่ง และลดระดับจากตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูง (ระดับ ๙) เป็นตำแหน่งประเภท อำนวยการระดับต้น (ระดับ ๘) ส่งผลให้สิทธิประโยชน์และโอกาสที่จะได้รับต่าง ๆ ต้องลดลงหรือล่าช้ากว่า เกณฑ์ที่กำหนด ดังนั้น การเยียวยาโดยกำหนด (จ) ไว้ท้ายตำแหน่งก็อาจจะไม่ใช่ลักษณะการเยียวยาที่ผู้ได้รับ ผลกระทบจากคำวินิจฉัยของ ก.พ.ค. จำนวน ๔๑ คนควรจะได้รับ

ส่วนที่ ๔

ข้อสังเกตของคณะกรรมการสิทธิการ

๑. คำร้องทุกข์ของนายประกาศิต มหาสิงห์ น่าจะไม่เข้าหลักเกณฑ์และวิธีการตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๔๒ มาตรา ๑๒๒ และมาตรา ๑๒๓^{๔๐} และกฎ ก.พ.ค. ว่าด้วยการร้องทุกข์และการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๗^{๔๑} เกี่ยวกับความคับข้องใจอันเกิดจากผู้บังคับบัญชา ที่ ก.พ.ค. จะรับไว้พิจารณา

ซึ่งตาม กฎ ก.พ.ค. ว่าด้วยการร้องทุกข์และการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๓๔^{๔๒} ก.พ.ค. ได้ตั้งคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ที่มีองค์คณะวินิจฉัยประกอบด้วยบุคคลจำนวน ๓ คน และตามระเบียบ ก.พ.ค. ว่าด้วยคุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกบุคคลเพื่อแต่งตั้งเป็นกรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์หรือกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๒^{๔๓} เกี่ยวกับการกำหนดคุณสมบัติบุคคลเพื่อแต่งตั้งให้เป็นกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ นั้น ก.พ.ค. ไม่ได้มีการกำหนดคุณสมบัติเฉพาะว่าบุคคล

^{๔๐} ดูรายละเอียดเพิ่มเติม รายงานคณะกรรมการสิทธิการ (มาตรา ๔๒) หน้า ๒ ในส่วนการอ้างอิงข้อ ๔ (มาตรา ๑๒๒) หน้า ๑๕ ในส่วนการอ้างอิงข้อ ๑๖ และ (มาตรา ๑๒๓) หน้า ๒๔ ในส่วนการอ้างอิงข้อ ๓๖

^{๔๑} ดูรายละเอียดเพิ่มเติม รายงานคณะกรรมการสิทธิการ (กฎ ก.พ.ค. ข้อ ๗) หน้า ๑๕ ในส่วนการอ้างอิงข้อ ๑๗

^{๔๒} ข้อ ๓๔ ให้ ก.พ.ค. ตั้งคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ชั้นคณะหนึ่งหรือหลายคณะเป็นองค์คณะวินิจฉัยก็ได้ แต่ละคณะประกอบด้วยกรรมการ ก.พ.ค. คนหนึ่งเป็นประธาน และกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์อีกสองคนเพื่อทำหน้าที่เป็นผู้พิจารณาวินิจฉัยร้องทุกข์ โดยจะกำหนดให้ประธาน ก.พ.ค. หรือกรรมการ ก.พ.ค. คนหนึ่งทำหน้าที่ประธานในคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์หลายคณะพร้อมกันก็ได้ และให้มีเจ้าหน้าที่สำนักงาน ก.พ.ค. ที่ได้รับมอบหมายเป็นเลขานุการ และผู้ช่วยเลขานุการได้ตามความจำเป็น

ในกรณีที่มีความจำเป็น ก.พ.ค. อาจแต่งตั้งให้คณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์หรือกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์คนใดทำหน้าที่วินิจฉัยเรื่องอุทธรณ์ก็ได้

ข้อ ๒ บุคคลซึ่งจะได้รับแต่งตั้งให้เป็นกรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์หรือกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ จะต้องมีความประพฤติดีต่อไป

(๑) มีสัญชาติไทย
(๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสี่สิบปี แต่ไม่เกินเจ็ดสิบปี
(๓) เป็นผู้สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีขึ้นไปหรือเทียบได้ไม่ต่ำกว่านี้จากสถานศึกษาในประเทศหรือต่างประเทศที่ ก.พ. รับรองและ
(๔) มีความประพฤติดีอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(ก) เป็นหรือเคยเป็นผู้ดำรงตำแหน่งนิติกระระดับ ๔ ขึ้นไป หรือนิติกระระดับเชี่ยวชาญ หรือรับราชการหรือเคยรับราชการมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปีในตำแหน่งไม่ต่ำกว่านิติกระระดับ ๘ หรือนิติกระระดับชำนาญการพิเศษ หรือตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นในหน่วยงานของรัฐที่เทียบเท่า

(ข) รับราชการหรือเคยรับราชการในตำแหน่งอื่นที่ปฏิบัติงานด้านกฎหมายไม่ต่ำกว่าระดับ ๘ หรือตำแหน่งระดับชำนาญการพิเศษมาแล้วไม่น้อยกว่าเจ็ดปี

(ค) รับราชการหรือเคยรับราชการมาแล้วไม่น้อยกว่าสามปีในตำแหน่งไม่ต่ำกว่าผู้อำนวยการกองหรือตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับต้นหรือตำแหน่งอื่นในหน่วยงานของรัฐที่เทียบเท่า

(ง) รับราชการหรือเคยรับราชการในตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักหรือตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูง หรือตำแหน่งอื่นในหน่วยงานของรัฐที่เทียบเท่า

(จ) รับราชการหรือเคยรับราชการในตำแหน่งรองอธิบดีขึ้นไปหรือประเภทบริหารระดับต้นหรือระดับสูงหรือตำแหน่งที่เทียบเท่า

(ฉ) เป็นหรือเคยเป็นผู้สอนในสาขาวิชานิติศาสตร์ รัฐศาสตร์ รัฐประศาสนศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ สังคมศาสตร์ หรือวิชาที่เกี่ยวกับการบริหารราชการแผ่นดินในสถาบันอุดมศึกษา และดำรงตำแหน่งหรือเคยดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ แต่ในกรณีที่ดำรงตำแหน่งรองศาสตราจารย์ต้องดำรงตำแหน่งหรือเคยดำรงตำแหน่งมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี

(ช) สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทสาขากฎหมายมหาชน และรับราชการในหน่วยงานของรัฐแต่สำเร็จการศึกษาระดับดังกล่าวมาแล้วไม่น้อยกว่าสิบปี หรือสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกสาขากฎหมายมหาชน และรับราชการในหน่วยงานของรัฐนับแต่สำเร็จการศึกษาระดับดังกล่าวมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี

(ซ) เป็นหรือเคยเป็นผู้ประกอบวิชาชีพทนายความไม่น้อยกว่าสิบสองปี และมีประสบการณ์ในการดำเนินคดีปกครองเกี่ยวกับวินัยข้าราชการหรือการบริหารงานบุคคลไม่น้อยกว่าห้าคดี

(ฅ) รับราชการหรือเคยรับราชการมาแล้วไม่น้อยกว่าสามปีในตำแหน่งอัยการจังหวัดหรือเทียบเท่า

(ณ) รับราชการหรือเคยรับราชการมาแล้วไม่น้อยกว่าสามปีในตำแหน่งไม่ต่ำกว่าผู้พิพากษาศาลแพ่งหรือศาลอาญาหรือเทียบเท่า หรือตุลาการพระธรรมนูญศาลทหารกลาง

ที่จะได้รับแต่งตั้งให้เป็นกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ต้องมีความรู้ ความเชี่ยวชาญและชำนาญการในด้านกฎหมาย โดยมีเพียงแต่ใน ข้อ ๒ (๔) ที่กำหนดให้บุคคลซึ่งจะได้รับแต่งตั้งให้เป็นกรรมการดังกล่าวมีคุณสมบัติอื่นอย่างหนึ่งอย่างใดก็ได้ นั้น

ก.พ.ค. ควรจะต้องมีการแก้ไขเพิ่มเติมองค์คณะวินิจฉัยในคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ และกำหนดเพิ่มคุณสมบัติเฉพาะด้านให้ผู้ที่จะมาเป็นกรรมการไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งขององค์คณะวินิจฉัยทั้งหมด มีความรู้ ความเชี่ยวชาญและชำนาญการในด้านกฎหมาย เพื่อเป็นหลักประกันในการได้มาซึ่งกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ ผู้ที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ ความเป็นธรรม เป็นกลาง มีประสบการณ์ ที่เป็นประโยชน์ต่อการวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์หรือการรับเรื่องร้องทุกข์ และเป็นหลักประกันในการป้องกันมิให้เกิดเหตุการณ์เช่นเดียวกับการรับคำร้องทุกข์ของนายประภาสิต มหาสิงห์ ที่น่าจะไม่ใช่หลักเกณฑ์และวิธีการตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ และกฎ ก.พ.ค. ว่าด้วยการร้องทุกข์และการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้างต้นอีกต่อไปในอนาคต

๒. ก.พ. ต้องพิจารณาแก้ไข หลักเกณฑ์ เงื่อนไข คุณสมบัติของข้าราชการที่จะเข้ารับการพิจารณาคัดเลือกเพื่อเลื่อนขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งต่าง ๆ ให้มีความชัดเจน เพื่อให้แต่ละหน่วยงานประกาศเป็นหนังสือใช้อย่างเป็นทางการให้มีแบบอย่างในทางปฏิบัติเดียวกัน และส่งให้ ก.พ.ค. พิจารณาและรับรอง ซึ่งหาก ก.พ.ค. จะกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับประวัติการรับราชการเป็นหลักหรือในกรณีที่ ก.พ.ค. เห็นว่า กฎ ระเบียบ หรือคำสั่งใดที่ออกตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ไม่สอดคล้องกับระบบคุณธรรม ก็ควรที่จะจัดทำเป็นข้อเสนอแนะให้ ก.พ. หรือองค์กรกลางบริหารงานบุคคลอื่นนำไปพิจารณาตามมาตรา ๓๑ (๑)^{๔๔} หรือแจ้งให้หน่วยงานหรือผู้ออกกฎ ระเบียบ หรือคำสั่งดังกล่าวทราบ เพื่อดำเนินการแก้ไข หรือยกเลิกตามสมควรแก่กรณีตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๑๒๖^{๔๕} ทั้งนี้ ก.พ. ควรมีข้อกำหนดเกี่ยวกับหลักเกณฑ์การทบทวนคำวินิจฉัยของ ก.พ.ค. หากพิสูจน์ได้ว่าการพิจารณาวินิจฉัยของ ก.พ.ค. ไม่เป็นธรรมแล้วส่งผลกระทบต่อบุคคลนอกคำร้องทุกข์ให้ได้รับความเดือดร้อน

๓. หาก ก.พ.ค. พิจารณาแล้วเห็นว่า คำสั่งเลื่อนตำแหน่งข้าราชการบุคคลใดไม่ชอบด้วยกฎหมาย ก็ควรที่จะพิจารณาวินิจฉัยแก้ไขหรือยกเลิกคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายเป็นการเฉพาะรายเท่านั้น มิใช่ยกเลิกคำสั่งเลื่อนตำแหน่งทั้งคำสั่งซึ่งเป็นการกระทบต่อบุคคลนอกคำร้องทุกข์เป็นจำนวนมาก อย่างเช่นกรณีของผู้ที่ได้รับผลกระทบจากคำวินิจฉัยของ ก.พ.ค. ทั้ง ๔๑ คนที่เป็นผู้ได้รับการเลื่อนตำแหน่งบัญชีเดียวกันในคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๒๘/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๓ ซึ่ง ก.พ.ค. วินิจฉัยให้กระทรวงมหาดไทยยกเลิกคำสั่งเลื่อนตำแหน่งดังกล่าวทั้งหมด โดยไม่ได้มีการพิจารณายกเลิกคำสั่งเป็นรายบุคคล

^{๔๔} ดูรายละเอียดเพิ่มเติม รายงานคณะกรรมการการ (ม. ๓๑ (๑)) หน้า ๑๔ ในส่วนการอ้างอิงข้อ ๑๔

^{๔๕} ดูรายละเอียดเพิ่มเติม รายงานคณะกรรมการการ (ม. ๑๒๖) หน้า ๓๑ ในส่วนการอ้างอิงข้อ ๔๓

เนื่องจาก ก.พ.ค. มิได้พิจารณาตรวจสอบว่าผู้ที่ได้รับผลกระทบจากคำวินิจฉัยของ ก.พ.ค. ทั้ง ๔๑ คน นั้น ขาดคุณสมบัติตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๖๒ ดังนั้น การให้ยกเลิกคำสั่งแต่งตั้งจึงจะเป็นการขัดต่อบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๖๓ และมาตรา ๖๖

๔. ให้มีการแก้ไขเพิ่มเติม กฎ ก.พ.ค. ว่าด้วยการร้องทุกข์และการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ดังนี้

๔.๑ ให้มีการแก้ไขเพิ่มเติม กฎ ก.พ.ค. ข้อ ๓^{๖๖} นิยามคำว่า “คู่กรณี” หมายความว่า ผู้ร้องทุกข์ และคู่กรณีในการร้องทุกข์ ซึ่ง ก.พ.ค. พิจารณาว่า คู่กรณีเกี่ยวกับเรื่องนี้ คือ ผู้ร้องทุกข์ (นายประกาศิต มหาสิงห์) และผู้ถูกร้องทุกข์ (ปลัดกระทรวงมหาดไทย) โดยมีได้หมายความถึงผู้ซึ่งได้เข้ามาในกระบวนการพิจารณาทางปกครองเนื่องจากสิทธิของผู้นั้นถูกระทบกระเทือนจากผลของคำสั่งทางปกครอง ซึ่งในที่นี้ คือ นายวิวัฒน์ ฉันทนานุรักษ์ และคณะ รวมจำนวน ๔๑ คน ที่เสียสิทธิประโยชน์บางประการอันเป็นผลจากการที่ ก.พ.ค. มีคำวินิจฉัยยกเลิกคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๒๘/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๓ โดยมีได้ มีโอกาสโต้แย้งหรือชี้แจงข้อเท็จจริงใด ๆ กฎ ก.พ.ค. ข้อนี้จึงขัดต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ หมวด ๓ สิทธิและเสรีภาพของชนชาวไทย และกระทบต่อสิทธิของบุคคลในกระบวนการยุติธรรม ตามส่วนที่ ๔ สิทธิในกระบวนการยุติธรรม มาตรา ๔๐ (๒) และส่วนที่ ๑๐ สิทธิในข้อมูลข่าวสารและการร้องเรียน มาตรา ๕๘^{๖๗} อีกทั้ง กฎ ก.พ.ค. ข้อ ๓ นี้ มีมาตรฐานต่ำกว่าหลักเกณฑ์วิธีปฏิบัติราชการทางปกครองที่กำหนดในมาตรา ๓ ตลอดจนไม่สอดคล้องกับความหมายของคำว่า “คู่กรณี” ในมาตรา ๕ และมาตรา ๒๑^{๖๘} แห่งพระราชบัญญัติระเบียบวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙

ดังนั้น จึงต้องมีการแก้ไขเพิ่มเติม กฎ ก.พ.ค. ข้างต้น ให้มีความสอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ พระราชบัญญัติระเบียบวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ และพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ โดยการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องใด ๆ ของ ก.พ.ค. ไม่ควรจำกัดเพียงผู้ร้องทุกข์ และผู้ถูกร้องทุกข์เท่านั้น ต้องให้ผู้ที่สิทธิถูกระทบกระเทือนทั้งหมดเป็นคู่กรณี ให้ได้มีโอกาสเสนอข้อเท็จจริง ข้อโต้แย้ง แสดงพยานหลักฐานของตน ซึ่งกรณีที่มีการพิจารณาเรื่องหนึ่งเรื่องใด ก.พ.ค. จะต้องให้บุคคลที่อาจได้รับผลกระทบจากการร้องทุกข์สามารถร้องสอดเข้ามาในสำนวนคำร้องทุกข์ได้ โดยการร้องสอดอาจกำหนดกรอบระยะเวลาในการเสนอข้อเท็จจริง พยานเอกสาร หรือนำพยานบุคคลเข้ามา ให้ปากคำหรือถ้อยคำ เพื่อมิให้เกิดความล่าช้าในการพิจารณาสำนวนคำร้องต่าง ๆ และเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรมกับผู้ที่ได้รับผลกระทบ

^{๖๖} ดูรายละเอียดเพิ่มเติม รายงานคณะกรรมการมาธิการ (กฎ ก.พ.ค. ข้อ ๓) หน้า ๒๕ ในส่วนการอ้างอิงข้อ ๒๘

^{๖๗} ดูรายละเอียดเพิ่มเติม รายงานคณะกรรมการมาธิการ (ม. ๔๐ และ ม. ๕๘) หน้า ๒๕ ในส่วนการอ้างอิงข้อ ๒๖

^{๖๘} ดูรายละเอียดเพิ่มเติม รายงานคณะกรรมการมาธิการ (ม. ๓) หน้า ๒๖ ในส่วนการอ้างอิงข้อ ๓๐ (ม. ๕) หน้า ๒๕ ในส่วนการอ้างอิงข้อ ๒๙ และ (ม. ๒๑) หน้า ๒๖ ในส่วนการอ้างอิงข้อ ๓๑

๔.๒ ให้มีการแก้ไขเพิ่มเติม กฎ ก.พ.ค. ข้อ ๕๖^{๔๙} ที่กำหนดว่า คำวินิจฉัยของ ก.พ.ค. ให้เป็นที่สุด เนื่องจาก กฎ ก.พ.ค. ข้อนี้เป็นการจำกัดสิทธิในการใช้ดุลยพินิจของส่วนราชการที่ต้องปฏิบัติตามคำวินิจฉัยของ ก.พ.ค. อย่างเคร่งครัด และผู้ที่ได้รับผลกระทบจากคำวินิจฉัยของ ก.พ.ค. ก็ไม่สามารถอุทธรณ์คำวินิจฉัยของ ก.พ.ค. ได้ ดังนั้น จึงต้องมีการแก้ไขเพิ่มเติม กฎ ก.พ.ค. ข้างต้น โดยคำวินิจฉัยของ ก.พ.ค. ต้องไม่เป็นที่สุด และจะต้องมีหน่วยงานที่สามารถถ่วงดุลการใช้อำนาจของ ก.พ.ค. ได้ ตลอดจนผู้ที่ได้รับผลกระทบจากคำวินิจฉัยของ ก.พ.ค. ก็ต้องสามารถอุทธรณ์คำวินิจฉัยของ ก.พ.ค. หรือร้องทุกข์ไปยังหน่วยงานอื่น ๆ ได้

๕. ให้มีการแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๕^{๕๐} แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ เกี่ยวกับการกำหนดคุณสมบัติบุคคลซึ่งจะได้รับแต่งตั้งให้เป็นกรรมการ ก.พ.ค. ซึ่งไม่ได้มีการกำหนดคุณสมบัติเฉพาะว่าบุคคลที่จะได้รับแต่งตั้งให้เป็นกรรมการ ก.พ.ค. ต้องมีความรู้ ความเชี่ยวชาญและชำนาญ ด้านกระบวนการพิจารณา และวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง ซึ่งมีเพียงแต่ในมาตรา ๒๕ (๓) ที่กำหนดให้บุคคลผู้ที่ได้รับแต่งตั้งให้เป็นกรรมการดังกล่าวมีคุณสมบัติอื่นอย่างหนึ่งอย่างใดก็ได้

ดังนั้น เพื่อเป็นหลักประกันในการได้มาซึ่งกรรมการ ก.พ.ค. ผู้ซึ่งมีความรู้ ความเชี่ยวชาญ ความเป็นธรรม เป็นกลาง มีประสบการณ์ ที่เป็นประโยชน์ต่อการวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์หรือการรับเรื่องร้องทุกข์ และเป็นหลักประกันในการป้องกันมิให้เกิดเหตุการณ์เช่นเดียวกับการรับคำร้องทุกข์ของ นายประกาศิต มหาสิงห์ อีกต่อไปในอนาคต จึงต้องมีการแก้ไขเพิ่มเติมมาตราดังกล่าวโดยกำหนดเพิ่มคุณสมบัติเฉพาะด้านให้ผู้ที่จะมาเป็นกรรมการ ก.พ.ค. ไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของกรรมการ ก.พ.ค. ทั้งหมด ต้องมีความรู้ ความเชี่ยวชาญและชำนาญในด้านกระบวนการพิจารณา และวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง

๖. ควรจัดทำร่างระเบียบ ก.พ.ค. ว่าด้วยการเยียวยาความเสียหายให้แก่ผู้อุทธรณ์และผู้ร้องทุกข์ พ.ศ. .... ให้แล้วเสร็จโดยเร็ว เพื่อประกาศและมีผลใช้บังคับ โดยในร่างระเบียบดังกล่าว ต้องมีมาตรการแก้ไขเยียวยาและมีผลบังคับใช้แก่ผู้ที่ได้รับผลกระทบจากคำวินิจฉัยของ ก.พ.ค. ทั้ง ๔๑ คน โดยให้คำนึงถึงสิทธิประโยชน์และโอกาสที่เสียไปเนื่องจากการถูกยกเลิกคำสั่งในการเลื่อนตำแหน่ง ดังนี้

^{๔๙} ดูรายละเอียดเพิ่มเติม รายงานคณะกรรมการการปกครอง (กฎ ก.พ.ค. ข้อ ๕๖) หน้า ๓๐ ในส่วนการอ้างอิงข้อ ๔๑

^{๕๐} มาตรา ๒๕ ผู้จะได้รับการแต่งตั้งเป็นกรรมการ ก.พ.ค. ต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

(๑) มีสัญชาติไทย

(๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสี่สิบห้าปี

(๓) มีคุณสมบัติอื่นอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(ก) เป็นหรือเคยเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน คณะกรรมการข้าราชการครู คณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา คณะกรรมการข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย คณะกรรมการข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา หรือคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ

(ข) เป็นหรือเคยเป็นกรรมการกฤษฎีกา

(ค) รับราชการหรือเคยรับราชการในตำแหน่งไม่ต่ำกว่าผู้พิพากษาลุทธิหรือเทียบเท่า หรือตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองชั้นต้น

(ง) รับราชการหรือเคยรับราชการในตำแหน่งไม่ต่ำกว่าอัยการพิเศษประจำเขตหรือเทียบเท่า

(จ) รับราชการหรือเคยรับราชการในตำแหน่งประเภทบริหารระดับสูงหรือเทียบเท่าตามที่ ก.พ. กำหนด

(ฉ) เป็นหรือเคยเป็นผู้อำนวยการในสาขานิติศาสตร์ รัฐศาสตร์ รัฐประศาสนศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ สังคมศาสตร์ หรือวิชาที่เกี่ยวกับการบริหารราชการแผ่นดินในสถาบันอุดมศึกษา และดำรงตำแหน่งหรือเคยดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ แต่ในกรณีที่ดำรงตำแหน่งรองศาสตราจารย์ต้องดำรงตำแหน่งหรือเคยดำรงตำแหน่งมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี

๑) แนวทางในการเลื่อนตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูง (ระดับ ๙) ของผู้ได้รับผลกระทบจากคำวินิจฉัย ก.พ.ค. จำนวน ๔๑ คน ให้มีผลตั้งแต่วันที่ประกาศแต่งตั้งเลื่อนระดับ (วันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๓) จนถึงปัจจุบัน

๒) สิทธิประโยชน์ และโอกาสต่าง ๆ ที่สูญเสียไปจากการที่ ก.พ.ค. มีคำวินิจฉัยให้ยกเลิกการเลื่อนตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูง ควรชดเชยกลับคืนให้แก่ผู้ได้รับผลกระทบจากคำวินิจฉัยของ ก.พ.ค. ทั้ง ๔๑ คน

๓) คุณสมบัติและอายุราชการที่ครองตำแหน่งในการสอบเลื่อนระดับเป็นตำแหน่งประเภทบริหารระดับต้น หรือตำแหน่งอื่น ควรยกเว้นให้ผู้ได้รับผลกระทบจากคำวินิจฉัย ก.พ.ค. ทั้ง ๔๑ คน ให้ได้สิทธิเป็นผู้มีคุณสมบัติและอายุราชการครบตามที่กำหนดในคุณสมบัติการคัดเลือกเลื่อนระดับเป็นตำแหน่งประเภทบริหารระดับต้นหรือตำแหน่งอื่นโดยนับตั้งแต่ระยะเวลาวันที่มีประกาศการเลื่อนระดับเป็นตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูง (วันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๓) หรือมีคุณสมบัติและอายุราชการเท่ากับบุคคลอื่นที่ไม่ได้ถูกยกเลิกคำสั่ง โดยให้ได้รับสิทธิ ได้รับการพิจารณาเลื่อนระดับให้ดำรงตำแหน่งประเภทบริหารระดับต้นหรือตำแหน่งอื่นเช่นเดียวกัน

ภาคผนวก ก

สำเนาคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๒๘ /๒๕๕๓
ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๓ เรื่อง เลื่อนข้าราชการ

(สำเนา)

คำสั่งกระทรวงมหาดไทย

ที่ 28/2553

เรื่อง เลื่อนข้าราชการ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 57 มาตรา 63 มาตรา 132 และมาตรา 137 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 ข้อ 14 และข้อ 28 ของกฎกระทรวงว่าด้วยกลุ่มภารกิจ พ.ศ. 2545 แก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวงว่าด้วยกลุ่มภารกิจ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2546 ซึ่งออกตามความในมาตรา 21 วรรคสามและวรรคหก แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2534 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2545 กฎ ก.พ. ว่าด้วยการให้ข้าราชการพลเรือนสามัญได้รับเงินเดือน พ.ศ. 2551 กฎ ก.พ. ว่าด้วยการให้ข้าราชการพลเรือนสามัญได้รับเงินประจำตำแหน่ง พ.ศ. 2551 หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร 0708.4/ว 5 ลงวันที่ 13 พฤษภาคม 2536 หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร 0708.1/ว 22 ลงวันที่ 30 กันยายน 2540 ที่ สร 0705/ว 15 ลงวันที่ 9 พฤษภาคม 2521 ที่ นร 0708/ว 9 ลงวันที่ 12 พฤษภาคม 2535 หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร 1006/ว 12 ลงวันที่ 11 ธันวาคม 2551 ที่ นร 1011/ว 13 ลงวันที่ 11 ธันวาคม 2551 ที่ นร 1006/ว 19 ลงวันที่ 11 ธันวาคม 2551 ที่ นร 1006/ว 7 ลงวันที่ 6 มีนาคม 2552 ประกอบกับคณะกรรมการพิจารณาคัดเลือกข้าราชการพลเรือนสามัญชั้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการ ระดับสูง สังกัดกระทรวงมหาดไทย ได้มีมติเมื่อวันที่ 28 กันยายน 2552 คัดเลือกข้าราชการเพื่อเลื่อนขึ้นดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการ ระดับสูงแล้ว จึงให้เลื่อนข้าราชการให้ดำรงตำแหน่งในระดับที่สูงขึ้น จำนวน 41 ราย ดังบัญชีรายละเอียดแนบท้ายนี้

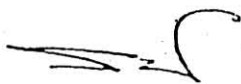
สั่ง ณ วันที่ 15 มกราคม พ.ศ. 2553

(ลงชื่อ) มานิต วัฒนเสน

(นายมานิต วัฒนเสน)

ปลัดกระทรวงมหาดไทย

สำเนาถูกต้อง

(นายมานิต วัฒนเสน)

หัวหน้ากรมบรรจุและแต่งตั้ง 1

กษัตริย์/คัต.ทาน

บัญชีรายละเอียดการเลื่อนข้าราชการไทย ที่ 28/2553 วันที่ 15 มกราคม พ.ศ. 2553

ชื่อ - สกุล	วุฒิ	ตำแหน่งและส่วนราชการเดิม				ตำแหน่งและส่วนราชการที่เลื่อน				ตั้งแต่วันที่	หมายเหตุ
		ตำแหน่งประเภท	ระดับ	เลขที่	เงินเดือน	ตำแหน่งประเภท	ระดับ	เลขที่	เงินเดือน		
นาย วุฒิชัย เสาวโกมุท 3-5099-00357-77-9	ศต.บ. (รัฐศาสตร) ศต.ม.	ผู้อำนวยการกอง (ผู้อำนวยการ) กองการเจ้าหน้าที่ กรมการปกครอง	ต้น	104	45,120	ผู้อำนวยการ (ผู้ตรวจราชการกรม) กรมการปกครอง	สูง	7	45,120	25 มกราคม 2553	
<p>หมายเหตุ ให้โอนอัตราเงินเดือน ตำแหน่ง ผู้อำนวยการระดับต้น กองการเจ้าหน้าที่ กรมการปกครอง เลขที่ 104 ตามตัวไปตั้งจ่ายในตำแหน่งที่ได้รับแต่งตั้ง ให้กลับเปลี่ยนอัตราว่าง ชั้น 42,790 บาท</p> <p>ตำแหน่ง ผู้ตรวจราชการกรม (ผู้ตรวจราชการกรม) ระดับ สำนักงานพิเศษ ส่วนการทะเบียนราษฎร สำนักบริหารการทะเบียน กรมการปกครอง เลขที่ 977 และให้ได้รับเงินประจำตำแหน่งประเภทผู้อำนวยการระดับสูงในอัตราเดือนละ 10,000 บาท และค่าตอบแทนนอกเหนือจากเงินเดือนในอัตราเดือนละ 10,000 บาท</p>											
นาย วิวัฒน์ ฉันทนานุรักษ์ 4-8102-00001-57-0	ศต.บ. (รัฐศาสตร) พ.ม.	เจ้าพนักงานปกครอง ส่วนยุทธการและการข่าว สำนักอำนาจการกองอาสา รักษาดินแดน กรมการปกครอง	ชำนาญ การ พิเศษ	2081	50,550	ผู้อำนวยการ (ผู้ตรวจราชการกรม) กรมการปกครอง	สูง	14	50,550	25 มกราคม 2553	
<p>ผู้ ☒ ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรนายอำเภอ รุ่นที่ 41 (หลักสูตรนักบริหารระดับกลาง) ของกรมการปกครอง นักปกครองระดับสูง รุ่นที่ 45 (หลักสูตรนักบริหารระดับสูง) ของกระทรวงมหาดไทย</p> <p>หมายเหตุ ให้ขาดจากอัตราเงินเดือนเดิม ตำแหน่ง เจ้าพนักงานปกครอง ระดับชำนาญการพิเศษ ส่วนยุทธการและการข่าว สำนักอำนาจการกองอาสารักษาดินแดน กรมการปกครอง เลขที่ 2081 และเปลี่ยนไปเบิกในตำแหน่งที่ได้รับแต่งตั้ง และให้ได้รับเงินประจำตำแหน่งประเภทผู้อำนวยการระดับสูงในอัตราเดือนละ 10,000 บาท และค่าตอบแทนนอกเหนือจากเงินเดือนในอัตราเดือนละ 10,000 บาท</p> <p>ผู้ ☒ ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรนายอำเภอ รุ่นที่ 43 (หลักสูตรนักบริหารระดับกลาง) ของกรมการปกครอง นักปกครองระดับสูง รุ่นที่ 48 (หลักสูตรนักบริหารระดับสูง) ของกระทรวงมหาดไทย</p>											

บัญชีรายละเอียดการเลื่อนข้าราชการ แผนที่ย้ายคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ 28/2553 วันที่ 15 มกราคม พ.ศ. 2553

ชื่อ - สกุล	วุฒิ	ตำแหน่งและส่วนราชการเดิม				ตำแหน่ง ในระดับ ปัจจุบันเมื่อ	ตำแหน่งและส่วนราชการที่เลื่อน				ตั้งแต่วันที่	หมายเหตุ
		ตำแหน่ง ประเภท	ระดับ	เลขที่	เงินเดือน		ตำแหน่ง ประเภท	ระดับ	เลขที่	เงินเดือน		
นาย ชัยณรงค์ บุญวิวัฒนาการ 3-5799-00344-56-1	ศต.บ. (รัฐศาสตร) พ.บ.ม.	นายอำเภอ (ผู้อำนวยการ) อำเภอแม่เมาะ จังหวัดเชียงใหม่	ต้น	4746	50,550 10	2 ช.ค. 42	นายอำเภอ (ผู้อำนวยการ) อำเภอพาน จังหวัดเชียงราย	สูง	4304	50,550 (อาศัยเบิก จากชั้น 52,580)	25 มกราคม 2553	
<p>หมายเหตุ ให้ขาดจากอัตราเงินเดือนเดิม ตำแหน่ง นายอำเภอ (ผู้อำนวยการ) ระดับ ต้น อำเภอแม่เมาะ จังหวัดเชียงใหม่ เลขที่ 4746 และเปลี่ยนไปเบิกในตำแหน่งที่ได้รับแต่งตั้ง และให้ได้รับเงินประจำตำแหน่งประเภทผู้อำนวยการระดับสูงในอัตราเดือนละ 10,000 บาท และค่าตอบแทนนอกเหนือจากเงินเดือนในอัตราเดือนละ 10,000 บาท</p>												
☒ ผู้นี้	<p>ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรนายอำเภอ รุ่นที่ 38 (หลักสูตรนักบริหารระดับกลาง) ของกรมการปกครอง นักปกครองระดับสูง รุ่นที่ 41 (หลักสูตรนักบริหารระดับสูง) ของกรมการปกครอง</p>											
นาย ชัยวัฒน์ สารสมบัติ 3-1002-01636-31-3	ร.บ. ร.ม.	นายอำเภอ (ผู้อำนวยการ) อำเภออุ้มผาง จังหวัดแพร่	ต้น	9770	46,670	16 ม.ค. 46	นายอำเภอ (ผู้อำนวยการ) อำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก	สูง	9201	46,670	25 มกราคม 2553	
<p>หมายเหตุ ให้โอนอัตราเงินเดือน ตำแหน่ง นายอำเภอ (ผู้อำนวยการ) ระดับต้น อำเภอเด่นชัย จังหวัดแพร่ เลขที่ 9770 ตามตัวไปตั้งจ่ายในตำแหน่งที่ได้รับแต่งตั้ง และให้ได้รับเงินประจำตำแหน่งประเภทผู้อำนวยการระดับสูงในอัตราเดือนละ 10,000 บาท และค่าตอบแทนนอกเหนือจากเงินเดือนในอัตราเดือนละ 10,000 บาท</p>												
☒ ผู้นี้	<p>ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรนายอำเภอ รุ่นที่ 42 (หลักสูตรนักบริหารระดับกลาง) ของกรมการปกครอง นักปกครองระดับสูง รุ่นที่ 47 (หลักสูตรนักบริหารระดับสูง) ของกระทรวงมหาดไทย</p>											

บัญชีรายละเอียดการเลื่อนข้าราชการแบบท้ายคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ 28/2553 วันที่ 15 มกราคม พ.ศ. 2553

ชื่อ - สกุล	วุฒิ	ตำแหน่งและส่วนราชการเดิม				ตำแหน่งและส่วนราชการที่เลื่อน				เงินเดือน	เลขที่	ตั้งแต่วันที่	หมายเหตุ
		ตำแหน่ง	ระดับ	เลขที่	เงินเดือน	ตำแหน่ง	ระดับ	เลขที่	เงินเดือน				
นาย ชاکกร วัฒนสินธุ์ 3-7498-00123-20-1 (รัฐศาสตร)	ศศ.บ. (รัฐศาสตร)	นายอำเภอ (ผู้อำนวยการ) อำเภอบ้านหมอ จังหวัดสระบุรี	อำเภอการ ต้น	13406	50,550	16 ม.ค. 46	นายอำเภอ (ผู้อำนวยการ) อำเภอมวกเหล็ก จังหวัดสระบุรี	อำเภอการ สูง	13455	50,550 (อาศัยเบิก จากชั้น 53,590)	25 มกราคม 2553		
หมายเหตุ ให้ขาดจากอัตราเงินเดือนเดิม ตำแหน่ง นายอำเภอ (ผู้อำนวยการ) ระดับ ต้น อำเภอบ้านหมอ จังหวัดสระบุรี เลขที่ 13406 และเปลี่ยนไปเบิกในตำแหน่งที่ได้รับแต่งตั้ง และ ให้ได้รับเงินประจำตำแหน่งประเภทอำเภอการระดับสูงในอัตราเดือนละ 10,000 บาท และค่าตอบแทนนอกเหนือจากเงินเดือนในอัตราเดือนละ 10,000 บาท													
ผู้นี้ ☒ ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรนายอำเภอ รุ่นที่ 42 (หลักสูตรนักบริหารระดับกลาง) ของกรมการปกครอง นักปกครองระดับสูง รุ่นที่ 47 (หลักสูตรนักบริหารระดับสูง) ของกระทรวงมหาดไทย													
นาย ฐานิต พรหมทอง 3-1005-03080-28-8	น.บ. พ.บ.ม.	นายอำเภอ (ผู้อำนวยการ) อำเภอดอนสัก จังหวัดสุราษฎร์ธานี	อำเภอการ ต้น	14131	45,900	16 ม.ค. 46	นายอำเภอ (ผู้อำนวยการ) อำเภอเมืองสุราษฎร์ธานี จังหวัดสุราษฎร์ธานี	อำเภอการ สูง	13958	45,900 (อาศัยเบิก จากชั้น 53,590)	25 มกราคม 2553		
หมายเหตุ ให้ขาดจากอัตราเงินเดือนเดิม ตำแหน่ง นายอำเภอ (ผู้อำนวยการ) ระดับ ต้น อำเภอดอนสัก จังหวัดสุราษฎร์ธานี เลขที่ 14131 และเปลี่ยนไปเบิกในตำแหน่งที่ได้รับแต่งตั้ง และ ให้ได้รับเงินประจำตำแหน่งประเภทอำเภอการระดับสูงในอัตราเดือนละ 10,000 บาท และค่าตอบแทนนอกเหนือจากเงินเดือนในอัตราเดือนละ 10,000 บาท													
ผู้นี้ ☒ ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรนายอำเภอ รุ่นที่ 42 (หลักสูตรนักบริหารระดับกลาง) ของกรมการปกครอง นักปกครองระดับสูง รุ่นที่ 47 (หลักสูตรนักบริหารระดับสูง) ของกระทรวงมหาดไทย													

บัญชีรายละเอียดการเลื่อนข้าราชการ แนนที่ท้ายคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ 28/2553 วันที่ 15 มกราคม พ.ศ. 2553

ชื่อ - สกุล	วุฒิ	ตำแหน่งและส่วนราชการเดิม				ดำรงตำแหน่งในระดับปัจจุบันเมื่อ	ตำแหน่งและส่วนราชการที่เลื่อน				เงินเดือน	เลขที่	ระดับ	ตำแหน่งประเภท	วันที่ตั้งแต่วันที่	หมายเหตุ
		ตำแหน่ง	ระดับ	เลขที่	เงินเดือน		ตำแหน่ง	ระดับ	เลขที่	เงินเดือน						
นาย ฐานพงศ์ เจริญสุริรัมย์ 5-5001-90012-99-1	ศ.บ. (รัฐศาสตร์) น.บ. พ.บ.	นายอำเภอ (ผู้อำนวยการ) อำเภอสันกำแพง จังหวัดเชียงใหม่	อำนาจการ	ต้น	4642	48,400	1 พ.ศ. 43	นายอำเภอ (ผู้อำนวยการ) อำเภอสวรรคโลก จังหวัดสุโขทัย	อำนาจการ	สูง	13693	48,400 (อาศัยเบิก จากขั้น 53,590)	25 มกราคม 2553			
<p>หมายเหตุ ให้ขาดจากอัตราเงินเดือนเดิม ตำแหน่ง นายอำเภอ (ผู้อำนวยการ) ระดับ ต้น อำเภอสันกำแพง จังหวัดเชียงใหม่ เลขที่ 4642 และเปลี่ยนไปเป็นอำเภอที่ได้รับแต่งตั้ง และให้ได้รับเงินประจำตำแหน่งราชการระดับสูงในอัตราเดือนละ 10,000 บาท และค่าตอบแทนนอกเหนือจากเงินเดือนในอัตราเดือนละ 10,000 บาท</p>																
☒ ผู้นี้		<p>ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรนายอำเภอ รุ่นที่ 39 (หลักสูตรนักบริหารระดับกลาง) ของกรมการปกครอง นักปกครองระดับสูง รุ่นที่ 42 (หลักสูตรนักบริหารระดับสูง) ของกรมการปกครอง</p>														
นาย ดำรงชัย เจริญสุริรัมย์ 3-7097-00002-25-8	ศ.บ. (รัฐศาสตร์) พ.บ.	นายอำเภอ (ผู้อำนวยการ) อำเภอท่ง จังหวัดสุรินทร์	อำนาจการ	ต้น	14329	43,570	16 ธ.ค. 46	นายอำเภอ (ผู้อำนวยการ) อำเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์	อำนาจการ	สูง	7396	43,570 (อาศัยเบิก จากขั้น 53,590)	25 มกราคม 2553			
<p>หมายเหตุ ให้ขาดจากอัตราเงินเดือนเดิม ตำแหน่ง นายอำเภอ (ผู้อำนวยการ) ระดับ ต้น อำเภอท่ง จังหวัดสุรินทร์ เลขที่ 14329 และเปลี่ยนไปเป็นอำเภอที่ได้รับแต่งตั้ง และให้ได้รับเงินประจำตำแหน่งราชการระดับสูงในอัตราเดือนละ 10,000 บาท และค่าตอบแทนนอกเหนือจากเงินเดือนในอัตราเดือนละ 10,000 บาท</p>																
☒ ผู้นี้		<p>ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรนายอำเภอ รุ่นที่ 45 (หลักสูตรนักบริหารระดับกลาง) ของกรมการปกครอง นักปกครองระดับสูง รุ่นที่ 61 (หลักสูตรนักบริหารระดับสูง) ของกระทรวงมหาดไทย</p>														

บัญชีรายละเอียดการเลื่อนขั้นราชการ แบบท้ายคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ 28/2553 วันที่ 15 มกราคม พ.ศ. 2553

ชื่อ - สกุล	วุฒิ	ตำแหน่งและส่วนราชการเดิม				ตำแหน่งและส่วนราชการที่เลื่อน				ตั้งแต่วันที่	หมายเหตุ	
		ตำแหน่งประเภท	ระดับ	เลขที่	เงินเดือน	ตำแหน่งประเภท	ระดับ	เลขที่	เงินเดือน			
นาย ทวีชัย พลายชุมพล 3-7208-00270-04-3	ก.ศ.บ. น.บ.	นายอำเภอ (ผู้อำนวยการ) อำเภอคอนเจดีย์ จังหวัดสุพรรณบุรี	อำนาจการ ต้น	13889	50,550	15 ก.พ. 46	นายอำเภอ (ผู้อำนวยการ) อำเภอสองพี่น้อง จังหวัดสุพรรณบุรี	อำนาจการ สูง	13842	50,550 (อาศัยเบิก จากชั้น 53,590)	25 มกราคม 2553	
<p>หมายเหตุ ให้ขาดจากอัตราเงินเดือนเดิม ตำแหน่ง นายอำเภอ (ผู้อำนวยการ) ระดับ ต้น อำเภอคอนเจดีย์ จังหวัดสุพรรณบุรี เลขที่ 13889 และเปลี่ยนไปเบิกในตำแหน่งที่ได้รับแต่งตั้ง และให้ได้รับเงินประจำตำแหน่งประเภทอำนาจการระดับสูงในอัตราเดือนละ 10,000 บาท และค่าตอบแทนนอกเหนือจากเงินเดือนในอัตราเดือนละ 10,000 บาท</p> <p>☒ ผ่านการมีกอบรมหลักสูตรนายอำเภอ รุ่นที่ 43 (หลักสูตรนักบริหารระดับกลาง) ของกรมการปกครอง นักปกครองระดับสูง รุ่นที่ 48 (หลักสูตรนักบริหารระดับสูง) ของกระทรวงมหาดไทย</p>												
นาย นิพันธ์ ศิริธร 3-6005-00029-11-2	ศ.ศ.บ. (รัฐศาสตร) พ.ม.	นายอำเภอ (ผู้อำนวยการ) อำเภอแก่งกระจาน จังหวัดชัยภูมิ	อำนาจการ ต้น	3924	50,300	2 ธ.ค. 42	นายอำเภอ (ผู้อำนวยการ) อำเภอเมืองตรัง จังหวัดตรัง	อำนาจการ สูง	4948	50,300 (อาศัยเบิก จากชั้น 53,590)	25 มกราคม 2553	
<p>หมายเหตุ ให้ขาดจากอัตราเงินเดือนเดิม ตำแหน่ง นายอำเภอ (ผู้อำนวยการ) ระดับ ต้น อำเภอแก่งคร้อ จังหวัดชัยภูมิ เลขที่ 3924 และเปลี่ยนไปเบิกในตำแหน่งที่ได้รับแต่งตั้ง และให้ได้รับเงินประจำตำแหน่งประเภทอำนาจการระดับสูงในอัตราเดือนละ 10,000 บาท และค่าตอบแทนนอกเหนือจากเงินเดือนในอัตราเดือนละ 10,000 บาท</p> <p>☒ ผ่านการมีกอบรมหลักสูตรนายอำเภอ รุ่นที่ 39 (หลักสูตรนักบริหารระดับกลาง) ของกรมการปกครอง นักปกครองระดับสูง รุ่นที่ 42 (หลักสูตรนักบริหารระดับสูง) ของกรมการปกครอง</p>												

บัญชีรายละเอียดการเลื่อนข้าราชการ แผนท้ายคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ 28/2553 วันที่ 15 มกราคม พ.ศ. 2553

ชื่อ - สกุล	วุฒิ	ตำแหน่งและส่วนราชการเดิม				ตำแหน่งและส่วนราชการที่เลื่อน				ตั้งแต่วันที่	หมายเหตุ
		ตำแหน่ง ประเภท	ระดับ	เลขที่	เงินเดือน	ตำแหน่ง ประเภท	ระดับ	เลขที่	เงินเดือน		
นาย ประจิด อนุเวช 3-1506-00573-23-4	ศต.บ. (รัฐศาสตร) ศต.ม.	นายอำเภอ (ผู้อำนวยการ) อำเภอโพธิ์ทอง จังหวัดอ่างทอง	ต้น	14923	50,550	นายอำเภอ (ผู้อำนวยการ) อำเภอวิเศษชัยชาญ จังหวัดอ่างทอง	สูง	14907	50,550 (อาศัยเบิก จากชั้น 53,590)	25 มกราคม 2553	
หมายเหตุ ให้ขาดจากอัตราเงินเดือนเดิม ตำแหน่ง นายอำเภอ (ผู้อำนวยการ) ระดับ ต้น อำเภอโพธิ์ทอง จังหวัดอ่างทอง เลขที่ 14923 และเปลี่ยนไปเบิกในตำแหน่งที่ได้รับแต่งตั้ง และให้ได้รับเงินประจำตำแหน่งประเภทอำเภอรอบสูงในอัตราเดือนละ 10,000 บาท และค่าตอบแทนนอกเหนือจากเงินเดือนและ 10,000 บาท											
☒ ผู้นี้	ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรนายอำเภอ รุ่นที่ 45 (หลักสูตรนักบริหารระดับกลาง) ของกรมการปกครอง นักปกครองระดับสูง รุ่นที่ 50 (หลักสูตรนักบริหารระดับสูง) ของกระทรวงมหาดไทย										
นาย บัณฑิต สงวนพวก 3-4999-00167-44-0	น.บ. พ.ม.	นายอำเภอ (ผู้อำนวยการ) อำเภอเชกา จังหวัดหนองคาย	ต้น	14587	50,550	นายอำเภอ (ผู้อำนวยการ) อำเภอเมืองนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์	สูง	6613	50,550 (อาศัยเบิก จากชั้น 53,590)	25 มกราคม 2553	
หมายเหตุ ให้ขาดจากอัตราเงินเดือนเดิม ตำแหน่ง นายอำเภอ (ผู้อำนวยการ) ระดับ ต้น อำเภอเชกา จังหวัดหนองคาย เลขที่ 14587 และเปลี่ยนไปเบิกในตำแหน่งที่ได้รับแต่งตั้ง และให้ได้รับเงินประจำตำแหน่งประเภทอำเภอรอบสูงในอัตราเดือนละ 10,000 บาท และค่าตอบแทนนอกเหนือจากเงินเดือนและ 10,000 บาท											
☒ ผู้นี้	ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรนายอำเภอ รุ่นที่ 40 (หลักสูตรนักบริหารระดับกลาง) ของกรมการปกครอง นักปกครองระดับสูง รุ่นที่ 43 (หลักสูตรนักบริหารระดับสูง) ของกระทรวงมหาดไทย										

บัญชีรายละเอียดการเลื่อนข้าราชการ แอมท้ายคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ 28/2553 วันที่ 15 มกราคม พ.ศ. 2553

ชื่อ - สกุล	วุฒิ	ตำแหน่งและส่วนราชการเดิม				ตำแหน่งและส่วนราชการที่เลื่อน				ตั้งแต่วันที่	หมายเหตุ		
		ตำแหน่ง/สังกัด	ตำแหน่ง ประเภท	ระดับ	เลขที่	เงินเดือน	ตำแหน่ง/สังกัด	ตำแหน่ง ประเภท	ระดับ			เลขที่	เงินเดือน
นาย ประจวบ แสงสุวรรณ 3-6699-00034-53-4	ศต.บ. (รัฐศาสตร์)	นายอำเภอ (ผู้อำนวยการ) อำเภอท่ายาง จังหวัดเพชรบุรี	อำนาจการ	ต้น	9360	50,550	นายอำเภอ (ผู้อำนวยการ) อำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี	อำนาจการ	สูง	9344	50,550 (อาศัยเบิก จากชั้น 53,590)	25 มกราคม 2553	
<p>หมายเหตุ ให้ขาดจากอัตราเงินเดือนเดิม ตำแหน่ง นายอำเภอ (ผู้อำนวยการ) ระดับ ต้น อำเภอท่ายาง จังหวัดเพชรบุรี เลขที่ 9360 และเปลี่ยนไปเบิกในตำแหน่งที่ได้รับแต่งตั้ง และให้ได้รับเงินประจำตำแหน่งประเภทอำนาจการระดับสูงในอัตราเดือนละ 10,000 บาท และค่าตอบแทนนอกเหนือจากเงินเดือนและ 10,000 บาท</p>													
☒ ผู้ นาย ประดิษฐ์ ยมนันท์ 3-1006-00538-95-1	ศต.บ. (รัฐศาสตร์) ร.ป.ม.	เจ้าพนักงานปกครอง ส่วนอำนาจความเป็นธรรม สำนักการสอบสวนและ นิติการ กรมการปกครอง	วิชาการ	ชำนาญ การ พิเศษ	654	43,570	นายอำเภอ (ผู้อำนวยการ) อำเภอเมืองชุมพร จังหวัดชุมพร	อำนาจการ	สูง	4138	43,570 (อาศัยเบิก จากชั้น 53,590)	25 มกราคม 2553	
<p>หมายเหตุ ให้ขาดจากอัตราเงินเดือนเดิม ตำแหน่ง เจ้าพนักงานปกครอง ระดับ ชำนาญการพิเศษ ส่วนอำนาจความเป็นธรรม สำนักการสอบสวนและนิติการ กรมการปกครอง เลขที่ 654 และเปลี่ยนไปเบิกในตำแหน่งที่ได้รับแต่งตั้ง และให้ได้รับเงินประจำตำแหน่งประเภทอำนาจการระดับสูงในอัตราเดือนละ 10,000 บาท และค่าตอบแทนนอกเหนือจากเงินเดือนในอัตราเดือนละ 10,000 บาท</p>													
☒ ผู้ นาย ประดิษฐ์ ยมนันท์ 3-1006-00538-95-1	ศต.บ. (รัฐศาสตร์)	นายอำเภอ (ผู้อำนวยการ) อำเภอท่ายาง จังหวัดเพชรบุรี	อำนาจการ	ต้น	9360	50,550	นายอำเภอ (ผู้อำนวยการ) อำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี	อำนาจการ	สูง	9344	50,550 (อาศัยเบิก จากชั้น 53,590)	25 มกราคม 2553	

บัญชีรายละเอียดการเลื่อนขั้น/การ แยกย้ายคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ 28/2553 วันที่ 15 มกราคม พ.ศ. 2553

ชื่อ - สกุล	วุฒิ	ตำแหน่งและส่วนราชการเดิม				ตำแหน่งและส่วนราชการที่เลื่อน				เงินเดือน	ตั้งแต่วันที่	หมายเหตุ		
		ตำแหน่ง/สังกัด	ตำแหน่ง ประเภท	ระดับ	เลขที่	เงินเดือน	ตำแหน่ง/สังกัด	ตำแหน่ง ประเภท	ระดับ				เลขที่	
นาย ปิยะน ตลับนาค 3-1020-02037-94-2	ศส.บ. (รัฐศาสตร์)	นายอำเภอ (ผู้อำนวยการ) อำเภอแม่จวนคีรี	อำนาจการ	ต้น	3028	42,570	16 ก.พ. 46	นายอำเภอ (ผู้อำนวยการ) อำเภอชุมแพ	อำนาจการ	สูง	2996	43,570 (อาศัยเบิก จากชั้น 52,580)	25 มกราคม 2553	
หมายเหตุ ให้ขาดจากอัตราเงินเดือนเดิม ตำแหน่ง นายอำเภอ (ผู้อำนวยการ) ระดับ ต้น อำเภอแม่จวนคีรี จังหวัดขอนแก่น เลขที่ 3028 และเปลี่ยนไปเบิกในตำแหน่งที่ได้รับแต่งตั้ง และให้ได้รับเงินประจำตำแหน่งอำนาจการระดับสูงในอัตราเดือนละ 10,000 บาท และค่าตอบแทนนอกเหนือจากเงินเดือนในอัตราเดือนละ 10,000 บาท														
นาย พินิจ เขียววัช 3-1006-01996-86-4	ศส.บ. (รัฐศาสตร์)	นายอำเภอ (ผู้อำนวยการ) อำเภอบางไทร	อำนาจการ	ต้น	8441	50,550	16 ม.ค. 46	นายอำเภอ (ผู้อำนวยการ) อำเภอเสนา	อำนาจการ	สูง	8385	50,550 (อาศัยเบิก จากชั้น 53,590)	25 มกราคม 2553	
หมายเหตุ ให้ขาดจากอัตราเงินเดือนเดิม ตำแหน่ง นายอำเภอ (ผู้อำนวยการ) ระดับ ต้น อำเภอบางไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เลขที่ 8441 และเปลี่ยนไปเบิกในตำแหน่งที่ได้รับแต่งตั้ง และให้ได้รับเงินประจำตำแหน่งอำนาจการระดับสูงในอัตราเดือนละ 10,000 บาท และค่าตอบแทนนอกเหนือจากเงินเดือนในอัตราเดือนละ 10,000 บาท														
ผู้ ☒		ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรนายอำเภอ รุ่นที่ 42 (หลักสูตรนักบริหารระดับกลาง) ของกรมการปกครอง						จังหวัดพระนครศรีอยุธยา						
ผู้ ☒		ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรนายอำเภอ รุ่นที่ 44 (หลักสูตรนักบริหารระดับกลาง) ของกรมการปกครอง						จังหวัดพระนครศรีอยุธยา						
ผู้ ☒		ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรนายอำเภอ รุ่นที่ 46 (หลักสูตรนักบริหารระดับสูง) ของกรมการปกครอง						จังหวัดพระนครศรีอยุธยา						

บัญชีรายละเอียดการเลื่อนขั้น, การ เสนอทำยคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ 28/2553 วันที่ 15 มกราคม พ.ศ. 2553

ชื่อ - สกุล	วุฒิ	ตำแหน่งและส่วนราชการเดิม				ตำแหน่งและส่วนราชการที่เลื่อน				ตั้งแต่วันที่	หมายเหตุ	
		ตำแหน่ง ประเภท	ระดับ	เลขที่	เงินเดือน	ตำแหน่ง สังกัด	ตำแหน่ง ประเภท	ระดับ	เลขที่			เงินเดือน
นาย ไพศาล ตรีปัญญา 3-7301-00950-54-8	น.บ.	นายอำเภอ (ผู้อำนวยการ) อำเภอกาญจนดิษฐ์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี	ต้น	14018	47,450	นายอำเภอ (ผู้อำนวยการ) อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี	อำนาจการ	สูง	13976	47,450 (อาศัยเบิก จากชั้น 53,590)	25 มกราคม 2553	
<p>หมายเหตุ ให้ขาดจากอัตราเงินเดือนเดิม ตำแหน่ง นายอำเภอ (ผู้อำนวยการ) ระดับ ต้น อำเภอกาญจนดิษฐ์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี เลขที่ 14018 และเปลี่ยนไปเป็นในตำแหน่งที่ได้รับแต่งตั้ง และให้ได้รับเงินประจำตำแหน่งประเภทอำเภอรระดับสูงในอัตราเดือนละ 10,000 บาท และค่าตอบแทนนอกเหนือจากเงินเดือนและ 10,000 บาท</p>												
นาย กว๊าด เลิศมุกดา 3-2304-00284-60-2	ศ.บ. (รัฐศาสตร์)	นายอำเภอ (ผู้อำนวยการ) อำเภอคลองใหญ่ จังหวัดตราด	ต้น	5153	44,340	นายอำเภอ (ผู้อำนวยการ) อำเภอเมืองเซียงราย จังหวัดเชียงใหม่	อำนาจการ	สูง	4284	44,340 (อาศัยเบิก จากชั้น 53,590)	25 มกราคม 2553	
<p>หมายเหตุ ให้ขาดจากอัตราเงินเดือนเดิม ตำแหน่ง นายอำเภอ (ผู้อำนวยการ) ระดับ ต้น อำเภอคลองใหญ่ จังหวัดตราด เลขที่ 5153 และเปลี่ยนไปเป็นในตำแหน่งที่ได้รับแต่งตั้ง และให้ได้รับเงินประจำตำแหน่งประเภทอำเภอรระดับสูงในอัตราเดือนละ 10,000 บาท และค่าตอบแทนนอกเหนือจากเงินเดือนในอัตราเดือนละ 10,000 บาท</p>												
<p>ผู้ ☒ ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรนายอำเภอ รุ่นที่ 43 (หลักสูตรนักบริหารระดับกลาง) ของกรมการปกครอง นักปกครองระดับสูง รุ่นที่ 47 (หลักสูตรนักบริหารระดับสูง) ของกระทรวงมหาดไทย</p>												
<p>ผู้ ☒ ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรนายอำเภอ รุ่นที่ 41 (หลักสูตรนักบริหารระดับกลาง) ของกรมการปกครอง นักปกครองระดับสูง รุ่นที่ 45 (หลักสูตรนักบริหารระดับสูง) ของกระทรวงมหาดไทย</p>												

70

บัญชีรายละเอียดการเลื่อนข้าราชการแบบท้ายคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ 28/2553 วันที่ 15 มกราคม พ.ศ. 2553

ชื่อ - สกุล	วุฒิ	ตำแหน่งและส่วนราชการเดิม				ตำแหน่งและส่วนราชการที่เลื่อน				ตั้งแต่วันที่	หมายเหตุ	
		ตำแหน่ง ประเภท	ระดับ	เลขที่	เงินเดือน	ตำแหน่ง/สังกัด	ตำแหน่ง ประเภท	ระดับ	เลขที่			เงินเดือน
นาย ภาณุวัฒน์ เงินประเสริฐ 3-6705-00980-40-2	ศต.บ. (รัฐศาสตร์) ศต.ม.	นายอำเภอ (ผู้อำนวยการ) อำเภอลาดหลุมแก้ว จังหวัดปทุมธานี	ต้น	7749	45,900	นายอำเภอ (ผู้อำนวยการ) อำเภอคำลูกกา จังหวัดปทุมธานี	อำนวยการ	สูง	7775	45,900 (อาศัยเบิก จากชั้น 46,670)	25 มกราคม 2553	
<p>หมายเหตุ ให้ขาดจากอัตราเงินเดือนเดิม ตำแหน่ง นายอำเภอ (ผู้อำนวยการ) ระดับ ต้น อำเภอลาดหลุมแก้ว จังหวัดปทุมธานี เลขที่ 7749 และเปลี่ยนไปเบิกในตำแหน่งที่ได้รับแต่งตั้ง และให้ได้รับเงินประจำตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูงในอัตราเดือนละ 10,000 บาท และค่าตอบแทนนอกเหนือจากเงินเดือนในอัตราเดือนละ 10,000 บาท</p>												
นาย ภาสกร บุญญลักษณ์ 3-1006-02427-91-0	น.บ. M.A.	นายอำเภอ (ผู้อำนวยการ) อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี	ต้น	6855	36,020	นายอำเภอ (ผู้อำนวยการ) อำเภอเมืองนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี	อำนวยการ	สูง	6837	36,020 (อาศัยเบิก จากชั้น 53,590)	25 มกราคม 2553	
<p>หมายเหตุ ให้ขาดจากอัตราเงินเดือนเดิม ตำแหน่ง นายอำเภอ (ผู้อำนวยการ) ระดับ ต้น อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี เลขที่ 6855 และเปลี่ยนไปเบิกในตำแหน่งที่ได้รับแต่งตั้ง และให้ได้รับเงินประจำตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูงในอัตราเดือนละ 10,000 บาท และค่าตอบแทนนอกเหนือจากเงินเดือนในอัตราเดือนละ 10,000 บาท</p>												
<p>ผู้ ☒ ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรนายอำเภอ รุ่นที่ 43 (หลักสูตรนักบริหารระดับกลาง) ของกรมการปกครอง นักปกครองระดับสูง รุ่นที่ 47 (หลักสูตรนักบริหารระดับสูง) ของกระทรวงมหาดไทย</p> <p>ผู้ ☒ ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรนายอำเภอ รุ่นที่ 49 (หลักสูตรนักบริหารระดับกลาง) ของกรมการปกครอง นักปกครองระดับสูง รุ่นที่ 46 (หลักสูตรนักบริหารระดับสูง) ของกระทรวงมหาดไทย</p>												

บัญชีรายละเอียดการเลื่อนข้าราชการ แบบท้ายคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ 28/2553 วันที่ 15 มกราคม พ.ศ. 2553

ชื่อ - สกุล	วุฒิ	ตำแหน่งและส่วนราชการเดิม				ตำแหน่งและส่วนราชการที่เลื่อน				ตั้งแต่วันที่	หมายเหตุ
		ตำแหน่งประเภท	ระดับ	เลขที่	เงินเดือน	ตำแหน่งประเภท	ระดับ	เลขที่	เงินเดือน		
นาย มาตรี ชัยกาญจนกิจ 3-5499-0033-27-2	น.บ. พ.บ.ม.	นายอำเภอ (ผู้อำนวยการ) อำเภอแจ้ห่ม จังหวัดลำปาง	ต้น	11556	50,300	นายอำเภอ (ผู้อำนวยการ) อำเภอเมืองลำปาง จังหวัดลำปาง	สูง	11457	50,300 (อาศัยเบิก จากขั้น 53,590)	25 มกราคม 2553	
หมายเหตุ ให้ขาดจากอัตราเงินเดือนเดิม ตำแหน่ง นายอำเภอ (ผู้อำนวยการ) ระดับ ต้น อำเภอแจ้ห่ม จังหวัดลำปาง เลขที่ 11556 และเปลี่ยนไปเบิกในตำแหน่งที่ได้รับแต่งตั้ง และให้ได้รับเงินประจำตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูงในอัตราเดือนละ 10,000 บาท และค่าตอบแทนนอกเหนือจากเงินเดือนในอัตราเดือนละ 10,000 บาท											
นาย ราชิต สุตพุ่ม 3-8099-00306-75-6	วท.บ. พ.บ.ม.	นายอำเภอ (ผู้อำนวยการ) อำเภอพระพรหม จังหวัดนครศรีธรรมราช	ต้น	6535	41,230	นายอำเภอ (ผู้อำนวยการ) อำเภอเมืองนครศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราช	สูง	6250	41,230 (อาศัยเบิก จากขั้น 53,590)	25 มกราคม 2553	
หมายเหตุ ให้ขาดจากอัตราเงินเดือนเดิม ตำแหน่ง นายอำเภอ (ผู้อำนวยการ) ระดับ ต้น อำเภอพระพรหม จังหวัดนครศรีธรรมราช เลขที่ 6535 และเปลี่ยนไปเบิกในตำแหน่งที่ได้รับแต่งตั้ง และให้ได้รับเงินประจำตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูงในอัตราเดือนละ 10,000 บาท และค่าตอบแทนนอกเหนือจากเงินเดือนในอัตราเดือนละ 10,000 บาท											
หมายเหตุ ให้ขาดจากอัตราเงินเดือนเดิม ตำแหน่ง นายอำเภอ (ผู้อำนวยการ) ระดับ ต้น อำเภอพระพรหม จังหวัดนครศรีธรรมราช เลขที่ 6535 และเปลี่ยนไปเบิกในตำแหน่งที่ได้รับแต่งตั้ง และให้ได้รับเงินประจำตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูงในอัตราเดือนละ 10,000 บาท และค่าตอบแทนนอกเหนือจากเงินเดือนในอัตราเดือนละ 10,000 บาท											
หมายเหตุ ให้ขาดจากอัตราเงินเดือนเดิม ตำแหน่ง นายอำเภอ (ผู้อำนวยการ) ระดับ ต้น อำเภอพระพรหม จังหวัดนครศรีธรรมราช เลขที่ 6535 และเปลี่ยนไปเบิกในตำแหน่งที่ได้รับแต่งตั้ง และให้ได้รับเงินประจำตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูงในอัตราเดือนละ 10,000 บาท และค่าตอบแทนนอกเหนือจากเงินเดือนในอัตราเดือนละ 10,000 บาท											

บัญชีรายละเอียดการเลื่อนข้าราชการ แนวนับท้ายคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ 28/2553 วันที่ 15 มกราคม พ.ศ. 2553

ชื่อ - สกุล	วุฒิ	ตำแหน่งและส่วนราชการเดิม				ดำรงตำแหน่งในระดับปัจจุบันเมื่อ	ตำแหน่งและส่วนราชการที่เลื่อน				ตั้งแต่วันที่	หมายเหตุ	
		ตำแหน่งประเภท	ระดับ	เลขที่	เงินเดือน		ตำแหน่งประเภท	ระดับ	เลขที่	เงินเดือน			
นาย เลิศพรชัย ไชยฤทธิ์ 3-1201-00611-49-8	ศศ.บ. (รัฐศาสตร์)	นายอำเภอ (ผู้อำนวยการ) อำเภอทองผาภูมิ จังหวัดกาญจนบุรี	ต้น	2381	48,400	2 ม.ค. 45	นายอำเภอ (ผู้อำนวยการ) อำเภอเมืองกาญ จังหวัดหนองคาย	อำนาจการ	สูง	14529	48,400 (อาศัยเบิก จากขั้น 53,590)	25 มกราคม 2553	
<p>หมายเหตุ ให้ขาดจากอัตราเงินเดือนเดิม ตำแหน่ง นายอำเภอ (ผู้อำนวยการ) ระดับ ต้น อำเภอทองผาภูมิ จังหวัดกาญจนบุรี เลขที่ 2381 และเปลี่ยนไปเบิกในตำแหน่งที่ได้รับแต่งตั้ง และให้ได้รับเงินประจำตำแหน่งประเภทอำนาจการระดับสูงในอัตราเดือนละ 10,000 บาท และค่าตอบแทนนอกเหนือจากเงินเดือนในอัตราเดือนละ 10,000 บาท</p>													
นาย วัชรินทร์ สืบสิทธิ์ 3-1006-02753-89-2	ศศ.บ. (รัฐศาสตร์) M.P.A.	นายอำเภอ (ผู้อำนวยการ) อำเภอคีรีขันธ์ จังหวัดสุรินทร์	ต้น	14371	50,550	2 ธ.ค. 42	นายอำเภอ (ผู้อำนวยการ) อำเภอเมืองยโสธร จังหวัดยโสธร	อำนาจการ	สูง	10330	50,550 (อาศัยเบิก จากขั้น 53,590)	25 มกราคม 2553	
<p>หมายเหตุ ให้ขาดจากอัตราเงินเดือนเดิม ตำแหน่ง นายอำเภอ (ผู้อำนวยการ) ระดับ ต้น อำเภอคีรีขันธ์ จังหวัดสุรินทร์ เลขที่ 14371 และเปลี่ยนไปเบิกในตำแหน่งที่ได้รับแต่งตั้ง และให้ได้รับเงินประจำตำแหน่งประเภทอำนาจการระดับสูงในอัตราเดือนละ 10,000 บาท และค่าตอบแทนนอกเหนือจากเงินเดือนในอัตราเดือนละ 10,000 บาท</p>													
<p>ผู้ื่น ☒ ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรนายอำเภอ รุ่นที่ 39 (หลักสูตรนักบริหารระดับกลาง) ของกรมการปกครอง นักปกครองระดับสูง รุ่นที่ 42 (หลักสูตรนักบริหารระดับสูง) ของกรมการปกครอง</p>													

บัญชีรายละเอียดการเลื่อนข้าราชการ แนบท้ายคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ 28/2553 วันที่ 15 มกราคม พ.ศ. 2553

ชื่อ - สกุล	วุฒิ	ตำแหน่งและส่วนราชการเดิม				ตำแหน่งและส่วนราชการที่เลื่อน				ตั้งแต่วันที่	หมายเหตุ
		ตำแหน่งประเภท	ระดับ	เลขที่	เงินเดือน	ตำแหน่งประเภท	ระดับ	เลขที่	เงินเดือน		
นาย วิรัตน์ อสัมภินางค์ 3-1199-00289-69-6	น.บ. ร.ป.ม.	นายอำเภอ (ผู้อำนวยการ) อำเภอประจันตคาม จังหวัดปราจีนบุรี	ต้น	8005	42,020	นายอำเภอ (ผู้อำนวยการ) อำเภอเมืองจันทบุรี จังหวัดจันทบุรี	สูง	3289	42,020 (อาศัยเบิก จากชั้น 53,590)	25 มกราคม 2553	
<p>หมายเหตุ ให้ขาดจากอัตราเงินเดือนเดิม ตำแหน่ง นายอำเภอ (ผู้อำนวยการ) ระดับ ต้น อำเภอประจันตคาม จังหวัดปราจีนบุรี เลขที่ 8005 และเปลี่ยนไปเบิกในตำแหน่งที่ได้รับแต่งตั้ง และให้ได้รับเงินประจำตำแหน่งประเภทผู้อำนวยการระดับสูงในอัตราเดือนละ 10,000 บาท และค่าตอบแทนนอกเหนือจากเงินเดือนและ 10,000 บาท</p>											
นาย วิโรจน์ ทัพพะวาสัน 3-8006-00014-91-3	ศต.บ. (รัฐศาสตร์)	นายอำเภอ (ผู้อำนวยการ) อำเภอสทิงพระ จังหวัดสงขลา	ต้น	12704	50,300	นายอำเภอ (ผู้อำนวยการ) อำเภอระโนด จังหวัดสงขลา	สูง	12649	50,300 (อาศัยเบิก จากชั้น 52,580)	25 มกราคม 2553	
<p>หมายเหตุ ให้ขาดจากอัตราเงินเดือนเดิม ตำแหน่ง นายอำเภอ (ผู้อำนวยการ) ระดับ ต้น อำเภอสทิงพระ จังหวัดสงขลา เลขที่ 12704 และเปลี่ยนไปเบิกในตำแหน่งที่ได้รับแต่งตั้ง และให้ได้รับเงินประจำตำแหน่งประเภทผู้อำนวยการระดับสูงในอัตราเดือนละ 10,000 บาท และค่าตอบแทนนอกเหนือจากเงินเดือนและ 10,000 บาท</p>											
<p>ผู้ ☒ ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรนายอำเภอ รุ่นที่ 39 (หลักสูตรนักบริหารระดับสูง) ของกรมการปกครอง นักปกครองระดับสูง รุ่นที่ 43 (หลักสูตรนักบริหารระดับสูง) ของกระทรวงมหาดไทย</p>											

บัญชีรายละเอียดการเลื่อนข้าราชการ เนบท้ายคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ 28/2553 วันที่ 15 มกราคม พ.ศ. 2553

ชื่อ - สกุล	วุฒิ	ตำแหน่งและส่วนราชการเดิม				ตำแหน่งและส่วนราชการที่เลื่อน				เงินเดือน	เลขที่	ตั้งแต่วันที่	หมายเหตุ
		ตำแหน่ง	ระดับ	เลขที่	เงินเดือน	ตำแหน่ง	ระดับ	เลขที่	เงินเดือน				
นาย ศรัทธา คชพลาญกิจ 3-1101-01405-76-1	ศต.บ. (รัฐศาสตร์)	นายอำเภอ (ผู้อำนวยการ) อำเภอเส้าไห้ จังหวัดสระบุรี	อำนาจการ ต้น	13418	39,930	31 พ.ค. 47	นายอำเภอ (ผู้อำนวยการ) อำเภอพรหมพิราม จังหวัดสระบุรี	อำนาจการ สูง	13430	39,930 (อาศัยเบิก จากขั้น 53,590)	25 มกราคม 2553		
<p>หมายเหตุ ให้ขาดจากอัตราเงินเดือนเดิม ตำแหน่ง นายอำเภอ (ผู้อำนวยการ) ระดับ ต้น อำเภอเส้าไห้ จังหวัดสระบุรี เลขที่ 13418 และเปลี่ยนไปเป็นในตำแหน่งที่ได้รับแต่งตั้ง และให้ได้รับเงินประจำตำแหน่งประเภทอำนาจการระดับสูงในอัตราเดือนละ 10,000 บาท และค่าตอบแทนนอกเหนือจากเงินเดือนในอัตราเดือนละ 10,000 บาท</p>													
นาย ศุภชัย โพนบุญกุล 3-9199-00081-27-3	ศต.บ. (รัฐศาสตร์)	นายอำเภอ (ผู้อำนวยการ) อำเภอเขาพนม จังหวัดกระบี่	อำนาจการ ต้น	2197	50,550	30 ส.ค. 45	นายอำเภอ (ผู้อำนวยการ) อำเภอเมืองภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต	อำนาจการ สูง	9816	50,550 (อาศัยเบิก จากขั้น 52,580)	25 มกราคม 2553		
<p>หมายเหตุ ให้ขาดจากอัตราเงินเดือนเดิม ตำแหน่ง นายอำเภอ (ผู้อำนวยการ) ระดับ ต้น อำเภอเขาพนม จังหวัดกระบี่ เลขที่ 2197 และเปลี่ยนไปเป็นในตำแหน่งที่ได้รับแต่งตั้ง และให้ได้รับเงินประจำตำแหน่งประเภทอำนาจการระดับสูงในอัตราเดือนละ 10,000 บาท และค่าตอบแทนนอกเหนือจากเงินเดือนในอัตราเดือนละ 10,000 บาท</p>													
<p>ผู้ ☒ ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรนายอำเภอ รุ่นที่ 42 (หลักสูตรนักบริหารระดับสูง) ของกรมการปกครอง นักปกครองระดับสูง รุ่นที่ 45 (หลักสูตรนักบริหารระดับสูง) ของกรมการปกครอง</p>													

บัญชีรายละเอียดการเลื่อนข้าราชการไทย ที่ 28/2553 ณ ที่ 15 มกราคม พ.ศ. 2553

ชื่อ - สกุล	วุฒิ	ตำแหน่งและส่วนราชการเดิม				ตำแหน่งและส่วนราชการที่เลื่อน				ตั้งแต่วันที่	หมายเหตุ
		ตำแหน่ง	ระดับ	เลขที่	เงินเดือน	ตำแหน่ง	ระดับ	เลขที่	เงินเดือน		
นาย สมชาย บำรุงทรัพย์ 3-7605-00272-39-3	น.บ. น.บ.ท. ศต.ม.	นายอำเภอ (ผู้อำนวยการ) อำเภอบ้านลาด จังหวัดเพชรบุรี	ต้น	9404	38,620	นายอำเภอ (ผู้อำนวยการ) อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์	สูง	7887	38,620 (อาศัยเบิก จากชั้น 53,590)	25 มกราคม 2553	
<p>หมายเหตุ ให้ขาดจากอัตราเงินเดือนเดิม ตำแหน่ง นายอำเภอ (ผู้อำนวยการ) ระดับ ต้น อำเภอบ้านลาด จังหวัดเพชรบุรี เลขที่ 9404 และเปลี่ยนไปเบิกในตำแหน่งที่ได้รับแต่งตั้ง และให้ได้รับเงินประจำตำแหน่งประเภทผู้อำนวยการระดับสูงในอัตราเดือนละ 10,000 บาท และค่าตอบแทนนอกเหนือจากเงินเดือนและ 10,000 บาท</p>											
นาง/ สมชาย อเนวัชกุล 4-1002-00007-44-2	ศต.บ. (รัฐศาสตร์)	นายอำเภอ (ผู้อำนวยการ) อำเภอป่าโมก จังหวัดอ่างทอง	ต้น	14894	50,550	นายอำเภอ (ผู้อำนวยการ) อำเภอเมืองอ่างทอง จังหวัดอ่างทอง	สูง	14867	50,550 (อาศัยเบิก จากชั้น 53,590)	25 มกราคม 2553	
<p>หมายเหตุ ให้ขาดจากอัตราเงินเดือนเดิม ตำแหน่ง นายอำเภอ (ผู้อำนวยการ) ระดับ ต้น อำเภอป่าโมก จังหวัดอ่างทอง เลขที่ 14894 และเปลี่ยนไปเบิกในตำแหน่งที่ได้รับแต่งตั้ง และให้ได้รับเงินประจำตำแหน่งประเภทผู้อำนวยการระดับสูงในอัตราเดือนละ 10,000 บาท และค่าตอบแทนนอกเหนือจากเงินเดือนในอัตราเดือนละ 10,000 บาท</p>											
<p>ผู้ ☒ ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรนายอำเภอ รุ่นที่ 46 (หลักสูตรนักบริหารระดับกลาง) ของกรมการปกครอง นักปกครองระดับสูง รุ่นที่ 51 (หลักสูตรนักบริหารระดับสูง) ของกระทรวงมหาดไทย</p>											
<p>ผู้ ☒ ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรนายอำเภอ รุ่นที่ 44 (หลักสูตรนักบริหารระดับกลาง) ของกรมการปกครอง นักปกครองระดับสูง รุ่นที่ 49 (หลักสูตรนักบริหารระดับสูง) ของกระทรวงมหาดไทย</p>											

บัญชีรายละเอียดการเลื่อนข้าราชการ แนนพท้ายคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ 28/2553 วันที่ 15 มกราคม พ.ศ. 2553

ชื่อ - สกุล	วุฒิ	ตำแหน่งและส่วนราชการเดิม				ตำแหน่ง ในลำดับ ปัจจุบันเมื่อ	ตำแหน่งและส่วนราชการที่เลื่อน				ตั้งแต่วันที่	หมายเหตุ	
		ตำแหน่ง ประเภท	ระดับ	เลขที่	เงินเดือน		ตำแหน่ง/สังกัด	ตำแหน่ง ประเภท	ระดับ	เลขที่			เงินเดือน
นาย สมบูรณ์ สิริเวช 3-1306-00267-34-6	ศ.บ. (รัฐศาสตร์) น.บ. พ.บ.	นายอำเภอ (ผู้อำนวยการ) อำเภอจอมมิ่ง จังหวัดราชบุรี	ต้น	11220	37,980	16 ธ.ค. 46	นายอำเภอ (ผู้อำนวยการ) อำเภอเมืองราชบุรี จังหวัดราชบุรี	อำนาจการ	สูง	11131	37,980 (อาศัยเบิก จากขั้น 53,590)	25 มกราคม 2553	
<p>หมายเหตุ ให้ขาดจากอัตราเงินเดือนเดิม ตำแหน่ง นายอำเภอ (ผู้อำนวยการ) ระดับ ต้น อำเภอจอมมิ่ง จังหวัดราชบุรี เลขที่ 11220 และเปลี่ยนไปเบิกในตำแหน่งที่ได้รับแต่งตั้ง และให้ได้รับเงินประจำตำแหน่งราชการระดับสูงในอัตราเดือนละ 10,000 บาท และค่าตอบแทนนอกเหนือจากเงินเดือนในอัตราเดือนละ 10,000 บาท</p>													
นาย สมพิศ พัญญณรงค์ 3-1299-00325-38-9	ศ.บ. (รัฐศาสตร์) พ.บ.	นายอำเภอ (ผู้อำนวยการ) อำเภอหนองม่อม จังหวัดสงขลา	ต้น	12785	48,400	1 ธ.ค. 43	นายอำเภอ (ผู้อำนวยการ) อำเภอเมืองสตูล จังหวัดสตูล	อำนาจการ	สูง	12844	48,400 (อาศัยเบิก จากขั้น 53,590)	25 มกราคม 2553	
<p>หมายเหตุ ให้ขาดจากอัตราเงินเดือนเดิม ตำแหน่ง นายอำเภอ (ผู้อำนวยการ) ระดับ ต้น อำเภอหนองม่อม จังหวัดสงขลา เลขที่ 12785 และเปลี่ยนไปเบิกในตำแหน่งที่ได้รับแต่งตั้ง และให้ได้รับเงินประจำตำแหน่งราชการระดับสูงในอัตราเดือนละ 10,000 บาท และค่าตอบแทนนอกเหนือจากเงินเดือนในอัตราเดือนละ 10,000 บาท</p>													
<p>ผู้ ☒ ฝ่ายการฝึกอบรมหลักสูตรนายอำเภอ รุ่นที่ 46 (หลักสูตรนักบริหารระดับกลาง) ของกรมการปกครอง นักปกครองระดับสูง รุ่นที่ 51 (หลักสูตรนักบริหารระดับสูง) ของกระทรวงมหาดไทย</p> <p>ผู้ ☒ ฝ่ายการฝึกอบรมหลักสูตรนายอำเภอ รุ่นที่ 39 (หลักสูตรนักบริหารระดับกลาง) ของกรมการปกครอง นักปกครองระดับสูง รุ่นที่ 43 (หลักสูตรนักบริหารระดับสูง) ของกระทรวงมหาดไทย</p>													

บัญชีรายละเอียดการเลื่อนข้าราชการ นายท้ายคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ 28/2553 วันที่ 15 มกราคม พ.ศ. 2553

ลำดับ	ชื่อ - สกุล	วุฒิ	ตำแหน่งและส่วนราชการเดิม				ตำแหน่งและส่วนราชการที่เลื่อน				ตั้งแต่วันที่	หมายเหตุ	
			ตำแหน่ง/สังกัด	ตำแหน่งประเภท	ระดับ	เลขที่	เงินเดือน	ตำแหน่ง/สังกัด	ตำแหน่งประเภท	ระดับ			เลขที่
7	นาย สมหวัง รุ่งตระกูลชัย 3-1005-00361-15-4	ร.บ. พ.บ.ม.	นายอำเภอ (ผู้อำนวยการ) อำเภอสนป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่	อำนาจการ ต้น	4776	50,550	16 ต.ค. 45	นายอำเภอ (ผู้อำนวยการ) อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี	อำนาจการ สูง	3623	50,550 (อาศัยเบิก จากชั้น 53,590)	25 มกราคม 2553	
<p>หมายเหตุ ให้ขาดจากอัตราเงินเดือนเดิม ตำแหน่ง นายอำเภอ (ผู้อำนวยการ) ระดับ ต้น อำเภอสนป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่ เลขที่ 4776 และเปลี่ยนไปเป็นในตำแหน่งที่ได้รับแต่งตั้ง และให้ได้รับเงินประจำตำแหน่งประเภทอำนาจการระดับสูงในอัตราเดือนละ 10,000 บาท และค่าตอบแทนนอกเหนือจากเงินเดือนในอัตราเดือนละ 10,000 บาท</p>													
3	นาย สันติ เหล่าบุญเส็งยม 3-1009-01995-75-8	ร.บ. พ.บ.ม.	นักทรัพยากรบุคคล โรงเรียนข้าราชการ- ฝ่ายปกครอง วิทยาลัยการปกครอง กรมการปกครอง	วิชาการ ชำนาญ การ พิเศษ	605	39,930	16 ม.ค. 46	นายอำเภอ (ผู้อำนวยการ) อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี	อำนาจการ สูง	11308	39,930 (อาศัยเบิก จากชั้น 53,590)	25 มกราคม 2553	
<p>หมายเหตุ ให้ขาดจากอัตราเงินเดือนเดิม ตำแหน่ง นักทรัพยากรบุคคล ระดับชำนาญการพิเศษ โรงเรียนข้าราชการฝ่ายปกครอง กรมการปกครอง เลขที่ 605 และเปลี่ยนไปเป็นในตำแหน่งที่ได้รับแต่งตั้ง และให้ได้รับเงินประจำตำแหน่งประเภทอำนาจการระดับสูงในอัตราเดือนละ 10,000 บาท และค่าตอบแทนนอกเหนือจากเงินเดือนในอัตราเดือนละ 10,000 บาท</p>													
<p>ผู้ ☒ ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรนายอำเภอ รุ่นที่ 42 (หลักสูตรนักบริหารระดับกลาง) ของกรมการปกครอง นักปกครองระดับสูง รุ่นที่ 46 (หลักสูตรนักบริหารระดับสูง) ของกระทรวงมหาดไทย</p>													
<p>ผู้ ☒ ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรนายอำเภอ รุ่นที่ 43 (หลักสูตรนักบริหารระดับกลาง) ของกรมการปกครอง นักปกครองระดับสูง รุ่นที่ 47 (หลักสูตรนักบริหารระดับสูง) ของกระทรวงมหาดไทย</p>													

บัญชีรายละเอียดการเลื่อนข้าราชการ นายท้ายคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ 28/2553 วันที่ 15 มกราคม พ.ศ. 2553

ชื่อ - สกุล	วุฒิ	ตำแหน่งและส่วนราชการเดิม				ตำแหน่ง ในปัจจุบัน	ตำแหน่ง/สังกัด	ตำแหน่งและส่วนราชการที่เลื่อน				เงินเดือน	วันที่ ตั้งแต่วันที่	หมายเหตุ
		ตำแหน่ง ประเภท	ระดับ	เลขที่	เงินเดือน			ตำแหน่ง ประเภท	ระดับ	เลขที่	เงินเดือน			
นาย สันติชัย คุณเล็งศิริวัฒนา 3-3212-00306-25-4	น.บ. พ.บ.ม.	นายอำเภอ (ผู้อำนวยการ) อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์	อำนาจการ ต้น	14388	50,550	19 พ.ย. 41	นายอำเภอ (ผู้อำนวยการ) อำเภอปราสาท จังหวัดสุรินทร์	อำนาจการ สูง	14313	50,550 (อาศัยเบิก จากขั้น 52,580)	25 มกราคม 2553			
<p>หมายเหตุ ให้ขาดจากอัตราเงินเดือนเดิม ตำแหน่ง นายอำเภอ (ผู้อำนวยการ) ระดับ ต้น อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์ เลขที่ 14388 และเปลี่ยนไปเป็นในตำแหน่งที่ได้รับแต่งตั้ง และให้ได้รับเงินประจำตำแหน่งประเภทอำนาจการระดับสูงในอัตราเดือนละ 10,000 บาท และค่าตอบแทนนอกเหนือจากเงินเดือนในอัตราเดือนละ 10,000 บาท</p>														
นาย สุรัชย์ วัฒนาอุดมชัย 3-4099-01003-85-8	ศ.บ. (รัฐศาสตร์) M.P.A.	นายอำเภอ (ผู้อำนวยการ) อำเภอหนองสองห้อง จังหวัดขอนแก่น	อำนาจการ ต้น	3071	47,450	16 ม.ค. 46	นายอำเภอ (ผู้อำนวยการ) อำเภอพยัคฆภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม	อำนาจการ สูง	9945	47,450 (อาศัยเบิก จากขั้น 53,590)	25 มกราคม 2553			
<p>หมายเหตุ ให้ขาดจากอัตราเงินเดือนเดิม ตำแหน่ง นายอำเภอ (ผู้อำนวยการ) ระดับ ต้น อำเภอหนองสองห้อง จังหวัดขอนแก่น เลขที่ 3071 และเปลี่ยนไปเป็นในตำแหน่งที่ได้รับแต่งตั้ง และให้ได้รับเงินประจำตำแหน่งประเภทอำนาจการระดับสูงในอัตราเดือนละ 10,000 บาท และค่าตอบแทนนอกเหนือจากเงินเดือนในอัตราเดือนละ 10,000 บาท</p>														
<p>ผู้ ☒ ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรนายอำเภอ รุ่นที่ 42 (หลักสูตรนักบริหารระดับกลาง) ของกรมการปกครอง นักปกครองระดับสูง รุ่นที่ 47 (หลักสูตรนักบริหารระดับสูง) ของกระทรวงมหาดไทย</p>														

ภาคผนวก ข

สำเนาหนังสือที่ว่าการอำเภอพร้าว ที่ ชม ๑๐๑๗/๐๔๔๘

ลงวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓

เรื่อง การร้องทุกข์ความไม่เป็นธรรมในการเลื่อนตำแหน่ง

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

ที่ รบ 1017 / 0448

12 กุมภาพันธ์ 2553

เรื่อง การร้องทุกข์ความไม่เป็นธรรมในการเลื่อนตำแหน่ง

เรียน ประธานคณะกรรมการ ก.พ.ค.

- อ้างถึง 1. คำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ 28 / 2553 ลงวันที่ 15 มกราคม 2553 เรื่องเลื่อนข้าราชการ
2. ประกาศกรมการปกครอง ลงวันที่ 20 สิงหาคม 2552 เรื่องการคัดเลือกข้าราชการพลเรือนสามัญฯ
3. หนังสือพิมพ์มติชนรายวัน ที่ 6 กุมภาพันธ์ 2553 หน้า 1 หน้า 12
4. หนังสือพิมพ์มติชนรายวัน ที่ 31 ตุลาคม 2551

สิ่งที่ส่งมาด้วย ตำนานเอกสารที่อ้างถึง

จำนวน 1 ชุด

ตามที่มิสสื่อสารมวลชน อาทิ เช่นหนังสือพิมพ์มติชนรายวันฉบับวันเสาร์ที่ 6 กุมภาพันธ์ 2553 หน้า 1 และหน้า 12 ได้ลงข่าวการแต่งตั้งผู้ว่าราชการจังหวัด รองผู้ว่าราชการจังหวัด นายอำเภอ มีการซื้อขายตำแหน่งเกิดขึ้น โดยตำแหน่งผู้ว่าราชการจังหวัด 20 ตำแหน่ง รองผู้ว่าฯ 7 ตำแหน่ง นายอำเภอหากอยู่ในอำเภอใหญ่ 10 ตำแหน่ง และฝ่ายการเมืองเข้ามาแทรกแซงข้าราชการ นั้น

ข้าพเจ้า นายประกาศิต มหาสิงห์ ตำแหน่ง นายอำเภอพร้าว ได้รับทราบข่าวสารดังกล่าว และรับฟังการวิพากษ์วิจารณ์ ในกลุ่มข้าราชการและประชาชนจำนวนมาก เชื่อว่าน่าจะมีมูลความจริง ทำให้ข้าพเจ้า ซึ่งดำรงตำแหน่งนายอำเภอ (ระดับ 8) หรือ (ผู้อำนวยการระดับต้น) มาตั้งแต่วันที่ 17 สิงหาคม 2541 ปัจจุบัน เป็นเวลา 11 ปี 6 เดือน อัตรารับเงินเดือนขั้น 50,550 บาท จึงเป็นผู้มีอาวุโสสูงสุดในกลุ่มนายอำเภอระดับเดียวกัน นอกจากนี้ยังมีกลุ่มนายอำเภอที่จบหลักสูตรนายอำเภอรุ่น 37 อีกจำนวน 15 นาย ยังไม่ได้เลื่อนตำแหน่งเช่นเดียวกัน ถึงแม้จะได้อำนาจความเป็นธรรมต่ออธิบดีกรมการปกครองเมื่อ พ.ศ. 2551 แล้ว คงตำหนัหนังสือพิมพ์มติชนรายวันฉบับวันศุกร์ที่ 31 ตุลาคม 2551 ได้ลงข่าวตามที่ตำแนบมาพร้อมนี้ ก็ไม่ได้รับการพิจารณาเลื่อนตำแหน่งให้แต่อย่างใดทำให้ขาดมาตรฐานการปฏิบัติ ดังเช่น นายอำเภอรุ่น 36 ขึ้นไปได้รับการพิจารณาเลื่อนระดับหมดแล้ว

จากข้อเท็จจริงดังกล่าวการบรรจุและแต่งตั้งนายอำเภอให้ดำรงตำแหน่งนายอำเภอประเภทผู้อำนวยการระดับสูงตามคำสั่งกระทรวงมหาดไทยที่ 28/2553 ลงวันที่ 15 มกราคม 2553 จึงไม่เป็นไปตามมาตรา 42 และมาตรา 52 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 กล่าวคือ

(1) การเลื่อนตำแหน่งไม่เป็นไปตามระบบคุณธรรม ที่เป็นธรรมเนียมการแต่งตั้งข้าราชการของกรมการปกครองที่ยึดหลักอาวุโสมาตามและจัดต่อประกาศกรมการปกครอง เรื่อง การคัดเลือกข้าราชการพลเรือนสามัญเพื่อเลื่อนขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทผู้อำนวยการระดับเชี่ยวชาญ กรมการปกครอง ประจำปีงบประมาณ 2553 ลงวันที่ 20 สิงหาคม 2552 ข้อ 2 องค์ประกอบกรพิจารณาผู้สมควรเลื่อนตำแหน่งข้าราชการระยะเวลาการดำรงตำแหน่ง อัตรารับเงินเดือนปัจจุบัน อาวุโสราชการ

พิศลักษณ์ ด้วง
(นางสาวกมลลักษณ์ อ้นอารี)

นิติกรชำนาญการ

(2) การเลื่อนตำแหน่งไม่คำนึงถึงพฤติกรรมทางจริยธรรมของบุคคล กล่าวคือข้าพเจ้าประพฤตินตามประมวลจริยธรรมของบุคคลที่กำหนดไว้ตามรัฐธรรมนูญ ไม่เคยกระทำผิดวินัย ตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ตามจรรยาวิชาชีพข้าราชการมีความมุ่งมั่นแก้ไขปัญหามานเมือง เช่น การแก้ไขปัญหาผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์ การแก้ไขปัญหาคดีป่าสาละวิน เป็นต้น ประสิทธิภาพและผลงานที่ดำรงตำแหน่งมาชวาวนาน ควรนำมาเป็นองค์ประกอบในการเลื่อนตำแหน่งซึ่งน่าจะมีการแตกต่างจากผู้ดำรงตำแหน่งนายอำเภอเพียง 1 ปี

(3) การเลื่อนตำแหน่งและแต่งตั้งไม่คำนึงถึงประโยชน์ของทางราชการและการบริหารทรัพยากรบุคคลต้องมีความเป็นกลางทางการเมือง กล่าวคือ การแต่งตั้งเลื่อนระดับครั้งนี้ก่อให้เกิดภาพพจน์ที่เสียหายต่อระบบราชการ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ข้าราชการกรมปกครอง กระทรวงมหาดไทย ที่รับผิดชอบดูแลทุกข์สุขของประชาชนจะต้องเป็นแบบอย่างที่ดีและเป็นกลางทางการเมืองแต่เกิดการวิงวุ่นเพื่อให้ได้รับการแต่งตั้งและมีการออกคำสั่งแต่งตั้งล่าช้าเกินกว่าเวลาที่ได้มีการออกคำสั่งของทุกปี ตามปกติช่วงเดือนตุลาคม - พฤศจิกายน จึงเป็นลักษณะการประวิงเวลาและเลือกปฏิบัติไม่เป็นธรรม ทำให้ข้าราชการขาดขวัญกำลังใจเสียหายต่อระบบคุณธรรมและประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการ

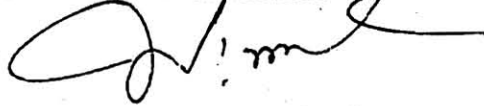
ข้าพเจ้าจึงขอขึ้นคำร้องขอคัดค้านคณะกรรมการพิทักษ์คุณธรรม "ก.พ.ค." เพื่อดำเนินการ ดังนี้

(1) พิจารณาให้ผู้บังคับบัญชา หมายถึง ปลัดกระทรวงมหาดไทยและอธิบดีกรมการปกครองได้ชี้แจงเป็นหนังสือต่อข้าพเจ้าและข้าราชการกรมการปกครองเพื่อให้ทราบข้อเท็จจริงดังกล่าวข้างต้น

(2) ขอให้ ก.พ.ค. วินิจฉัย ตามอำนาจหน้าที่แล้วแจ้งให้ผู้บังคับบัญชาของข้าพเจ้า ได้ปรับปรุงเปลี่ยนแปลงแก้ไข เสียหาย ให้ข้าพเจ้าได้ดำรงตำแหน่งสูงขึ้น หรือยกเลิกคำสั่งกระทรวงมหาดไทยที่ 28 / 2553 ลงวันที่ 15 มกราคม 2553 เรื่องเลื่อนข้าราชการหากคำสั่งดังกล่าวไม่เป็นไปตามมาตรา 24 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและพิจารณาคำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นาย ประกาสิทธิ์ มหาสิงห์)

นายอำเภอพร้าว

ที่ทำการปกครองอำเภอพร้าว

โทร. 0-5347-5300

สำเนาถูกต้อง

คุณศุภลักษณ์ คุ้มคำ
(นางสาวกมลลักษณ์ อ้นอารี)

นิติกรชำนาญการ

ภาคผนวก ค

สำเนาคำวินิจฉัย ก.พ.ค./ร้องทุกข์ ๑๑

เรื่องดำที่ ๕๓๒๐๐๒๗ เรื่องแดงที่ ๐๐๗๐๒๕๓

ลงวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๕๓ เรื่อง การร้องทุกข์กรณีเจ้าหน้าที่

ออกคำสั่งเลื่อนข้าราชการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย

เรื่องดำที่ ๕๓๒๐๐๒๗

เรื่องแดงที่ ๐๐๗๐๒๕๓

คณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม

วันที่ ๑๑ เดือน สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๓

ระหว่าง	{	นายประกาศิต มหาสิงห์	ผู้ร้องทุกข์
		ปลัดกระทรวงมหาดไทย	คู่กรณีในการร้องทุกข์

เรื่อง การร้องทุกข์กรณีเจ้าหน้าที่ออกคำสั่งเลื่อนข้าราชการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย

เรื่องนี้ผู้ร้องทุกข์ได้ร้องทุกข์และมีคำขอว่า ตามที่มีคำสั่งคณะกรรมการวินิจฉัยกรณีหนังสือพิมพ์มติชนรายวันฉบับวันเสาร์ที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ หน้า ๑ และหน้า ๑๒ ได้ลงข่าวการแต่งตั้งผู้ว่าราชการจังหวัด รองผู้ว่าราชการจังหวัด นายอำเภอ มีการซื้อขายตำแหน่งเกิดขึ้น โดยตำแหน่งผู้ว่าราชการจังหวัด ซื้อขาย ๒๐ ล้านบาท รองผู้ว่าราชการจังหวัด ๗ ล้านบาท นายอำเภอหากอยู่ในอำเภอใหญ่ ๑๐ ล้านบาท และฝ่ายการเมืองเข้ามาแทรกแซงข้าราชการนั้น ผู้ร้องทุกข์ ซึ่งดำรงตำแหน่งนายอำเภอพร้าว ได้รับทราบข่าวสารดังกล่าวและรับฟังการวิพากษ์วิจารณ์ในกลุ่มข้าราชการและประชาชนจำนวนมาก เชื่อว่าน่าจะมีมูลความจริงทำให้ผู้ร้องทุกข์ ซึ่งดำรงตำแหน่งนายอำเภอ (ระดับ ๘) มาตั้งแต่วันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๑ ปัจจุบันเป็นเวลา ๑๑ ปี ๖ เดือน อัตราเงินเดือนเพิ่มขึ้น ๕๐,๕๕๐ บาท จึงเป็นผู้มีอาวุโสสูงสุดในกลุ่มนายอำเภอระดับเดียวกัน นอกจากนี้ยังมีกลุ่มนายอำเภอที่จบหลักสูตรนายอำเภอรุ่น ๓๗ อีกจำนวน ๑๕ นายยังไม่ได้เลื่อนตำแหน่งเช่นเดียวกัน ถึงแม้จะได้ร้องขอความเป็นธรรมต่ออธิบดีกรมการปกครองเมื่อ พ.ศ. ๒๕๕๑ แล้ว ดังสำเนาหนังสือพิมพ์มติชนรายวันฉบับวันศุกร์ที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๕๑ ได้ลงข่าวตามสำเนาที่แนบมาพร้อมคำร้องทุกข์ ก็ไม่ได้รับการพิจารณาเลื่อนตำแหน่งให้แต่อย่างใดทำให้ขาดมาตรฐานการปฏิบัติ ดังเช่น นายอำเภอรุ่นที่ ๓๖ ขึ้นไป

ได้รับการพิจารณาเลื่อนระดับหมดแล้ว จากข้อเท็จจริงดังกล่าวการบรรจุและการแต่งตั้ง นายอำเภอให้ดำรงตำแหน่งนายอำเภอประเภทอำนวยการระดับสูง ตามคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๒๘/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๓ จึงไม่เป็นไปตามมาตรา ๔๒ และมาตรา๕๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ กล่าวคือ

(๑) การเลื่อนตำแหน่งไม่เป็นไปตามระบบคุณธรรม ที่เป็นธรรมเนียมการแต่งตั้ง ข้าราชการของกรมการปกครองที่ยึดหลักอาวุโสमानานและขัดต่อประกาศกรมการปกครอง เรื่อง การคัดเลือกข้าราชการพลเรือนสามัญเพื่อเลื่อนขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภท อำนวยการระดับสูง ประเภทวิชาการ ระดับเชี่ยวชาญ กรมการปกครอง ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๓ ลงวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๕๒ ข้อ ๒ องค์ประกอบพิจารณาจากประวัติการรับราชการระยะเวลาการดำรงตำแหน่ง อัตราเงินเดือนปัจจุบัน อายุราชการ

(๒) การเลื่อนตำแหน่งไม่คำนึงถึงพฤติกรรมทางจริยธรรมของบุคคล กล่าวคือผู้ร้องทุกข์ ประพฤติตนตามประมวลจริยธรรมของบุคคลที่กำหนดไว้ตามรัฐธรรมนูญ ไม่เคยกระทำผิดวินัย ตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ตามจรรยาวิชาชีพข้าราชการ มีความมุ่งมั่นแก้ไขปัญหาบ้านเมือง เช่น การแก้ไขปัญหาผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์ การแก้ไขปัญหาคดีป่าสาละวิน เป็นต้น ประสิทธิภาพและผลงานที่ดำรงตำแหน่งมายาวนานควรนำมาเป็นองค์ประกอบในการเลื่อนตำแหน่ง ซึ่งน่าจะมี ความแตกต่างจากผู้ดำรงตำแหน่งนายอำเภอเพียง ๑ ปี

(๓) การเลื่อนตำแหน่งและการแต่งตั้งไม่คำนึงถึงประโยชน์ของทางราชการและการบริหารทรัพยากรบุคคลที่ต้องมีความเป็นกลางทางการเมือง กล่าวคือ การแต่งตั้งเลื่อนระดับ ครั้งนี้ก่อให้เกิดภาพพจน์ที่เสียหายต่อระบบราชการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งข้าราชการกรมการ ปกครอง กระทรวงมหาดไทย ที่รับผิดชอบดูแลทุกข์สุขของประชาชนจะต้องเป็นแบบอย่างที่ดี และเป็นกลางทางการเมืองแต่เกิดการวิงวอนเพื่อให้ได้รับการแต่งตั้งและมีการออกคำสั่งแต่งตั้ง ล่าช้าเกินกว่าเวลาที่ไต่มีการออกคำสั่งของทุกปี ตามปกติช่วงเดือนตุลาคม-พฤศจิกายน จึงเป็น ลักษณะการประวิงเวลาและเลือกปฏิบัติไม่เป็นธรรม ทำให้ข้าราชการขาดขวัญและกำลังใจ เสียหายต่อระบบคุณธรรมและประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการ

คำขอของผู้ร้องทุกข์

(๑) พิจารณาให้ผู้บังคับบัญชา หมายถึงปลัดกระทรวงมหาดไทยและอธิบดี กรมการปกครองได้ชี้แจงเป็นหนังสือต่อผู้ร้องทุกข์และข้าราชการกรมการปกครองเพื่อให้ทราบ ข้อเท็จจริงดังกล่าวข้างต้น

(๒) ขอให้ ก.พ.ค. วินิจฉัยตามอำนาจหน้าที่แล้วแจ้งให้ผู้บังคับบัญชาของผู้ร้องทุกข์ ได้ปรับปรุงเปลี่ยนแปลง แก้ไขเยียวยาให้ผู้ร้องทุกข์ได้ดำรงตำแหน่งสูงขึ้น หรือยกเลิกคำสั่ง กระทรวงมหาดไทยที่ ๒๘/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๓ เรื่อง เลื่อนข้าราชการฯ หาก คำสั่งดังกล่าวไม่เป็นไปตามมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑

คำแก้คำร้องทุกข์

ปลัดกระทรวงมหาดไทย ในฐานะผู้กรณีในการร้องทุกข์ ทำคำแก้คำร้องทุกข์ว่า

๑. การเลื่อนข้าราชการขึ้นดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการ ระดับสูง ของ กรมการปกครอง ตามคำสั่งกระทรวงมหาดไทยที่ ๒๘/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๓ เป็นไปตามระบบคุณธรรม และนำองค์ประกอบด้านอาวุโสทางราชการมากำหนดเป็น องค์ประกอบการพิจารณา กล่าวคือ คณะกรรมการพิจารณาคัดเลือกข้าราชการพลเรือนดำรง ตำแหน่งประเภทอำนวยการ ระดับสูง กระทรวงมหาดไทย ได้มีมติเมื่อวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๕๒ กำหนดหลักเกณฑ์ในการพิจารณาคัดเลือกข้าราชการพลเรือนสามัญเลื่อนขึ้นดำรง ตำแหน่งประเภทอำนวยการ ระดับสูง ของทุกกรมในสังกัดกระทรวงมหาดไทย ประจำปี เอกสารสำหรับ งบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๓ ได้ถือปฏิบัติให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน ประกอบด้วย
  - ๑.๑ องค์ประกอบด้านประวัติการรับราชการ จำนวน ๕๐ คะแนน พิจารณาจาก
    - ๑.๑.๑ วันเข้าสู่ตำแหน่งประเภทอำนวยการต้น จำนวน ๓๐ คะแนน
    - ๑.๑.๒ อัตราเงินเดือนปัจจุบัน จำนวน ๑๐ คะแนน
    - ๑.๑.๓ อายุราชการ จำนวน ๑๐ คะแนน
  - ๑.๒ องค์ประกอบด้านความรู้ ความสามารถ จำนวน ๕๐ คะแนน พิจารณาจาก
    - ๑.๒.๑ การประเมินการปฏิบัติงานของผู้บังคับบัญชา จำนวน ๑๐ คะแนน
    - ๑.๒.๒ ผลงานดีเด่น (ย้อนหลังห้าปี) จำนวน ๑๕ คะแนน
    - ๑.๒.๓ ข้อเสนอเกี่ยวกับวิสัยทัศน์ในตำแหน่งที่จะแต่งตั้ง ๑๕ คะแนน
    - ๑.๒.๔ สัมภาษณ์ จำนวน ๑๐ คะแนน

จากหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการฯ กำหนดดังกล่าวข้างต้นได้แสดงให้เห็นถึงการ ตระหนักถึงความสำคัญของระบบคุณธรรมที่มุ่งเน้นการส่งเสริมข้าราชการที่มีความรู้ ความสามารถ มีศักยภาพในการบริหารราชการ มีความประพฤติดี มีผลงานดีเด่นเป็นที่ ประจักษ์ได้มีโอกาสก้าวหน้าในวิชาชีพข้าราชการ และในขณะเดียวกันก็ได้นำเอาองค์ประกอบ ด้านประวัติการรับราชการ ที่พิจารณาจาก ระยะเวลาในการดำรงตำแหน่ง อัตราเงินเดือน ปัจจุบัน และอายุราชการสะท้อนถึงอาวุโสทางราชการมาพิจารณาร่วมด้วย และที่สำคัญเพื่อมิให้

นำนักโหม่เอียงหรือเอื้อประโยชน์ไปในทางใดทางหนึ่ง เปิดโอกาสให้ข้าราชการทุกคนได้รับคัดเลือกเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูงเท่าเทียมกัน คณะกรรมการฯ ได้กำหนดสัดส่วนของนำนักของทั้งสององค์ประกอบอยู่ที่อัตราส่วน ๕๐:๕๐ และในบทกำหนดรายละเอียดในการพิจารณา คณะกรรมการฯ ได้มอบอำนาจให้กรมเจ้าสังกัดซึ่งเป็นผู้ที่ทราบข้อมูลบุคคลของข้าราชการในกรมเป็นอย่างดีไปกำหนดรายละเอียดในการประเมิน ซึ่งกรมการปกครองในฐานะส่วนราชการเจ้าของตำแหน่งว่างได้กำหนดรายละเอียดในการประเมินบุคคลในกรอบหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการฯ กำหนด ดังนี้

๑) ประวัติการรับราชการ จำนวน ๕๐ คะแนน พิจารณาจาก

๑.๑) ระยะเวลาในการดำรงตำแหน่ง จำนวน ๓๐ คะแนน พิจารณาให้นำนักคะแนนตามระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งนายอำเภอ (ผู้อำนวยการระดับต้น) นับถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๒ โดยคำนวณช่วงคะแนน ดังนี้

๑.๑.๑) ๑๑ ปีขึ้นไป คิดเป็น ๓๐.๐ คะแนน

๑.๑.๒) ๘ ปี ถึง ๑๐ ปีกว่าแต่ไม่ถึง ๑๑ ปี คิดเป็น ๒๙.๕ คะแนน

๑.๑.๓) ๖ ปี ถึง ๗ ปีกว่าแต่ไม่ถึง ๘ ปี คิดเป็น ๒๙.๐ คะแนน

๑.๑.๔) ๔ ปี ถึง ๕ ปีกว่าแต่ไม่ถึง ๖ ปี คิดเป็น ๒๘.๕ คะแนน

๑.๑.๕) ตั้งแต่ ๑ ปี ถึง ๓ ปีกว่าแต่ไม่ถึง ๔ ปี คิดเป็น ๒๘.๐ คะแนน

๑.๒) อัตราเงินเดือน จำนวน ๑๐ คะแนน พิจารณาให้นำนักคะแนนตามขั้น
คณะกรรมการจัดการปกครอง

เงินเดือนปัจจุบัน

๑.๒.๑) ขั้นที่ ๒๓ ถึงขั้นที่ ๒๔ คิดเป็น ๑๐.๐ คะแนน

๑.๒.๒) ขั้นที่ ๒๑.๕ ถึงขั้นที่ ๒๒.๕ คิดเป็น ๙.๕ คะแนน

๑.๒.๓) ขั้นที่ ๒๐ ถึงขั้นที่ ๒๑ คิดเป็น ๙.๐ คะแนน

๑.๒.๔) ขั้นที่ ๑๘.๕ ถึงขั้นที่ ๑๙.๕ คิดเป็น ๘.๕ คะแนน

๑.๒.๕) ขั้นที่ ๑๗ ถึงขั้นที่ ๑๘ คิดเป็น ๘.๐ คะแนน

๑.๒.๖) ขั้นที่ ๑๕.๕ ถึงขั้นที่ ๑๖.๕ คิดเป็น ๗.๕ คะแนน

๑.๒.๗) ขั้นที่ ๑๔ ถึงขั้นที่ ๑๕ คิดเป็น ๗.๐ คะแนน

๑.๒.๘) ขั้นที่ ๑๒.๕ ถึงขั้นที่ ๑๓.๕ คิดเป็น ๖.๕ คะแนน

๑.๓) อายุราชการ จำนวน ๑๐ คะแนน พิจารณาให้นำนักคะแนนตามอายุราชการตั้งแต่บรรจุเข้ารับราชการ นับถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๒ โดยกำหนดช่วงคะแนน ดังนี้

๑.๓.๑) ๓๓ ปีขึ้นไป

คิดเป็น ๑๐.๐ คะแนน

- ๑.๓.๒) ๒๘ ปี ถึง ๓๒ ปีกว่าแต่ไม่ถึง ๓๓ ปี คิดเป็น ๔.๕ คะแนน
 ๑.๓.๓) ๒๓ ปี ถึง ๒๗ ปีกว่าแต่ไม่ถึง ๒๘ ปี คิดเป็น ๔.๐ คะแนน
 ๑.๓.๔) ตั้งแต่ ๑๗ ปี ถึง ๒๑ ปีกว่าแต่ไม่ถึง ๒๓ ปี คิดเป็น ๔.๕ คะแนน

๒) ความรู้ความสามารถ จำนวน ๕๐ คะแนน พิจารณาจาก

(๒.๑) ผลการประเมินโดยผู้บังคับบัญชา จำนวน ๑๐ คะแนน

(๒.๑.๑) ผู้ประเมินประกอบด้วย

(๑) ส่วนภูมิภาค ประเมินโดยผู้ว่าราชการจังหวัดและปลัดจังหวัด

(๒) ส่วนกลาง ประเมินโดย

(๒.๑) รองอธิบดีกรมการปกครอง สำหรับผู้อำนวยการกอง

หรือเทียบเท่า

(๒.๒) อธิการวิทยาลัย/ผู้อำนวยการสำนักสำหรับ
 ผู้อำนวยการส่วนหรือเทียบเท่าที่ดำรงตำแหน่งอยู่ภายใต้การบังคับบัญชา

(๒.๑.๒) องค์ประกอบในการพิจารณา

เอกสารสำหรับ

(๑) การประพฤติและปฏิบัติ พิจารณาจรรยาบรรณการปกครอง
 หน้าที่และความรับผิดชอบ ความซื่อสัตย์สุจริต การประพฤติตนต่อตำแหน่งหน้าที่ ความ
 ประพฤติส่วนตัว ความน่าเชื่อถือและมุ่งมั่นยึดมั่นในสิ่งที่ถูกต้อง

(๒) ความรู้และประสบการณ์ พิจารณาจาก วิสัยทัศน์การ
 ปฏิบัติงาน ความคิดริเริ่ม ความรอบรู้ ความเข้าใจในการปฏิบัติตามระเบียบ กฎหมาย ข้อบังคับ
 และธรรมเนียมปฏิบัติของทางราชการ ประสบการณ์ที่สำคัญและดำรงตำแหน่งปัจจุบัน

(๓) ความสามารถในการบริหารงาน พิจารณาจาก ปริมาณ
 คุณภาพของงาน ชีตความสามารถในการปฏิบัติงานและผลสัมฤทธิ์ของงาน การทำงานเป็นทีม
 การได้รับการยอมรับและไม่เลือกปฏิบัติ การจัดระบบงานและกระบวนการบริหารที่โปร่งใสและ
 สามารถตรวจสอบได้ การบังคับบัญชา กำกับดูแล และการแก้ไขปัญหา

(๔) ความเหมาะสมในการเลื่อนระดับตำแหน่ง พิจารณาจาก
 ภาวะผู้นำ การเปรียบเทียบขีดความสามารถกับกลุ่มบุคคลในระดับหรือพื้นที่เดียวกัน

๒.๒) ผลงานดีเด่น จำนวน ๑๕ คะแนน เป็นการประเมินผลการปฏิบัติงาน
 ดีเด่นซึ่งผู้เข้ารับการประเมินได้เสนอเป็นลายลักษณ์อักษรให้คณะกรรมการฯ เห็นเป็นที่
 ประจักษ์ สามารถตรวจสอบได้ ซึ่งผู้ประเมินประกอบด้วย

- รองอธิบดีกรมการปกครอง สำหรับผู้เข้ารับการประเมินที่เป็น
 ผู้อำนวยการกอง ผู้อำนวยการกองเฉพาะด้าน เลขานุการกรม

- อธิการวิทยาลัย ผู้อำนวยการสำนักทุกท่าน สำหรับผู้รับการประเมินที่เป็น ผู้อำนวยการส่วน รองอธิการวิทยาลัยการปกครอง หัวหน้าสำนักอธิการวิทยาลัย การปกครอง ผู้อำนวยการโรงเรียน

- ผู้ตรวจราชการกรมการปกครอง ผู้รับผิดชอบเขตตรวจราชการทุกเขต สำหรับผู้เข้ารับการประเมินที่เป็น นายอำเภอ (ผู้อำนวยการต้น) ที่ดำรงตำแหน่งอยู่ในเขตตรวจราชการในแต่ละเขตตรวจราชการที่รับผิดชอบ

๒.๓) วิสัยทัศน์ จำนวน ๑๕ คะแนน

๒.๓.๑) ข้อเสนอต้องสะท้อนถึงกระบวนการทางความคิดในกาหนด วิสัยทัศน์ ยุทธศาสตร์ และกลยุทธ์การปฏิบัติงานในตำแหน่งที่จะได้รับการแต่งตั้งและจะต้อง แสดงให้เห็นถึงการนำเทคนิคทางการบริหาร

๒.๓.๒) การกำหนดหลักเกณฑ์การเขียนข้อเสนอเกี่ยวกับวิสัยทัศน์ เป็นการเปิดโอกาสให้ข้าราชการที่จะก้าวขึ้นมาดำรงตำแหน่งผู้บริหารระดับสูงได้แสดงความคิดเห็น ความคาดหวัง เป้าหมาย ความตั้งใจในการปฏิบัติงาน รูปแบบ วิธีการปฏิบัติงานและวิสัยทัศน์ ในการปฏิบัติงานว่าจะมีความเหมาะสมที่จะดำรงตำแหน่งผู้บริหารระดับสูงหรือไม่

๒.๔) สัมภาษณ์ จำนวน ๑๐ คะแนน โดยการสอบสัมภาษณ์จะมีการประเมิน ^{คณะกรรมการการปกครอง} ใน ๒ องค์ประกอบ คือ

๒.๔.๑) ประเมินจากคุณลักษณะของบุคคล โดยพิจารณาจาก บุคลิกภาพ วุฒิภาวะทางอารมณ์ การแสดงออก ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และทัศนคติเพื่อให้ สามารถคัดเลือกข้าราชการที่มีวุฒิภาวะทั้งในด้านการปฏิบัติงานและส่วนตัว ในการที่จะออกไป ปฏิบัติหน้าที่ในการบำบัดทุกข์ บำรุงสุข ให้กับประชาชน

๒.๔.๒) ประเมินจากการนำเสนอข้อเสนอเกี่ยวกับวิสัยทัศน์ โดย พิจารณาจากการนำเสนอจะต้องกระชับ ใ้ใจความ สื่อได้ถึงแนวทางการปฏิบัติงานที่กำหนดไว้ ในวิสัยทัศน์อย่างเป็นรูปธรรมและนำไปปฏิบัติได้

นอกจากนี้ ในการสัมภาษณ์ยังได้พิจารณาถึงบุคลิกลักษณะ สุขภาพ แนวความคิด แนวทางปฏิบัติงานและการแสดงออก ตลอดจนวุฒิภาวะทางอารมณ์ต่างๆ เพื่อให้ สามารถคัดเลือกข้าราชการที่มีวุฒิภาวะทั้งในด้านการปฏิบัติงานและส่วนตัวในการที่จะออกไป ปฏิบัติหน้าที่บำบัดทุกข์บำรุงสุขให้กับประชาชนรวมด้วย

จากหลักเกณฑ์การเลื่อนข้าราชการขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภท อำนวยการ ระดับสูง ของคณะกรรมการคัดเลือกฯ กระทรวงมหาดไทย ที่กำหนด รวมทั้ง รายละเอียดการให้คะแนนที่กรมการปกครองกำหนด นั้น เป็นการเปิดโอกาสให้ข้าราชการ

กรรมการปกครองทุกคนที่มีคุณสมบัติตรงตามที่คณะกรรมการคัดเลือกฯ กระทรวงมหาดไทย
ล้วนได้รับโอกาสในการพิจารณาคัดเลือกตามหลักเกณฑ์และวิธีการเช่นเดียวกันทุกคน มิได้มี
การเลือกปฏิบัติ หรือเอื้อประโยชน์แก่ข้าราชการกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งแต่อย่างใด จึงกล่าวได้ว่าการ
พิจารณาคัดเลือกข้าราชการเพื่อแต่งตั้งข้าราชการให้ดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูง
ของกรมการปกครองประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๓ เป็นไปตามระบบคุณธรรมและค่านี้อาวุโส
ทางราชการเป็นสำคัญ มิได้เป็นไปตามที่ผู้ร้องกล่าวแต่อย่างใด

๒. การแต่งตั้ง (เลื่อน) ข้าราชการขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการ
ระดับสูง ของกรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย ได้คำนึงถึงพฤติกรรมทางจริยธรรมของ
บุคคล และผลการปฏิบัติงานอันเป็นที่ประจักษ์ในความสามารถ ดังจะเห็นได้จากองค์ประกอบ
ในการพิจารณาคัดเลือก กรมการปกครองได้กำหนดให้การพิจารณาพฤติกรรมทางจริยธรรม
และผลการปฏิบัติงานอันเป็นที่ประจักษ์ในความสามารถไว้ใน ๒ องค์ประกอบหลักคือ การ
ประเมินผลการปฏิบัติงานจากผู้บังคับบัญชาและผลงานดีเด่น ซึ่งเป็นไปตามแนวทางที่กำหนด
ในหลักเกณฑ์การพิจารณาคัดเลือกข้าราชการเพื่อแต่งตั้งข้าราชการให้ดำรงตำแหน่งประเภท
อำนวยการ ระดับสูง ที่คณะกรรมการฯ กำหนด ดังมีรายละเอียดในการพิจารณา ดังนี้

๒.๑ การประเมินพฤติกรรมทางจริยธรรมของบุคคล ในคณะกรรมการพิจารณาการปกครอง
คัดเลือกข้าราชการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการ ระดับสูง กรมการปกครองได้
กำหนดให้การประเมินพฤติกรรมทางจริยธรรมของข้าราชการผู้อยู่ในข่ายได้รับการพิจารณาไว้
ในองค์ประกอบ ๒.๑.๑ การประพฤติและปฏิบัติ พิจารณาจาก ความสำนึกในหน้าที่และความ
รับผิดชอบ ความซื่อสัตย์สุจริต การประพฤติปฏิบัติตนต่อตำแหน่งหน้าที่ ความประพฤติส่วนตัว
ความน่าเชื่อถือและมุ่งมั่นยืนหยัดในสิ่งที่ถูกต้อง และ ๒.๑.๒ ความเหมาะสมในการเลื่อน
ตำแหน่ง พิจารณาจาก ภาวะผู้นำการเปรียบเทียบขีดความสามารถกับกลุ่มบุคคลในระดับหรือ
พื้นที่เดียวกัน ซึ่งเป็น ๒ องค์ประกอบในจำนวน ๔ องค์ประกอบในการประเมินผลการ
ปฏิบัติงานที่มุ่งเน้นประเมินพฤติกรรมทางจริยธรรมของบุคคลเป็นสำคัญ ทั้งนี้ ในการ
ประเมินผลการปฏิบัติงานดังกล่าว กรมการปกครองได้กำหนดให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งเป็นผู้ดูแล
ควบคุมการปฏิบัติงานของข้าราชการเป็นผู้ประเมินพฤติกรรม เพื่อให้การประเมินบุคคลใน
องค์ประกอบดังกล่าวสะท้อนภาพจริงของผู้ถูกประเมิน (ข้าราชการผู้อยู่ในข่ายได้รับการ
พิจารณามากที่สุด) และผลการประเมินบุคคลดังกล่าวย่อมเป็นไปตามพฤติกรรมของผู้ถูก
ประเมินได้แสดงออกหรือมีพฤติกรรมให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งเป็นผู้ประเมินได้เห็นเป็นที่ประจักษ์

๒.๒ สำหรับการประเมินผลการปฏิบัติงานอันเป็นที่ประจักษ์ในความสามารถ
นั้น คณะกรรมการฯ ได้กำหนดให้นำผลงานดีเด่นเป็นที่ประจักษ์ในความสามารถของข้าราชการ

ผู้อยู่ในข่ายกรมการปกครองมาเป็นองค์ประกอบในการพิจารณา ทั้งนี้ เพื่อให้ข้าราชการที่มีผลงานดีเด่น ก่อให้เกิดประโยชน์แก่ทางราชการสามารถอำนวยการประโยชน์สุขให้กับประชาชนจนเป็นที่ยอมรับแก่สาธารณชน เป็นที่ประจักษ์สามารถได้รับผลตอบแทนในการสร้างผลงานอย่างไรก็ดี ผลงานที่ผู้อยู่ในข่ายได้รับการพิจารณาส่งให้คณะกรรมการฯ พิจารณานั้น ต้องอยู่บนพื้นฐานความจริง กล่าวคือ ผู้เสนอผลงานต้องเป็นผู้สร้างหรือมีส่วนร่วมในการผลักดันให้เกิดผลงานชิ้นนั้นจริง การตรวจสอบความถูกต้องและความน่าเชื่อถือของผลงานเป็นเรื่องที่สำคัญและจำเป็นในการประเมินผลงานดีเด่นนี้ แต่เนื่องจากกรมการปกครองมีข้าราชการผู้อยู่ในข่ายการพิจารณาเป็นจำนวนมาก ดังนั้น เพื่อให้เกิดความชัดเจนในการประเมินผลงาน กรมการปกครองจึงได้มอบหมายให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้ที่เกี่ยวข้องในการควบคุม กำกับดูแล การปฏิบัติงานเป็นผู้ประเมินผลงาน ดังนี้

- รองอธิบดีกรมการปกครอง สำหรับผู้เข้ารับการประเมินที่เป็น ^{เอกสารสำหรับ} ผู้อำนวยการ ^{คณะกรรมการการปกครอง}
ผู้อำนวยการกอง ผู้อำนวยการกองเฉพาะด้าน เลขานุการกรม

- อธิการวิทยาลัย ผู้อำนวยการสำนักทุกท่าน สำหรับผู้เข้ารับการประเมินที่เป็น ผู้อำนวยการส่วน รองอธิการวิทยาลัยการปกครอง หัวหน้าสำนักอธิการวิทยาลัยการปกครอง ผู้อำนวยการโรงเรียน

- ผู้ตรวจราชการกรมการปกครอง ผู้รับผิดชอบเขตตรวจราชการทุกเขต สำหรับผู้เข้ารับการประเมินที่เป็น นายอำเภอ (อำนวยการระดับต้น) ที่ดำรงตำแหน่งอยู่ในเขตตรวจราชการในแต่ละเขตตรวจราชการที่รับผิดชอบ

หากผู้อยู่ในข่ายการพิจารณาส่งผลงานที่ตนเองเป็นผู้สร้างสรรค์ขึ้น หรือมีส่วนร่วมในการผลักดันให้เกิดผลงานชิ้นนั้นจริง ก่อให้เกิดประโยชน์แก่ทางราชการสามารถอำนวยการประโยชน์สุขให้กับประชาชนและเป็นผลงานที่ได้รับการยอมรับจากสาธารณชนแล้ว ผลการประเมินก็จะสูง หากผลงานที่ผู้อยู่ในข่ายได้รับการพิจารณาส่งเป็นผลงานที่คมีคุณค่า แต่ผู้อยู่ในข่ายการพิจารณามีส่วนร่วมในการดำเนินการค่อนข้างน้อยคะแนนประเมินก็จะไม่สูงมาก

จากข้อเท็จจริงดังกล่าวข้างต้น ได้แสดงให้เห็นว่าในการพิจารณาคัดเลือกข้าราชการเพื่อแต่งตั้งข้าราชการให้ดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการ ระดับสูงของกรมการปกครอง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๓ ได้ให้ความสำคัญกับพฤติกรรมทางจริยธรรมของบุคคล และผลการปฏิบัติงานอันเป็นที่ประจักษ์ในความสามารถ โดยได้มีการกำหนดให้เป็นหนึ่งในองค์ประกอบ ทั้งนี้ เพื่อให้ข้าราชการที่มีความรู้ ความสามารถได้แสดงศักยภาพแห่งตนว่าเป็นผู้สมควรได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการ ระดับสูง มากน้อยเพียงใด ซึ่งเป็นการส่งเสริมระบบคุณธรรมในการบริหารทรัพยากรมนุษย์ตามนัยมาตรา ๘๒ และมาตรา

๕๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ และมีได้เป็นไปตามที่ผู้ร้องกล่าวอ้างว่าการเลื่อนตำแหน่งไม่คำนึงถึงพฤติกรรมทางจริยธรรมของบุคคล และผลการปฏิบัติงานอันเป็นที่ประจักษ์ในความสามารถแต่อย่างใด

๓. การแต่งตั้งข้าราชการของกรมการปกครองได้คำนึงถึงประโยชน์ของทางราชการเป็นสำคัญ และมีการตัดสินใจโดยอิสระไม่ถูกชี้นำจากบุคคลอื่นแต่อย่างใด กล่าวคือ

๓.๑ ในการพิจารณาคัดเลือกข้าราชการเพื่อแต่งตั้ง (เลื่อน) ข้าราชการชั้นดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการ ระดับสูง ได้ดำเนินการในรูปของคณะกรรมการ โดยในระดับกระทรวงนั้น คณะกรรมการจะได้รับการแต่งตั้งโดย อ.ก.พ.กระทรวงมหาดไทย ซึ่งประกอบด้วย รองปลัดกระทรวงมหาดไทย เป็นประธาน มีกรรมการประกอบด้วย ผู้แทน ก.พ.ในอ.ก.พ. กระทรวงมหาดไทย ผู้ทรงคุณวุฒิใน อ.ก.พ.กระทรวงมหาดไทย อธิบดีกรมการปกครอง ผู้ว่าราชการจังหวัดนครปฐมและที่ปรึกษาด้านกฎหมาย มีผู้อำนวยการกองการเจ้าหน้าที่ สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย เป็นเลขานุการ ในส่วนของกรมการปกครองมีคณะกรรมการดำเนินการในหลายชุด โดยในแต่ละชุดก็มีกรรมการที่หลากหลาย อาทิ รองอธิบดีกรมการปกครอง อธิการวิทยาลัยการปกครอง ผู้อำนวยการสำนักหรือเทียบเท่า ผู้ตรวจราชการกรมการปกครอง ซึ่งคณะกรรมการแต่ละชุดล้วนเป็นผู้ที่มีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับและมีความเป็นอิสระในการตัดสินใจอย่างเต็มที่ นอกจากนี้ กรรมการในแต่ละคณะจะเป็นอิสระและ ^{เอกสวสำหรับ}ไม่ขึ้นตรงต่อกัน รวมทั้งไม่มีใครมาชี้นำการตัดสินใจได้ คณะกรรมาธิการการปกครอง

๓.๒ ข้าราชการกรมการปกครองที่ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการ ระดับสูง ล้วนแต่เป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ มีความวิริยะอุตสาหะ ทุ่มเทกำลังกาย กำลังใจ ในการปฏิบัติราชการเพื่อประโยชน์ของทางราชการและประชาชนทั้งสิ้น และจากผลการประเมินบุคคลในแต่ละองค์ประกอบจะเห็นได้ว่ามีคะแนนประเมินที่ได้ออกมา มีค่าแตกต่างกันเพียงเล็กน้อยเท่านั้น ซึ่งถ้านำไปหาค่าความแตกต่างในเรื่องการปฏิบัติราชการแล้ว จะหาความแตกต่างที่มีนัยสำคัญไม่ได้เลย

๓.๓ เนื่องจากกรมการปกครองอยู่ระหว่างการเสนอขอให้คณะกรรมการพิจารณากำหนดตำแหน่ง ระดับสูง กระทรวงมหาดไทยอนุมัติปรับปรุงกำหนดตำแหน่งนายอำเภอจากตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับต้น เป็นตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูง (ตามแผนคาดว่าจะแล้วเสร็จประมาณเดือนมกราคม ๒๕๕๓) ซึ่งจะทำให้กรมการปกครองมีตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูงเพิ่มขึ้นจำนวนหนึ่ง ดังนั้น เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการบริหารทรัพยากรบุคคล สามารถแต่งตั้งบุคคลให้เหมาะสมกับความรู้ ความสามารถ ความชำนาญในงานพื้นที่ จึงได้ชะลอการแต่งตั้งข้าราชการให้ดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการ

ระดับสูงไว้ก่อน เพราะหากพิจารณาแต่งตั้งข้าราชการให้ดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการ ระดับสูงทดแทนตำแหน่งที่ว่างเนื่องจากเกษียณอายุราชการ หรือได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอื่น ๆ อาจจะมีผลกระทบกับการปฏิบัติราชการในภาพรวมและในพื้นที่ได้ เพราะต้องแต่งตั้งข้าราชการไปดำรงตำแหน่งในพื้นที่ตามตำแหน่งที่ว่างตามภูมิภาคต่าง ๆ บางครั้งอาจไม่เหมาะสมสอดคล้องกับภูมิสำเนา ประวัติการรับราชการ และความชำนาญงานในพื้นที่ของข้าราชการผู้นั้น ส่งผลถึงขวัญ กำลังใจ สภาพครอบครัว ในการปฏิบัติราชการของข้าราชการ และประสิทธิภาพ ประสิทธิผลในการปฏิบัติราชการตามนโยบายและยุทธศาสตร์ได้ และเมื่อได้รับอนุมัติให้ปรับปรุงการกำหนดตำแหน่งใหม่ กรมการปกครองจึงต้องปรับย้ายข้าราชการผู้นั้นกลับภูมิสำเนาและพื้นที่ที่เหมาะสมอีกครั้งหนึ่ง ทำให้ขาดความต่อเนื่องในการปฏิบัติราชการที่ต้องอาศัยระยะเวลาพอสมควร เพื่อให้การดำเนินงานตามนโยบายยุทธศาสตร์เกิดผลสัมฤทธิ์ และเกิดประโยชน์สุขกับประชาชนอย่างแท้จริง อีกทั้งตัวข้าราชการก็ต้องสูญเสียเวลาในการเดินทาง การขนย้ายสิ่งของ การส่งมอบงานในหน้าที่ พร้อมทั้งข้าราชการผู้ไปรับตำแหน่งในพื้นที่ใหม่นั้น ก็ต้องอาศัยระยะเวลาหนึ่งในการปรับตัวเรียนรู้การดำเนินงานตามภารกิจต่าง ๆ ให้ต่อเนื่องจากที่ข้าราชการคนก่อนได้ดำเนินการไว้แล้ว ดังนั้น ในภาพรวมจึงอาจกล่าวได้ว่าหากมีการปรับย้ายข้าราชการบ่อยครั้งจะส่งผลกระทบต่อภารกิจของทั้งข้าราชการและข้าราชการผู้ปฏิบัติงานได้

คณะกรรมการการปกครอง

๓.๔ แต่จากการพิจารณาขอปรับปรุงการกำหนดตำแหน่งนายอำเภอจากตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับต้น เป็นตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูง ของคณะกรรมการพิจารณากำหนดตำแหน่งระดับสูง กระทรวงมหาดไทย ปรากฏว่าคณะกรรมการมีมติให้กรมการปกครองไปทบทวนการกำหนดเกณฑ์การพิจารณาใหม่ และนำเสนอที่ประชุมคณะกรรมการกำหนดตำแหน่งระดับสูงของกระทรวงมหาดไทยพิจารณาในคราวประชุมครั้งต่อไป เนื่องจากมีรายละเอียดที่เกี่ยวข้องจำนวนมาก กรมการปกครองจึงไม่สามารถจัดทำรายละเอียดเกี่ยวกับการขอปรับปรุงกำหนดตำแหน่งเพื่อนำเสนอต่อคณะกรรมการกำหนดตำแหน่งระดับสูง กระทรวงมหาดไทยได้ทัน กรมการปกครองจึงได้เตรียมการเสนอคำสั่งแต่งตั้งข้าราชการ แต่เนื่องจากมีตำแหน่งประเภทอำนวยการสูงจำนวนมาก และมีข้าราชการแสดงความประสงค์ขอย้าย ผู้บังคับบัญชาขอให้ปรับปรุงผู้ดำรงตำแหน่งเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารราชการ ดังนั้น เพื่อให้เกิดความรอบคอบ และก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ทางราชการ จึงจำเป็นต้องใช้เวลาในการพิจารณาแต่งตั้ง ทำให้การแต่งตั้งข้าราชการไม่เป็นไปตามช่วงเวลาในการแต่งตั้งข้าราชการเช่นในทุกปีที่ผ่านมา

การเลื่อนข้าราชการขึ้นดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูงของกรมการปกครองในครั้งนี จึงเป็นการแต่งตั้งข้าราชการที่คำนึงถึงประโยชน์ราชการและการบริหารทรัพยากรบุคคลเป็นสำคัญ ไม่ได้ประวิงเวลาและเลือกปฏิบัติไม่เป็นธรรมตามที่ผู้ร้องเข้าใจแต่อย่างใด

ก.พ.ค. โดยคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ (องค์คณะที่ ๒) ได้กำหนดชะเดินให้คู่กรณีในการร้องทุกข์ชี้แจง ดังนี้

๑. ให้แสดงข้อเท็จจริงเกี่ยวกับขั้นตอนการดำเนินการคัดเลือกข้าราชการพลเรือนสามัญเพื่อเลื่อนขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูง ของกรมการปกครองว่า เป็นไปตามแนวทางของหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๐๗๐๘.๑/ว๒๒ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๔๐ และประกาศกรมการปกครอง เรื่อง การคัดเลือกข้าราชการพลเรือนสามัญเพื่อเลื่อนขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูง ประเภทวิชาการระดับเชี่ยวชาญ กรมการปกครอง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๓ อย่างไร

๒. เหตุผลในการใช้ดุลยพินิจของคณะกรรมการคัดเลือกข้าราชการพลเรือนสามัญ เพื่อเลื่อนขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูง ของกรมการปกครองที่ พิจารณาเลื่อนข้าราชการพลเรือนสามัญรายที่ปรากฏว่าได้รับการคัดเลือก และเหตุผลในการใช้ดุลยพินิจกรณีที่มีได้คัดเลือกผู้ร้องทุกข์เพื่อเลื่อนให้ดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูง ตามคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๒๘/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๓ เอกสารสำหรับ

๓. ในการพิจารณาคัดเลือกครั้งนี้มีผู้ได้รับคัดเลือกเพื่อเลื่อนขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนายอำเภอ (ประเภทอำนวยการระดับสูง) โดยมีคุณสมบัติเคยดำรงตำแหน่งนายอำเภอ (ประเภทอำนวยการระดับต้น) เพียง ๑ ปี ตามข้ออ้างของผู้ร้องทุกข์หรือไม่ ซึ่งหากมี ขอรบเหตุผลในการใช้ดุลยพินิจในการคัดเลือกดังกล่าวเมื่อเทียบกับผู้ร้องซึ่งมีคุณสมบัติเคยดำรงตำแหน่งนายอำเภอ (ประเภทอำนวยการระดับต้น) ถึง ๑๑ ปี ๖ เดือน

คู่กรณีในการร้องทุกข์ได้ชี้แจงว่า

๑. การดำเนินการคัดเลือกข้าราชการพลเรือนสามัญเพื่อเลื่อนขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูงของกรมการปกครอง เป็นไปตามขั้นตอนที่กำหนดในหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๐๗๐๘.๑/ว๒๒ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๔๐ และประกาศกรมการปกครอง เรื่องการคัดเลือกข้าราชการพลเรือนเพื่อเลื่อนขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูง ประเภทวิชาการ ระดับเชี่ยวชาญ กรมการปกครอง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๓ ซึ่งมีรายละเอียดประกอบด้วย

๑.๑ การแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาคัดเลือกข้าราชการพลเรือนสามัญเพื่อเลื่อนขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูง

๑.๑.๑ ข้อกฎหมาย หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๐๗๐๘.๑/ว๒๒ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๔๐ กำหนดให้ อ.ก.พ.กระทรวงมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการจำนวนไม่น้อยกว่า ๕ คน แต่ไม่เกิน ๗ คน เพื่อพิจารณาคัดเลือกข้าราชการพลเรือนขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูง

๑.๑.๒ การดำเนินการของกระทรวงมหาดไทย อ.ก.พ.กระทรวงมหาดไทยได้มีคำสั่งที่ ๓/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๕๒ แต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาคัดเลือกข้าราชการพลเรือนสามัญเพื่อเลื่อนขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูง กระทรวงมหาดไทย ขึ้นมาชุดหนึ่งเพื่อทำหน้าที่ในการพิจารณาคัดเลือกข้าราชการพลเรือนสามัญเพื่อเลื่อนขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูง ของข้าราชการในสังกัด กระทรวงมหาดไทยตามที่กำหนดไว้ในหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๐๗๐๘.๑/ว๒๒ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๔๐ กล่าวคือ

- ๑) กำหนดเกณฑ์การประเมินบุคคลให้เหมาะสมกับตำแหน่งที่จะแต่งตั้งโดยให้คำนึงถึง ความรู้ ความสามารถ ความประพฤติ และประวัติการรับราชการ ซึ่งจะต้องมีผลงานดีเด่นเป็นที่ประจักษ์ในความสามารถมาแล้วเป็นหลัก ^{และให้พิจารณาถึง} ^{เอกลักษณ์สำหรับ} คุณสมบัติอื่น ๆ ที่จำเป็นต้องใช้ในการปฏิบัติงานในตำแหน่งและส่วนราชการนั้น
- ๒) ประเมินคัดเลือกผู้ซึ่งได้รับการเสนอรายชื่อทุกคนโดยเทียบข้อมูลบุคคล เช่น คุณสมบัติ ผลงาน ประวัติการรับราชการของแต่ละคนกับหน้าที่ความรับผิดชอบและความต้องการของตำแหน่ง แล้วคัดเลือกให้เหลือผู้ซึ่งเหมาะสมไว้ตำแหน่งละไม่เกิน ๓ คนให้คณะกรรมการเสนอรายชื่อผู้ได้รับการคัดเลือกต่อปลัดกระทรวง โดยเสนอเรียงลำดับผู้ซึ่งเหมาะสมที่สุดไว้ลำดับแรก และผู้ซึ่งเหมาะสมรองลงไปลำดับต่อๆกันไป พร้อมทั้งความสมควรและเหตุผลประกอบการพิจารณาด้วย

๑.๒ ส่วนราชการที่มีตำแหน่งว่างเสนอข้อมูลตำแหน่งว่าง

๑.๒.๑ ข้อกฎหมาย หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๐๗๐๘.๑/ว๒๒ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๔๐ กำหนดว่า เมื่อมีตำแหน่งว่างให้ส่วนราชการต้นสังกัดเสนอข้อมูลตำแหน่งว่าง (ชื่อตำแหน่ง จำนวนตำแหน่งว่าง พร้อมทั้งรายละเอียดเกี่ยวกับหน้าที่และความรับผิดชอบและความต้องการของตำแหน่ง) รวมทั้งเสนอรายชื่อข้าราชการที่มีคุณสมบัติที่จะได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่จะว่าง

๑.๒.๒ การดำเนินการของกระทรวงมหาดไทย คณะกรรมการพิจารณา
คัดเลือกข้าราชการพลเรือนสามัญเพื่อเลื่อนขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการ
ระดับสูง กระทรวงมหาดไทยได้ประชุมเมื่อวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๕๒ กำหนดปฏิทินในการ
พิจารณาคัดเลือกข้าราชการเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูงประจำปี
งบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๓ ดังนี้

๑) สํารวจตำแหน่งว่างหรือจะว่างในปีงบประมาณ ๒๕๕๓ วันที่
๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๒

๒) ให้กรมเสนอร่างคุณสมบัติผู้อยู่ในข่ายการพิจารณา วันที่ ๑๐
สิงหาคม ๒๕๕๒

๓) ประชุมคณะกรรมการฯ เพื่อพิจารณาคัดเลือกคุณสมบัติและหลักเกณฑ์
การพิจารณาคัดเลือก ๑๑ สิงหาคม ๒๕๕๒

เมื่อกรมการปกครองได้รับแจ้งจากกระทรวงมหาดไทย กรมการปกครองได้
ดำเนินการสำรวจตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูงที่ว่างและคาดว่าจะว่างในปีงบประมาณ
พ.ศ.๒๕๕๓ และได้แจ้งให้กระทรวงมหาดไทย พร้อมทั้งจัดรายละเอียดเกี่ยวกับหน้าที่ความ
รับผิดชอบและความต้องการของตำแหน่งที่จะแต่งตั้งเพื่อประกอบการศึกษา
เอกสารสำหรับ
คณะกรรมการการปกครอง

๑.๓ การกำหนดคุณสมบัติของผู้อยู่ในข่ายได้รับการพิจารณาแต่งตั้งให้ดำรง
ตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูง

๑.๓.๑ ข้อกฎหมาย ก.พ.ได้กำหนดคุณสมบัติของผู้ที่จะได้รับการแต่งตั้งให้
ดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูงไว้ในมาตรฐานกำหนดตำแหน่งประเภทอำนวยการ
ระดับสูง (ในกรณีการเลื่อนข้าราชการ) ว่าต้องดำรงตำแหน่งอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

๑) ดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับต้น มาแล้วไม่น้อยกว่า ๑ ปี
๒) ดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับต้น และประเภทวิชาการ
ระดับชำนาญการพิเศษ รวมกันมาแล้วไม่น้อยกว่า ๔ ปี

๓) ดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับต้น และประเภททั่วไป
ระดับอาวุโส รวมกันมาแล้วไม่น้อยกว่า ๗ ปี

๔) ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับชำนาญการพิเศษมาแล้วไม่
น้อยกว่า ๔ ปี

๕) ดำรงตำแหน่งประเภททั่วไป ระดับอาวุโส มาแล้วไม่น้อยกว่า ๗ ปี

๑.๓.๒ การดำเนินการของกระทรวงมหาดไทย คณะกรรมการพิจารณา
คัดเลือกข้าราชการพลเรือนสามัญเพื่อเลื่อนขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการ

ระดับสูง กระทรวงมหาดไทย ได้พิจารณาข้อมูลบุคคลของข้าราชการในสังกัดกรมกษัตริย์การแล้ว มีมติเมื่อวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๕๒ เห็นชอบให้กำหนดคุณสมบัติของผู้อยู่ใชายการพิจารณาคัดเลือกเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการ ระดับสูง ตามคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งประเภทอำนวยการ ระดับสูง และระเบียบบริหารงานบุคคลของกรมการปกครอง ประจำปี พ.ศ.๒๕๓๘ ดังนี้

๑) ดำรงตำแหน่งอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

๑.๑) ประเภทอำนวยการ ระดับต้น ในตำแหน่งนายอำเภอ/ผู้อำนวยการกอง/ผู้อำนวยการกองเฉพาะด้าน/เลขานุการกรม มาแล้วไม่น้อยกว่า ๑ ปี (นับถึง ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๒)

๑.๒) ประเภทวิชาการ ระดับชำนาญการพิเศษ (ในตำแหน่งผู้อำนวยการส่วน/รองอธิการวิทยาลัยการปกครอง/หัวหน้าสำนักอธิการวิทยาลัยการปกครอง/ผู้อำนวยการโรงเรียน) และประเภทอำนวยการ ระดับต้น (ในตำแหน่งนายอำเภอ/ผู้อำนวยการกอง/ผู้อำนวยการกองเฉพาะด้าน/เลขานุการกรม) มาแล้วไม่น้อยกว่า ๔ ปี (นับถึง ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๒)

๑.๓) ประเภทวิชาการ ระดับชำนาญการพิเศษ ในตำแหน่งผู้อำนวยการส่วน/รองอธิการวิทยาลัยการปกครอง/หัวหน้าสำนักอธิการวิทยาลัยการปกครอง/ผู้อำนวยการโรงเรียน มาแล้วไม่น้อยกว่า ๔ ปี (นับถึง ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๒) อธิการการปกครอง

๒) ผ่านการอบรมหลักสูตรนักปกครองระดับสูงหรือหลักสูตรนักบริหารระดับสูงของสำนักงาน ก.พ.หรือหลักสูตรที่ ก.พ.พิจารณาให้เป็นผู้มีคุณสมบัติเสมือนได้ผ่านการฝึกอบรมอื่นที่เทียบเท่าหลักสูตรนักบริหารระดับสูงของสำนักงาน ก.พ.หรือเทียบเท่า

๑.๔ การกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการพิจารณาคัดเลือก

๑.๔.๑ ข้อกฎหมาย หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๐๗๐๘.๑/ว๒๒ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๔๐ กำหนดให้คณะกรรมการมีหน้าที่กำหนดเกณฑ์การประเมินบุคคลให้เหมาะสมกับตำแหน่งที่จะแต่งตั้ง โดยให้คำนึงถึง ความรู้ ความสามารถ ความประพฤติ และประวัติการรับราชการ ซึ่งจะต้องมีผลงานดีเด่นเป็นที่ประจักษ์ในความสามารถมาแล้วเป็นหลัก และให้พิจารณาถึงคุณลักษณะอื่นๆ ที่จำเป็นต้องใช้ในการปฏิบัติงานในตำแหน่งและส่วนราชการนั้น

๑.๔.๒ การดำเนินการของกระทรวงมหาดไทย คณะกรรมการพิจารณาคัดเลือกข้าราชการพลเรือนสามัญเพื่อเลื่อนขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการ ระดับสูง กระทรวงมหาดไทย ได้ประชุมเมื่อวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๕๒ เพื่อพิจารณาวิธีการใน

การประเมินบุคคลเพื่อใช้เป็นแนวทางในการพิจารณาคัดเลือกข้าราชการพลเรือนสามัญเพื่อเลื่อนชั้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูง กระทรวงมหาดไทย และได้มีมติเห็นชอบกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการประเมินบุคคลสำหรับคัดเลือกข้าราชการพลเรือนสามัญเพื่อเลื่อนชั้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูง ของทุกกรมในสังกัดกระทรวงมหาดไทย โดยมีองค์ประกอบในการพิจารณา ดังนี้

๑) องค์ประกอบด้านประวัติรับราชการ จำนวน ๕๐ คะแนน พิจารณาจาก

๑.๑) วันเข้าสู่ตำแหน่ง จำนวน ๓๐ คะแนน

๑.๒) อัตราเงินเดือนปัจจุบัน จำนวน ๑๐ คะแนน

๑.๓) อายุราชการ จำนวน ๑๐ คะแนน

๒) องค์ประกอบด้านความรู้ ความสามารถ จำนวน ๕๐ คะแนน พิจารณาจาก

๒.๑) การประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้บังคับบัญชา ๑๐ คะแนน

๒.๒) ผลงานดีเด่น (ย้อนหลัง ๕ ปี) เอกสารสนับสนุน

๒.๓) ข้อเสนอเกี่ยวกับวิสัยทัศน์ในตำแหน่งที่ผู้สมัครมาถือครองปกครอง

๒.๔) สัมภาษณ์ ๑๐ คะแนน

เมื่อคณะกรรมการฯ ได้เห็นชอบกำหนดคุณสมบัติของผู้อยู่ในข่ายได้รับการพิจารณาคัดเลือก หลักเกณฑ์และวิธีการในการพิจารณาคัดเลือกข้าราชการเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการ ระดับสูงแล้ว กองการเจ้าหน้าที่ สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย ในฐานะฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการฯ ได้แจ้งให้กรมต่าง ๆ ในสังกัดทราบ (รวมทั้งกรมการปกครองทราบด้วยแล้ว) พร้อมนี้ได้แจ้งว่า คณะกรรมการฯ ได้เห็นชอบมอบหมายให้กรมที่มีตำแหน่งว่างไปดำเนินการประเมินบุคคลเบื้องต้นตามคุณสมบัติ หลักเกณฑ์และองค์ประกอบในการพิจารณาคัดเลือกที่คณะกรรมการฯ กำหนด แทนคณะกรรมการฯ โดยในส่วนรายละเอียดการให้คะแนนในแต่ละองค์ประกอบ ให้เป็นผู้กำหนดได้ตามความเหมาะสม และหากดำเนินการแล้วเสร็จเมื่อใดให้นำเสนอผลการประเมินต่อคณะกรรมการฯ เพื่อพิจารณาต่อไป

๑.๕ การประเมินบุคคลของกรมตามหลักเกณฑ์และวิธีการในการพิจารณาคัดเลือกข้าราชการเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการ ระดับสูง ตามที่คณะกรรมการพิจารณาคัดเลือกฯ กำหนด

๑.๕.๑ ข้อกำหนด หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๐๗๐๘.๑/ว๒๒ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๔๐ กำหนดให้ คณะกรรมการมีหน้าที่ประเมินและคัดเลือกผู้ซึ่งได้รับการเสนอรายชื่อทุกคนโดยเทียบข้อมูลบุคคล เช่น คุณสมบัติ ผลงาน ประวัติการรับราชการของแต่ละคน กับหน้าที่ความรับผิดชอบและความต้องการของตำแหน่ง

๑.๕.๒ การดำเนินการของกรมการปกครองตามอำนาจหน้าที่คณะกรรมการฯ มอบหมาย เมื่อคณะกรรมการฯ ได้เห็นชอบกำหนดคุณสมบัติของผู้ผู้เข้าข่ายได้รับการพิจารณาคัดเลือกเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการ ระดับสูงของกรมการปกครอง หลักเกณฑ์และวิธีการในการพิจารณาคัดเลือก และได้มอบหมายให้กรมการปกครองทำหน้าที่ประเมินบุคคลแทนคณะกรรมการฯ นั้น กรมการปกครองได้ดำเนินการ ดังนี้

๑) กรมการปกครองประชุมคณะกรรมการบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการกรมการปกครอง เมื่อวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๒ พิจารณากำหนดรายละเอียดการให้คะแนนในแต่ละองค์ประกอบ

๒) กรมการปกครองมีประกาศกรมการปกครอง ลงวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๕๒ เรื่อง การคัดเลือกข้าราชการพลเรือนสามัญเพื่อเลื่อนขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการ ระดับสูง ประเภทวิชาการ ระดับเชี่ยวชาญ กรมการปกครอง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๓

๓) กรมการปกครองแจ้งประกาศให้ข้าราชการในสังกัดทราบและแจ้งให้ผู้มีคุณสมบัติตรงตามประกาศจัดทำข้อเสนอเกี่ยวกับวิสัยทัศน์และผลงานที่เห็นสมควรให้กองการเจ้าหน้าที่ กรมการปกครองภายในวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๒

๔) กรมการปกครองมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการและเจ้าหน้าที่ดำเนินการประเมินสมรรถนะข้าราชการเพื่อคัดเลือกข้าราชการพลเรือนสามัญเพื่อเลื่อนขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการ ระดับสูง และประเภทวิชาการ ระดับเชี่ยวชาญ กรมการปกครอง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๓

๕) กรมการปกครองได้ตรวจสอบรายชื่อข้าราชการที่มีคุณสมบัติตรงตามคุณสมบัติที่คณะกรรมการฯ กำหนด รวมจำนวนทั้งสิ้น ๔๓๖ ราย โดยกำหนดให้เข้ารับการสัมภาษณ์ต่อคณะกรรมการสัมภาษณ์ในวันที่ ๑๑-๑๒ กันยายน ๒๕๕๒ ตั้งแต่เวลา ๐๘.๓๐ น. เป็นต้นไป ณ ห้องประชุม ๑ ชั้น ๔ สำนักอธิการวิทยาลัยการปกครอง ซึ่งมีข้าราชการผู้มีคุณสมบัติตรงตามที่คณะกรรมการฯ กำหนดรายงานตัวเข้ารับการสัมภาษณ์ จำนวน ๔๓๑ ราย (ไม่เข้ารับการสัมภาษณ์ ๕ ราย)

๖) กรมการปกครองได้ประมวลผลคะแนนรวมในทุกองค์ประกอบ แล้วเสนอผลการประเมินให้คณะกรรมการฯ พิจารณาพร้อมทั้งข้อมูลบุคคล

๑.๖ การพิจารณาผลการประเมินบุคคลเพื่อคัดเลือกข้าราชการเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูง ตามที่คณะกรรมการพิจารณาคัดเลือกข้าราชการพล

เรือนสามัญเพื่อเลื่อนขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูง กระทรวงมหาดไทย กำหนด

๑.๖.๑ ข้อกฎหมาย หนังสือสำนักงาน ก.พ.ที่ นร ๐๗๐๘/ว๒๒ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๔๐ กำหนดให้คณะกรรมการมีหน้าที่ประเมินและคัดเลือกผู้ซึ่งได้รับการเสนอรายชื่อทุกคนโดยเทียบข้อมูลบุคคล เช่น คุณสมบัติ ผลงาน ประวัติการรับราชการของแต่ละคน กับหน้าที่ความรับผิดชอบและความต้องการขอตำแหน่งแล้วคัดเลือกให้เหลือผู้ซึ่งเหมาะสมไว้ตำแหน่งละไม่เกิน ๓ คน ให้คณะกรรมการเสนอรายชื่อผู้ได้รับการคัดเลือกต่อปลัดกระทรวง โดยเรียงลำดับผู้ซึ่งเหมาะสมที่สุดไว้ลำดับแรก และผู้ซึ่งเหมาะสมรองลงไปลำดับต่อๆ ไป พร้อมทั้งความสมควรและเหตุผลประกอบการพิจารณาด้วย

๑.๖.๒ การดำเนินการของกระทรวงมหาดไทย ในการประชุม คณะกรรมการพิจารณาคัดเลือกข้าราชการพลเรือนสามัญเพื่อเลื่อนขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง ประเภทอำนวยการระดับสูง กระทรวงมหาดไทย เมื่อวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๔๑ คณะ กรรมการฯ ได้กำหนดแนวทางการพิจารณาผลการประเมินบุคคลเพื่อประกอบการพิจารณาคัดเลือกข้าราชการเพื่อเลื่อนขึ้นดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูง ไว้ดังนี้

๑) ในการพิจารณาผลการประเมินจะตรวจสอบคุณสมบัติของ ^{เอกสารสำหรับ}บุคคลที่กรมเสนอรายชื่อว่าเป็นผู้มีคุณสมบัติตรงตามที่คณะกรรมการฯ กำหนดหรือไม่ ^{คณะกรรมการพิจารณาการปกครอง}

๒) ในการประเมินบุคคล กรมกำหนดรายละเอียดในแต่ละ องค์ประกอบในการพิจารณาอย่างไร และมีวิธีการในการดำเนินการประเมินอย่างไร เป็นไปคาม องค์ประกอบที่คณะกรรมการฯ กำหนดหรือไม่

๓) พิจารณาผลการประเมินในภาพรวมของกรม

๔) สำหรับการเสนอรายชื่อผู้ที่เหมาะสมที่ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูง ควรจะเสนอรายชื่อเพียง ๓ เท่าของตำแหน่งว่าง (ณ วันที่กรมเสนอแต่งตั้ง เนื่องจากขณะนี้ยังไม่สามารถระบุจำนวนตำแหน่งว่างที่ชัดเจนได้) โดยให้ ผู้ที่มีคะแนนรวมทุกองค์ประกอบสูงสุดอยู่ในลำดับแรกและให้ผู้มีคะแนนรวมรองลงมาอยู่ในลำดับถัดไป แต่หากเป็นกรณีข้าราชการลำดับสุดท้าย (ของจำนวน ๓ เท่าของตำแหน่งว่าง) มีคะแนนเท่ากันหลายคนให้เสนอรายชื่อข้าราชการดังกล่าวทั้งหมดให้เป็นผู้ที่เหมาะสม สมควร ได้รับการพิจารณาแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูง

สำหรับการพิจารณาผลการประเมินบุคคลเพื่อประกอบการพิจารณาคัดเลือก ข้าราชการเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูง ของกรมการปกครอง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๔๓ นั้น ปรากฏข้อเท็จจริง ดังนี้

(๑) กรมการปกครองมีข้าราชการที่มีคุณสมบัติตรงตามคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งประเภทอำนวยการ ระดับสูง ตามที่ ก.พ. กำหนดในมาตรฐานกำหนดตำแหน่งและเป็นไปตามที่คณะกรรมการฯ กำหนด จำนวน ๔๓๖ ราย แต่ผ่านการคัดเลือกจำนวน ๔๓๑ ราย (สละสิทธิไม่เข้ารับการสัมภาษณ์ จำนวน ๕ ราย)

(๒) กรมการปกครองได้ดำเนินการประเมินบุคคล ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการฯ กำหนด เมื่อคณะกรรมการฯ ได้ตรวจสอบและพิจารณาคณะคุณสมบัติบุคคล และผลการประเมินบุคคลตามที่กรมการปกครองเสนอแล้ว เห็นว่า ข้าราชการทั้ง ๔๓๑ รายเป็นผู้มีคุณสมบัติตรงตามคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูง และได้ผ่านการประเมินตามหลักเกณฑ์และวิธีการคณะกรรมการฯ กำหนดแล้ว จึงมีมติเห็นชอบให้เสนอรายชื่อข้าราชการผู้ผ่านการคัดเลือกในจำนวน ๓ เท่าของตำแหน่งว่าง (ณ วันที่กรมการปกครองเสนอคำสั่งแต่งตั้ง) โดยให้เรียงลำดับผู้ที่มีคะแนนรวมทุกองค์ประกอบสูงสุดไว้ในลำดับแรก และให้ผู้ที่มีคะแนนรวมรองลงมาอยู่ในลำดับถัดไป แต่หากเป็นกรณีที่ข้าราชการลำดับสุดท้ายของจำนวน ๓ เท่าของตำแหน่งว่างมีคะแนนเท่ากับหลายคนให้เสนอรายชื่อข้าราชการดังกล่าวทั้งหมดให้เป็นผู้เหมาะสมสมควรได้รับการพิจารณาแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูง ของกรมการปกครอง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๓ เอกสารสำหรับ

๑.๗ การเสนอผลการพิจารณาคัดเลือกต่อปลัดกระทรวงมหาดไทยเพื่อการการปกครอง

๑.๗.๑ ข้อกฎหมาย หนังสือสำนักงาน ก.พ.ที่ นร ๐๗๐๘/ว๒๒ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๔๐ กำหนดให้คณะกรรมการฯ มีหน้าที่ประเมินและคัดเลือกผู้ซึ่งได้รับการเสนอรายชื่อทุกคนโดยเทียบข้อมูลบุคคล เช่น คุณสมบัติ ผลงาน ประวัติการรับราชการของแต่ละคนกับหน้าที่ความรับผิดชอบและความต้องการของตำแหน่งแล้วคัดเลือกให้เหลือผู้ซึ่งเหมาะสมไว้ตำแหน่งละไม่เกิน ๓ คน ให้คณะกรรมการเสนอรายชื่อผู้ซึ่งได้รับการคัดเลือกต่อปลัดกระทรวง โดยเสนอเรียงลำดับผู้ซึ่งเหมาะสมที่สุดไว้ลำดับแรก และผู้ซึ่งเหมาะสมรองลงไปลำดับต่อๆ กันไป พร้อมทั้งความสมควรและเหตุผลประกอบการพิจารณาด้วย

๑.๗.๒ การดำเนินการของกระทรวงมหาดไทย ในวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๓ หลังจากฝ่ายเลขานุการได้ตรวจสอบรายละเอียดจัดทำรายงานการประชุมและแจ้งเวียนให้คณะกรรมการฯ รับรองรายงานการประชุมแล้ว ประธานกรรมการได้นำเสนอผลการพิจารณาคัดเลือกข้าราชการต่อปลัดกระทรวงมหาดไทยเพื่อพิจารณาแต่งตั้งข้าราชการให้ดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูง สำหรับการนำเสนอผลการพิจารณาคัดเลือกข้าราชการเพื่อพิจารณาแต่งตั้งข้าราชการให้ดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูง ของกรมการปกครองต่อปลัดกระทรวงมหาดไทย เนื่องจากในวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๒ กระทรวงมหาดไทย ยังไม่ได้มี

คำสั่งแต่งตั้งข้าราชการให้ดำรงตำแหน่งรองผู้ว่าราชการจังหวัดและปลัดจังหวัด รวมทั้งผลการพิจารณาขออนุมัติปรับปรุงการกำหนดตำแหน่งนายอำเภอจากตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับต้น เป็นตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูงยังไม่ชัดเจน ทำให้กรมการปกครองไม่สามารถระบุตำแหน่งว่างที่แน่นอนได้ คณะกรรมการฯ จึงได้นำรายชื่อข้าราชการผ่านการคัดเลือกทั้งหมด จำนวน ๔๓๑ ราย เสนอต่อปลัดกระทรวงมหาดไทยเพื่อพิจารณา ทั้งนี้ ได้นำเรียนขอจำกัดในการใช้ดุลยพินิจว่า หากปลัดกระทรวงมหาดไทยจะพิจารณาแต่งตั้งข้าราชการเมื่อใด ให้พิจารณารายชื่อผู้ผ่านการคัดเลือกในจำนวน ๓ เท่าของตำแหน่งว่าง (ณ วันที่กรมการปกครองเสนอคำสั่งแต่งตั้ง) ยกเว้นว่ามีข้าราชการลำดับสุดท้ายของจำนวน ๓ เท่าของตำแหน่งว่างมีคะแนนเท่ากันหลายคน จำนวนผู้ผ่านการคัดเลือกที่สมควรได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการ ระดับสูง ของกรมการปกครองอาจจะมากกว่า **เอกสารสำหรับ**

๑.๘ การพิจารณาแต่งตั้งข้าราชการให้ดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูง **คณะกรรมการการปกครอง**

๑.๘.๑ ขอกกฎหมาย

๑) มาตรา ๕๗ (๕) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ บัญญัติว่า การบรรจุแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการ ระดับสูง ให้ปลัดกระทรวงผู้บังคับบัญชา เป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้ง

๒) มาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ.๒๕๓๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ.๒๕๔๕ วรรคสาม บัญญัติว่า ภายในกระทรวงจะออกกฎกระทรวงกำหนดให้ส่วนราชการระดับกรมตั้งแต่สองส่วนราชการขึ้นไปอยู่ภายในกลุ่มภารกิจเดียวกันก็ได้ โดยให้แต่ละกลุ่มภารกิจมีผู้ดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าอธิบดีคนหนึ่งเป็นหัวหน้ากลุ่มภารกิจรับผิดชอบราชการ และบังคับบัญชาข้าราชการของส่วนราชการในกลุ่มภารกิจนั้น โดยปฏิบัติราชการขึ้นตรงต่อปลัดกระทรวง วรรคหก บัญญัติว่า ในกรณีที่กระทรวงใดมีการจัดกลุ่มภารกิจ จะให้มีรองปลัดกระทรวงเพิ่มขึ้นเป็นหัวหน้ากลุ่มภารกิจก็ได้และให้อำนาจหน้าที่ของปลัดกระทรวงที่เกี่ยวข้องกับราชการของส่วนราชการในกลุ่มภารกิจเป็นอำนาจหน้าที่ของหัวหน้ากลุ่มภารกิจนั้น ทั้งนี้ เว้นแต่จะมีกฎกระทรวงกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น

๓) ข้อ ๒๔ วรรคหนึ่ง ของกฎกระทรวงว่าด้วยกลุ่มภารกิจ พ.ศ. ๒๕๕๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดย กฎกระทรวงว่าด้วยกลุ่มภารกิจ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๕๖ อำนาจในการสั่งบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการ ระดับ ๕ ขึ้นไป ให้ยังคงเป็นอำนาจของปลัดกระทรวง แต่ก่อนดำเนินการให้ปลัดกระทรวงหารือกับหัวหน้ากลุ่มภารกิจทุกกลุ่มภารกิจก่อน

๔) หนังสือสำนักงาน ก.พ.ที่ นร ๐๗๐๘/ว๒๒ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๐ กำหนดให้ปลัดกระทรวงพิจารณารายชื่อที่คณะกรรมการเสนอและเพื่อใช้ดุลยพินิจแล้วเห็นว่า บุคคลในรายชื่อผู้ที่คณะกรรมการเสนอเหมาะสมที่จะได้เลื่อนขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูงก็ให้ดำเนินการขั้นตอนการแต่งตั้งต่อไป

๑.๘.๒ การดำเนินการขอกระทรวงมหาดไทย

๑) ณ วันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๒ กระทรวงมหาดไทยได้มีคำสั่งแต่งตั้งข้าราชการให้ดำรงตำแหน่งรองผู้ว่าราชการจังหวัด ซึ่งในการนี้มีข้าราชการกรมการปกครอง โอนไปรับราชการทางสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงและได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองผู้ว่าราชการจังหวัด จำนวนหนึ่งและเมื่อรวมกับตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูงซึ่งว่างเนื่องจากผู้ดำรงตำแหน่งเดิมเกษียณอายุราชการ ได้รับอนุญาตให้ลาออกจากราชการหรือคาดว่าจะว่างเนื่องจากผู้ดำรงตำแหน่งเดิมได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง ^{เอกอัครราชทูต} ผู้อำนวยการสำนัก ปลัดจังหวัด ผู้ตรวจราชการกรม จำนวน ๔๖ ตำแหน่ง ^{คณะกรรมการการปกครอง}

๒) จากจำนวนตำแหน่งว่าง จำนวน ๔๖ ตำแหน่ง จึงทำให้จำนวนผู้ผ่านการคัดเลือกที่สมควรได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูง ของกรมการปกครอง ซึ่งปลัดกระทรวงมหาดไทยสามารถใช้ดุลยพินิจในการคัดเลือกเพื่อการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูงของกรมการปกครองมีจำนวน ๑๓๘ ราย (๓ เท่าของ ๔๖ ตำแหน่ง)

๓) ณ วันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๒ ปลัดกระทรวงมหาดไทยได้เห็นชอบให้แต่งตั้ง (เลื่อน) ข้าราชการผู้ได้รับการเสนอชื่อ ลำดับที่ ๑-๔๖ ซึ่งเป็นผู้มีคะแนนรวมทุกองค์ประกอบสูงสุดตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการฯ กำหนด ขึ้นดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูง และมอบหมายให้กรมการปกครองพิจารณาเสนอคำสั่งแต่งตั้ง (เลื่อน) ข้าราชการทั้ง ๔๖ รายต่อไป

๔) ในวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๕๒ กรมการปกครองได้เสนอคำสั่งแต่งตั้ง (ย้าย) ข้าราชการให้ดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูงในตำแหน่งผู้อำนวยการสำนัก ปลัดจังหวัด ผู้ตรวจราชการกรมการปกครอง และในการนี้ได้เสนอคำสั่งแต่งตั้ง (เลื่อน) ผู้ได้รับคัดเลือก ลำดับที่ ๑-๔ ขึ้นดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนัก (ลำดับที่ ๑-๒) นายอำเภอ (ประเภทอำนวยการ ระดับสูง ลำดับที่ ๓) และผู้ตรวจราชการกรมการปกครอง (ลำดับที่ ๔)

๕) เนื่องจากจะมีการเลือกตั้งซ่อมสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ที่จังหวัดปราจีนบุรี ซึ่งมีนายอำเภอเมืองปราจีนบุรี จะต้องเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ต้องเข้าไปมี

ส่วนในการอำนวยความสะดวก กรมการปกครองจึงได้เสนอคำสั่งแต่งตั้งผู้ผ่านการคัดเลือกลำดับที่ ๕ ให้ดำรงตำแหน่งนายอำเภอเมืองปราจีนบุรี เมื่อวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๒

๖) เนื่องจากกรมการปกครองอยู่ระหว่างการเสนอขอให้คณะกรรมการพิจารณากำหนดตำแหน่งระดับสูง กระทรวงมหาดไทยอนุมัติปรับปรุงกำหนดตำแหน่งนายอำเภอจากตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับต้น เป็นตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูง (ตามแผนคาดว่าจะแล้วเสร็จประมาณเดือนมกราคม ๒๕๕๓) จะทำให้กรมการปกครองมีตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูงเพิ่มขึ้นจำนวนหนึ่ง ดังนั้น เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการบริหารทรัพยากรบุคคล สามารถแต่งตั้งบุคคลให้เหมาะสมกับความรู้ ความสามารถ ความชำนาญในงานและพื้นที่ จึงได้ชะลอการแต่งตั้งข้าราชการให้ดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับต้นไว้ก่อน แต่ผลปรากฏว่าคณะกรรมการพิจารณากำหนดตำแหน่งระดับสูง กระทรวงมหาดไทย มีมติให้กรมการปกครองไปทบทวนการกำหนดเกณฑ์การพิจารณาใหม่ กรมการปกครองจึงได้นำเสนอคำสั่งแต่งตั้งข้าราชการแต่เนื่องจากมีตำแหน่งประเภทอำนวยการสูงจำนวนมาก และมีข้าราชการแสดงความประสงค์ขอย้ายผู้บังคับบัญชาขอให้ปรับปรุงผู้ตำแหน่งเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารราชการ ดังนั้น เพื่อให้เกิดความรอบคอบ และก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ทางราชการ จึงจำเป็นต้องใช้เวลาในการพิจารณาแต่งตั้ง และเมื่อพิจารณาแล้วเสร็จ กรมการปกครอง ได้เสนอให้ปลัดกระทรวงมหาดไทยพิจารณาแต่งตั้ง (ย้าย) ข้าราชการและแต่งตั้ง (เลื่อน) ผู้ผ่านการคัดเลือกที่เหลือ (ลำดับที่ ๖-๔๖) ให้ดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูง ในวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๓ และปลัดกระทรวงมหาดไทยได้มีคำสั่งแต่งตั้งข้าราชการดังกล่าวเมื่อวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๓ (กรมการปกครองได้ประชาสัมพันธ์คำสั่งแต่งตั้งข้าราชการผ่านทางเว็บไซต์ www.dopaperson.com เมื่อวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๓ และแจ้งเวียนให้ผู้บริหารและข้าราชการทราบเมื่อวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๕๓ จากกระบวนการพิจารณาคัดเลือกข้าราชการเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูง ของกรมการปกครองดังกล่าวข้างต้น เป็นไปตามขั้นตอนที่กำหนดในหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๐๗๐๘.๑/ว๒๒ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๐ และประกาศกรมการปกครอง เรื่อง การคัดเลือกข้าราชการพลเรือนสามัญเพื่อเลื่อนขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูง ประเภทวิชาการ ระดับเชี่ยวชาญ กรมการปกครอง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๓

**เอกสารสำหรับ
คณะกรรมการการปกครอง**

ทุกประการ

๒. การเสนอรายชื่อข้าราชการซึ่งผ่านการคัดเลือกกว่าเป็นผู้ที่เหมาะสมสมควรได้รับการพิจารณาแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการ ระดับสูงของกรมการปกครอง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๓ ให้ปลัดกระทรวงมหาดไทยพิจารณาแต่งตั้งของคณะกรรมการ

คัดเลือกข้าราชการพลเรือนสามัญเพื่อเลื่อนขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูง กระทรวงมหาดไทยนั้น เป็นการเสนอรายชื่อเรียงตามลำดับผลคะแนนประเมินบุคคล โดยมีรายละเอียดในการใช้ดุลยพินิจดังนี้

๒.๑ คณะกรรมการพิจารณาคัดเลือกข้าราชการเพื่อเลื่อนขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูงกระทรวงมหาดไทยได้กำหนดคุณสมบัติของข้าราชการผู้ อยู่ในข่ายได้รับการพิจารณาคัดเลือกหลักเกณฑ์ วิธีการและองค์ประกอบในการประเมินบุคคล เพื่อเปรียบเทียบความเหมาะสมสมควรได้รับการพิจารณาแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูง ของกรมการปกครอง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๓ ดังนี้

๒.๑.๑ คุณสมบัติของข้าราชการผู้ อยู่ในข่ายได้รับการพิจารณาแต่งตั้ง

๑) ดำรงตำแหน่งอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

๑.๑) ประเภทอำนวยการระดับต้น ในตำแหน่งนายอำเภอ/ผู้อำนวยการกอง/ผู้อำนวยการกองเฉพาะด้าน/เลขานุการกรม มาแล้วไม่น้อยกว่า ๑ ปี (นับถึง ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๒)

๑.๒) ประเภทวิชาการ ระดับชำนาญการพิเศษ (ในตำแหน่งผู้อำนวยการส่วน/รองอธิการวิทยาลัยการปกครอง/หัวหน้าสำนักอธิการวิทยาลัยการปกครอง/ผู้อำนวยการโรงเรียน และประเภทอำนวยการระดับต้น (ในตำแหน่งนายอำเภอ/ผู้อำนวยการกอง/ผู้อำนวยการกองเฉพาะด้าน/เลขานุการกรม) มาแล้วไม่น้อยกว่า ๔ ปี (นับถึง ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๒)

๑.๓) ประเภทวิชาการ ระดับชำนาญการพิเศษ ในตำแหน่งผู้อำนวยการส่วน/รองอธิการวิทยาลัยการปกครอง/หัวหน้าสำนักอธิการวิทยาลัยการปกครอง/ผู้อำนวยการโรงเรียน มาแล้วไม่น้อยกว่า ๔ ปี (นับถึง ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๒)

๒) ผ่านการอบรมหลักสูตรนักปกครองระดับสูงหรือหลักสูตรนักบริหารระดับสูง สำนักงาน ก.พ.หรือหลักสูตรที่ ก.พ. พิจารณาให้เป็นผู้มีคุณสมบัติเสมือนได้ผ่านการฝึกอบรมอื่นที่เทียบเท่าหลักสูตรนักบริหารระดับสูงของสำนักงาน ก.พ.หรือเทียบเท่า

๒.๑.๒ หลักเกณฑ์ในการพิจารณาคัดเลือกข้าราชการพลเรือนสามัญเลื่อนขึ้นดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการ ระดับสูง ประกอบด้วย

๑) องค์ประกอบด้านประวัติรับราชการ จำนวน ๕๐ คะแนน
พิจารณาจาก

๑.๑) วันเข้าสู่ตำแหน่งอำนวยการต้น ๓๐ คะแนน

๑.๒) อัตราเงินเดือนปัจจุบัน ๑๐ คะแนน

๑.๓) อายุราชการ ๑๐ คะแนน

๒) องค์ประกอบด้านความรู้ ความสามารถ ๕๐ คะแนน พิจารณาจาก

๒.๑) การประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้บังคับบัญชา ๑๐ คะแนน

๒.๒) ผลงานดีเด่น (ย้อนหลัง ๕ ปี) ๑๕ คะแนน

๒.๓) ข้อเสนอเกี่ยวกับวิสัยทัศน์ในตำแหน่งที่จะแต่งตั้ง ๑๕ คะแนน

๒.๔) สัมภาษณ์ ๑๐ คะแนน

๒.๒ เนื่องจากมีข้าราชการที่มีคุณสมบัติตรงตามคุณสมบัติที่คณะกรรมการฯ กำหนดให้เป็นผู้มีสิทธิ์เข้ารับการพิจารณาคัดเลือกเพื่อเลื่อนขั้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภท อำนวยการระดับสูงเป็นจำนวนมาก ดังนั้น เพื่อให้การประเมินบุคคลมีความเที่ยงตรงสะท้อน ข้อเท็จจริงของบุคคลและเป็นธรรมแก่ผู้เข้ารับการประเมิน คณะกรรมการจึงได้มอบหมายให้ กรมการปกครองซึ่งเป็นส่วนราชการที่มีตำแหน่งว่างและเป็นผู้บังคับบัญชาของข้าราชการ ซึ่งจะ เป็นผู้ที่ยทราบข้อมูลบุคคลเป็นอย่างดีทำหน้าที่ประเมินบุคคลแทนคณะกรรมการฯ และมีเมื่อกรม ได้ประเมินบุคคลเสร็จเรียบร้อยแล้วให้รายงานผลการประเมินให้คณะกรรมการฯ พิจารณา เอกสารสำหรับ คณะกรรมาธิการการปกครอง

๒.๓ เมื่อกรมการปกครองได้ดำเนินการประเมินบุคคลตามหลักเกณฑ์วิธีการ และองค์ประกอบที่คณะกรรมการฯ กำหนดแล้ว ได้นำเสนอผลการประเมินบุคคลให้ คณะกรรมการฯ พิจารณา เมื่อคณะกรรมการได้ตรวจสอบและพิจารณาคุณสมบัติบุคคลและผล การประเมินบุคคลตามที่กรมการปกครองเสนอแล้ว เห็นว่าข้าราชการทั้ง ๔๓๑ รายเป็นผู้มี คุณสมบัติตรงตามคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งประเภทอำนวยการ ระดับสูง และได้ผ่าน การประเมินตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการฯ กำหนดแล้ว จึงได้มีมติเห็นชอบให้ เสนอรายชื่อข้าราชการผู้ผ่านการคัดเลือกในจำนวน ๓ เท่าของตำแหน่งว่าง (ณ วันที่กรมการ ปกครองเสนอคำสั่งแต่งตั้ง) โดยให้เรียงลำดับผู้ที่มีคะแนนรวมทุกองค์ประกอบสูงสุดไว้ในลำดับ แรก และให้ผู้ที่มีคะแนนรวมรองลงมาอยู่ในลำดับถัดไป แต่หากเป็นกรณีที่ข้าราชการลำดับ สูงท้ายของจำนวน ๓ เท่าของตำแหน่งว่างมีคะแนนเท่ากันหลายคน ให้ผู้ผ่านการคัดเลือกทุก คนที่มีคะแนนเท่ากันเป็นผู้ที่สมควรได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการ ระดับสูงของกรมการปกครอง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๓

๒.๔ เนื่องจากวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๒ กรมการปกครองไม่สามารถระบุ ตำแหน่งว่างที่แน่นอนได้ คณะกรรมการฯ จึงได้นำรายชื่อข้าราชการผู้ผ่านการคัดเลือกทั้งหมด จำนวน ๔๓๑ ราย เสนอต่อปลัดกระทรวงมหาดไทยเพื่อพิจารณา ทั้งนี้ ได้นำเรียนข้อจำกัดใน การใช้ดุลพินิจว่าหากปลัดกระทรวงมหาดไทยจะพิจารณาแต่งตั้งข้าราชการเมื่อใด ให้พิจารณา จากรายชื่อผู้ผ่านการคัดเลือกในจำนวน ๓ เท่าของตำแหน่งว่าง (ณ วันที่กรมการปกครองเสนอ คำสั่งแต่งตั้ง) ยกเว้นว่ามีข้าราชการลำดับสุดท้ายของจำนวน ๓ เท่าของตำแหน่งว่าง มีคะแนน

เท่ากันหลายคน จำนวนผู้ผ่านการคัดเลือกที่สมควรได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภท
อำนวยการระดับสูงของกรมการปกครองอาจจะมากกว่า ๓ เท่า

๒.๕ ณ วันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๒ กรมการปกครองมีตำแหน่งประเภท
อำนวยการระดับสูงซึ่งว่างหรือคาดว่าจะว่างเนื่องจากผู้ดำรงตำแหน่งเดิมได้รับการแต่งตั้งให้
ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนัก ปลัดจังหวัด ผู้ตรวจราชการกรม จำนวน ๔๖ ตำแหน่ง จึงทำ
ให้จำนวนผู้ผ่านการคัดเลือกที่สมควรได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการ
ระดับสูง ของกรมการปกครอง ซึ่งปลัดกระทรวงมหาดไทยสามารถใช้ดุลพินิจในทางแต่งตั้งมี
จำนวน ๑๓๘ ราย (๓ เท่าของ ๔๖ ตำแหน่ง)

๒.๖ จากผลการประเมินบุคคลตามข้อ ๒.๓ พบว่าผู้ร้อง (นายประกาศ มหา
สิงห์) ได้รับคะแนนในองค์ประกอบประวัติการรับราชการจำนวน ๔๕.๕๐ คะแนนแต่เมื่อ
พิจารณาในองค์ประกอบด้านความรู้ความสามารถจะเห็นได้ว่าได้รับคะแนน จำนวน ๕๐.๖๗
คะแนน เมื่อรวมผลการประเมินบุคคลทั้งสององค์ประกอบแล้วมีคะแนนรวมจำนวน ๙๖.๑๗
คะแนน อยู่ในลำดับที่ ๑๐๗ ซึ่งเป็นหนึ่งในจำนวน ๑๓๘ รายของผู้ที่เหมาะสม สมควรได้รับการ
พิจารณาแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูงของกรมการปกครอง ประจำปี
งบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๓ ที่คณะกรรมการฯ เสนอให้ปลัดกระทรวงมหาดไทยพิจารณาแต่งตั้ง
อย่างไรก็ดีเมื่อเปรียบเทียบกับคะแนนผู้เข้ารับการประเมินบุคคลเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง
ประเภทอำนวยการระดับสูงประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๓ ลำดับที่ ๔๖ (ลำดับสุดท้ายที่ได้รับการ
การแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูง) ซึ่งมีคะแนนรวมทุกองค์ประกอบ
จำนวน ๙๑.๓๓ คะแนน ต่างจากผู้ร้องจำนวน ๑.๑๖ คะแนน

จากข้อเท็จจริงดังกล่าวข้างต้น จะเห็นได้ว่า ผู้ร้องทุกขเป็นหนึ่งในจำนวนผู้ได้รับ
การเสนอรายชื่อให้เป็นผู้ที่เหมาะสมสมควรได้รับการพิจารณาแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภท
อำนวยการ ระดับสูง ของกรมการปกครอง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๓ แต่สาเหตุที่ไม่ได้
รับการแต่งตั้งนั้นเนื่องจากมีคะแนนรวมทุกองค์ประกอบน้อยกว่าผู้ได้รับการเสนอรายชื่ออื่นๆ
(เมื่อเทียบกับจำนวนตำแหน่งว่างที่มีจำนวนเพียง ๔๖ อัตรา) ซึ่งเป็นดุลพินิจในการตัดสินใจ
เสนอรายชื่อตามแนวทางที่ ก.พ.กำหนดในหนังสือสำนักงาน ก.พ.ที่ นร ๐๗๐๘.๑/ว๒๒ ลงวันที่
๓๐ กันยายน ๒๕๕๐ ที่กำหนดให้คณะกรรมการเสนอรายชื่อผู้ได้รับคัดเลือกต่อปลัดกระทรวง
โดยเสนอเรียงลำดับผู้ซึ่งเหมาะสมที่สุดไว้ลำดับแรก และผู้ซึ่งเหมาะสมรองลงไปลำดับต่อๆ
กันไป

๓. ในการแต่งตั้ง (เลื่อน) ข้าราชการขึ้นดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการ
ระดับสูงของกรมการปกครอง ตามคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๒๘/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๕

มกราคม ๒๕๕๓ ไม่มีข้าราชการที่ได้รับการแต่งตั้งเป็นผู้ที่มีคุณสมบัติเคยดำรงตำแหน่ง นายอำเภอ (ประเภทอำนวยการระดับต้น) เพียง ๑ ปี แต่อย่างใด

ก.พ.ค.โดยคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ (คณะที่ ๒) ประชุมพิจารณาเรื่องนี้เมื่อ วันที่ ๒๙ เดือน มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๓

ก.พ.ค.โดยคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ (คณะที่ ๒) ได้ตรวจพิจารณาเอกสาร ทั้งหมดในสำนวน กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ฯลฯ ที่เกี่ยวข้องประกอบแล้ว

คณะกรรมการการปกครอง

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า การพิจารณาคัดเลือกข้าราชการพลเรือนสามัญขึ้นดำรง ตำแหน่งอำนวยการระดับสูง หรือระดับ ๙ เดิม ของกรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย ใน ห้วงระยะเวลาทุกปีที่ผ่านมาได้ถือเกณฑ์การให้คะแนนแบ่งเป็นสองส่วน ได้แก่ คะแนนด้าน ประวัติการรับราชการ (อาวุโส) จำนวน ๖๐ คะแนน และด้าน ความรู้ ความสามารถ ๔๐ คะแนน รวมคะแนนเต็ม ๑๐๐ คะแนน ทำให้มีการเลื่อนระดับเป็นไปตามกลุ่มผู้ที่อาวุโสมากจะได้รับการ เลื่อนระดับก่อนกลุ่มที่มีอาวุโสน้อยเสียเป็นส่วนมาก ทั้งนี้ โดยพิจารณาจากการจบจากโรงเรียน นายอำเภอ เรียงตามรุ่นที่จบ และภายในรุ่นถือลำดับที่สอบได้ในเวลาที่จบหลักสูตรของโรงเรียน นายอำเภอ และทุกปีจะกำหนดคุณสมบัติผู้ที่ได้รับการพิจารณาคัดเลือกได้แก่ข้าราชการ ระดับ ๘ หรืออำนวยการระดับต้น ผู้ที่เป็นนายอำเภอมาแล้วไม่น้อยกว่า ๖ ปี หรือเป็น ผู้อำนวยการกองไม่น้อยกว่า ๓ ปี โดยการเรียงลำดับดังกล่าวมีที่มาจาก ระเบียบกรมการ ปกครอง ว่าด้วยการบริหารงานบุคคล พ.ศ. ๒๕๓๘ ข้อ ๑๔ และระเบียบอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

สำหรับในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๓ กรมการปกครอง จะมีตำแหน่งข้าราชการ พลเรือนสามัญตำแหน่งอำนวยการระดับสูงว่างลงจำนวนหนึ่ง อ.ก.พ.กระทรวงมหาดไทยได้มี คำสั่งที่ ๓/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๕๒ แต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาคัดเลือก ข้าราชการพลเรือนสามัญเพื่อเลื่อนขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูง กระทรวงมหาดไทยขึ้น เพื่อทำหน้าที่ในการพิจารณาคัดเลือกข้าราชการพลเรือนสามัญเพื่อ เลื่อนขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูง ของข้าราชการในสังกัด กระทรวงมหาดไทยตามที่กำหนดไว้ในหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๐๗๐๘.๑/๖๒๒ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๐ ต่อมาคณะกรรมการพิจารณาคัดเลือกฯ กระทรวงมหาดไทยได้ประชุมเมื่อ วันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๕๒ กำหนดปฏิทินในการพิจารณาคัดเลือกข้าราชการเพื่อแต่งตั้งให้ดำรง ตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๓ ดังนี้

๑) สํารวจตำแหน่งว่างหรือจะว่างในปีงบประมาณ ๒๕๕๓ ภายในวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๒

๒) ให้กรมเสนอร่างคุณสมบัติผู้อยู่ในข่ายการพิจารณา ภายในวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๒

๓) ประชุมคณะกรรมการคัดเลือก กระทรวงมหาดไทย เพื่อพิจารณาคณะสมบัติ และหลักเกณฑ์การพิจารณาคัดเลือกในวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๕๒

เมื่อกรมการปกครองได้รับแจ้งจากกระทรวงมหาดไทย กรมการปกครองได้ดำเนินการสำรวจตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูงที่ว่างและคาดว่าจะว่างในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๓ และได้แจ้งกระทรวงมหาดไทย พร้อมทั้งจัดทำรายละเอียดเกี่ยวกับหน้าที่ความรับผิดชอบและความต้องการของตำแหน่งที่จะแต่งตั้งเพื่อประกอบการพิจารณา ต่อมา คณะกรรมการพิจารณาคัดเลือก กระทรวงมหาดไทย มีมติเมื่อวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๕๒ กำหนดหลักเกณฑ์ในการพิจารณาคัดเลือกข้าราชการพลเรือนสามัญเลื่อนขึ้นดำรงตำแหน่ง ประเภทอำนวยการ ระดับสูง ของทุกกรมในสังกัดกระทรวงมหาดไทย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๓ ให้ถือปฏิบัติให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน เห็นชอบให้กำหนดคุณสมบัติของผู้อยู่ใน ข่ายการพิจารณาคัดเลือกเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูง ของทุกกรม รวมถึงกรมการปกครอง ตามคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูง และ ระเบียบบริหารงานบุคคลของกรมการปกครอง ประจำปี พ.ศ. ๒๕๓๔ ดังนี้สำหรับ

ก. ดำรงตำแหน่งอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้ คณะกรรมการการปกครอง

๑) ประเภทอำนวยการ ระดับต้น ในตำแหน่งนายอำเภอ/ผู้อำนวยการกอง/ ผู้อำนวยการกองเฉพาะด้าน/เลขานุการกรม มาแล้วไม่น้อยกว่า ๑ ปี (นับถึง ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๒)

๒) ประเภทวิชาการ ระดับชำนาญกาพิเศษ (ในตำแหน่งผู้อำนวยการส่วนรอง อธิการวิทยาลัยการปกครอง/หัวหน้าสำนักอธิการวิทยาลัยการปกครอง/ผู้อำนวยการโรงเรียน) และประเภทอำนวยการ ระดับต้น (ในตำแหน่งนายอำเภอ/ผู้อำนวยการกอง/ผู้อำนวยการกองเฉพาะด้าน/เลขานุการกรม) มาแล้วไม่น้อยกว่า ๔ ปี (นับถึง ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๒)

๓) ประเภทวิชาการ ระดับชำนาญกาพิเศษ ในตำแหน่งผู้อำนวยการส่วน/รองอธิการวิทยาลัยการปกครอง/หัวหน้าสำนักอธิการวิทยาลัยการปกครอง/ผู้อำนวยการโรงเรียน มาแล้วไม่น้อยกว่า ๔ ปี (นับถึง ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๒)

ข. ผ่านการอบรมหลักสูตรนักปกครองระดับสูงหรือหลักสูตรนักบริหารระดับสูงของสำนักงาน ก.พ.หรือหลักสูตรที่ ก.พ.พิจารณาให้เป็นผู้มีคุณสมบัติเสมือนได้ผ่านการฝึกอบรมอื่นที่เทียบเท่าหลักสูตรนักบริหารระดับสูงของสำนักงาน ก.พ.หรือเทียบเท่า

กรมการปกครองได้ตรวจสอบรายชื่อข้าราชการที่มีคุณสมบัติตรงตามคุณสมบัติที่คณะกรรมการฯ กำหนด รวมจำนวนทั้งสิ้น ๔๓๖ ราย โดยกำหนดให้เข้ารับการสัมภาษณ์ต่อคณะกรรมการสัมภาษณ์ในวันที่ ๑๑-๑๒ กันยายน ๒๕๕๒ ตั้งแต่เวลา ๐๘.๓๐ น.เป็นต้นไป ณ ห้องประชุม ๑ ชั้น ๔ สำนักอธิการวิทยาลัยการปกครอง มีข้าราชการผู้มีคุณสมบัติตรงตามที่คณะกรรมการฯ กำหนดรายงานตัวเข้ารับการสัมภาษณ์ จำนวน ๔๓๑ ราย โดยไม่เข้ารับการสัมภาษณ์ ๕ ราย

การกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการพิจารณาคัดเลือก โดยคณะกรรมการคัดเลือกฯ กระทรวงมหาดไทย

๑. องค์ประกอบด้านประวัติรับราชการ จำนวน ๕๐ คะแนน พิจารณาจาก
  - ๑) วันเข้าสู่ตำแหน่งอำนวยการต้น จำนวน ๓๐ คะแนน
  - ๒) อัตรารับเงินเดือนปัจจุบัน จำนวน ๑๐ คะแนน
  - ๓) อายุราชการ จำนวน ๑๐ คะแนน
๒. องค์ประกอบด้านความรู้ ความสามารถ จำนวน ๕๐ คะแนน พิจารณาจาก
  - ๑) การประเมินการปฏิบัติงานของผู้บังคับบัญชาจำนวน ๑๐ คะแนน
  - ๒) ผลงานดีเด่น (ย้อนหลังห้าปี) จำนวน ๑๕ คะแนน
  - ๓) ข้อเสนอเกี่ยวกับวิสัยทัศน์ในตำแหน่งที่จะแต่งตั้ง จำนวน ๑๕ คะแนน
  - ๔) สัมภาษณ์ จำนวน ๑๐ คะแนน

ในการกำหนดรายละเอียดในการพิจารณาให้คะแนน คณะกรรมการพิจารณาคัดเลือกข้าราชการพลเรือนชั้นดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูง กระทรวงมหาดไทย ได้มอบอำนาจให้กรมเจ้าสังกัดซึ่งเป็นผู้ที่ทราบข้อมูลบุคคลของข้าราชการในกรมเป็นอย่างดีไปกำหนดรายละเอียดในการประเมิน ซึ่งกรมการปกครองในฐานะส่วนราชการเจ้าของตำแหน่งว่างได้กำหนดรายละเอียดในการให้คะแนนเพื่อประเมินบุคคล ซึ่งได้กระทำโดยคณะกรรมการบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการกรมการปกครอง ตามที่ปรากฏในรายงานประชุมคณะกรรมการฯ ครั้งที่ ๒/๒๕๕๒ วันพุธที่ ๑๙ สิงหาคม พ.ศ.๒๕๕๒ เวลา ๑๖.๓๐ นาฬิกา ณ ห้องปฏิบัติราชการอธิบดีกรมการปกครอง โดยมีผู้มาประชุม คือ ๑) นายวงศ์ศักดิ์ สวัสดิ์พาณิชย์ อธิบดีกรมการปกครอง ๒) นายนิรันดร์ กัลยาณมิตร รองอธิบดีกรมการปกครอง ๓) นายสมศักดิ์ สุวรรณสุจริต รองอธิบดีกรมการปกครอง ๔) นายวุฒิชัย เสาวโกมุท ผู้อำนวยการกองการเจ้าหน้าที่ เลขาธิการ

คณะกรรมการบรรจุและแต่งตั้ง ซึ่งเป็นผู้ที่เข้ารับการคัดเลือกด้วย และ ๕) นายพิเตร เลิศ
 เขมทัต หัวหน้ากลุ่มงานบรรจุและแต่งตั้ง ผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการบรรจุและแต่งตั้ง โดย
 กำหนดรายละเอียดในการพิจารณา ดังนี้

ประวัติการรับราชการ จำนวน ๕๐ คะแนน พิจารณาจาก

๑) ระยะเวลาในการดำรงตำแหน่ง จำนวน ๓๐ คะแนน พิจารณาให้น้ำหนัก
 คะแนนตามระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งนายอำเภอ (ผู้อำนวยการระดับต้น) นับถึงวันที่ ๓๑
 ธันวาคม ๒๕๕๒ โดยคำนวณช่วงคะแนน ดังนี้

๑.๑) ๑๑ ปีขึ้นไป	คิดเป็น ๓๐.๐ คะแนน
๑.๒) ๘ ปี ถึง ๑๐ ปีกว่าแต่ไม่ถึง ๑๑ ปี	คิดเป็น ๒๙.๕ คะแนน
๑.๓) ๖ ปี ถึง ๗ ปีกว่าแต่ไม่ถึง ๘ ปี	คิดเป็น ๒๙.๐ คะแนน
๑.๔) ๔ ปี ถึง ๕ ปีกว่าแต่ไม่ถึง ๖ ปี	คิดเป็น ๒๘.๕ คะแนน
๑.๕) ตั้งแต่ ๑ ปี ถึง ๓ ปีกว่าแต่ไม่ถึง ๔ ปี	คิดเป็น ๒๘.๐ คะแนน

๒) อัตราเงินเดือน จำนวน ๑๐ คะแนน พิจารณาให้น้ำหนักคะแนนตามขั้น
 เงินเดือนปัจจุบัน

๒.๑) ขั้นที่ ๒๓ ถึงขั้นที่ ๒๔	คิดเป็น ๑๐.๐ คะแนน
๒.๒) ขั้นที่ ๒๑.๕ ถึงขั้นที่ ๒๒.๕	คิดเป็น ๙.๕ คะแนน
๒.๓) ขั้นที่ ๒๐ ถึงขั้นที่ ๒๑	คิดเป็น ๙.๐ คะแนน
๒.๔) ขั้นที่ ๑๘.๕ ถึงขั้นที่ ๑๙.๕	คิดเป็น ๘.๕ คะแนน
๒.๕) ขั้นที่ ๑๗ ถึงขั้นที่ ๑๘	คิดเป็น ๘.๐ คะแนน
๒.๖) ขั้นที่ ๑๕.๕ ถึงขั้นที่ ๑๖.๕	คิดเป็น ๗.๕ คะแนน
๒.๗) ขั้นที่ ๑๔ ถึงขั้นที่ ๑๕	คิดเป็น ๗.๐ คะแนน
๒.๘) ขั้นที่ ๑๒.๕ ถึงขั้นที่ ๑๓.๕	คิดเป็น ๖.๕ คะแนน

๓) อายุราชการ จำนวน ๑๐ คะแนน พิจารณาให้น้ำหนักคะแนนตามอายุราชการ
 ตั้งแต่บรรจุเข้ารับราชการ นับถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๒ โดยกำหนดช่วงคะแนน ดังนี้

๓.๑) ๓๓ ปีขึ้นไป	คิดเป็น ๑๐.๐ คะแนน
๓.๒) ๒๘ ปี ถึง ๓๒ ปีกว่าแต่ไม่ถึง ๓๓ ปี	คิดเป็น ๙.๕ คะแนน
๓.๓) ๒๓ ปี ถึง ๒๗ ปีกว่าแต่ไม่ถึง ๒๘ ปี	คิดเป็น ๙.๐ คะแนน
๓.๔) ตั้งแต่ ๑๗ ปี ถึง ๒๑ ปีกว่าแต่ไม่ถึง ๒๓ ปี	คิดเป็น ๘.๕ คะแนน

ความรู้ความสามารถ จำนวน ๕๐ คะแนน พิจารณาจาก

- ๑) ผลการประเมินโดยผู้บังคับบัญชา จำนวน ๑๐ คะแนน

๑.๑) ผู้ประเมินประกอบด้วย

(๑) ส่วนภูมิภาค ประเมินโดยผู้ว่าราชการจังหวัดและปลัดจังหวัด

(๒) ส่วนกลาง ประเมินโดย

(๒.๑) รองอธิบดีกรมการปกครอง สำหรับผู้อำนวยการกองหรือ

เทียบเท่า

(๒.๒) อธิการวิทยาลัย/ผู้อำนวยการสำนัก สำหรับผู้อำนวยการส่วน

หรือเทียบเท่าที่ดำรงตำแหน่งอยู่ภายใต้การบังคับบัญชา

๑.๒) องค์ประกอบในการพิจารณา

(๑) การประพฤติกและปฏิบัติ พิจารณาจาก ความสำนึกในหน้าที่และความรับผิดชอบ ความซื่อสัตย์สุจริต การประพฤติดนต่อตำแหน่งหน้าที่ ความประพฤติส่วนตัว ความน่าเชื่อถือและมุ่งมั่นยืนหยัดในสิ่งที่ถูกต้อง

(๒) ความรู้และประสบการณ์ พิจารณาจาก วิสัยทัศน์การปฏิบัติงาน ความคิดริเริ่ม ความรอบรู้ ความเข้าใจในการปฏิบัติตามระเบียบ กฎหมาย ข้อบังคับ และธรรมเนียมปฏิบัติของทางราชการ ประสบการณ์ที่สำคัญและดำรงตำแหน่งปัจจุบัน

(๓) ความสามารถในการบริหารงาน พิจารณาจาก ปริมาณ คุณภาพ ของงาน ชีตความสามารถในการปฏิบัติงานและผลสัมฤทธิ์ของงาน การทำงานเป็นทีม การได้รับการยอมรับและไม่เลือกปฏิบัติ การจัดระบบงานและกระบวนการ ~~และ~~ ~~สามารถ~~ ~~ตรวจสอบ~~ ~~ได้~~ ~~การ~~ ~~บังคับ~~ ~~บัญชา~~ ~~กำกับ~~ ~~ดูแล~~ ~~และ~~ ~~การ~~ ~~แก้ไข~~ ~~ปัญหา~~ ~~และ~~ ~~การ~~ ~~บริหาร~~ ~~การ~~ ~~ปกครอง~~

(๔) ความเหมาะสมในการเลื่อนระดับตำแหน่ง พิจารณาจาก ภาวะผู้นำ การเปรียบเทียบขีดความสามารถกับกลุ่มบุคคลในระดับหรือพื้นที่เดียวกัน

๒) ผลงานดีเด่น จำนวน ๑๕ คะแนน เป็นการประเมินผลการปฏิบัติงานดีเด่นซึ่งผู้เข้ารับการประเมินได้เสนอเป็นลายลักษณ์อักษรให้คณะกรรมการฯ เห็นเป็นที่ประจักษ์ สามารถตรวจสอบได้ ซึ่งผู้ประเมินประกอบด้วย

- รองอธิบดีกรมการปกครอง สำหรับผู้เข้ารับการประเมินที่เป็น ผู้อำนวยการกอง ผู้อำนวยการกองเฉพาะด้าน เลขานุการกรม

- อธิการวิทยาลัยฯ ผู้อำนวยการสำนักทุกท่าน สำหรับผู้เข้ารับการประเมินที่เป็น ผู้อำนวยการส่วน รองอธิการวิทยาลัยการปกครอง หัวหน้าสำนักอธิการวิทยาลัยการปกครอง ผู้อำนวยการโรงเรียน

- ผู้ตรวจราชการกรมการปกครอง ผู้รับผิดชอบเขตตรวจราชการทุกเขต สำหรับผู้เข้ารับการประเมินที่เป็น นายอำเภอ (ผู้อำนวยการต้น) ที่ดำรงตำแหน่งอยู่ในเขตตรวจราชการในแต่ละเขตตรวจราชการที่รับผิดชอบ

สำหรับการให้คะแนนในส่วนขอมผลงานดีเด่นนี้ปรากฏข้อเท็จจริงว่า มีกรณีไขผลคะแนนด้านผลงานดีเด่นที่มีคะแนนเต็ม ๑๕ คะแนน ของนายอำเภอบางราย ที่ทำการประเมินและให้คะแนนโดยผู้ตรวจราชการกรมการปกครอง เช่น กรรมการโดยผู้ตรวจราชการกรมการปกครอง ให้คะแนน ๔ คะแนน แต่ในบัญชีผลการคัดเลือกกลับปรากฏว่ามีคะแนน ๑๐ คะแนน หรือ กรรมการโดยผู้ตรวจราชการกรมการปกครอง ให้คะแนน ๗ คะแนน แต่ในบัญชีผลการคัดเลือกกลับปรากฏว่ามีคะแนน ๑๑ คะแนน เป็นต้น

๓) วิสัยทัศน์ จำนวน ๑๕ คะแนน

๓.๑) ข้อเสนอต้องสะท้อนถึงกระบวนการทางความคิดในการกำหนดวิสัยทัศน์ ยุทธศาสตร์ และกลยุทธ์การปฏิบัติงานในตำแหน่งที่จะได้รับการแต่งตั้งและจะต้องแสดงให้เห็นถึงการนำเทคนิคทางการบริหาร

๓.๒) การกำหนดหลักเกณฑ์การเขียนข้อเสนอเกี่ยวกับวิสัยทัศน์ เป็นการเปิดโอกาสให้ข้าราชการที่จะก้าวขึ้นมาดำรงตำแหน่งผู้บริหารระดับสูงได้แสดงความคิดเห็น ความคาดหวัง เป้าหมาย ความตั้งใจในการปฏิบัติงาน รูปแบบ วิธีการปฏิบัติงานและวิสัยทัศน์ในการปฏิบัติงานว่าจะมีความเหมาะสมที่จะดำรงตำแหน่งผู้บริหารระดับสูงหรือไม่

๔) สัมภาษณ์ จำนวน ๑๐ คะแนน โดยการสอบสัมภาษณ์จะมีการประเมินในองค์ประกอบ คือ

๔.๑) ประเมินจากคุณลักษณะของบุคคล โดยพิจารณาจากบุคลิกภาพ วุฒิภาวะทางอารมณ์ การแสดงออก ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และทัศนคติเพื่อให้สามารถคัดเลือกข้าราชการที่มีวุฒิภาวะทั้งในด้านการปฏิบัติงานและส่วนตัว ในการที่จะออกไปปฏิบัติหน้าที่ในการบำบัดทุกข์ บำรุงสุข ให้กับประชาชน

๔.๒) ประเมินจากการนำเสนอข้อเสนอเกี่ยวกับวิสัยทัศน์ โดยพิจารณาจากการนำเสนอจะต้องกระชับ ได้ใจความ สื่อได้ถึงแนวทางการปฏิบัติงานที่กำหนดไว้ในวิสัยทัศน์ อย่างเป็นรูปธรรมและนำไปปฏิบัติได้

ในการสัมภาษณ์จะพิจารณาถึงบุคลิกลักษณะ สุขภาพ แนวความคิด แนวทางปฏิบัติงานและการแสดงออก ตลอดจนวุฒิภาวะทางอารมณ์ต่างๆ เพื่อให้สามารถคัดเลือกข้าราชการที่มีวุฒิภาวะทั้งในด้านการปฏิบัติงานและส่วนตัวในการที่จะออกไปปฏิบัติหน้าที่บำบัดทุกข์บำรุงสุขให้กับประชาชนรวมด้วย

ในขณะดำเนินการคัดเลือก กรมการปกครองคาดว่าจะมีตำแหน่งประเภท
 อำนวยการระดับสูงเพิ่มขึ้นจำนวนหนึ่ง คู่กรณีในการร้องทุกข์เห็นว่าเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพใน
 การบริหารทรัพยากรบุคคล สามารถแต่งตั้งบุคคลให้เหมาะสมกับความรู้ ความสามารถ ความ
 ชำนาญในงานพื้นที่ จึงได้ชะลอการแต่งตั้งข้าราชการให้ดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการ
 ระดับสูงไว้ก่อน แต่จากกรณีพิจารณาขอปรับปรุงการกำหนดตำแหน่งนายอำเภอจากตำแหน่ง
 ประเภทอำนวยการระดับต้น เป็นตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูง ของคณะกรรมการ
 พิจารณา กำหนดตำแหน่งระดับสูง กระทรวงมหาดไทย ปรากฏว่าคณะกรรมการมีมติให้
 กรมการปกครองไปทบทวนการกำหนดเกณฑ์การพิจารณาใหม่ และนำเสนอที่ประชุม
 คณะกรรมการกำหนดตำแหน่งระดับสูงของกระทรวงมหาดไทยพิจารณาในคราวประชุมครั้ง
 ต่อไป เนื่องจากมีรายละเอียดที่เกี่ยวข้องจำนวนมาก กรมการปกครองจึงไม่สามารถจัดทำ
 รายละเอียดเกี่ยวกับการขอปรับปรุงกำหนดตำแหน่งเพื่อนำเสนอต่อคณะกรรมการกำหนด
 ตำแหน่งระดับสูง กระทรวงมหาดไทยได้ทัน จึงยังไม่มีตำแหน่งว่างเพิ่มขึ้น กรมการปกครองจึง
 ได้เตรียมการเสนอคำสั่งแต่งตั้งข้าราชการ

เอกสารสำหรับ

เมื่อกรมการปกครองดำเนินการคัดเลือกเสร็จ ได้โปรดเกล้าฯ ให้คณะกรรมการปกครอง
 องค์ประกอบแล้วเสนอผลการประเมินให้คณะกรรมการฯ กระทรวงมหาดไทย พิจารณาพร้อม
 ทั้งข้อมูลบุคคล

สำหรับการเสนอรายชื่อผู้ที่เหมาะสมที่ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภท
 อำนวยการระดับสูง คณะกรรมการคัดเลือกฯ กระทรวงมหาดไทย เห็นว่าควรจะเสนอรายชื่อ
 เพียง ๓ เท่าของตำแหน่งว่าง (ณ วันที่กรมเสนอแต่งตั้ง เนื่องจากขณะนั้นยังไม่สามารถระบุ
 จำนวนตำแหน่งว่างที่ชัดเจนได้) โดยให้ผู้ที่มิฉะนั้นรวมทุกองค์ประกอบสูงสุดอยู่ในลำดับแรก
 และให้ผู้ที่มิฉะนั้นรองลงมาอยู่ในลำดับถัดไป แต่หากเป็นกรณีข้าราชการลำดับสุดท้าย (ของ
 จำนวน ๓ เท่าของตำแหน่งว่าง) มีคะแนนเท่ากันหลายคนให้เสนอรายชื่อข้าราชการดังกล่าว
 ทั้งหมดให้เป็นผู้ที่เหมาะสมสมควรได้รับการพิจารณาแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภท
 อำนวยการระดับสูง

การเสนอผลการพิจารณาคัดเลือกต่อปลัดกระทรวงมหาดไทย การดำเนินการ
 ของกระทรวงมหาดไทย ในวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๓ หลังจากฝ่ายเลขานุการของคณะกรรมการ
 คัดเลือกฯ กระทรวงมหาดไทย ได้ตรวจสอบรายละเอียด ประธานกรรมการได้นำเสนอผลการ
 พิจารณาคัดเลือกข้าราชการต่อปลัดกระทรวงมหาดไทยเพื่อพิจารณาแต่งตั้งข้าราชการให้ดำรง
 ตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูงโดยเสนอทั้งหมด ๔๓๑ ราย เนื่องจากในวันที่ ๑ ตุลาคม
 ๒๕๕๒ กระทรวงมหาดไทย ยังไม่ได้มีคำสั่งแต่งตั้งข้าราชการให้ดำรงตำแหน่งรองผู้ว่าราชการ

จังหวัดและปลัดจังหวัด รวมทั้งผลการพิจารณาขออนุมัติปรับปรุงการกำหนดตำแหน่ง นายอำเภอจากตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับต้น เป็นตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูง ยังไม่ชัดเจน ทำให้กรมการปกครองไม่สามารถระบุตำแหน่งว่างที่แน่นอนได้ คณะกรรมการ คัดเลือกฯ กระทรวงมหาดไทย จึงได้นำรายชื่อข้าราชการผู้ผ่านการคัดเลือกทั้งหมด จำนวน ๔๓๑ ราย เสนอต่อปลัดกระทรวงมหาดไทยเพื่อพิจารณา ต่อมาในวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๒ กระทรวงมหาดไทยได้มีคำสั่งแต่งตั้งข้าราชการให้ดำรงตำแหน่งรองผู้ว่าราชการจังหวัด ซึ่งใน การนี้มีข้าราชการกรมการปกครอง โอนไปรับราชการทางสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงและ ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองผู้ว่าราชการจังหวัด จำนวนหนึ่งและเมื่อรวมกับตำแหน่ง ประเภทอำนวยการระดับสูงซึ่งว่างเนื่องจากผู้ดำรงตำแหน่งเดิมเกษียณอายุราชการ ได้รับความ อนุญาตให้ลาออกจากราชการหรือคาดว่าจะว่างเนื่องจากผู้ดำรงตำแหน่งเดิมได้รับการแต่งตั้งให้ ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนัก ปลัดจังหวัด ผู้ตรวจราชการกรม จำนวน ๔๖ ตำแหน่ง จาก จำนวนตำแหน่งว่าง จำนวน ๔๖ ตำแหน่ง จึงทำให้จำนวนผู้ผ่านการคัดเลือกที่สมควรได้รับการ แต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูง ของกรมการปกครอง ซึ่งปลัดกระทรวง มหาดไทยสามารถใช้ดุลยพินิจในการคัดเลือกเพื่อการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภท ^{เอกสารสำหรับ} อำนวยการระดับสูงของกรมการปกครองมีจำนวน ๑๓๔ ราย (๓ เท่าของ ๔๖ ตำแหน่ง) และใน ^{คณะกรรมการการปกครอง} วันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๒ ปลัดกระทรวงมหาดไทยได้เห็นชอบให้แต่งตั้ง (เลื่อน) ข้าราชการผู้ ได้รับความเสนอชื่อ ลำดับที่ ๑-๔๖ ซึ่งเป็นผู้มีคะแนนรวมทุกองค์ประกอบสูงสุดตามหลักเกณฑ์ที่ คณะกรรมการคัดเลือกฯ กระทรวงมหาดไทย กำหนด ขึ้นดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการ ระดับสูง และมอบหมายให้กรมการปกครองพิจารณาเสนอคำสั่งแต่งตั้ง (เลื่อน) ข้าราชการทั้ง ๔๖ ราย ในวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๕๒ กรมการปกครองได้เสนอคำสั่งแต่งตั้ง (ย้าย) ข้าราชการ ให้ดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูงในตำแหน่งผู้อำนวยการสำนัก ปลัดจังหวัด ผู้ตรวจ ราชการกรมการปกครอง และในการนี้ได้เสนอคำสั่งแต่งตั้ง (เลื่อน) ผู้ได้รับคัดเลือก ลำดับที่ ๑-๔ ขึ้นดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนัก (ลำดับที่ ๑-๒) นายอำเภอ (ประเภทอำนวยการ ระดับสูง ลำดับที่ ๓) และผู้ตรวจราชการกรมการปกครอง (ลำดับที่ ๔) ต่อมาเนื่องจากจะมีการเลือกตั้ง ช่อมสมาชิกรัฐสภาผู้แทนราษฎร ที่จังหวัดปราจีนบุรี ซึ่งมีนายอำเภอเมืองปราจีนบุรี จะต้องเป็น พนักงานเจ้าหน้าที่ที่ต้องเข้าไปมีส่วนในการอำนวยการเลือกตั้ง กรมการปกครองจึงได้เสนอ คำสั่งแต่งตั้งผู้ผ่านการคัดเลือกลำดับที่ ๕ ให้ดำรงตำแหน่งนายอำเภอเมืองปราจีนบุรี เมื่อวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ โดยการแต่งตั้งดังกล่าวเป็นไปตามคำสั่งกระทรวงมหาดไทยจำนวน ๓ คำสั่งได้แก่ คำสั่งกระทรวงมหาดไทยที่ ๔๖๔/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๕๒ คำสั่ง กระทรวงมหาดไทยที่ ๔๖๕/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๕๒ คำสั่งกระทรวงมหาดไทยที่

๔๘๘/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ ต่อมากรมการปกครองเห็นว่า อยู่ระหว่างการเสนอ ขอให้คณะกรรมการพิจารณากำหนดตำแหน่งระดับสูง กระทรวงมหาดไทยอนุมัติปรับปรุงการ กำหนดตำแหน่งนายอำเภอจากตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับต้น เป็นตำแหน่งประเภท อำนวยการระดับสูง (ตามแผนคาดว่าจะแล้วเสร็จประมาณเดือนมกราคม ๒๕๕๓)จะทำให้ กรมการปกครองมีตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูงเพิ่มขึ้นจำนวนหนึ่ง จึงได้ระลอกการ แต่งตั้งข้าราชการให้ดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับต้นไว้ก่อน แต่ผลปรากฏว่า คณะกรรมการพิจารณากำหนดตำแหน่งระดับสูง กระทรวงมหาดไทย มีมติให้กรมการปกครอง ไปทบทวนการกำหนดเกณฑ์การพิจารณาใหม่ กรมการปกครองจึงได้นำเสนอคำสั่งแต่งตั้ง ข้าราชการ กรมการปกครอง ได้เสนอให้ปลัดกระทรวงมหาดไทยพิจารณาแต่งตั้ง (ย้าย) ข้าราชการและแต่งตั้ง (เลื่อน) ผู้ผ่านการคัดเลือกที่เหลือ (ลำดับที่ ๖-๔๖) ให้ดำรงตำแหน่ง ประเภทอำนวยการระดับสูง ในวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๓ และปลัดกระทรวงมหาดไทยได้มี คำสั่งแต่งตั้งข้าราชการดังกล่าวเมื่อวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๓ กรมการปกครองได้ ประชาสัมพันธ์คำสั่งแต่งตั้งข้าราชการผ่านทางเว็บไซต์ www.dopaperperson.com เมื่อวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๓ และแจ้งเวียนให้ผู้บริหารและข้าราชการทราบเมื่อวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๕๓ โดยไม่มีการแจ้งสิทธิอุทธรณ์หรือโต้แย้งคำสั่งตามนัยมาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติ ราชการทางปกครอง พ.ศ.๒๕๓๙ แก่คู่กรณีในคำสั่งทางปกครอง

คณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ (คณะที่ ๒) เห็นว่ากรณีมีประเด็นที่เป็นเนื้อหา ของเรื่องร้องทุกข์ที่ต้องวินิจฉัย ดังนี้

โดยที่เหตุคับข้องใจอันเป็นสาเหตุของการร้องทุกข์ของผู้ร้องทุกข์ ได้แก่ คำสั่ง กระทรวงมหาดไทยที่ ๒๘/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๓ ที่แต่งตั้งผู้ได้รับการคัดเลือก ขึ้นดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูง กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย ซึ่งคำสั่ง ดังกล่าว มีลักษณะเป็นคำสั่งทางปกครอง ตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการ ทางปกครอง พ.ศ.๒๕๓๙ ที่บัญญัติให้ความหมาย "คำสั่งทางปกครอง" หมายความว่า (๑) การ ใช้อำนาจตามกฎหมายของเจ้าหน้าที่ที่มีผลเป็นการสร้างนิติสัมพันธ์ขึ้นระหว่างบุคคลในอันที่จะ ก่อ เปลี่ยนแปลง โอน สงวน ระงับ หรือมีผลกระทบต่อสถานภาพของสิทธิหรือหน้าที่ของบุคคล ไม่ว่าจะเป็นการถาวรหรือชั่วคราว เช่น การสั่งการ การอนุญาต การอนุมัติ การวินิจฉัยอุทธรณ์ การรับรอง และการรับจดทะเบียน แต่ไม่หมายความรวมถึงการออกกฎ (๒) การอื่นที่กำหนดใน กฎกระทรวง เนื่องจากคำสั่งกระทรวงมหาดไทยดังกล่าวเป็นการใช้อำนาจตามกฎหมาย คือการ บรรจุแต่งตั้งผู้ที่ได้รับการคัดเลือก ตามมาตรา ๕๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน

พ.ศ.๒๕๕๑ โดยเจ้าหน้าที่ผู้ใช้อำนาจ คือ ปลัดกระทรวงมหาดไทย และการใช้อำนาจดังกล่าวมีผลกระทบต่อสถานภาพของสิทธิหรือหน้าที่ของบุคคล อันได้แก่ ผู้ที่เข้ารับการคัดเลือกทุกราย เพราะผลการคัดเลือกย่อมมีทั้งผู้ที่ได้รับการคัดเลือกและไม่ได้รับการคัดเลือก ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิทธิของทุกคนทั้งในทางที่ได้ประโยชน์ คือผู้ที่ได้รับการคัดเลือก และไม่ได้รับประโยชน์ คือ ผู้ที่ไม่ได้รับการคัดเลือก เมื่อคำสั่งดังกล่าว เป็นคำสั่งทางปกครอง กระบวนการพิจารณาทางปกครองทั้งหมดที่นำไปสู่การออกคำสั่งทางปกครองจึงต้องอยู่ภายใต้บังคับแห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ.๒๕๓๙ ตามนัยมาตรา ๓ ที่บัญญัติว่า วิธีปฏิบัติราชการทางปกครองตามกฎหมายต่าง ๆ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่ในกรณีที่กฎหมายใดกำหนดวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองเรื่องใดไว้โดยเฉพาะและมีหลักเกณฑ์ที่ประกันความเป็นธรรมหรือมีมาตรฐานในการปฏิบัติราชการไม่ต่ำกว่าหลักเกณฑ์ที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้ และมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน ได้ให้ความหมายของคำว่า "วิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง" หมายความว่า การเตรียมการและการดำเนินการของเจ้าหน้าที่เพื่อจัดให้มีคำสั่งทางปกครองหรือกฎ และรวมถึงการดำเนินการใดๆ ในทางปกครองตามพระราชบัญญัตินี้ เมื่อผู้ร้องทุกข์ ร้องทุกข์ว่าคำสั่งกระทรวงมหาดไทยที่ ๒๔/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๓ ที่แต่งตั้งเลื่อนระดับผู้ได้รับการคัดเลือกให้ดำรงตำแหน่งอำนวยการระดับสูง อันเป็นคำสั่งทางปกครอง เป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย การอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวจึงต้องทำการตรวจสอบความชอบด้วยกฎหมายของคำสั่งทางปกครองด้วย ^{คณะกรรมาธิการการปกครอง} ดังนั้นจึงมีประเด็นที่ต้องพิจารณาว่า คำสั่งกระทรวงมหาดไทยที่ ๒๔/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๓ ที่แต่งตั้งผู้ได้รับการคัดเลือกขึ้นดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูง กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ โดยมีข้อพิจารณาดังนี้

ข้อพิจารณาประการแรกมีว่า กระบวนการในการออกคำสั่งดังกล่าวเป็นไปตามรูปแบบขั้นตอนหรือวิธีการอันเป็นสาระสำคัญตามที่กฎหมายกำหนดไว้หรือไม่ หรือมีการเลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรมหรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๖๓ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า การย้าย การโอน หรือการเลื่อนข้าราชการพลเรือนสามัญไปแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งข้าราชการพลเรือนสามัญในหรือต่างกระทรวงหรือกรม แล้วแต่กรณีให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.พ. แต่ปัจจุบันคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน ยังมีได้ออกกฎ ก.พ. ในเรื่องดังกล่าว ซึ่งมาตรา ๑๓๒ บัญญัติให้ ในระหว่างที่ยังมิได้ตราพระราชกฤษฎีกาหรือออก กฎ ก.พ. ชั่วคราว หรือระเบียบหรือข้อกำหนดกรณีใด เพื่อปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

ให้นำพระราชกฤษฎีกา กฎ ก.พ. ข้อบังคับ หรือระเบียบหรือกรณีที่กำหนดไว้แล้วซึ่งใช้อยู่เดิม มาใช้บังคับเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ ในกรณีที่ไม่อาจนำพระราชกฤษฎีกา กฎ ก.พ. ข้อบังคับ หรือระเบียบหรือกรณีที่กำหนดไว้แล้วมาใช้บังคับได้ตามวรรคหนึ่ง การจะดำเนินการประการใดให้เป็นไปตามที่ ก.พ.กำหนด ซึ่งสำนักงาน ก.พ. ได้มีหนังสือ สำนักงาน ก.พ.ที่ นร ๑๐๐๖/ว๗ ลงวันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๕๒ เรื่อง การบรรจุแต่งตั้งข้าราชการตามบท เฉพาะกาลแห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ กำหนดแนวทาง ดำเนินการเพื่อใช้ปฏิบัติตั้งแต่วันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๕๑ โดยมีสาระสำคัญ คือ สำหรับการ แต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทเดียวกัน ในกรณีการเลื่อนขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภท อำนาจการระดับสูง ให้ใช้หลักเกณฑ์และวิธีการตามที่กำหนดในหนังสือสำนักงาน ก.พ.ที่ นร ๐๗๐๘.๑/ว๒๒ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๐ ส่วนการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งต่างประเภทกัน ในการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทอำนาจการระดับสูง ถ้าแต่งตั้งจากผู้ดำรงตำแหน่ง ประเภทวิชาการ ระดับชำนาญการพิเศษ ให้ใช้หลักเกณฑ์และวิธีการตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๐๗๐๘.๑/ว๒๒ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๐ เช่นเดียวกัน แต่ถ้ามีการแต่งตั้งจาก ผู้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับเชี่ยวชาญ ให้ใช้หลักเกณฑ์และวิธีการตามหนังสือ สำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๐๗๐๘/ว๔ ลงวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๓๕ ^{เอกสารสำหรับ}

สำนักงาน ก.พ. ได้กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการและขั้นตอนการคัดเลือกเพื่อเลื่อน ข้าราชการพลเรือนสามัญขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งระดับ ๙ ระดับ ๑๐ และระดับ ๑๑ ไว้ตาม หนังสือ ที่ นร ๐๗๐๘.๑/ว๒๒ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๐ กำหนดให้ดำเนินการดังนี้

๑. ให้ อ.ก.พ.กระทรวงมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการจำนวนไม่น้อยกว่า ๕ คน แต่ ไม่เกิน ๗ คน เพื่อพิจารณาคัดเลือกข้าราชการพลเรือนสามัญขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งระดับ ๙ และระดับ ๑๐ ที่ว่างในกระทรวงหรือกรมในสังกัด ดังนี้

๑.๑ ประธาน ๑ คน

๑.๒ กรรมการประกอบด้วย

๑.๒.๑ อธิบดี หรือหัวหน้าส่วนราชการระดับกรมที่มีตำแหน่งว่าง หรือ อธิบดี หรือหัวหน้าส่วนราชการระดับกรมที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาคัดเลือกตำแหน่งว่างตามที่ อ.ก.พ. กระทรวงเห็นสมควร ๑ คน

๑.๒.๒ ผู้แทน ก.พ. ใน อ.ก.พ.กระทรวง ๑ คน

๑.๒.๓ ผู้ทรงคุณวุฒิใน อ.ก.พ.กระทรวง ๑ คน และ

๑.๒.๔ ผู้ดำรงตำแหน่งรองปลัดกระทรวง อธิบดี หรือผู้ดำรงตำแหน่ง ระดับ ๑๐ ขึ้นไป ที่เป็น อ.ก.พ.กระทรวง โดยได้รับเลือกจากข้าราชการพลเรือน ๑ คน

ในกรณีที่ อ.ก.พ.กระทรวงเห็นสมควรแต่งตั้งคณะกรรมการเกิน ๕ คน ก็ให้แต่งตั้งข้าราชการพลเรือนที่ดำรงตำแหน่งในระดับไม่ต่ำกว่าตำแหน่งที่จะแต่งตั้งได้อีกไม่เกิน ๒ คน

๑.๓ ให้คณะกรรมการเลือกผู้เป็นหัวหน้าส่วนราชการที่รับผิดชอบงานการเจ้าหน้าที่ของกระทรวงหรือกรมในสังกัดเพื่อทำหน้าที่เลขานุการ ๑ คน แต่ถ้าเป็นผู้ที่อยู่ในข่ายที่จะได้รับการพิจารณาคัดเลือกด้วย ก็ให้เลือกผู้ที่ปฏิบัติงานเกี่ยวข้องกับงานการเจ้าหน้าที่ทำหน้าที่เลขานุการแทน

ในกรณีที่เป็นการศึกษาหลายตำแหน่งจากหลายกรมในคราวเดียวกัน ให้ อ.ก.พ.กระทรวงมีคำสั่งแต่งตั้งอธิบดีหรือหัวหน้าส่วนราชการที่เป็นเจ้าของตำแหน่งต่างตาม ๑.๒.๑ เป็นกรรมการเพิ่มเติมเพื่อเข้าพิจารณาตามตำแหน่งที่ว่างนั้น **เอกสารสำหรับ**

๒.๓ ให้คณะกรรมการเลือกผู้เป็นหัวหน้าส่วนราชการที่รับผิดชอบงานการเจ้าหน้าที่ของส่วนราชการนั้นเพื่อทำหน้าที่เลขานุการ ๑ คน แต่ถ้าเป็นผู้ที่อยู่ในข่ายที่จะได้รับการพิจารณาคัดเลือกด้วยก็ให้เลือกผู้ที่ปฏิบัติงานเกี่ยวข้องกับงานการเจ้าหน้าที่ทำหน้าที่เลขานุการแทน

๓. เมื่อมีตำแหน่งข้าราชการพลเรือนสามัญระดับ ๔ และระดับ ๑๐ ในกระทรวง ทบวงหรือกรมในสังกัดว่างลง ให้หัวหน้าส่วนราชการที่มีตำแหน่งว่างเสนอข้อมูลต่อปลัดกระทรวงหรือปลัดทบวง แล้วแต่กรณี เพื่อส่งต่อไปยังคณะกรรมการดังนี้

๓.๑ ชื่อและจำนวนตำแหน่งว่างหรือที่จะว่าง พร้อมทั้งรายละเอียดเกี่ยวกับหน้าที่ ความรับผิดชอบและความต้องการของตำแหน่งที่จะแต่งตั้ง เช่น ขอบเขตของงานในหน้าที่ของตำแหน่ง ลักษณะงาน การควบคุมบังคับบัญชา คุณลักษณะของบุคคลที่จะสามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ หรือคุณลักษณะที่พึงประสงค์และจำเป็นต่อการปฏิบัติงานในตำแหน่ง เป็นต้น

๓.๒ รายชื่อข้าราชการพลเรือนสามัญที่มีคุณลักษณะที่จะได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่ว่าง จำนวน ๑-๒ ชื่อ (ตามที่กระทรวงเห็นสมควรกำหนดและแจ้งให้กรมในสังกัดทราบและถือเป็นแนวปฏิบัติเดียวกัน) พร้อมข้อมูลบุคคลพื้นฐานอื่นๆ ที่เกี่ยวกับประวัติส่วนตัว ประวัติการศึกษา การฝึกอบรมดูงาน ประสบการณ์ ความสามารถ ผลงานสำคัญพิเศษ ประวัติทางวินัยในอดีตของข้าราชการผู้นั้น รวมทั้งเสนอผลการปฏิบัติงานประจำปีของผู้ซึ่งได้รับการเสนอชื่อและความเห็นของผู้บังคับบัญชาเกี่ยวกับความเหมาะสมและความพร้อมที่จะเลื่อนตำแหน่งที่สูงขึ้น

๔. ให้คณะกรรมการดำเนินการ ดังนี้

๔.๑ กำหนดเกณฑ์การประเมินบุคคลให้เหมาะสมกับตำแหน่งที่จะแต่งตั้ง โดยถือเกณฑ์ตามมาตรา ๕๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.๒๕๓๕ กล่าวคือ ให้คำนึงถึงความรู้ ความสามารถ ความประพฤติ และประวัติการรับราชการ ซึ่งจะต้องมีผลงานเป็นที่ประจักษ์ในความสามารถมาแล้วเป็นหลักและให้พิจารณาถึงคุณลักษณะอื่นๆ ที่จำเป็นต้องใช้ในการปฏิบัติงานในตำแหน่งและส่วนราชการนั้น

๔.๒ ประเมินและคัดเลือกผู้ซึ่งได้รับการเสนอชื่อทุกคน โดยพิจารณาเทียบ ข้อมูลบุคคล เช่น คุณสมบัติ ผลงาน ประวัติการรับราชการของแต่ละคน กับหน้าที่ความรับผิดชอบและความต้องการของตำแหน่ง แล้วคัดเลือกให้เหลือผู้ซึ่งเหมาะสมไว้ตำแหน่งละไม่เกิน ๓ คน

ในกรณีที่เป็นการศึกษาคราวละหลายตำแหน่งในระดับและตงงานเดียวกัน และมีผู้เข้ารับการศึกษาเป็นจำนวนมาก คณะกรรมการอาจคัดเลือกผู้ที่เหมาะสมสำหรับตำแหน่งต่างๆ ได้ตามจำนวนที่เห็นสมควร แต่จำนวนผู้ที่สมควรได้รับคัดเลือกจะต้องมากกว่าจำนวนตำแหน่งที่จะแต่งตั้ง

๔.๓ ให้คณะกรรมการเสนอรายชื่อผู้ได้รับการคัดเลือกตาม ๔.๒ ต่อปลัดกระทรวง โดยให้เสนอเรียงลำดับผู้ซึ่งเหมาะสมที่สุดไว้ในลำดับแรก และผู้ซึ่งเหมาะสมรองลงไปเป็นลำดับต่อๆ กันไป พร้อมทั้งความสมควรและเหตุผลไปประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการ

๔. ให้ปลัดกระทรวงพิจารณารายชื่อที่คณะกรรมการเสนอตาม ๔.๓ แล้วดำเนินการดังนี้

๔.๑ เมื่อได้ใช้ดุลพินิจแล้วเห็นว่า บุคคลใดในรายชื่อผู้ที่คณะกรรมการเสนอเหมาะสมที่จะได้เลื่อนขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งระดับ ๔ ก็ให้ดำเนินการตามขั้นตอนการแต่งตั้งต่อไป

เมื่อขณะที่เกิดกรณีพิพาทนี้ยังไม่มีกรออกหลักเกณฑ์ใหม่เกี่ยวกับการคัดเลือกข้าราชการพลเรือนสามัญเพื่อเลื่อนให้ดำรงตำแหน่งอำนวยการระดับสูง จึงต้องใช้หลักเกณฑ์ที่มีอยู่เดิม ซึ่ง ก.พ. ได้กำหนดหลักเกณฑ์ให้ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องถือปฏิบัติตามหนังสือ สำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๐๗๐๘.๑/ว๒๒ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๔๐ ดังกล่าว

กรณีจึงมีข้อพิจารณาว่า ได้มีการดำเนินการตามหลักเกณฑ์ที่กฎหมาย และหนังสือเวียนดังกล่าวซึ่งมีลักษณะเป็นกฎได้กำหนดไว้ครบถ้วนหรือไม่

เมื่อพิจารณาหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๐๗๐๘.๑/ว ๒๒ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๔๐ แล้ว เห็นว่ามีข้อที่ต้องพิจารณาว่า ได้มีการกำหนดเกณฑ์การประเมินบุคคลให้เหมาะสมกับตำแหน่งที่จะแต่งตั้งโดยถือเกณฑ์ตามมาตรา ๕๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน

พ.ศ. ๒๕๓๕ คือ ให้คำนึงถึงความรู้ ความสามารถ ความประพฤติ และประวัติการรับราชการ ซึ่งจะต้องมีผลงานเป็นที่ประจักษ์ในความสามารถมาแล้วเป็นหลักและให้พิจารณาถึงคุณลักษณะอื่นๆ ที่จำเป็นต้องใช้ในการปฏิบัติงานในตำแหน่งและส่วนราชการนั้น หรือไม่

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า คณะกรรมการพิจารณาคัดเลือกข้าราชการพลเรือนชั้นดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูง กระทรวงมหาดไทย ได้มีมติเมื่อวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๕๒ กำหนดหลักเกณฑ์ในการพิจารณาคัดเลือกข้าราชการพลเรือนสามัญเลื่อนชั้นดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูง ของทุกกรมในสังกัดกระทรวงมหาดไทย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๓ ประกอบด้วย

๑ องค์ประกอบด้านประวัติรับราชการ จำนวน ๕๐ คะแนน พิจารณาจาก	
๑.๑ วันเข้าสู่ตำแหน่งอำนวยการต้น	จำนวน ๓๐ คะแนน
๑.๒ อัตราเงินเดือนปัจจุบัน	จำนวน ๑๐ คะแนน
๑.๓ อายุราชการ	จำนวน ๑๐ คะแนน
๒ องค์ประกอบด้านความรู้ ความสามารถ จำนวน ๕๐ คะแนน พิจารณาจาก	
๒.๑ การประเมินการปฏิบัติงานของผู้บังคับบัญชา	จำนวน ๑๐ คะแนน
๒.๒ ผลงานดีเด่น (ย้อนหลังห้าปี)	จำนวน ๑๕ คะแนน
๒.๓ ข้อเสนอเกี่ยวกับวิสัยทัศน์ในตำแหน่งที่จะแต่งตั้ง	จำนวน ๑๕ คะแนน
๒.๔ สัมภาษณ์	จำนวน ๑๐ คะแนน

ในการกำหนดรายละเอียดในการพิจารณา คณะกรรมการคัดเลือกฯ กระทรวงมหาดไทย ได้มอบอำนาจให้กรมเจ้าสังกัด คือ กรมการปกครอง สำหรับเรื่องร้องทุกข์นี้ ซึ่งเป็นผู้ที่ทราบข้อมูลบุคคลของข้าราชการในกรม ไปกำหนดรายละเอียดในการประเมิน ซึ่งกรมการปกครองในฐานะส่วนราชการเจ้าของตำแหน่งว่าง โดยคณะกรรมการบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการกรมการปกครอง ได้กำหนดรายละเอียดในการประเมินบุคคล ดังนี้

๑) ประวัติการรับราชการ จำนวน ๕๐ คะแนน พิจารณาจาก

๑.๑) ระยะเวลาในการดำรงตำแหน่ง จำนวน ๓๐ คะแนน พิจารณาให้น้ำหนักคะแนนตามระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งนายอำเภอหรืออำนวยการระดับต้น นับถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๒ โดยคำนวณช่วงคะแนน ดังนี้

๑.๑.๑) ๑๑ ปีขึ้นไป	คิดเป็น ๓๐.๐ คะแนน
๑.๑.๒) ๘ ปี ถึง ๑๐ ปีกว่าแต่ไม่ถึง ๑๑ ปี	คิดเป็น ๒๙.๕ คะแนน
๑.๑.๓) ๖ ปี ถึง ๗ ปีกว่าแต่ไม่ถึง ๘ ปี	คิดเป็น ๒๙.๐ คะแนน
๑.๑.๔) ๔ ปี ถึง ๕ ปีกว่าแต่ไม่ถึง ๖ ปี	คิดเป็น ๒๘.๕ คะแนน

๑.๑.๕) ตั้งแต่ ๑ ปี ถึง ๓ ปีกว่าแต่ไม่ถึง ๔ ปี คิดเป็น ๒๘.๐ คะแนน

๑.๒) อัตราเงินเดือน จำนวน ๑๐ คะแนน พิจารณาให้นำหนักคะแนนตามชั้น

เงินเดือนปัจจุบัน

๑.๒.๑) ชั้นที่ ๒๓ ถึงชั้นที่ ๒๔	คิดเป็น ๑๐.๐ คะแนน
๑.๒.๒) ชั้นที่ ๒๑.๕ ถึงชั้นที่ ๒๒.๕	คิดเป็น ๙.๕ คะแนน
๑.๒.๓) ชั้นที่ ๒๐ ถึงชั้นที่ ๒๑	คิดเป็น ๙.๐ คะแนน
๑.๒.๔) ชั้นที่ ๑๘.๕ ถึงชั้นที่ ๑๙.๕	คิดเป็น ๘.๕ คะแนน
๑.๒.๕) ชั้นที่ ๑๗ ถึงชั้นที่ ๑๘	คิดเป็น ๘.๐ คะแนน
๑.๒.๖) ชั้นที่ ๑๕.๕ ถึงชั้นที่ ๑๖.๕	คิดเป็น ๗.๕ คะแนน
๑.๒.๗) ชั้นที่ ๑๔ ถึงชั้นที่ ๑๕	คิดเป็น ๗.๐ คะแนน
๑.๒.๘) ชั้นที่ ๑๒.๕ ถึงชั้นที่ ๑๓.๕	คิดเป็น ๖.๕ คะแนน

๑.๓) อายุราชการ จำนวน ๑๐ คะแนน พิจารณาให้นำหนักคะแนนตามอายุ

ราชการตั้งแต่บรรจุเข้ารับราชการ นับถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๒ โดยกำหนดช่วงคะแนนดังนี้

๑.๓.๑) ๓๓ ปีขึ้นไป	คิดเป็น ๑๐.๐ คะแนน
๑.๓.๒) ๒๘ ปี ถึง ๓๒ ปีกว่าแต่ไม่ถึง ๓๓ ปี	คิดเป็น ๙.๕ คะแนน
๑.๓.๓) ๒๓ ปี ถึง ๒๗ ปีกว่าแต่ไม่ถึง ๒๘ ปี	คิดเป็น ๙.๐ คะแนน
๑.๓.๔) ตั้งแต่ ๑๗ ปีถึง ๒๒ ปีกว่าแต่ไม่ถึง ๒๓ ปี	คิดเป็น ๘.๕ คะแนน

จึงมีข้อพิจารณาว่าการที่กรรมการปกครองซึ่งได้รับมอบอำนาจจากคณะกรรมการคัดเลือกฯ กระทรวงมหาดไทย กำหนดเกณฑ์การให้คะแนน โดยจัดเป็นกลุ่ม ให้กลุ่มเดียวกันมีคะแนนเท่ากัน ทั้งที่มีระยะเวลาการดำรงตำแหน่งต่างกัน เป็นการชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ มีลักษณะเป็นการเลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรมหรือไม่

พิเคราะห์ในส่วนของประวัติการรับราชการนี้คณะกรรมการคัดเลือกฯ ของกระทรวงมหาดไทยได้กำหนดคะแนนไว้จำนวน ๕๐ คะแนนจากคะแนนเต็ม ๑๐๐ คะแนน โดยแบ่งออกเป็น ระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งนายอำเภอหรืออำนวยการระดับต้น ๓๐ คะแนน อัตราเงินเดือน ๑๐ คะแนน และอายุราชการจำนวน ๑๐ คะแนน

สำหรับระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งนายอำเภอหรืออำนวยการระดับต้น ๓๐ คะแนนนั้น กรรมการปกครอง โดยได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการคัดเลือกของกระทรวงมหาดไทย ให้เป็นผู้กำหนดเกณฑ์การให้คะแนน กรรมการปกครองได้กำหนดเป็นกลุ่มของระยะเวลาการดำรงตำแหน่งนายอำเภอหรืออำนวยการระดับต้นในแต่ละกลุ่ม คือ

๑) ๑๑ ปีขึ้นไป คิดเป็น ๓๐.๐ คะแนน (ระยะเวลา ๑๑-๑๗ ปี) เท่ากับมีช่วงระยะเวลาห่างกัน ๖ ปี กลุ่มนี้ได้คะแนนเต็มเท่ากับ คือ ๓๐ คะแนน

๒) ๘ ปี ถึง ๑๐ ปีกว่าแต่ไม่ถึง ๑๑ ปี ๒๕.๕ คะแนน เท่ากับมีช่วงระยะเวลาระหว่างห่างกัน ๓ ปี กลุ่มนี้จะได้คะแนนเท่ากับ คือ ๒๕.๕ คะแนน

๓) ๖ ปี ถึง ๗ ปีกว่าแต่ไม่ถึง ๘ ปี คิดเป็น ๒๕.๐ คะแนน เท่ากับมีช่วงระยะเวลาระหว่างห่างกัน ๒ ปี กลุ่มนี้จะได้คะแนนเท่ากับ คือ ๒๕ คะแนน

๔) ๔ ปี ถึง ๕ ปีกว่าแต่ไม่ถึง ๖ ปี คิดเป็น ๒๕.๕ คะแนน เท่ากับมีช่วงระยะเวลาระหว่างห่างกัน ๒ ปี กลุ่มนี้จะได้คะแนนเท่ากับ คือ ๒๕.๕ คะแนน

๕) ตั้งแต่ ๑ ปี ถึง ๓ ปีกว่าแต่ไม่ถึง ๔ ปี คิดเป็น ๒๕.๐ คะแนน เท่ากับมีช่วงระยะเวลาระหว่างห่างกัน ๓ ปี กลุ่มนี้จะได้คะแนนเท่ากับ คือ ๒๕ คะแนน

เมื่อพิจารณาจากเกณฑ์การให้คะแนนดังกล่าว ไม่สามารถอธิบายได้ว่าเป็นการใช้หลักเกณฑ์ใดมาเป็นตัวกำหนดในการจัดกลุ่มและช่วงการให้คะแนน ที่มีการจัดกลุ่มให้ผู้ที่ มีระยะเวลาการดำรงตำแหน่งต่างกันอยู่ในกลุ่มเดียวกันและได้คะแนนเท่ากัน และคู่มือในการ ร้องทุกข์ก็มีได้ชี้แจงข้อเท็จจริงในส่วนนี้ โดยที่ระยะเวลาการดำรงตำแหน่งนายอำเภอหรือ อำนวยการระดับต้นที่นำมาคิดคะแนนนี้มีระยะเวลาดังกล่าวตั้งแต่ ๑ ปี ถึง ๑๗ ปี ในขณะที่มี คะแนนเต็มถึง ๓๐ คะแนน แต่กลับมีการกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนเป็นกลุ่มดังกล่าวข้างต้น ซึ่งทำให้เกิดความไม่เป็นธรรมต่อผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งเป็นนายอำเภอมาก่อน เช่น ผู้ที่เป็น นายอำเภอ ๑๗ ปี จะได้คะแนนในส่วนนี้เท่ากับผู้ที่ เป็นนายอำเภอ ๑๑ ปี คือคะแนนเต็ม ๓๐ คะแนน หรือ คนที่เป็นนายอำเภอ ๑ ปี ได้คะแนนเท่ากับคนที่ เป็นนายอำเภอ ๓ ปี คือ ๒๕ คะแนน เป็นต้น จึงเห็นได้ว่าการกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนในลักษณะจัดกลุ่มนี้ได้ก่อให้เกิด ความไม่เป็นธรรมต่อผู้ที่ เป็นนายอำเภอมาก่อน ซึ่งควรจะได้คะแนนต่างกันเป็นรายปีอย่างน้อย ปีละ ๑ คะแนนหรืออย่างน้อยที่สุดปีละ ๐.๘ คะแนน เมื่อพิจารณาจากคะแนนเต็มจำนวน ๓๐ คะแนนที่มีอยู่ซึ่งเห็นได้ว่าไม่จำเป็นต้องจัดเป็นกลุ่มดังกล่าว ดังนั้น การกำหนดเกณฑ์การให้ คะแนนโดยจัดกลุ่มนี้จึงเป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากมีลักษณะเป็นการเลือก ปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรม เป็นการเอื้อประโยชน์ให้กับผู้เข้ารับการประเมินที่มีระยะเวลาการดำรง ตำแหน่งนายอำเภอหรืออำนวยการระดับต้นน้อยกว่า ตามข้อ ๗ (๑) ของกฎ ก.พ.ก.ว่าด้วยการ ร้องทุกข์และการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๕๒ และไม่เป็นไปตาม หลักเกณฑ์ ข้อ ๔ ของหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๐๗๐๘.๑/ว๒๒ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๐ กรณีที่ไม่ได้พิจารณาประวัติการรับราชการอย่างสมเหตุสมผลและเป็นธรรม จึงเป็นการ กระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย

มีข้อที่ต้องพิจารณาต่อไปว่าช่วงการให้คะแนนในส่วนของการดำรงตำแหน่ง นายอำเภอหรืออำนวยการระดับต้น ที่กำหนดไว้ให้มีช่วงระหว่าง ๒๘-๓๐ คะแนน รอบด้วย กฎหมายหรือไม่

เห็นว่า ในส่วนนี้มีคะแนนเต็มมากถึง ๓๐ คะแนน ~~คณะกรรมการปกครอง~~ กำหนดช่วงห่างของคะแนนเพียง ๒ ช่วงคะแนนเท่านั้นคือ ๒๘-๓๐ คะแนน จึงทำให้มีความแตกต่างกันในผลของการวัดค่าว่าผู้ใดเข้าสู่ตำแหน่งนายอำเภอก่อนหลัง เช่นผู้ที่ เป็น นายอำเภอ ๒ ปี ได้คะแนน ๒๘ คะแนน ส่วนผู้ที่ เป็นนายอำเภอ ๑๗ ปี ได้คะแนน ๓๐ คะแนน ซึ่งมีความแตกต่างกันเพียง ๒ คะแนนเท่านั้น ทั้งที่ระยะเวลาการรับราชการในตำแหน่ง นายอำเภอหรืออำนวยการระดับต้นแตกต่างกันมากถึง ๑๕ ปี ซึ่งเมื่อพิจารณาจากคะแนนเต็มที่มี ๓๐ คะแนนแล้ว กรมการปกครองสามารถกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนที่แตกต่างกันได้ถึงปี ละ ๑ คะแนนหรืออย่างน้อยปีละ ๐.๘ คะแนนโดยไม่จำเป็นต้องจัดเป็นกลุ่มและบีบช่วงคะแนน ให้มีช่วงแคบเพียง ๒ คะแนนเท่านั้น จึงเห็นได้อย่างชัดเจนว่าเป็นการกำหนดหลักเกณฑ์ที่เป็น การเอื้อประโยชน์แก่กลุ่มผู้เข้ารับการประเมินที่เป็นนายอำเภอหรืออำนวยการระดับต้นซึ่งมี ระยะเวลาการดำรงตำแหน่งน้อยกว่า เพื่อให้มีคะแนนใกล้เคียงกับกลุ่มที่เป็นนายอำเภอมาก่อน เป็นระยะเวลานานกว่า ดังนั้น การกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนโดยกำหนดช่วงการให้คะแนน ระหว่าง ๒๘-๓๐ คะแนน นี้จึงเป็นการกระทำที่ไม่เป็นธรรม มีลักษณะเป็นการเอื้อประโยชน์ ให้กับผู้เข้ารับการประเมินที่มีระยะเวลาการดำรงตำแหน่งนายอำเภอหรืออำนวยการระดับต้นที่มี ระยะเวลาสั้นกว่า จึงเป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากมีลักษณะเป็นการเลือก ปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรม ตามข้อ ๗ (๑) ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการร้องทุกข์และการพิจารณา วินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๒ และไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ ข้อ ๔ ของหนังสือ สำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๐๗๐๘.๑/ว๒๒ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๐ กรณีที่ไม่ได้พิจารณา ประวัติการรับราชการอย่างสมเหตุสมผลและเป็นธรรม จึงเป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย

มีข้อพิจารณาต่อไปว่าการที่กรมการปกครอง ซึ่งได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการ คัดเลือกฯ กระทรวงมหาดไทย กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนอายุราชการตั้งแต่เริ่มรับราชการจนถึง วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๒ ของผู้เข้ารับการคัดเลือกโดยจัดเป็นกลุ่ม ให้กลุ่มเดียวกันมีคะแนน เท่ากัน และกำหนดช่วงคะแนนระหว่าง ๘.๕-๑๐ คะแนน มีความเหมาะสมเป็นธรรมและชอบด้วย กฎหมายหรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า การที่กรมการปกครอง กำหนดอายุราชการ ให้มีคะแนน เต็มจำนวน ๑๐ คะแนน โดยพิจารณาให้น้ำหนักคะแนนตามอายุราชการตั้งแต่บรรจุเข้ารับ ราชการ นับถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๒ โดยกำหนดช่วงคะแนนเป็นกลุ่ม ดังนี้

๑) ๓๓ ปีขึ้นไป ได้ ๑๐.๐ คะแนน จึงเท่ากับผู้ที่มียุทธการ ๓๐ ปีจะได้คะแนนเท่ากับผู้ที่มียุทธการมากที่สุดคือ ๔๒ ปี

๒) ๒๘ ปี ถึง ๓๒ ปีกว่าแต่ไม่ถึง ๓๓ ปี ได้ ๙.๕ คะแนน จึงเท่ากับผู้ที่มียุทธการ ๒๘ ปีจะได้คะแนนเท่ากับผู้ที่มียุทธการ ๓๒ ปีกว่าที่ไม่ถึง ๓๓ ปี

๓) ๒๓ ปี ถึง ๒๗ ปีกว่าแต่ไม่ถึง ๒๘ ปี ได้ ๙.๐ คะแนน จึงเท่ากับผู้ที่มียุทธการ ๒๗ ปีจะได้คะแนนเท่ากับผู้ที่มียุทธการ ๒๗ ปีกว่าที่ไม่ถึง ๒๘ ปี

๔) ตั้งแต่ ๑๗ ปี ถึง ๒๑ ปีกว่าแต่ไม่ถึง ๒๓ ปี ได้ ๘.๕ คะแนนซึ่งเท่ากับผู้ที่มียุทธการ ๑๗ ปีจะได้คะแนนเท่ากับผู้ที่มียุทธการ ๒๑ ปีกว่าที่ไม่ถึง ๒๓ ปี

เห็นได้ว่าการกำหนดหลักเกณฑ์การให้คะแนนอายุราชการของผู้เข้ารับการคัดเลือกโดยจัดเป็นกลุ่ม ให้กลุ่มเดียวกันมีคะแนนเท่ากัน ทั้งที่ในแต่ละกลุ่มนั้นมีอายุราชการแตกต่างกันนั้น ก่อให้เกิดผลคะแนนที่ไม่เป็นธรรมต่อผู้ที่มียุทธการมากกว่า และเป็นการเอื้อประโยชน์ให้แก่ผู้ที่มียุทธการน้อยกว่าที่จะมีคะแนนประเมินเท่ากับผู้ที่มียุทธการมากกว่า ซึ่งจะทำให้ผลการประเมินไม่เป็นธรรม โดยเมื่อพิจารณาคะแนนเดิมจำนวน ๑๐ คะแนนในการประเมินอายุราชการของผู้เข้ารับการประเมิน หากเริ่มนับจากอายุราชการ ๑๗ ปี จนถึงผู้ที่มียุทธการมากที่สุด คือ ๔๑ ปี จะมีจำนวนปีที่มียุทธการ ๒๔ ปี ซึ่งสามารถกำหนดค่าคะแนนให้ต่างกันได้ปีละ ๐.๒ หรือ ๐.๓ คะแนน แต่กรมการปกครองในฐานะผู้ได้มอบอำนาจจากคณะกรรมการคัดเลือกฯ กระทรวงมหาดไทย หาได้ดำเนินการดังกล่าวเพื่อให้เกิดความเป็นธรรมไม่ แต่กลับกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนแบ่งเป็นกลุ่มอันเป็นผลทำให้ช่วงของการให้คะแนนเรื่องอายุราชการผู้เข้ารับการประเมินมีช่วงแคบเพียงระหว่าง ๘.๕-๑๐ คะแนน ซึ่งเป็นการเอื้อประโยชน์แก่ผู้ที่มียุทธการน้อย ดังนั้น การที่กรมการปกครอง กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนอายุราชการของผู้เข้ารับการคัดเลือกโดยจัดเป็นกลุ่ม ให้กลุ่มเดียวกันมีคะแนนเท่ากัน และกำหนดช่วงคะแนนระหว่าง ๘.๕-๑๐ คะแนน จึงไม่มีความเหมาะสม ไม่เป็นธรรมมีลักษณะเป็นการเอื้อประโยชน์ให้กับบุคคลบางราย อันเป็นการเลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรม ไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ ข้อ ๔ ของหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๐๗๐๘.๑/ว๒๒ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๔๐ จึงเป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายตามข้อ ๗ (๑) ของ กฎ ก.พ.ค. ว่าด้วยการร้องทุกข์และการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๔๒

มีข้อที่ต้องพิจารณาต่อไปว่า เมื่อเปรียบเทียบผลคะแนนระหว่างคะแนนประวัติการรับราชการ (ความอาวุโส) กับคะแนนความรู้ความสามารถ ทั้งสองส่วนมีค่าน้ำหนักในผลการประเมินเท่ากันหรือไม่ เป็นการเลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรมหรือไม่ ก่อให้เกิดความเป็นธรรมหรือไม่

พิจารณาแล้วเห็นว่า การที่คณะกรรมการพิจารณาคัดเลือกข้าราชการพลเรือนสามัญเพื่อเลื่อนชั้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูงของกระทรวงมหาดไทย ได้กำหนดค่าคะแนน หรือค่าน้ำหนักคะแนนออกเป็นสองส่วน ได้แก่ องค์กรประกอบด้านประวัติการรับราชการ ๕๐ คะแนน และองค์ประกอบด้านความรู้ความสามารถ ๕๐ คะแนน จากคะแนนเต็ม ๑๐๐ คะแนน นั้น ทำให้เห็นได้ว่า คณะกรรมการพิจารณาคัดเลือกฯ กระทรวงมหาดไทย ย่อมมีความประสงค์ที่จะให้ค่าน้ำหนักคะแนนทั้งสองส่วนมีค่าเท่ากันโดยไม่ให้น้ำหนักเอียงไปทางข้างใดข้างหนึ่งอันจะเป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมแต่อย่างใด แต่เมื่อได้พิจารณาเกณฑ์การให้คะแนนด้านประวัติการรับราชการที่กรมการปกครองได้กำหนดไว้ตายตัวดังกล่าวข้างต้นแล้วเปรียบเทียบกับผลการให้คะแนนในส่วนองค์ประกอบด้านความรู้ความสามารถ ปรากฏว่า ในส่วนของคะแนนด้านประวัติการรับราชการ คะแนนเต็ม ๕๐ คะแนน กรมการปกครอง ได้กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนไว้ตายตัว ดังนี้

๑) ระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งนายอำเภอหรืออำนวยการระดับต้น จำนวน ๓๐ คะแนน พิจารณาให้น้ำหนักคะแนนตามระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งนายอำเภอหรืออำนวยการระดับต้น นับถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๒ โดยคำนวณช่วงคะแนน ดังนี้

๑.๑) ๑๑ ปีขึ้นไป	คิดเป็น ๓๐.๐ คะแนน
๑.๒) ๘ ปี ถึง ๑๐ ปีกว่าแต่ไม่ถึง ๑๑ ปี	คิดเป็น ๒๘.๕ คะแนน
๑.๓) ๖ ปี ถึง ๗ ปีกว่าแต่ไม่ถึง ๘ ปี	คิดเป็น ๒๘.๐ คะแนน
๑.๔) ๔ ปี ถึง ๕ ปีกว่าแต่ไม่ถึง ๖ ปี	คิดเป็น ๒๘.๕ คะแนน
๑.๕) ตั้งแต่ ๑ ปี ถึง ๓ ปีกว่าแต่ไม่ถึง ๔ ปี	คิดเป็น ๒๘.๐คะแนน

จึงเห็นได้ว่าในส่วนของระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งนายอำเภอหรืออำนวยการระดับต้น จำนวน ๓๐ คะแนนนี้จะมีช่วงห่างของคะแนนเพียง ๒ คะแนนเท่านั้น ทั้งที่มีระยะเวลาการดำรงตำแหน่งนายอำเภอหรืออำนวยการระดับต้นต่างกันมากถึง ๑๗ ปี

๒) อัตราเงินเดือน จำนวน ๑๐ คะแนน พิจารณาให้น้ำหนักคะแนนตามขั้นเงินเดือนปัจจุบัน

๒.๑) ขั้นที่ ๒๓ ถึงขั้นที่ ๒๔	คิดเป็น ๑๐.๐ คะแนน
๒.๒) ขั้นที่ ๒๑.๕ ถึงขั้นที่ ๒๒.๕	คิดเป็น ๙.๕ คะแนน
๒.๓) ขั้นที่ ๒๐ ถึงขั้นที่ ๒๑	คิดเป็น ๙.๐ คะแนน
๒.๔) ขั้นที่ ๑๘.๕ ถึงขั้นที่ ๑๙.๕	คิดเป็น ๘.๕ คะแนน
๒.๕) ขั้นที่ ๑๗ ถึงขั้นที่ ๑๘	คิดเป็น ๘.๐ คะแนน
๒.๖) ขั้นที่ ๑๕.๕ ถึงขั้นที่ ๑๖.๕	คิดเป็น ๗.๕ คะแนน

๒.๗) ชั้นที่ ๑๔ ถึงชั้นที่ ๑๕ คิดเป็น ๗.๐ คะแนน

๒.๘) ชั้นที่ ๑๒.๕ ถึงชั้นที่ ๑๓.๕ คิดเป็น ๖.๕ คะแนน

สำหรับในส่วนของอัตราเงินเดือนนี้ มีช่วงห่างของคะแนน ๓.๕ คะแนน

๓) อายุราชการ จำนวน ๑๐ คะแนน พิจารณาให้น้ำหนักคะแนนตามอายุราชการ ตั้งแต่บรรจุเข้ารับราชการ นับถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๒ โดยกำหนดช่วงคะแนน ดังนี้

๑) ๓๓ ปีขึ้นไป คิดเป็น ๑๐.๐ คะแนน

๒) ๒๘ ปี ถึง ๓๒ ปีกว่าแต่ไม่ถึง ๓๓ ปี คิดเป็น ๙.๕ คะแนน

๓) ๒๓ ปี ถึง ๒๗ ปีกว่าแต่ไม่ถึง ๒๘ ปี คิดเป็น ๙.๐ คะแนน

๔) ตั้งแต่ ๑๗ ปี ถึง ๒๒ ปีกว่าแต่ไม่ถึง ๒๓ ปี คิดเป็น ๘.๕ คะแนน

สำหรับในส่วนของอายุราชการนี้ มีช่วงห่างของคะแนน ๑ คะแนน และการปกครอง เมื่อรวมช่วงห่างของคะแนนในด้านประวัติการรับราชการทั้งสามส่วนตามที่

กรรมการปกครองกำหนดซึ่งมีคะแนนเต็ม ๕๐ คะแนน (๓๐-๒๘)+(๑๐-๖.๕)+(๑๐-๘.๕) จะมีช่วงห่างของคะแนนเพียง ๗ คะแนนเท่านั้น ส่วนคะแนนด้านความรู้ ความสามารถ คะแนนเต็ม ๕๐ คะแนน แบ่งออกเป็น วิสัยทัศน์ ๑๕ คะแนน สัมภาษณ์ ๑๐ คะแนน ผลงานดีเด่น ๑๕ คะแนน และการประเมินโดยผู้บังคับบัญชา ๑๐ คะแนน ปราบกฏผลการให้คะแนน คือ วิสัยทัศน์ ได้คะแนนสูงสุด ๑๕ คะแนน คะแนนน้อยที่สุด ๑๐ คะแนน เท่ากับมีช่วงห่างของคะแนน ๕ คะแนน สัมภาษณ์ ได้คะแนนสูงสุด ๑๐ คะแนน คะแนนน้อยที่สุด ๗.๕ คะแนน เท่ากับมีช่วงห่างของคะแนน ๒.๕ คะแนน ผลงานดีเด่น ได้คะแนนมากที่สุด ๑๕ คะแนน คะแนนน้อยที่สุด ๑๐ คะแนน เท่ากับมีช่วงห่างของคะแนน ๕ คะแนน และคะแนนประเมินโดยผู้บังคับบัญชาผู้ที่ ได้คะแนนมากที่สุด ๑๐ คะแนน คะแนนน้อยที่สุด ๖ คะแนน เท่ากับมีช่วงห่างของคะแนน ๔ คะแนน เมื่อรวมช่วงห่างของคะแนนในกลุ่มองค์ประกอบด้านความรู้ความสามารถแล้วจะมีช่วงห่างของคะแนนมากถึง ๑๕.๕ คะแนน ซึ่งกรณีนี้มีข้อเท็จจริงปรากฏให้เห็นว่ามีการกำหนดช่วงห่างในการให้คะแนนด้านความรู้ ความสามารถ ไว้ล่วงหน้าแล้วดังปรากฏตัวอย่างเช่น มีการแก้ไขผลคะแนนด้านผลงานดีเด่นที่มีคะแนนเต็ม ๑๕ คะแนน ของนายอำเภอบางราย ซึ่งทำการประเมินและให้คะแนนโดยผู้ตรวจราชการกรมการปกครอง เฉพาะรายที่ไม่อยู่ในช่วงคะแนนที่กำหนดไว้ ๑๕-๑๐ คะแนน) โดยแก้ไขให้เป็นคะแนนที่อยู่ในช่วงที่กำหนดไว้ เช่น นายอำเภอคนหนึ่ง กรรมการโดยผู้ตรวจราชการกรมการปกครอง ให้คะแนน ๔ คะแนน แต่ในบัญชีผลการคัดเลือกกลับปรากฏว่ามีคะแนน ๑๐ คะแนน หรือนายอำเภอคนต่อมา กรรมการโดยผู้ตรวจราชการกรมการปกครอง ให้คะแนน ๗ คะแนน แต่ในบัญชีผลการคัดเลือกกลับปรากฏว่ามีคะแนน ๑๑ คะแนนเป็นต้น ดังนั้นจึงเห็นได้ว่าการกำหนดหลักเกณฑ์ในการให้คะแนนโดย

กำหนดช่วงห่างของคะแนนไว้ล่วงหน้าก่อนแล้ว เมื่อไม่เป็นไปตามที่กำหนดจึงมีการแก้ไขผลคะแนนดังกล่าว

จากข้อเท็จจริงดังกล่าว เมื่อนำช่วงห่างของคะแนนด้านความรู้ความสามารถของ
 คณะกรรมการธิการพรรคฯ ของ
 เปรียบเทียบกับช่วงห่างของคะแนนประวัติการรับราชการที่มีช่วงห่างเพียง ๗ คะแนนแล้วเห็น
 ได้ว่าคะแนนด้านความรู้ความสามารถมีค่าน้ำหนักมากกว่าด้านประวัติการรับราชการถึง ๘.๕
 คะแนนหรือมากกว่าหนึ่งเท่าของด้านประวัติการรับราชการ อันเป็นเหตุที่ทำให้ค่าน้ำหนัก
 คะแนนของทั้งสองส่วนคือด้านประวัติการรับราชการมีค่าน้ำหนักน้อยกว่าด้านความรู้
 ความสามารถถึงกว่าเท่าตัว ทั้งที่ได้มีการกำหนดน้ำหนักคะแนนไว้ล่วงหน้าแล้วที่ ๕๐:๕๐
 คะแนน โดยคณะกรรมการพิจารณาคัดเลือกฯ กระทรวงมหาดไทย เมื่อกรรมการปกครอง ซึ่ง
 ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการพิจารณาคัดเลือกฯ กระทรวงมหาดไทย ได้ดำเนินการ
 กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนและประเมินผลให้คะแนนคงได้วินิจฉัยมาข้างต้น จึงทำให้ค่าน้ำหนัก
 คะแนนไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการพิจารณาคัดเลือกฯ กระทรวงมหาดไทย ได้
 กำหนดไว้ กล่าวคือค่าน้ำหนักคะแนนจะอยู่ในส่วนของประวัติการรับราชการเพียง ๑/๓ แต่อยู่ใน
 ด้านความรู้ความสามารถมากถึง ๒/๓ อันเป็นการไม่ถือปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่ฝ่ายปกครองได้
 กำหนดไว้เอง ซึ่งการดำเนินการของกรรมการปกครองดังกล่าวทำให้เกิดผลในทางที่เป็นการเอื้อ
 ประโยชน์ให้แก่ผู้เข้ารับการประเมินบางรายที่มีประวัติการรับราชการซึ่งมีอาวุโสน้อยกว่า อันเป็น
 การเลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรมแก่ผู้ที่มีอาวุโสมาก ดังนั้น เมื่อเปรียบเทียบผลคะแนนระหว่าง
 คะแนนประวัติการรับราชการ (ความอาวุโส) กับคะแนนความรู้ความสามารถ ทั้งสองส่วนแล้ว
 ทำให้เห็นได้ว่ามีค่าน้ำหนักในผลการประเมินไม่เท่ากัน อันก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมในการ
 พิจารณาคัดเลือกฯ ซึ่งเห็นได้จากผลการคัดเลือกที่คณะกรรมการพิจารณาคัดเลือกฯ ของ
 กระทรวงมหาดไทยนำเสนอต่อปลัดกระทรวงมหาดไทย ซึ่งปรากฏว่าผู้ที่ได้รับการคัดเลือกส่วนใหญ่
 ใหญ่เป็นผู้มีอาวุโสน้อยกว่า (ตำแหน่งว่าง ๔๖ ตำแหน่งแต่มีผู้อาวุโสที่อยู่ใน ๔๖ ลำดับแรกได้รับการ
 คัดเลือกเพียง ๕ คนเท่านั้น) อันเป็นกรณีที่ไม่ปกติหากพิจารณาจากเกณฑ์การให้คะแนน ๕๐:๕๐
 ที่คณะกรรมการคัดเลือกฯ ระดับกระทรวงกำหนด โดยมีรายละเอียดเกี่ยวกับผู้ที่ได้รับการคัดเลือก
 สรุปได้ ดังนี้

๑. บุคคลที่ได้รับการคัดเลือกเป็นอันดับที่ ๑ มีอาวุโสตามบัญชีที่กรมการปกครอง
 จัดทำไว้เป็นลำดับที่ ๘๑

๒. บุคคลที่ได้รับการคัดเลือกเป็นอันดับที่ ๒ มีอาวุโสตามบัญชีที่กรมการปกครอง
 จัดทำไว้เป็นลำดับที่ ๓๒๔

สำหรับผู้ร้องทุกข์ นายประกาศิต มหาสิงห์ มีอาวุโสอยู่ในลำดับที่ ๔ ได้รับการคัดเลือกเป็นลำดับที่ ๑๐๗ กรณีดังกล่าวจึงเป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากมีลักษณะเป็นการเลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรม เป็นการเอื้อประโยชน์ให้กับผู้เข้ารับการประเมินที่มีระยะเวลาการดำรงตำแหน่งนายอำเภอหรือประเภทอำนวยการระดับต้นน้อยกว่า ตามข้อ ๗ (๑) ของกฎ ก.พ.ค.ว่าด้วยการร้องทุกข์และการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๕๒ และไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ ข้อ ๔ ของหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๐๗๐๔.๑/ว๒๒ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๔๐ กรณีที่ไม่ได้พิจารณาประวัติการรับราชการอย่างสมเหตุสมผลถือว่าเป็น

นอกจากกรณีที่ได้วินิจฉัยไว้แล้วว่าการกำหนดหลักเกณฑ์รายละเอียดการให้คะแนนในองค์ประกอบด้านประวัติการรับราชการทั้งสามส่วน ได้แก่ ระยะเวลาการดำรงตำแหน่งนายอำเภอหรืออำนวยการระดับต้น อัตราเงินเดือนปัจจุบัน และอายุราชการ ไม่ชอบด้วยกฎหมายเพราะเป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมแล้ว ยังมีข้อเท็จจริงปรากฏว่าในการกำหนดหลักเกณฑ์รายละเอียดการให้คะแนนในองค์ประกอบด้านประวัติการรับราชการทั้งสามส่วน ได้แก่ ระยะเวลาการดำรงตำแหน่งนายอำเภอหรืออำนวยการระดับต้น อัตราเงินเดือนปัจจุบัน และอายุราชการ และรวมถึง เกณฑ์การให้คะแนนด้านความรู้ ความสามารถ ได้กระทำโดยคณะกรรมการบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการกรมการปกครอง ซึ่งปรากฏในรายงานประชุมคณะกรรมการบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการกรมการปกครอง ครั้งที่ ๒/๒๕๕๒ วันพุธที่ ๑๔ สิงหาคม พ.ศ.๒๕๕๒ เวลา ๑๖.๓๐ นาฬิกา ณ ห้องปฏิบัติราชการอธิบดีกรมการปกครอง โดยมีผู้มาประชุม คือ ๑) นายวงศ์ศักดิ์ สวัสดิ์พาณิชย์ อธิบดีกรมการปกครอง ๒) นายรินทร์ กัลยาณมิตร รองอธิบดีกรมการปกครอง ๓) นายสมศักดิ์ สุวรรณสุจริต รองอธิบดีกรมการปกครอง ๔) นายวุฒิชัย เสาวโกมุท ผู้อำนวยการกองการเจ้าหน้าที่ เลขาธิการคณะกรรมการบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการกรมการปกครอง และ ๕) นายพิเนตร เลิศเขมทัต หัวหน้ากลุ่มงานบรรจุและแต่งตั้ง ผู้ช่วยเลขาธิการคณะกรรมการบรรจุและแต่งตั้งฯ และต่อมาเมื่อมีการออกคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๒๘/๒๕๕๓ เรื่อง เลื่อนข้าราชการ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๓ แต่งตั้งผู้ที่ได้รับการคัดเลือกอีกจำนวน ๔๑ ราย ปรากฏว่า นายวุฒิชัย เสาวโกมุท ได้รับการแต่งตั้งเป็นบุคคลแรกของบัญชีแนบท้ายคำสั่ง ทั้งที่ผลการคัดเลือกบุคคลดังกล่าวอยู่ในลำดับที่ ๕ ซึ่งควรจะอยู่ในลำดับที่ ๔ ของบัญชีการแต่งตั้ง ตามผลการคัดเลือกเพราะมีการแต่งตั้งบุคคลอื่นตามลำดับไปก่อนแล้ว ๕ คน ตามคำสั่ง ๓ คำสั่งก่อนหน้านี้ แต่บุคคลดังกล่าวในฐานะผู้อำนวยการกองการเจ้าหน้าที่กลับทำคำสั่งให้ตนเองอยู่ในลำดับที่ ๑ ของบัญชีซึ่งจะเป็นการได้เปรียบบุคคลอื่นๆ ในบัญชีในด้านความอาวุโสตามลำดับรายชื่อในบัญชี

จากข้อเท็จจริงดังกล่าวข้างต้นจึงมีข้อที่ต้องพิจารณาว่าเจ้าหน้าที่ผู้ทำการพิจารณาทางปกครองในเรื่องนี้ได้กระทำการขัดต่อบทบัญญัติมาตรา ๑๓ (๑) แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ในเรื่องความเป็นกลางของเจ้าหน้าที่หรือไม่

พิเคราะห์มาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ซึ่งบัญญัติว่า “เจ้าหน้าที่ดังต่อไปนี้จะทำการพิจารณาทางปกครองไม่ได้ (๑) เป็นคู่กรณีเอง...” และมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน บัญญัติให้ความหมาย “คู่กรณี” หมายความว่า “ผู้ยื่นคำขอหรือผู้คัดค้านคำขอ ผู้อยู่ในบังคับหรือจะอยู่ในบังคับของคำสั่งทางปกครอง และผู้ซึ่งได้เข้ามาในกระบวนการพิจารณาทางปกครองเนื่องจากสิทธิของผู้นั้นจะถูกระทบกระเทือนจากผลของคำสั่งทางปกครอง” และให้ความหมายของคำว่า “การพิจารณาทางปกครอง” หมายความว่า “การเตรียมการและการดำเนินการของเจ้าหน้าที่เพื่อจัดให้มีคำสั่งทางปกครอง” และให้ความหมายของคำว่า “เจ้าหน้าที่” หมายความว่า “บุคคล คณะบุคคล หรือนิติบุคคล ซึ่งใช้อำนาจหรือได้รับมอบหมายให้ใช้อำนาจทางปกครองของรัฐในการดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใด ตามกฎหมาย ไม่ว่าจะเป็นการจัดตั้งขึ้นในระบบราชการ รัฐวิสาหกิจหรือกิจการอื่นของรัฐหรือไม่ก็ตาม” เมื่อพิจารณาข้อกฎหมายดังกล่าวแล้วทำให้เห็นได้ว่า กฎหมายห้ามเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เป็นคู่กรณีเองทำหน้าที่พิจารณาทางปกครอง เนื่องจากเป็นผู้มีประโยชน์หรือส่วนได้เสียในการที่จะนำไปสู่การออกคำสั่งทางปกครอง ทั้งนี้เพื่อป้องกันมิให้เจ้าหน้าที่ของรัฐแสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้โดยชอบด้วยกฎหมายสำหรับตนเองหรือผู้อื่น ซึ่งก็คือ คณะรัฐมนตรี ต่อหน้าที่ หรือไม่มีความเป็นกลางในการปฏิบัติหน้าที่

เมื่อพิจารณาข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายดังกล่าวแล้วเห็นว่า การที่นายวุฒิชัย เสาวโกมุท ซึ่งดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการกองการเจ้าหน้าที่ และทำหน้าที่เป็นเลขานุการคณะกรรมการบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการกรมการปกครอง จึงมีฐานะเป็น “เจ้าหน้าที่” เพราะเป็นบุคคลซึ่งใช้อำนาจหรือได้รับมอบหมายให้ใช้อำนาจทางปกครองของรัฐในการดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดตามกฎหมาย อันได้แก่การกำหนดหลักเกณฑ์การให้คะแนนผู้เข้ารับการคัดเลือกในฐานะเลขานุการฯ ซึ่งเป็นผู้กว้างหลักเกณฑ์การให้คะแนนฯ เสนอต่อคณะกรรมการบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการกรมการปกครอง ตามกฎหมายดังกล่าว และในขณะเดียวกัน บุคคลดังกล่าวก็อยู่ในฐานะเป็น “คู่กรณี” ในการพิจารณาทางปกครองครั้งนี้ด้วยเพราะเป็นบุคคลที่อยู่ในบังคับหรือจะอยู่ในบังคับของคำสั่งทางปกครอง คือ คำสั่งเลื่อนระดับ ได้เข้าร่วมประชุมคณะกรรมการบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการกรมการปกครอง และเป็นผู้เสนอหลักเกณฑ์การให้คะแนนต่อที่ประชุมฯ ซึ่งที่ประชุมได้เห็นชอบตามที่เสนอ ซึ่งคณะกรรมการดังกล่าวก็มีฐานะเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐในฐานะที่เป็นคณะบุคคลซึ่งใช้อำนาจหรือได้รับมอบหมายให้ใช้อำนาจทางปกครองของ

รัฐในการดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดตามกฎหมายคือการกำหนดเกณฑ์การให้คะแนน เช่นกัน และคณะกรรมการได้มีมติกำหนดหลักเกณฑ์รายละเอียดการให้คะแนน ซึ่งถือเป็น "การพิจารณาทางปกครอง" เพราะเป็นการเตรียมการและการดำเนินการของเจ้าหน้าที่เพื่อจัดให้มีคำสั่งทางปกครอง อันได้แก่การออกคำสั่งแต่งตั้งหรือเลื่อนระดับผู้ที่ได้รับการคัดเลือกเข้าดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูง โดยได้กำหนดเกณฑ์การให้คะแนน ทั้งในส่วนประวัติการรับราชการ ซึ่งแบ่งเป็น ๓ ด้าน ได้แก่ ๑) ระยะเวลาการดำรงตำแหน่งนายอำเภอหรือประเภทอำนวยการระดับต้น ๒) อัตราเงินเดือนปัจจุบัน และ ๓) อายุราชการ รวมถึงในส่วนของเกณฑ์การให้คะแนนด้านความรู้ ความสามารถ ซึ่งมี ๔ ด้าน คือ ๑) วิสัยทัศน์ ๒) สัมภาษณ์ ๓) ผลงานดีเด่น และ ๓) การประเมินโดยผู้บังคับบัญชา ทั้งนี้บุคคลดังกล่าวย่อมรู้ดีอยู่แล้วว่าตนเองเป็นบุคคลที่อยู่ในกลุ่มซึ่งจะต้องเข้ารับการประเมินด้วย จึงทำให้เกิดความได้เปรียบบุคคลอื่นทั้งส่วนที่เป็นผู้กว้างหลักเกณฑ์รายละเอียดการให้คะแนนทั้งหมดเพื่อเสนอคณะกรรมการบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการกรมการปกครอง ในฐานะเลขานุการฯ โดยได้กำหนดหลักเกณฑ์ที่เอื้อประโยชน์ต่อตนเองและพวกพ้อง ดังจะเห็นได้จากข้อเท็จจริงที่ว่า บุคคลดังกล่าว มีอาวุโสอยู่ในลำดับที่ ๑๐๐ แต่มีตำแหน่งว่างที่สามารถเลื่อนตำแหน่งได้เพียง ๔๖ ตำแหน่ง ซึ่งจะไม่ถึงลำดับที่บุคคลดังกล่าวจะได้รับการเลื่อนตำแหน่งหากมีการชิงการเสนอผู้ดับปีที่ผ่านมาซึ่งเป็นการเลื่อนตามลำดับอาวุโสเป็นส่วนมาก จึงมีการกำหนดหลักเกณฑ์ชิงการให้คะแนนที่กำหนดไว้กรณีระยะเวลาการดำรงตำแหน่งนายอำเภอหรืออำนวยการระดับต้น ที่มีคะแนนเต็มมากถึง ๓๐ คะแนนจากทั้งหมด ๑๐๐ คะแนน ได้กำหนดช่วงห่างของการให้คะแนนไว้เพียง ๒๘-๓๐ คะแนนเท่านั้น ซึ่งจะทำให้คะแนนในส่วนนี้ไม่มีผลหรือมีผลน้อยมากในการวัดค่าคะแนนเมื่อได้เปรียบเทียบกับการให้คะแนนวิสัยทัศน์ที่มีคะแนนเต็มเพียง ๑๕ คะแนน แต่มีช่วงห่างที่ ๑๐-๑๔ คะแนน คะแนนสัมภาษณ์มีคะแนนเต็มเพียง ๑๐ คะแนน แต่มีช่วงห่างที่ ๗.๕-๑๐ คะแนน คะแนนผลงานดีเด่นมีคะแนนเต็มเพียง ๑๕ คะแนน แต่มีช่วงห่างมากที่ ๑๐-๑๕ คะแนน และคะแนนประเมินโดยผู้บังคับบัญชามีคะแนนเต็มเพียง ๑๐ คะแนน มีช่วงห่างที่ ๖-๑๐ คะแนน จึงเห็นได้ว่าคะแนนระยะเวลาการดำรงตำแหน่งนายอำเภอหรือประเภทอำนวยการระดับต้น ที่มีคะแนนเต็มมากถึง ๓๐ คะแนน กลับถูกกำหนดเกณฑ์ไว้ให้คะแนนได้เพียง ๒๘-๓๐ คะแนนเท่านั้น ซึ่งไม่สามารถเปรียบเทียบกับคะแนนเกณฑ์อื่นอีก ๔ เกณฑ์ที่มีคะแนนเต็มเพียง ๑๐ หรือ ๑๕ คะแนนแต่ทุกเกณฑ์กลับมีช่วงห่างของการให้คะแนนมากกว่า เกณฑ์การดำรงตำแหน่งนายอำเภอหรือประเภทอำนวยการระดับต้น ที่มีคะแนนเต็มมากถึง ๓๐ คะแนน โดยเกณฑ์ดังกล่าวถูกกำหนดไว้โดยคณะกรรมการบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการกรมการปกครอง ที่มีบุคคลดังกล่าวเป็นเลขานุการฯ อันเป็นผลให้ผลการคัดเลือกไม่มีความเป็นธรรม ซึ่ง

ในอดีตที่ผ่านมากรรมการปกครองไม่เคยมีเหตุการณ์เช่นนี้เกิดขึ้น ต่างจากในปีที่มีเหตุร้องทุกข์นี้ ที่ปรากฏว่าบุคคลที่มีอาวุโสใน ๔๖ คนแรกได้รับการเลื่อนตำแหน่งเพียง ๕ รายเท่านั้น นอกจากนี้ข้อมูลเกี่ยวกับหลักเกณฑ์การให้คะแนนดังกล่าวก็มิได้มีการประกาศให้ผู้รับการคัดเลือกรายอื่นๆ ได้รับทราบแต่อย่างใด จึงเป็นการได้เปรียบผู้เข้ารับการคัดเลือกรายอื่น เพราะบุคคลดังกล่าวซึ่งเป็นเลขานุการฯ ได้รู้หลักเกณฑ์การให้คะแนนแล้วสามารถเตรียมตัวเข้ารับการคัดเลือกได้ถูกต้องตามเกณฑ์ที่กำหนดในขณะที่บุคคลอื่นไม่รู้เช่นเดียวกับที่ตนได้รู้ แม้การที่บุคคลดังกล่าว ได้เข้าร่วมพิจารณาทางปกครองเพียงครั้งเดียวในการประชุมกำหนดหลักเกณฑ์การให้คะแนนของคณะกรรมการบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการกรมการปกครอง แม้ไม่ได้เข้าไปมีส่วนร่วมในการพิจารณาทางปกครองอื่นๆ ที่มีในภายหลังก็ตาม ก็ยังคงถือว่าเป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย เพราะการกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนนั้น ถือเป็นเรื่องที่เป็นสาระสำคัญมากที่สุดอันเป็นหัวใจในการประเมินเพื่อคัดเลือกผู้ที่ได้รับการเลื่อนระดับในครั้งนี้ เนื่องจากต้องนำไปใช้ในการให้คะแนนกับผู้เข้ารับการคัดเลือกทุกราย รวมถึงตลอดถึงกรรมการทุกคนที่ได้รับการแต่งตั้งให้ทำหน้าที่ให้คะแนน ดังนั้น จึงเป็นกรณีที่เจ้าหน้าที่ซึ่งเป็นคู่กรณีเอง ได้เข้าร่วมทำการพิจารณาทางปกครอง ซึ่งต้องห้ามตามมาตรา ๑๓ (๑) และกรณีไม่เข้าข้อยกเว้นตามมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ.๒๕๓๙ อันเป็นผลให้คำสั่งเลื่อนระดับที่เกิดขึ้นจากการใช้หลักเกณฑ์ดังกล่าวเป็นส่วนหนึ่งในการพิจารณาทางปกครอง เป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย

มีข้อที่ต้องพิจารณาต่อไปว่า ได้มีการเสนอรายชื่อบุคคลผู้ที่ได้รับการคัดเลือกให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๐๗๐๘.๑/ว ๒๒ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๔๐ หรือไม่

ข้อเท็จจริงรับฟังได้จากคำแก้คำร้องทุกข์ว่า คณะกรรมการพิจารณาคัดเลือกกระทรวงมหาดไทย ได้นำรายชื่อข้าราชการผู้ผ่านการคัดเลือกทั้งหมด ๔๓๑ ราย เสนอต่อปลัดกระทรวงมหาดไทยเพื่อพิจารณา ในขณะที่มีตำแหน่งว่างเพียง ๔๖ ตำแหน่ง เห็นว่ากรณีจึงมิได้มีการดำเนินการตามข้อ ๔.๒ ของหลักเกณฑ์ วิธีการ และขั้นตอนการคัดเลือกเพื่อเลื่อนข้าราชการพลเรือนสามัญขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งระดับ ๙ ระดับ ๑๐ และระดับ ๑๑ ที่แนบท้ายหนังสือสำนักงาน ก.พ.ที่ นร ๐๗๐๘.๑/ว๒๒ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๔๐ ที่กำหนดให้คณะกรรมการ ทำการประเมินและคัดเลือกผู้ซึ่งได้รับการเสนอชื่อทุกคน โดยพิจารณาเทียบข้อมูลบุคคล เช่น คุณสมบัติ ผลงาน ประวัติการรับราชการของแต่ละคน กับหน้าที่ความรับผิดชอบและความต้องการของตำแหน่ง แล้วคัดเลือกให้เหลือผู้ซึ่งเหมาะสมไว้ตำแหน่งละไม่

เกิน ๓ คน และในกรณีที่เป็นการศึกษาคราวละหลายตำแหน่งในระดับและสายงานเดียวกัน และมีผู้เข้ารับการศึกษาเป็นจำนวนมาก คณะกรรมการอาจคัดเลือกผู้ที่เหมาะสมสำหรับ ตำแหน่งต่างๆ ได้ตามจำนวนที่เห็นสมควร แต่จำนวนผู้ที่สมควรได้รับการคัดเลือกจะต้อง มากกว่าจำนวนตำแหน่งที่จะแต่งตั้ง

มีข้อพิจารณาต่อมาว่า กรณีที่เป็นการศึกษาคราวละหลายตำแหน่งในระดับ และสายงานเดียวกัน และมีผู้เข้ารับการศึกษาเป็นจำนวนมาก คณะกรรมการอาจคัดเลือกผู้ที่ เหมาะสมสำหรับตำแหน่งต่างๆ ได้ตามจำนวนที่เห็นสมควร แต่จำนวนผู้ที่สมควรได้รับการ คัดเลือกจะต้องมากกว่าจำนวนตำแหน่งที่จะแต่งตั้ง นั้น คำว่า “ตามจำนวนที่เห็นสมควร” มีความหมายอย่างไร

พิเคราะห์แล้วเห็นว่ากรณีการคัดเลือกครั้งนี้ แม้จะเป็นกรณีที่เป็นการศึกษา คราวละหลายตำแหน่งในระดับและสายงานเดียวกัน และมีผู้เข้ารับการศึกษาเป็นจำนวนมาก ก็ตาม ซึ่งคณะกรรมการอาจคัดเลือกผู้ที่เหมาะสมสำหรับตำแหน่งต่างๆ ได้ตามจำนวนที่ เห็นสมควร และจำนวนผู้ที่สมควรได้รับการคัดเลือกจะต้องมากกว่าจำนวนตำแหน่งที่จะแต่งตั้ง ก็ตาม เห็นว่าจำนวนที่มากกว่านั้นก็ยังคงต้องอยู่ภายใต้บังคับของข้อกำหนดที่ว่าคัดเลือกให้ เหลือผู้ซึ่งเหมาะสมไว้ตำแหน่งละไม่เกิน ๓ คน ดังนั้น การที่คณะกรรมการพิจารณาคัดเลือกฯ กระทรวงมหาดไทย ได้มีการเสนอรายชื่อบุคคลผู้ที่ได้รับการคัดเลือกฯ ทั้งหมด ๔๓๑ ราย ในขณะที่มีตำแหน่งว่างเพียง ๔๖ ตำแหน่ง จึงเป็นการไม่ถือปฏิบัติตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๐๗๐๔.๑/ว๒๒ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๔๐

เมื่อได้วินิจฉัยแล้วว่าการกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนเพื่อใช้ในการประเมินบุคคล ผู้ที่จะเลื่อนขึ้นดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูง ในส่วนของกรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย เป็นเกณฑ์การให้คะแนนที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากมีลักษณะเป็น การเลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรม และไม่ปฏิบัติตามรูปแบบขั้นตอนอันเป็นสาระสำคัญที่กฎหมาย กำหนดไว้ รวมถึงมีเจ้าหน้าที่ซึ่งเป็นคู่กรณีเองเข้าร่วมพิจารณาทางปกครอง อันเป็นกรณีที่ เจ้าหน้าที่ขาดความเป็นกลาง และได้มีการปฏิบัติให้ถูกต้องตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๐๗๐๔.๑/ว๒๒ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๔๐ เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงว่าคู่กรณีในเรื่องร้องทุกข์ คือ ปลัดกระทรวงมหาดไทย ได้นำผลการคัดเลือกที่เกิดจากกระบวนการพิจารณาทางปกครองที่ไม่ ชอบด้วยกฎหมายมาออกเป็นคำสั่งเลื่อนระดับทั้งหมดจำนวน ๔ คำสั่ง คือ คำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๔๖๔/๒๕๔๒ ลงวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๔๒ คำสั่งกระทรวงมหาดไทยที่ ๔๖๕/๒๕๔๒ ลง

วันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๕๒ คำสั่งกระทรวงมหาดไทยที่ ๔๘๘/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ และคำสั่งกระทรวงมหาดไทยที่ ๒๘/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๓ ที่แต่งตั้งผู้ได้รับการคัดเลือกขึ้นดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูง กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย จึงมีผลทำให้คำสั่งทั้ง ๔ ฉบับดังกล่าว เป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย กรณีจึงไม่จำต้องวินิจฉัยประเด็นอื่นอีก เพราะไม่อาจทำให้คำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายกลับเป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายขึ้นมาได้

ดังนั้น อาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๑๒๔ ประกอบมาตรา ๓ และมาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ และข้อ ๕๗ ของกฎ ก.พ.ค. ว่าด้วยการร้องทุกข์และการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๑ จึงมีคำวินิจฉัยให้ยกเลิกคำสั่งกระทรวงมหาดไทยที่ ๒๘/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๓ ที่แต่งตั้งผู้ได้รับการคัดเลือกขึ้นดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูง กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย ทั้งหมด โดยให้เหตุผลที่อ้างกันที่ออกคำสั่งคือ วันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๓

เพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรมจึงให้คู่กรณีในการร้องทุกข์ คือ ปลัดกระทรวงมหาดไทย ดำเนินการ ดังนี้

๑. โดยที่ผู้ร้องทุกข์ได้ยื่นคำร้องทุกข์เพียงว่าคำสั่งกระทรวงมหาดไทยที่ ๒๘/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๓ ที่แต่งตั้งผู้ได้รับการคัดเลือกขึ้นดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูง กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย เป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ทำให้ผู้ร้องทุกข์ไม่ได้รับความเป็นธรรมในการคัดเลือกบุคคลขึ้นดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูง ของกรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย ในปี พ.ศ. ๒๕๕๒-๒๕๕๓ ซึ่งมีกระบวนการคัดเลือกครั้งเดียวกัน แต่ได้มีการแบ่งแยกการออกคำสั่งแต่งตั้งเป็น ๔ คำสั่ง อันได้แก่ คำสั่งกระทรวงมหาดไทยที่ ๔๖๘/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๕๒ คำสั่งกระทรวงมหาดไทยที่ ๔๖๕/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๕๒ คำสั่งกระทรวงมหาดไทยที่ ๔๘๘/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ และคำสั่งกระทรวงมหาดไทยที่ ๒๘/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๓ เมื่อคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ ซึ่งได้รับมอบหมายจาก ก.พ.ค. ตามนัยมาตรา ๑๒๔ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ได้วินิจฉัยแล้วว่า การที่ปลัดกระทรวงมหาดไทยได้นำผลการคัดเลือกที่เกิดจากกระบวนการพิจารณาทางปกครองที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายมาออกเป็นคำสั่งเลื่อนระดับทั้ง ๔ คำสั่ง ที่แต่งตั้งผู้ได้รับการคัดเลือกขึ้นดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูง กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย จึงมีผลทำให้คำสั่งทั้ง ๔ ฉบับดังกล่าว เป็น

คำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ดังนั้นจึงเป็นหน้าที่ของปลัดกระทรวงมหาดไทย ที่จะต้องไปดำเนินการให้เกิดความเป็นธรรมในแต่ละกรณีสำหรับคำสั่งส่วนที่เหลืออีก ๓ คำสั่งคานนัย มาตรา ๔๙ ถึงมาตรา ๕๒ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ.๒๕๓๙ ต่อไป

๒. ให้ดำเนินการคัดเลือกข้าราชการพลเรือนสามัญชั้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง อำนวยการระดับสูง ในส่วนของกรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทยชั้นใหม่จนถึงขั้นตอนการ ออกคำสั่งเลื่อนตำแหน่ง โดยให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายใน ๙๐ วัน นับจากวันที่ได้รับทราบ คำวินิจฉัย ทั้งนี้ให้อยู่ภายใต้กรอบของกฎหมาย กฎ ข้อบังคับ ระเบียบที่เกี่ยวข้อง และตาม แนวทางที่ได้วินิจฉัยไว้ดังกล่าวข้างต้น

๓. ผลของการยกเลิกคำสั่งดังกล่าว จึงทำให้ยังไม่มีผู้ใดได้รับการเลื่อนระดับเป็น ผู้ดำรงตำแหน่งอำนวยการระดับสูง ของกรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย ตามคำสั่งฉบับ ดังกล่าวมาก่อนเลย

คณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ คณะที่ ๒ จึงได้มีคำวินิจฉัยให้ยกเลิกคำสั่ง กระทรวงมหาดไทยที่ ๒๘/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๓ ที่แต่งตั้งผู้ได้รับการคัดเลือกขึ้น ดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูง กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย โดยให้ผลนับ แต่วันที่ออกคำสั่งข้างต้น และให้คู่กรณีในการร้องทุกข์ดำเนินการเพื่อประโยชน์แห่งความ ยุติธรรมตามข้อ ๑ ถึงข้อ ๓ ห้ายคำวินิจฉัย

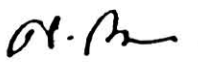
ต่อมาคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ คณะที่ ๒ ได้นำคำวินิจฉัยข้างต้นเสนอเข้าที่ ประชุม ก.พ.ค.เพื่อทราบและทักท้วง ในการประชุมครั้งที่ ๒๒/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๕๓

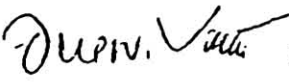
ในการประชุมดังกล่าว ก.พ.ค. ได้พิจารณาเรื่องนี้ตามที่คณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ (คณะที่ ๒) เสนอในวาระเพื่อทราบและทักท้วง เมื่อฟังคำชี้แจงจากกรรมการเจ้าของสำนวนและ อภิปรายกันแล้วเห็นว่า ตามหนังสือเวียน สำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๐๗๐๘.๑/๖ ๒๒ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๐ กำหนดเป็นหลักการว่า ให้ส่วนราชการที่มีตำแหน่งว่างเสนอรายชื่อข้าราชการพลเรือน สามัญที่มีคุณสมบัติที่จะได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่ว่าง ๑ - ๒ รายชื่อพร้อมข้อมูลบุคคล พื้นฐานอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับประวัติส่วนตัว ประวัติการศึกษา การฝึกอบรม ความรู้ ประสบการณ์ ความสามารถ ผลงานสำคัญพิเศษ ประวัติทางวินัยในอดีตของข้าราชการผู้นั้น รวมทั้งเสนอผลงานประจำปีของ ผู้ซึ่งได้รับการเสนอชื่อ และความเห็นของผู้บังคับบัญชาเกี่ยวกับความเหมาะสมและความพร้อม ที่จะเลื่อนตำแหน่งที่สูงขึ้นต่อปลัดกระทรวงมหาดไทย เพื่อส่งต่อไปยังคณะกรรมการคัดเลือก

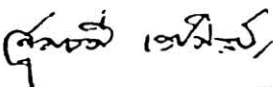
และกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่โดยตรงของคณะกรรมการคัดเลือกที่จะต้องพิจารณาประเมิน และคัดเลือกผู้ซึ่งได้รับการเสนอชื่อทุกคน โดยพิจารณาเทียบข้อมูลบุคคล กับหน้าที่ความ รับผิดชอบและความต้องการของตำแหน่งแล้วคัดเลือกให้เหลือผู้ที่เหมาะสมไว้ตำแหน่งละไม่ เกิน ๓ คน ในกรณีที่เป็นการพิจารณารวละหลายตำแหน่งในระดับและสายงานเดียวกัน และ มีผู้เข้ารับการพิจารณาจำนวนมาก คณะกรรมการคัดเลือกอาจคัดเลือกผู้ที่เหมาะสมสำหรับ ตำแหน่งต่าง ๆ ได้ตามจำนวนที่เห็นสมควร แต่จำนวนผู้ที่สมควรได้รับคัดเลือกจะต้องมากกว่า จำนวนตำแหน่งที่จะแต่งตั้ง การที่คณะกรรมการคัดเลือกข้าราชการพลเรือนสามัญเพื่อเลื่อนขึ้น แต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูงที่ อ.ก.พ. กระทรวงมหาดไทยแต่งตั้งได้มอบหมาย ให้ กรมการปกครอง ทำหน้าที่ประเมินบุคคลแทน และเมื่อกรมการปกครองดำเนินการพร้อมกับ เสนอรายชื่อผู้ได้รับการประเมินมาแล้ว คณะกรรมการคัดเลือกข้าราชการพลเรือนสามัญเพื่อ เลื่อนขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูง ก็ได้เสนอรายชื่อดังกล่าวให้ ปลัดกระทรวงมหาดไทย พิจารณาแต่งตั้งโดยไม่ได้ผิดไปจากที่กรมการปกครองเสนอ จึงเท่ากับ เป็นการมอบอำนาจซึ่งไม่อาจทำได้ และเป็นการดำเนินการที่ไม่ถูกต้องตามรูปแบบ ขั้นตอน หรือ วิธีการอันเป็นสาระสำคัญที่กำหนดไว้ในหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๐๗๐๘.๑/ว ๒๒ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๔๐ สำหรับข้อเท็จจริงที่ปรากฏว่า กรมการปกครอง โดยคณะกรรมการบรรจุ และแต่งตั้งข้าราชการกรมการปกครองได้กำหนดรายละเอียดในการประเมินบุคคลด้วยการให้ คะแนนประวัติการรับราชการ ซึ่งมีคะแนน ๕๐ คะแนน โดยแยกองค์ประกอบเป็นระยะเวลาใน การดำรงตำแหน่งนายอำเภอ ๓๐ คะแนน อัตราเงินเดือน ๑๐ คะแนน และอายุราชการ ๑๐ คะแนน โดยจัดกลุ่มข้าราชการในแต่ละองค์ประกอบเพื่อให้คะแนนเท่ากันในกลุ่มทั้ง ๆ ที่ ข้าราชการในกลุ่มเหล่านั้นมีคุณสมบัติแตกต่างกัน เช่น ผู้ที่ดำรงตำแหน่งนายอำเภอ ๑ ปี จะมี คะแนนเท่ากับผู้ที่ดำรงตำแหน่งนายอำเภอ ๓ ปี หรือผู้ที่มีเงินเดือนขั้นที่ ๒๓ กับขั้นที่ ๒๔ จะมี คะแนนเท่ากัน หรือผู้ที่มีอายุราชการ ๑๗ ปี จะมีคะแนนเท่ากับผู้ที่อายุราชการ ๒๒ ปี เช่นนี้ ถือได้ว่าเป็นการปฏิบัติแบบเดียวกันกับผู้ที่มีคุณสมบัติแตกต่างกัน อันเป็นการเลือกปฏิบัติที่ไม่ เป็นธรรม ทั้งไม่ปรากฏข้อเท็จจริงให้พิจารณาได้ว่า กรมการและเลขานุการคณะกรรมการบรรจุ และแต่งตั้งข้าราชการกรมการปกครอง ซึ่งเป็นผู้เข้ารับการคัดเลือกด้วยได้ดำเนินการตาม มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ และมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๕ จึง เป็นการดำเนินการที่ขัดต่อกฎหมาย ซึ่งเพียงพอให้พิจารณาได้แล้วว่า การดำเนินการคัดเลือก ข้าราชการของกระทรวงมหาดไทยในกรณีนี้ ไม่ชอบด้วยกฎหมาย โดยไม่จำเป็นต้องวินิจฉัย สาเหตุอื่นอีก สมควรให้ยกเลิกคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๒๘/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๓ ตามที่ผู้ร้องทุกข์มีคำขอ และให้ดำเนินการคัดเลือกใหม่โดยเร็วต่อไป ส่วนการศึกษารายการอื่นเพื่อ

ประโยชน์แห่งความยุติธรรมตาม ข้อ ๑ ถึง ข้อ ๓ ท้ายคำวินิจฉัยที่ให้คู่กรณีในการร้องทุกข์ ดำเนินการนั้น ก.พ.ค. เสียงข้างมาก (๖ เสียง) ไม่เห็นด้วย เพราะการยกเลิกคำสั่งแต่งตั้งข้าราชการในกรณีนี้ และการดำเนินการคัดเลือกใหม่ เกี่ยวข้องกับข้อปฏิบัติอื่น ๆ อีกหลายประการ และเป็นดุลพินิจที่คู่กรณีในการร้องทุกข์จะต้องดำเนินการให้ถูกต้องต่อไป

ก.พ.ค. โดยมติเอกฉันท์วินิจฉัยให้คู่กรณีในการร้องทุกข์ยกเลิกคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๒๘/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๓ โดยให้มีผลตั้งแต่วันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๓ และดำเนินการคัดเลือกใหม่ให้ถูกต้องโดยเร็วต่อไป

(ลายมือชื่อ) ประธานคณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม
(นายศราวุธ เมนะเสวด)

(ลายมือชื่อ) กรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม
(นางจรรยาพร ชรณินทร์)

(ลายมือชื่อ) กรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม
(นางสุภาวดี เวชศิลป์)

(ลายมือชื่อ) กรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม
(นายภิรมย์ ศรีจันทร์)

(ลายมือชื่อ) กรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม
(นายบุญเลิศ ลิ้มทองกุล)

(ลายมือชื่อ) กรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม
(นายภิรมย์ สิมะเสถียร)

(ลายมือชื่อ) กรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม
(นางสาวทัศนีย์ ธรรมสิทธิ์)

ภาคผนวก ง

สำเนาหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๒๐๒.๓/๙๘๔๙

ลงวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๕๓

เรื่อง ขอให้พิจารณาทบทวนคำวินิจฉัยของ ก.พ.ค.

กรณียกเลิกคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๒๘/๒๕๕๓

ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๓

ที่ มท ๐๒๐๒.๓/๙๙๔๕

กระทรวงมหาดไทย
ถนนอัษฎางค์ กทม. ๑๐๒๐๐

๑๗ กันยายน ๒๕๕๓

เรื่อง ขอให้พิจารณาทบทวนคำวินิจฉัยของ ก.พ.ค. กรณียกเลิกคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๒๘/๒๕๕๓
ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๓

เรียน ประธานกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม

- อ้างถึง ๑. หนังสือคณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม ที่ นร ๑๐๑๐.๓.๒.๒/๔๕ ลงวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๕๓
๒. สำเนาคำวินิจฉัยคณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม เรื่องคดีที่ ๕๓๒๐๐๒๗ เรื่องแดงที่ ๐๐๓๐๒๕๓
ลงวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๕๓

ตามที่ ก.พ.ค. ได้แจ้งคำวินิจฉัย กรณี นายประกาศิต มหาสิทธิ์ ตำแหน่ง นายอำเภอพร้าว จังหวัดเชียงใหม่ ร้องทุกข์ต่อ ก.พ.ค. ขอให้ปรับปรุง เปลี่ยนแปลง เยียวยา หรือยกเลิกคำสั่งกระทรวงมหาดไทยที่ ๒๘/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๓ ซึ่ง ก.พ.ค. มีคำวินิจฉัยว่าคำสั่งดังกล่าวได้ดำเนินการคัดเลือกโดยมีธรรมาภิบาลตามที่ ก.พ.ค. เห็นว่า การที่คณะกรรมการคัดเลือกข้าราชการ อ.ก.พ. กระทรวงมหาดไทยแต่งตั้งมอบหมายให้กรรมการปกครอง ทำหน้าที่ ประเมินบุคคลแทน และมีกรรมการปกครองดำเนินการพร้อมกับเสนอรายชื่อผู้ได้รับการประเมินมาแล้ว คณะกรรมการคัดเลือกข้าราชการ ก็ได้เสนอรายชื่อดังกล่าวให้ปลัดกระทรวงมหาดไทยพิจารณาแต่งตั้งโดยไม่ได้ผิดไปจากที่กรรมการปกครอง เสนอ ต่างก็เป็นการมอบอำนาจซึ่งไม่อาจทำได้ เป็นการดำเนินการที่ไม่ถูกต้องตามรูปแบบ ขั้นตอน หรือ วิธีการอันเป็น สาระสำคัญของกำหนดไว้ในหนังสือสำนักงวน ก.พ. ที่ นร ๐๓๐๘.๑/ว ๒๒ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๐ ประกอบกับ กรรมการปกครองโดยคณะกรรมการบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการกรมการปกครองได้กำหนดรายละเอียดในการประเมินบุคคล ด้วยการให้คะแนนประวัติการรับราชการ ๕๐ คะแนน โดยแยกองค์ประกอบเป็นระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งนายอำเภอ ๓๐ คะแนน อัตราเงินเดือน ๕๐ คะแนน และอายุราชการ ๑๐ คะแนน โดยจัดกลุ่มข้าราชการในแต่ละองค์ประกอบเพื่อให้ คะแนนต่างกันในกลุ่มหนึ่ง ๆ ที่ข้าราชการในกลุ่มเหล่านั้นมีคุณสมบัติแตกต่างกัน ถือได้ว่าเป็นการปฏิบัติแบบเดียวกันกับผู้ที่มี คุณสมบัติแตกต่างกัน อันเป็นการเลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรม ทั้งนี้ปรากฏข้อเท็จจริงให้พิจารณาได้ว่า กรรมการและเลขาธิการ คณะกรรมการบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการกรมการปกครอง ซึ่งเป็นผู้เข้ารับการคัดเลือกด้วยได้ดำเนินการตามมาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ และมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ จึงเป็นการดำเนินการที่ขัดต่อ กฎหมาย การดำเนินการคัดเลือกข้าราชการของกระทรวงมหาดไทยในกรณีนี้ ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ก.พ.ค. จึงมีมติเป็นเอกฉันท์ให้ ปลัดกระทรวงมหาดไทย ยกเลิกคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๒๘/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๓ โดยให้มีผลตั้งแต่วันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๓ และดำเนินการคัดเลือกใหม่ให้ถูกต้องโดยเร็วต่อไป นั้น

กระทรวงมหาดไทย..

กระทรวงมหาดไทยรับทราบคำวินิจฉัยของ ก.พ.ค. ดังกล่าวแล้ว และพร้อมที่จะปฏิบัติตาม แต่เนื่องจาก มีปัญหาทางปฏิบัติในรายละเอียดต่าง ๆ หลายประการ เช่น การขออนุมัติกำหนดตำแหน่งประเภทอำนวยการ ระดับต้นหรือ ประเภทวิชาการ ระดับชำนาญการพิเศษ รองรับข้าราชการผู้ได้รับผลกระทบจากคำวินิจฉัยของ ก.พ.ค., การแต่งตั้ง ข้าราชการกลับไปดำรงตำแหน่งเดิม, การสั่งให้ข้าราชการได้รับเงินเดือน สิทธิและประโยชน์, การแก้ไขคำสั่งเลื่อนเงินเดือน และมีคำสั่งเลื่อนเงินเดือน เป็นต้น ประกอบกับกระทรวงมหาดไทยจะต้องพิจารณาคัดเลือกข้าราชการพลเรือนสามัญ ตำแหน่งประเภทบริหาร ระดับต้น ประเภทอำนวยการ ระดับสูง ในระยะเวลาอันใกล้นี้ ดังนั้น เพื่อมิให้เกิดปัญหาการร้องเรียน และมีคำวินิจฉัยของ ก.พ.ค. ในทำนองเดียวกันนี้อีก กระทรวงมหาดไทยจึงได้มีหนังสือหรือไปยังสำนักงาน ก.พ. เพื่อขอทราบ แนวทางการปฏิบัติในกรณีนี้ดังต่อไปนี้

อย่างไรก็ตาม ด้วยความเคารพในคำวินิจฉัยของ ก.พ.ค. ข้าราชการกระทรวงมหาดไทยมีความเห็นแตกต่าง กับคำวินิจฉัย ก.พ.ค. หลายประการ ดังนี้

๑. ตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการมอบอำนาจ พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๓ ได้ให้ความหมายของคำว่า "มอบอำนาจ" หมายความว่า การที่ผู้ดำรงตำแหน่งที่มีอำนาจหน้าที่ที่จะพึงปฏิบัติหรือดำเนินการตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ ประกาศหรือคำสั่งใด หรือมติของคณะรัฐมนตรีในเรื่องใด เว้นแต่การอนุญาตตามกฎหมาย ๓๔ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติ ระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ที่ว่า "ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับกับอำนาจในการ อนุญาตตามกฎหมายที่บัญญัติให้ต้องออกไปอนุญาตหรือที่บัญญัติให้ผู้ว่าราชการจังหวัดไว้เป็นการเฉพาะ ในกรณีเช่นนี้ให้ผู้ดำรง ตำแหน่ง ซึ่งมีอำนาจตามกฎหมายดังกล่าวมีอำนาจมอบอำนาจให้ข้าราชการซึ่งเป็นผู้ได้บังคับบัญชาและผู้ว่าราชการจังหวัดได้ ตามที่เห็นสมควร หรือตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนด ในกรณีมอบอำนาจให้ผู้ว่าราชการจังหวัด ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจมอบ อำนาจได้ต่อไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่ผู้มอบอำนาจกำหนด" ซึ่งหมายความว่า ผู้มีอำนาจมอบอำนาจให้ผู้รับมอบอำนาจใน การสั่ง อนุญาต อนุมัติ ปฏิบัติราชการหรือดำเนินการอื่นใด ตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ ประกาศ คำสั่ง หรือตามมติของ คณะรัฐมนตรีแทน แต่ในกรณีนี้ คณะกรรมการพิจารณาคัดเลือกเพื่อเลื่อนข้าราชการพลเรือนสามัญขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง ประเภทอำนวยการ ระดับสูง กระทรวงมหาดไทย มีบทบาทให้กรรมการปกครอง เป็นหน่วยดำเนินการประเมินบุคคลตาม แนวทางและองค์ประกอบที่คณะกรรมการ กำหนด แล้วนำผลการดำเนินการเสนอให้คณะกรรมการฯ พิจารณาอีกครั้ง กรณี ที่จะเป็นการมอบอำนาจหรือไม่ จึงมิได้พิจารณาที่ผลของการพิจารณาของคณะกรรมการฯ ว่าเห็นชอบตามที่กรรมการปกครอง ดำเนินการหรือไม่เป็นประการสำคัญ แต่ต้องพิจารณาว่าสิ่งที่มอบหมายไปให้ดำเนินการแทนนั้น ต้องนำกลับมาเสนอผู้มอบหมาย พิจารณาและมีอำนาจที่จะเปลี่ยนแปลงแก้ไขหรือไม่ หรือไม่เห็นด้วยหรือไม่ ซึ่งความหมายของคำว่า "มอบอำนาจ" เป็นการให้ ผู้รับมอบมีอำนาจเทียบเท่าผู้มอบ และเป็นความชอบธรรมที่ผู้รับมอบจะใช้ดุลพินิจได้เต็มที่ แต่ในกรณีนี้ คณะกรรมการฯ เพียงแต่มอบหมายให้กรรมการปกครองไปดำเนินการประเมินบุคคลในเบื้องต้น แล้วนำผลมาให้คณะกรรมการฯ พิจารณา การ ที่คณะกรรมการฯ พิจารณาเห็นชอบกับผลการดำเนินการของกรรมการปกครอง เป็นไปตามดุลพินิจของคณะกรรมการฯ ที่ สามารถตรวจก็ได้ จึงไม่น่าจะเข้าข่ายความหมายของคำว่า "มอบอำนาจ" ตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการมอบอำนาจ พ.ศ. ๒๕๕๐ ซึ่งมีประเด็นให้พิจารณาเทียบเคียง เช่น ตามพระราชบัญญัติสัญญาติ พ.ศ. ๒๕๐๘ มาตรา ๑๐ การขอสัญชาติ

ไทยโดยการแปลงสัญชาติ กำหนดว่า "คนต่างด้าวซึ่งมีคุณสมบัติครบถ้วนดังต่อไปนี้ อาจขอแปลงสัญชาติเป็นไทยได้ (๑) บรรลุนิติภาวะแล้วตามกฎหมายไทยและกฎหมายที่บุคคลนั้นมีสัญชาติ (๒) มีความประพฤติดี (๓) มีอาชีพเป็นหลักประกัน (๔) มีภูมิลำเนาในราชอาณาจักรไทยต่อเนื่องมาจนถึงวันที่ยื่นคำขอแปลงสัญชาติ เป็นไทยเป็นเวลาไม่น้อยกว่าห้าปี (๕) มีความรู้ภาษาไทยตามที่กำหนดในกฎกระทรวง" ซึ่งกำหนดให้การอนุญาตหรือไม่อนุญาตให้ได้รับสัญชาติไทยเป็นอำนาจเฉพาะและอยู่ในดุลพินิจของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยที่ไม่สามารถมอบอำนาจต่อให้ผู้อื่นได้ ซึ่งกระทรวงมหาดไทยได้วางหลักเกณฑ์เอาไว้ ตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๓๐๘.๘/๕๕๑๔ ลงวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๕๑ เรื่อง หลักเกณฑ์ประกอบการใช้ดุลพินิจการให้สัญชาติไทยของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ตามมาตรา ๙ และมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติสัญชาติ พ.ศ. ๒๕๐๘ ที่กำหนดแนวทางการพิจารณาคำขอของรัฐมนตรีไว้หลายประการเช่นกัน หนึ่งในข้อกำหนดคือ ผู้ยื่นคำขอจะต้องผ่านเกณฑ์การให้คะแนน รวมกันแล้วไม่ต่ำกว่า ๕๐ คะแนน จึงจะได้รับการพิจารณา เป็นต้น ดังนั้น หากกรณีมีผู้ขอสัญชาติไทย และหน่วยงานผู้รับผิดชอบในเรื่องการดำเนินการขอถือสัญชาติไทยโดยการแปลงสัญชาตินี้ ได้ดำเนินการตามขั้นตอนที่กำหนดและเสนอรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยพิจารณาว่าเห็นควรใช้ดุลพินิจอนุญาตให้ถือสัญชาติไทยโดยการแปลงสัญชาติเป็นไทยได้ และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยพิจารณาอนุญาตตามที่หน่วยงานผู้รับผิดชอบเสนอ ซึ่งกรณีเช่นนี้ไม่ใช่การ "มอบอำนาจ" แต่หากตีความตามคำวินิจฉัยของ ก.พ.ค. การดำเนินการเช่นนี้จะเป็นการมอบอำนาจ ตามนัยที่ ก.พ.ค. ได้วินิจฉัยไว้ในกรณียกเลิกคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๒๘/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๓ หรือไม่

๒. กรณีคำวินิจฉัย ก.พ.ค. ชำงตัน ได้หยิบยกประเด็นเรื่องการวางหลักเกณฑ์การประเมินบุคคลด้วยการให้คะแนนประวัติการรับราชการเป็นประเด็นสำคัญในการวินิจฉัยว่าเป็นการคัดเลือกที่โปร่งชัดด้วยกฎหมายตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ ๐๓๐๘.๘/๖ ๒๒ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๐ ซึ่งเป็นหนังสือเวียนที่ออกก่อนที่พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ มีผลใช้บังคับถึง ๑๐ ปีเศษ และโดยที่พระราชบัญญัติดังกล่าวมีหลักการที่เปลี่ยนแปลงไปจากพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๕ ที่มีผลใช้บังคับในขณะที่ยื่นหนังสือเวียนฉบับดังกล่าวข้างต้น กล่าวคือ พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ มีเจตนารมณ์ที่จะให้ข้าราชการที่มีความสามารถ มีศักยภาพ ได้รับการเจริญเติบโตในหน้าที่ราชการ เพื่อเป็นการรักษาคนดี คนเก่งไว้ในระบบราชการ อันจะก่อให้เกิดผลประโยชน์อย่างสูงยิ่งต่อทางราชการ ดังจะเห็นได้จากบทบัญญัติของพระราชบัญญัติฉบับนี้ในลักษณะ ๔ ข้าราชการพลเรือนสามัญ หมวด ๑ การจัดระเบียบข้าราชการพลเรือนสามัญ มาตรา ๔๒ (๑) (๒) และ (๓) ที่บัญญัติให้การบรรจุและแต่งตั้ง ต้องคำนึงถึงความรู้ ความสามารถของบุคคล ความเหมาะสม ความเป็นธรรม ประโยชน์ของทางราชการ โดยพิจารณาจากผลงาน ศักยภาพ และคุณประพฤติ คำนึงถึงผลสัมฤทธิ์และประสิทธิภาพขององค์กรและลักษณะของงานเป็นประการสำคัญ การที่กระทรวงมหาดไทย ได้กำหนดหลักเกณฑ์การประเมินบุคคลด้วยการให้คะแนนประวัติการรับราชการในกรณีนี้ เป็นการดำเนินการเมื่อวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๕๒ ซึ่งเป็นระยะเวลาภายหลังจากที่พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ มีผลใช้บังคับแล้ว โดยในบทเฉพาะกาล มาตรา ๑๓๒ พระราชบัญญัติฉบับนี้ ได้บัญญัติว่า ในระหว่างที่มีได้ตราพระราชกฤษฎีกา กฎ ก.พ. ข้อบังคับ หรือระเบียบ หรือกำหนดกรณีใด เพื่อปฏิบัติการตาม

พระราชบัญญัติ...

พระราชบัญญัติ ให้นำพระราชกฤษฎีกาหรือออกกฎ ก.พ. ข้อบังคับ หรือระเบียบ หรือกรณีที่กำหนดไว้แล้วซึ่งใช้อยู่เดิมมาใช้ บังคับเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัติ สำนักงาน ก.พ. ซึ่งเป็นองค์กรกลางในการบริหารทรัพยากรบุคคลภาครัฐ ได้กำหนดแนวทางในการพิจารณาคัดเลือกข้าราชการพลเรือนสามัญเพื่อเสนอแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่สูงขึ้น ตามหนังสือ สำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๐๗๐๔.๑/ว ๒๒ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๔๐ และต่อมาสำนักงาน ก.พ. ได้แจ้งเวียนแนวทางปฏิบัติ ในการพิจารณาคัดเลือกข้าราชการพลเรือนเพื่อเสนอแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่สูงขึ้น ตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๐๗๐๔.๑/ว ๑๑ ลงวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๔๒ โดยสาระสำคัญประการหนึ่งที่กำหนดในข้อที่ ๓ ความว่า "การพิจารณาแต่งตั้งข้าราชการให้ ดำรงตำแหน่ง นอกจากจะต้องพิจารณาโดยคำนึงถึงความรู้ ความสามารถ ความประพฤติ ผลงาน และประวัติการรับราชการ แล้ว ให้พิจารณาศักยภาพในการปฏิบัติงานในตำแหน่งที่จะได้รับการแต่งตั้งด้วย โดยเฉพาะการแต่งตั้งนักบริหารระดับสูง ให้นำคุณลักษณะของการเป็นผู้นำ เช่น เป็นผู้มีวิสัยทัศน์กว้างไกล กล้ารับผิดชอบ กล้าตัดสินใจ และกล้าเผชิญปัญหา มาเป็น องค์ประกอบในการพิจารณาคัดเลือกด้วย ส่วนองค์ประกอบในเรื่องอาวุโสในราชการนั้น จะนำมาใช้ประกอบการพิจารณาแต่งตั้ง ข้าราชการก็ได้ แต่ต้องใช้เป็นองค์ประกอบสุดท้าย เมื่อได้พิจารณาองค์ประกอบอื่น ๆ ชัดเจนแล้ว" จะเห็นได้ว่า สำนักงาน ก.พ. ได้แจ้งให้ส่วนราชการที่จะพิจารณาคัดเลือกข้าราชการ เพื่อเสนอแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่สูงขึ้น ให้ความสำคัญกับการ พิจารณาที่ความรู้ ความสามารถและผลงานมากกว่าอาวุโสในราชการ ซึ่งสอดคล้องกับมาตรา ๔๒ และมาตรา ๕๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ กระทรวงมหาดไทยจึงได้กำหนดหลักเกณฑ์ประเมินบุคคลด้าน การให้คะแนนประวัติการรับราชการดังกล่าว ซึ่งในการดำเนินการประเมินบุคคลและคัดเลือกตามหลักเกณฑ์ดังกล่าวก็ ปรากฏว่าข้าราชการที่มีอาวุโสสูง มีความรู้ ความสามารถ และผลงานดีเด่นได้รับคัดเลือกด้วยเช่นกัน

๓. สำหรับกรณีที่ ก.พ.ค. เห็นว่า กรรมการและเลขานุการคณะกรรมการบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการ กรมการปกครอง เป็นผู้รับการคัดเลือกด้วยทำให้การคัดเลือกไม่รอบด้วยกฎหมายนั้น กระทรวงมหาดไทยเห็นว่าเป็นเหตุ เฉพาะตัวของกรรมการและเลขานุการผู้นั้น ดังนั้น เหตุที่ทำให้กระบวนการคัดเลือกไม่รอบ นำจะจำกัดเฉพาะในส่วนที่ เกี่ยวข้องกับกรรมการและเลขานุการผู้นั้นเพียงคนเดียว ไม่น่าจะเป็นเหตุให้กระบวนการคัดเลือกข้าราชการทั้งหมดเสียไป อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาถึงรายละเอียดประวัติการรับราชการของกรรมการและเลขานุการคณะกรรมการบรรจุและแต่งตั้ง ข้าราชการกรมการปกครอง เปรียบเทียบกับผู้ร้องทุกข์แล้ว จะเห็นว่า องค์ประกอบต้นระยะเวลาการดำรงตำแหน่งนายอำเภอ ของกรรมการและเลขานุการผู้หนึ่ง แตกต่างจากผู้ร้องทุกข์ เพียง ๓ ปี และห่างจากข้าราชการผู้มีคุณสมบัติที่อยู่ในข่ายได้รับการ พิจารณากลุ่มสุดท้ายประมาณ ๖ ปี และองค์ประกอบด้านอายุราชการ ของกรรมการและเลขานุการผู้หนึ่ง แตกต่างจาก ผู้ร้องทุกข์ ประมาณ ๓ ปี และห่างจากข้าราชการผู้มีคุณสมบัติอยู่ในข่ายได้รับการพิจารณากลุ่มสุดท้ายประมาณ ๘ ปี ซึ่งหาก กำหนดหลักเกณฑ์ประเมินบุคคลด้านการให้คะแนนประวัติการรับราชการตามคำวินิจฉัยของ ก.พ.ค. แล้ว กรรมการและ เลขานุการผู้หนึ่งน่าจะได้เปรียบเหนือข้าราชการผู้มีคุณสมบัติอยู่ในข่ายได้รับการพิจารณา มากกว่าหลักเกณฑ์ประเมินบุคคล ด้านการให้คะแนนประวัติการรับราชการตามที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด หรืออีกนัยหนึ่ง กล่าวได้ว่า กรรมการและ เลขานุการผู้หนึ่งไม่ได้ประโยชน์เพิ่มขึ้นจากการที่กระทรวงมหาดไทยกำหนดหลักเกณฑ์ประเมินบุคคลด้านการให้คะแนน ประวัติการรับราชการดังกล่าว ประกอบกับกรรมการและเลขานุการผู้หนึ่งมิได้มีอำนาจที่จะแก้ไข เปลี่ยนแปลงการให้คะแนน

/เพราะคณะกรรมการ...

เพราะคณะกรรมการพิจารณาคัดเลือกเพื่อเลื่อนข้าราชการพลเรือนสามัญชั้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูง กระทรวงมหาดไทย ได้กำหนดหลักเกณฑ์การให้คะแนนไว้แล้วโดยชัดเจน จึงเป็นเพียงผู้ดำเนินการให้คะแนนตามข้อเท็จจริงที่ปรากฏในประวัติการรับราชการของข้าราชการ (ก.พ.๗) เท่านั้น การดำเนินการของกรรมการและเลขานุการผู้นี้ จึงไม่น่าจะทำให้กระบวนการคัดเลือกเสียไป

๔. กรณีคำวินิจฉัย ก.พ.ค. ให้กระทรวงมหาดไทยยกเลิกคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๒๘/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๓ โดยให้มีผลตั้งแต่วันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๓ นั้น เนื่องจากคำสั่งดังกล่าวมีผลบังคับตั้งแต่วันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๓ เป็นต้นไป ถ้ากระทรวงมหาดไทยปฏิบัติตามคำวินิจฉัย ก.พ.ค. ดังกล่าว จะมีผลกระทบต่อข้าราชการทั้ง ๔๑ คน เกินกว่าความจำเป็นที่ต้องกระทำ

ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น กระทรวงมหาดไทยเห็นว่า สาระสำคัญของข้อกฎหมายและระเบียบหนังสือสั่งการดังกล่าวเป็นปัจจัยสำคัญอย่างยิ่งที่นำจะนำเข้าสู่การพิจารณาวินิจฉัยของ ก.พ.ค. อีกครั้งหนึ่ง เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมแก่ข้าราชการทั้ง ๔๑ คน ที่มีได้มีส่วนร่วมรู้เห็นในการดำเนินการคัดเลือกของกระทรวงมหาดไทยดังกล่าวแต่อย่างใด

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา ผลการพิจารณาเป็นประการใด โปรดแจ้งให้กระทรวงมหาดไทยทราบโดยเร็วด้วย จักขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(นายณานิต วัฒนเสน)
ปลัดกระทรวงมหาดไทย

สำนักงานปลัดกระทรวง

กองการเจ้าหน้าที่

โทร. โทรสาร ๐-๒๒๕๑-๗๐๗๗

ภาคผนวก จ

สำเนาหนังสือคณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม
ที่ นร ๑๐๑๐.๓.๒.๒/๗๑ ลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๓
เรื่อง การขอให้ ก.พ.ค. ทบทวนคำวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์
(เรื่องดำที่ ๕๓๒๐๐๒๗ เรื่องแดงที่ ๐๐๗๐๒๕๓)

ที่ นว ๑๐๑๐.๓.๒.๒/ ๓๖๑

~~คณะกรรมการการเลือกตั้ง~~
สำนักงาน ก.พ. ถนนพิษณุโลก ชั้นที่ ๕ สป.
กทม. ๑๐๓๐๐

๑ ตุลาคม ๒๕๕๓

เรื่อง การขอให้ ก.พ.ค. ทบทวนคำวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ (เรื่องดำที่ ๕๓๒๐๐๒๗ เรื่องแดงที่ ๐๐๗๐๒๕๓)

เรียน ปลัดกระทรวงมหาดไทย

อ้างถึง หนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๒๐๒.๓/๔๔๔๔ ลงวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๕๓

ตามที่ได้ขอให้ ก.พ.ค. พิจารณาทบทวนคำวินิจฉัยของ ก.พ.ค. กรณียกเลิกคำสั่งกระทรวงมหาดไทย
ที่ ๒๘/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๓ ความละเอียดแจ้งแล้วนั้น

ก.พ.ค. ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า การปฏิบัติหน้าที่ของ ก.พ.ค. ในการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์
อยู่ภายใต้พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ และ กฎ ก.พ.ค. ว่าด้วยการร้องทุกข์และการ
พิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๑ โดยมาตรา ๑๒๓ วรรคสาม บัญญัติว่า "เมื่อ ก.พ.ค. ได้พิจารณา
วินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ประการใดแล้ว ให้หัวหน้าส่วนราชการระดับกรมที่อยู่ในบังคับบัญชาหรือรับผิดชอบการ
ปฏิบัติราชการขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรีหรือต่อรัฐมนตรี ปลัดกระทรวง รัฐมนตรีเจ้าสังกัด หรือนายกรัฐมนตรี
แล้วแต่กรณี ดำเนินการให้เป็นไปตามคำวินิจฉัยของ ก.พ.ค." และวรรคสี่ บัญญัติว่า "การร้องทุกข์และการ
พิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ตามวรรคหนึ่งและวรรคสองไม่เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.พ.ค." และ กฎ ก.พ.ค.
ว่าด้วยการร้องทุกข์และการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๕๖ บัญญัติว่า "เมื่อได้วินิจฉัย
เรื่องร้องทุกข์และดำเนินการตามข้อ ๕๔ วรรคสองแล้ว ให้แจ้งให้คู่กรณีทราบเป็นหนังสือโดยเร็ว คำวินิจฉัยนั้นให้
เป็นที่สุด" ดังนั้น ก.พ.ค. จึงไม่อาจพิจารณาทบทวนคำวินิจฉัยดังกล่าวได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดดำเนินการให้เป็นไปตามคำวินิจฉัยของ ก.พ.ค. ต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายศราวุธ เมนะเสวต)

ประธานกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม

สำนักพิทักษ์ระบบคุณธรรม

โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๔๔๗๑

โทรสาร ๐ ๒๒๔๔ ๔๔๗๒

ภาคผนวก ฉ

สำเนาหนังสือกรรมการปกครอง ลงวันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๕๓

เรื่อง ร้องทุกข์ขอความเป็นธรรม

ของนายวิวัฒน์ ฉันทนารักษ์ ผู้ตรวจราชการกรมการปกครอง และคณะ

๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๓

เรื่อง ร้องทุกข์ขอความเป็นธรรม

เรียน ประธานกรรมการปกครองสภาผู้แทนราษฎร

อ้างถึง คำวินิจฉัย เรื่องดำที่ ๕๓๒๐๐๒๗ เรื่องแดงที่ ๐๐๗๐๒๕๓

ตามที่คณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม ได้มีคำวินิจฉัยกรณีนายประกาศิต มหาสิงห์ ร้องทุกข์ต่อ ก.พ.ค. ขอให้ปรับปรุง เปลี่ยนแปลง เยียวยา หรือยกเลิกคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๒๘/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๓ ซึ่ง ก.พ.ค.วินิจฉัยว่าคำสั่งดังกล่าวไม่ชอบด้วยกฎหมาย และให้กระทรวงมหาดไทยยกเลิกคำสั่งดังกล่าว และดำเนินการคัดเลือกใหม่ให้ถูกต้องโดยเร็วต่อไป นั้น

ข้าพเจ้า และพวก ตามรายชื่อและตำแหน่งแนบท้ายหนังสือฉบับนี้เป็นบุคคลหนึ่งที่ได้การแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนายอำเภอตามคำสั่งดังกล่าวเห็นว่า ซึ่งจะได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายหรืออาจจะเดือดร้อนเสียหายโดยมีอาจหลีกเลี่ยงได้ โดยที่ข้าพเจ้าไม่เคยได้กระทำความผิด ตลอดจนไม่ได้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการกระทำใด ๆ ในกระบวนการออกคำสั่งเลย จึงขอร้องทุกข์ต่อ กรรมการปกครองสภาผู้แทนราษฎร เพื่อให้ความเป็นธรรมแก่ข้าพเจ้า และพวก ตามรายละเอียดข้อเท็จจริง ดังนี้

การที่ ก.พ.ค. มีคำวินิจฉัยให้กระทรวงมหาดไทย ยกเลิกคำสั่งที่ ๒๘/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๓ ทั้งฉบับนั้น มีผลกระทบต่อกเกียรติยศ ความรู้สึกและจิตใจของข้าพเจ้า และพวก อย่างรุนแรง ถูกดูหมิ่นเกลียดชัง เข้าใจผิด ที่ไม่เคยคาดคิดมาก่อนว่า การรับราชการ การปฏิบัติหน้าที่รับใช้บริการประชาชน ด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต เสียสละ จะต้องถูกเพิกถอนคำสั่งและลดระดับ ตำแหน่ง ซึ่งถือเป็นการรับโทษยิ่งกว่าคนที่ถูกลงโทษทางวินัย ทั้ง ๆ ที่ข้าพเจ้า และพวก เป็นบุคคลที่สามนอกข้อพิพาทไม่มีส่วนเกี่ยวข้องใด ๆ และได้รับการพิจารณาแต่งตั้งด้วยความบริสุทธิ์ยุติธรรม จากความรู้ความสามารถ ผลงาน ความประพฤติ ประวัติการรับราชการ เป็นที่ประจักษ์แก่สาธารณชน ข้าพเจ้า และพวก จึงร้องทุกข์เพื่อขอให้กรรมการปกครองสภาผู้แทนราษฎร เพื่อให้ความเป็นธรรมแก่ข้าพเจ้า และพวก ตามอำนาจหน้าที่ โดยขอยกเหตุผลประกอบ ดังนี้

๑. ข้าพเจ้า และพวก มีความเห็นว่า เจตนารมณ์ของกฎหมายที่กำหนดให้มี ก.พ.ค. ขึ้นนั้น มีหน้าที่เสนอแนะหรือปรับปรุงนโยบายการบริหารทรัพยากรบุคคลภาครัฐ ที่เกี่ยวกับการพิทักษ์ระบบคุณธรรมในราชการ พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ ร้องทุกข์ และการคุ้มครองระบบคุณธรรม รวมถึงการออกกฎ ก.พ.ค. ระเบียบ หลักเกณฑ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เมื่อเรื่องผ่านการวินิจฉัยของ ก.พ.ค. แล้ว หากผู้อุทธรณ์ยังตั้งใจสงสัย ก็สามารถไปฟ้องร้องคดีต่อศาลปกครองชั้นต้นได้ จะเห็นได้ว่ากฎหมายมีความมุ่งหมายให้ ก.พ.ค. ได้เยียวยาแก่ผู้ร้องทุกข์

ให้ได้รับ...

ให้ได้รับความเป็นธรรมจนหมดความคับข้องหมองใจ จากการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติของ ผู้บังคับบัญชา อำนาจในการวินิจฉัยในการยกเลิกคำสั่งต่าง ๆ ของ ก.พ.ค.ในเรื่องร้องทุกข์ จึงต้องตีความอย่างแคบ คือ หมายถึงเฉพาะการแก้ไขหรือยกเลิกคำสั่งที่มีผลต่อผู้ร้องทุกข์ โดยตรงเท่านั้น เช่น คำสั่งให้ผู้ร้องทุกข์ไปช่วยราชการเป็นต้นแต่ในกรณีนี้ ก.พ.ค. ก็ได้สั่ง ให้ปลัดกระทรวงมหาดไทยซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาของผู้ร้องทุกข์ปฏิบัติอย่างใดต่อผู้ร้องทุกข์ กลับมีคำสั่งให้ปฏิบัติต่อผู้รับคำสั่งจำนวน ๔๑ คน ซึ่งมีได้เกี่ยวข้องกับความคับข้องใจของผู้ร้อง ที่ไม่ได้รับการแต่งตั้ง และการยกเลิกคำสั่งกระทรวงมหาดไทยที่ ๒๘/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๓ และดำเนินการให้ถูกต้องตามคำสั่งของ ก.พ.ค. ก็ได้เป็นหลักประกันว่า ผู้ร้องทุกข์จะได้รับการเยียวยาแต่อย่างใด อีกทั้ง การวินิจฉัยแก้ไขหรือยกเลิกคำสั่ง ที่มีผลกระทบต่อบุคคลที่สาม คือข้าพเจ้า และพวก ซึ่งถือเป็นบุคคลนอกข้อพิพาท โดยที่ ข้าพเจ้า และพวก ไม่มีโอกาสชี้แจงข้อเท็จจริงเลย จึงไม่มีความเป็นธรรมแก่ข้าพเจ้าอย่างยิ่ง

๒. การมีคำวินิจฉัยและคำสั่งของของ ก.พ.ค. กระทำโดยเจ้าหน้าที่ที่ขาดความเป็นกลาง โดยกรรมการใน ก.พ.ค. ท่านหนึ่งเคยแสดงความคิดเห็นต่อสาธารณะเมื่อวันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ ที่รัฐสภา ซึ่งเป็นเวลาก่อนการวินิจฉัย และมีคำสั่งในกรณีนี้ ว่าการแต่งตั้งในกระทรวงมหาดไทย ไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ ไม่น่าความรู้อาจสามารถมาพิจารณา

๓. คำวินิจฉัย และคำสั่งของ ก.พ.ค. เป็นคำสั่งทางปกครองที่ไม่ให้กระทรวงมหาดไทย มีโอกาสที่จะได้ทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอและมีโอกาสโต้แย้ง และแสดงพยานหลักฐาน อัน เป็นการกระทบต่อสิทธิและหน้าที่ เช่น ประเด็นที่ ก.พ.ค.วินิจฉัยข้อเท็จจริงว่ามีการแก้คะแนนผู้รับ การประเมิน จึงเป็นการวินิจฉัยโดยสำคัญผิดในข้อเท็จจริง เนื่องจากอาศัยสำเนาเอกสารที่แสดงว่า มีการแก้คะแนนของผู้รับการประเมินโดยไม่มีการพิสูจน์ความมีอยู่จริง หรือได้มาโดยวิธีการ ที่ไม่ชอบด้วยระเบียบ กฎหมาย

๔. คำสั่งแต่งตั้งข้าราชการ (คำสั่งที่ ๒๘/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๓) โดยเนื้อแท้แล้วเป็นคำสั่งที่มุ่งหมายจะออกหรือแต่งตั้งข้าราชการเป็นการเฉพาะราย (ซึ่งปกติ ควรจะออกคำสั่งเพื่อแต่งตั้งเป็นรายบุคคล จำนวน ๔๑ คำสั่ง) แต่เพื่อความสะดวกในทาง ปฏิบัติและทางธุรการ จึงได้ทำเป็นบัญชีคำสั่งเดียว แต่ก็หาได้ลบล้างเจตนาที่แท้จริงในการออก คำสั่ง ที่ทำให้แต่ละคำสั่งรวมเป็นคำสั่งเดียวไม่ ซึ่งหาก ก.พ.ค. พิจารณาแล้ว เห็นว่าคำสั่งใด (บุคคลใด) ไม่ชอบด้วยกฎหมาย เช่น มีผู้รับคำสั่งคนใด ไม่มีคุณสมบัติหรือไม่ได้ปฏิบัติตาม ที่กฎหมาย ระเบียบกำหนด ก.พ.ค. ก็ชอบที่จะมีมติหรือคำวินิจฉัยแก้ไขหรือยกเลิกเพียงคำสั่ง ที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายเฉพาะคำสั่ง(เฉพาะราย)นั้น มิใช่ยกเลิกคำสั่งทั้งหมด ซึ่งกระทบ ต่อบุคคลจำนวนมาก สร้างความเดือดร้อนเกินสมควรแก่ผู้ที่ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องและได้รับการแต่งตั้ง ด้วยความบริสุทธิ์ยุติธรรม (เป็นการให้ความเป็นธรรมแก่บุคคลคนเดียวแต่เกิดความไม่เป็นธรรม แก่บุคคลจำนวนมาก) ซึ่งขัดกับหลักประโยชน์สาธารณะ ในการออกคำสั่งทางปกครอง

๕. กรณีที่ ก.พ.ค. วินิจฉัยว่าข้าราชการในกลุ่มที่มีคุณสมบัติแตกต่างกัน ได้คะแนนเท่ากันถือว่าเป็นการปฏิบัติแบบเดียวกันกับผู้ที่มีคุณสมบัติต่างกัน อันเป็นการเลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรมนั้นขอเรียนว่า นับตั้งแต่ข้าพเจ้าและพวกมีคุณสมบัติเข้ารับการคัดเลือกเลื่อนระดับ ๔ หรือ ประเภทอำนวยการระดับสูง ข้าพเจ้าและพวกก็ได้รับการประเมินโดยการกำหนดช่วงของกลุ่มเช่นนี้ทุกครั้ง เนื่องจากมีผู้เข้ารับการคัดเลือกจำนวนมากทุกปี และมีความเห็นว่าการกำหนดช่วงของกลุ่ม เป็นแนววินิจฉัย ซึ่งเป็นเรื่องภายในของส่วนราชการที่สามารถกระทำได้ และเป็นดุลพินิจซึ่งไม่อาจวินิจฉัยก้าวล่วงได้ เช่น กรณีการกำหนดเกณฑ์การวัดผลของนักเรียนหรือมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ที่กำหนดช่วงของกลุ่ม เช่น กลุ่มที่สอบได้คะแนน ๑ - ๔๙ คะแนนจะได้เกรด ๐ กลุ่มที่สอบได้คะแนน ๕๐ - ๕๔ ได้เกรด ๑ เป็นต้น ซึ่งหากยึดตามแนวคำวินิจฉัยของ ก.พ.ค. ก็จะต้องพบว่า ประเทศไทย หรือนานาอารยประเทศ ล้วนแต่เลือกปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรมต่อนักเรียน นักศึกษาทั้งสิ้น

๖. ข้าพเจ้า และพวก เห็นด้วยกับการตอบแทนข้าราชการที่ปฏิบัติราชการมายาวนาน มีความอาวุโส อย่างไรก็ตามต้องคำนึงถึงความรู้ ความสามารถ ความประพฤติ และประวัติการรับราชการ ตามกฎหรือระเบียบที่ ก.พ. กำหนด ทั้งนี้เพื่อให้เกิดความกระตือรือร้นในการทำงานและพัฒนาตนเอง ปฏิบัติงานในหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และหาก ก.พ.ค. พิจารณาแล้วเห็นว่าระบบอาวุโสเป็นสิ่งจำเป็นยิ่ง ก็ชอบที่จะออกกฎหรือระเบียบหรือหลักเกณฑ์ ให้กระทรวง ทบวง กรม ถือปฏิบัติให้ชัดเจน เช่น อาจกำหนดเป็นสัดส่วนที่ชัดเจนในการพิจารณาแต่งตั้ง อันจะเป็นแนวทางที่เหมาะสมและอยู่บนพื้นฐานของหลักกฎหมาย มากกว่าที่จะมุ่งยกเลิกคำสั่งทางปกครองที่ได้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์แล้ว อันจะกระทบต่อหลักความมั่นคงของคำสั่งทางปกครองและกระทบต่อสิทธิและหน้าที่ของบุคคลที่สามได้ หรืออาจเป็นการวินิจฉัยเกินอำนาจหน้าที่ตามเจตนารมณ์ของกฎหมาย

๗. คำวินิจฉัยดังกล่าวข้างต้นยังคงคลาดเคลื่อนจากหลักกฎหมายหลายประการ เช่น

๗.๑ การวินิจฉัยว่าการที่คณะกรรมการพิจารณาคัดเลือกข้าราชการพลเรือนขึ้นดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการ ระดับสูง ของกระทรวงมหาดไทยมอบหมายให้กรมการปกครองไปดำเนินการกำหนดหลักเกณฑ์การให้คะแนน เป็นการมอบอำนาจ ทั้ง ๆ ที่ปรากฏข้อเท็จจริงว่า กรณีดังกล่าว ข้าพเจ้าและพวกเห็นว่าเป็นการมอบหมายงานภายในฝ่ายปกครอง ดังจะเห็นได้ว่าเมื่อกรมการปกครองดำเนินการเสร็จแล้วก็ได้ส่งให้คณะกรรมการชุดดังกล่าวของกระทรวงมหาดไทยพิจารณาเสนอให้ปลัดกระทรวงมหาดไทยพิจารณาลงนามแต่งตั้ง กรมการปกครอง คณะกรรมการ หรือบุคคลใด ๆ ที่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติงานดังกล่าวจึงมิใช่ผู้รับมอบอำนาจจากคณะกรรมการพิจารณาคัดเลือกข้าราชการพลเรือนขึ้นดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูงของกระทรวงมหาดไทยแต่อย่างใด

๗.๒ การวินิจฉัยว่าการที่กระทรวงมหาดไทยมีความเห็นตามข้อเสนอของกรมการปกครองโดยไม่มีการเปลี่ยนแปลง เป็นการมอบอำนาจนั้น ข้าพเจ้าและพวกเห็นว่าไม่ชอบด้วยเหตุและผล ซึ่งเปรียบได้กับการอนุมัติในเรื่องต่างๆ ของ คณะรัฐมนตรี เป็นต้น

/๗.๓ การวินิจฉัย...

๗.๓ การวินิจฉัยว่าผู้อำนวยการกองการเจ้าหน้าที่ กรมการปกครองเป็นเจ้าหน้าที่ ในการพิจารณาทางปกครอง ข้าพเจ้าและพวกเห็นว่า บุคคลดังกล่าวเป็นเพียงผู้หนึ่งซึ่งได้รับ มอบหมายงานจากกระทรวงมหาดไทยให้ดำเนินการเสนอหลักเกณฑ์ต่อคณะกรรมการ ของกระทรวง มิใช่กรรมการในคณะกรรมการพิจารณาคัดเลือกข้าราชการพลเรือนขึ้นดำรง ตำแหน่งประเภทอำนวยการ ระดับสูง ของกระทรวงมหาดไทยซึ่งมีอำนาจกำหนดหลักเกณฑ์ การประเมินบุคคลเพื่อแต่งตั้งที่เกี่ยวกับคำสั่งดังกล่าว

จากเหตุผลและข้อเท็จจริงที่ข้าพเจ้าได้นำเรียนข้างต้น ข้าพเจ้าและพวก จึงขอร้องทุกข์เพื่อขอความเป็นธรรมต่อ กรมการปกครองสภาผู้แทนราษฎร เพื่อพิจารณา ดังนี้

(๑) ขอให้ ก.พ.ค. นำข้อมูล และเหตุผลที่ข้าพเจ้าและพวกได้ร้องขอความเป็นธรรม เข้าสู่การพิจารณาทบทวนคำวินิจฉัยของ ก.พ.ค. ใหม่ อีกครั้ง เพื่อให้เกิดความเป็นธรรม แก่ข้าพเจ้าและพวก

(๒) ขอให้ ก.พ.ค. ยกเลิกหรือแก้ไขคำสั่งหรือคำวินิจฉัยของ ก.พ.ค. ที่ให้ กระทรวงมหาดไทยยกเลิกคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๒๘/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๓ ทั้งคำสั่ง (ซึ่งกระทบต่อบุคคลจำนวนมากถึง ๔๑ คน) ซึ่งเป็นบุคคลที่สาม และเป็นบุคคลนอก ข้อพิพาท ที่ไม่มีส่วนเกี่ยวข้อง และได้รับการแต่งตั้งด้วยความบริสุทธิ์ยุติธรรม

(๓) ในกรณีที่ไม่สามารถดำเนินการได้ ตาม (๑) และ (๒) ขอให้ ก.พ. กำหนด วิธีการเยียวยาให้เกิดความเป็นธรรมแก่ข้าพเจ้าและพวกใหม่ เพราะว่า วิธีการเยียวยา ตามหนังสือสั่งการ ที่ นร ๑๐๐๘/ว ๔๖ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๓ ไม่ได้เยียวยาให้เกิดความเป็นธรรมต่อข้าพเจ้าและพวกเลย แต่กลับเป็นการทำให้กับข้าพเจ้าและพวก เสียขวัญกำลังใจ มากยิ่งขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความเป็นธรรมแก่ข้าพเจ้า และพวกด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายวิวัฒน์ ฉันทนานุรักษ์)

ผู้ตรวจราชการกรมการปกครอง

และพวก ตามรายชื่อและตำแหน่งแนบท้าย

สำนักผู้ตรวจราชการกรมการปกครอง

อาคารสำนักบริหารการทะเบียน ชั้น 2 (วังไชยา)

นางเล็ง เขตคูสิต กรุงเทพฯ ๗ 10300

โทร 08-1848-7610

บัญชีรายชื่อผู้ได้รับความเสียหายจากคำวินิจฉัย ก.พ.ค.เรื่องแดงที่ 0070253

แบบทำขงหนังสือลงวันที่ 12 ตุลาคม 2553

ที่	ชื่อ-สกุล	ตำแหน่ง	ลายมือชื่อ
1	ทองอึ้ง คัมภักดิ์	ผู้อำนวยการกอง	
2	เทพนิษฐ์ ธีระธร	ผอ.อ.นอ.นอ.นอ.	น. 1 ธีระธร
3	ทองสมนริ้ว อึ้งนงนุช	ทอ.อ.นอ.นอ.นอ.	
4	นายสุเชษฐา วัฒนศิริ	ทอ.อ.นอ.นอ.นอ.	
5	ทองนงนุช อึ้งนงนุช	ทอ.อ.นอ.นอ.นอ.	น. 1 ธีระธร
6	ทองนงนุช อึ้งนงนุช	ทอ.อ.นอ.นอ.นอ.	
7	ทองนงนุช อึ้งนงนุช	ทอ.อ.นอ.นอ.นอ.	น. 1 ธีระธร
8	ทองนงนุช อึ้งนงนุช	ทอ.อ.นอ.นอ.นอ.	
9	ทองนงนุช อึ้งนงนุช	ทอ.อ.นอ.นอ.นอ.	น. 1 ธีระธร
10	ทองนงนุช อึ้งนงนุช	ทอ.อ.นอ.นอ.นอ.	
11	ทองนงนุช อึ้งนงนุช	ทอ.อ.นอ.นอ.นอ.	น. 1 ธีระธร
12	ทองนงนุช อึ้งนงนุช	ทอ.อ.นอ.นอ.นอ.	
13	ทองนงนุช อึ้งนงนุช	ทอ.อ.นอ.นอ.นอ.	น. 1 ธีระธร
14	ทองนงนุช อึ้งนงนุช	ทอ.อ.นอ.นอ.นอ.	
15	ทองนงนุช อึ้งนงนุช	ทอ.อ.นอ.นอ.นอ.	น. 1 ธีระธร
16	ทองนงนุช อึ้งนงนุช	ทอ.อ.นอ.นอ.นอ.	
17	ทองนงนุช อึ้งนงนุช	ทอ.อ.นอ.นอ.นอ.	น. 1 ธีระธร
18	ทองนงนุช อึ้งนงนุช	ทอ.อ.นอ.นอ.นอ.	
19	ทองนงนุช อึ้งนงนุช	ทอ.อ.นอ.นอ.นอ.	น. 1 ธีระธร
20	ทองนงนุช อึ้งนงนุช	ทอ.อ.นอ.นอ.นอ.	
21	ทองนงนุช อึ้งนงนุช	ทอ.อ.นอ.นอ.นอ.	น. 1 ธีระธร
22	ทองนงนุช อึ้งนงนุช	ทอ.อ.นอ.นอ.นอ.	
23	ทองนงนุช อึ้งนงนุช	ทอ.อ.นอ.นอ.นอ.	น. 1 ธีระธร
24	ทองนงนุช อึ้งนงนุช	ทอ.อ.นอ.นอ.นอ.	
25	ทองนงนุช อึ้งนงนุช	ทอ.อ.นอ.นอ.นอ.	น. 1 ธีระธร
26	ทองนงนุช อึ้งนงนุช	ทอ.อ.นอ.นอ.นอ.	
27	ทองนงนุช อึ้งนงนุช	ทอ.อ.นอ.นอ.นอ.	น. 1 ธีระธร
28	ทองนงนุช อึ้งนงนุช	ทอ.อ.นอ.นอ.นอ.	

บัญชีรายชื่อ การดำรงตำแหน่ง อายุราชการ และ รุ่นนายอำเภอ

ที่	ชื่อ-สกุล	ตำแหน่ง	อายุราชการ	ดำรงตำแหน่ง	รุ่นนายอำเภอ
1	นายวุฒิชัย เสาวโกมุท	ผู้ตรวจราชการกรมการปกครอง		8 ปี	นอ.รุ่น 41
2	นายวิวัฒน์ ฉันทนานุรักษ์	ผู้ตรวจราชการกรมการปกครอง	31 ปี	7 ปี	นอ.รุ่น 43
ผลงานเด่น คือ ได้รับรางวัลนายอำเภอของประชาชน และรางวัลสำนักทะเบียนดีเด่น					
3	นายไมตรี ไตรติลานันท์	ผู้อำนวยการสำนักกิจการ ความมั่นคงภายใน		7 ปี	นอ.รุ่น 44
4	นายจักรพงษ์ เปี่ยมเมตตา	นอ.พระประแดง		10 ปี	นอ.รุ่น 39
5	นายชัยณรงค์ ชัยวัฒนาการ			11 ปี	นอ.รุ่น 38
6	นายชัยวัฒน์ สารสมบัติ	นอ.วังทอง จ.พิษณุโลก	29 ปี	7 ปี	นอ.รุ่น 42
7	นายชาคร วัฒนสินธุ์	นอ.มวกเหล็ก จ.สระบุรี	36 ปี	7 ปี	นอ.รุ่น 42
8	นายฐานิต พรหมทอง	นอ.เมืองสุราษฎร์ธานี	31 ปี	7 ปี	นอ.รุ่น 42
9	นายฐานุพงศ์ เจริญสุริภิมย์	นอ.สวรรคโลก จ.สุโขทัย	29 ปี	10 ปี	นอ.รุ่น 39
ผลงานเด่น คือ ชนะเลิศนายอำเภอของประชาชนระดับจังหวัด 2 ปี เป็นข้าราชการพลเรือนดีเด่น ปี 45					
10	นายดำรงชัย เนรมิตตกพงศ์	นอ.เมืองบุรีรัมย์	26 ปี	6 ปี	นอ.รุ่น 45
ผลงานเด่น คือ เป็นข้าราชการพลเรือนดีเด่น ปี 38 รางวัลต้นแบบคนดีศรีแผ่นดิน ปี 51 จากกระทรวงพัฒนาสังคม ฯ					
11	นายทวีชัย พลายชุมพล	นอ.สองพี่น้อง จ.สุพรรณบุรี	35 ปี	7 ปี	นอ.รุ่น 43
ผลงานเด่น คือ ชนะเลิศประกวดอำเภออิม ระดับเขต					
12	นายนิพันธ์ ศิริธร	นอ.เมืองตรัง		11 ปี	นอ.รุ่น 39
13	นายบรรเจิด อนุเวช	นอ.วิเศษชัยชาญ จ.อ่างทอง		6 ปี	นอ.รุ่น 45
14	นายบัณฑิต สงวนพวก	นอ.เมืองนครสวรรค์		9 ปี	นอ.รุ่น 40
15	นายประจวบ แสงสุวรรณ	นอ.เมืองเพชรบุรี		7 ปี 5 เดือน	นอ.รุ่น 41
16	นายประคิษฐ์ ยมนันท์	นอ.เมืองชุมพร		8 ปี	นอ.รุ่น 41
17	นายปิอิน ตลับนาค	นอ.ชุมแพ จ.ขอนแก่น		7 ปี	นอ.รุ่น 44
18	นายทินิจ เขียรวิษ	นอ.เสนา จ.อยุธยา	31 ปี	7 ปี	นอ.รุ่น 42
19	นายพิภพ บุญธรรม	นอ.อุ้มทอง จ.สุพรรณบุรี	31 ปี	7 ปี	นอ.รุ่น 42
ผลงานเด่น คือ เป็นข้าราชการพลเรือนดีเด่น นายอำเภอของประชาชน 2 ครั้ง และนายอำเภอแหวนเพชร 1 ครั้ง					
20	นายพิสุทธิ์ บุญพรหมพงศ์	นอ.เขียงคาน จ.เลย		8 ปี	นอ.รุ่น 41
21	นายไพศาล ศรีธัญญา	นอ.ทუნพิน จ.สุราษฎร์ธานี	31 ปี	7 ปี	นอ.รุ่น 43
22	นายภวัต เลิศมุกดา	นอ.เมืองเขียงราช	30 ปี	8 ปี	นอ.รุ่น 41
ผลงานเด่น คือ เป็นนายอำเภอแหวนเพชร					
23	นายภาณุวัฒน์ เจนประเสริฐ	นอ.ลำลูกกา จ.ปทุมธานี	32 ปี	7 ปี	นอ.รุ่น 43
24	นายภาสกร บุญญลักษณ์	นอ.เมืองนนทบุรี	*****	6 ปี	นอ.รุ่น 49

ที่	ชื่อ-สกุล	ตำแหน่ง	อายุราชการ	เป็นนายอำเภอ	รูนายอำเภอ
25	นายมนตรี ชัยกาญจนกิจ	นอ.เมืองลำปาง		10 ปี	นอ.รุ่น 39
26	นายราชิด สุคหุ่ม	นอ.เมืองนครศรีธรรมราช	22 ปี	6 ปี	นอ.รุ่น 46
ผลงานเด่น คือ ชนะเลิศนายอำเภอของประชาชนระดับเขต ปี 50 เป็นข้าราชการพลเรือนดีเด่น ปี 51					
และได้รางวัลโครงการนายอำเภอน้อย ของภาคใต้ ปี 52					
27	นายเลิศพรชัย ไชยฤทธิ์	นอ.ปึงกาฬ จ.หนองคาย	29	8 ปี	นอ.รุ่น 41
นายอำเภอของประชาชน 4 ครั้ง					
28	นายวัชรินทร์ สิบสิทธิ์	นอ.เมืองยโสธร		10 ปี	นอ.รุ่น 39
29	นายวิรัตน์ อสัมภินาวงศ์	นอ.เมืองจันทบุรี		8 ปี	นอ.รุ่น 41
30	นายวิโรจน์ ทัททะวาสน์	นอ.ระโนด จ.สงขลา	31 ปี	9 ปี	นอ.รุ่น 39
31	นายศรัทธา ทรพลาอุศักดิ์	นอ.พระพุทธบาท จ.สระบุรี	*****	5 ปี 7 เดือน	นอ.รุ่น 50
32	นายศุภชัย โทชนุกุล	นอ.เมืองภูเก็ต		7 ปี 5 เดือน	นอ.รุ่น 42
ผลงานเด่น คือ นายอำเภอของประชาชนระดับจังหวัด ปี 48 และ 51 เป็นข้าราชการพลเรือนดีเด่นจังหวัดพังงา ปี 47					
33	นายสมชาย บำรุงทรัพย์	นอ.หัวหิน จ.ประจวบฯ		6 ปี	นอ.รุ่น 46
34	นายสมชาย อนุวัชกุล	นอ.เมืองอ่างทอง		7 ปี	นอ.รุ่น 44
35	นายสมบูรณ์ ศิริเวช	นอ.เมืองราชบุรี		6 ปี	นอ.รุ่น 46
36	นายสมพิศ หาญรงค์	นอ.เมืองสตูล	เสียชีวิต	9 ปี	นอ.รุ่น 39
37	นายสมหวัง รุ่งตระกูลชัย	นอ.พนัส จ.ชลบุรี		7 ปี	นอ.รุ่น 42
38	นายสันติ เหล่าบุญเสงี่ยม	นอ.บ้านหมี่ จ.ลพบุรี	26 ปี	7 ปี	นอ.รุ่น 43
39	นายสันติชัย คงเฉลิมศิริวัฒนา	นอ.ปราสาท จ.สุรินทร์		12 ปี	นอ.รุ่น 37
ผลงานเด่น คือ เป็นข้าราชการพลเรือนดีเด่น และนายอำเภอของประชาชน					
40	นายสุรัช วัฒนาอุดมชัย	นอ.พยัคฆภูมิพิสัย จ.มหาสารคาม		7 ปี	นอ.รุ่น 42
41	นายอภิธรรมค์ สง่าศรี	นอ.พระสมุทรเจดีย์ จ.สมุทรปราการ		7 ปี	นอ.รุ่น 44

หมายเหตุ **** คือ เป็นตำแหน่ง ที่รวมกับตำแหน่งปลัดหัวหน้ากลุ่มบริหารงานปกครอง(8) ก่อนดำรงตำแหน่งนายอำเภอ 8

ให้เป็นไปตามคุณสมบัติ ตามพระราชบัญญัติข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 ที่ ก.พ.กำหนด มีจำนวน 2 ราย

ส่วนของผลงาน และอายุราชการเป็นเพียงข้อมูลส่วนหนึ่งเท่านั้น

ภาคผนวก ช

(๑.๑) สำเนาหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๐๗๐๘.๑/ว ๒๒ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๔๐ เรื่อง การคัดเลือกเพื่อเลื่อนข้าราชการพลเรือนสามัญขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งระดับ ๘ ลงมา และระดับ ๙ ระดับ ๑๐ ระดับ ๑๑

(๑.๒) สำเนาหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๐๗๐๘.๑/ว ๑๑ ลงวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๔๒ เรื่อง การแต่งตั้งข้าราชการ

(๑.๓) สำเนาหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๐๓/ว ๒๒ ลงวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๕๓ เรื่อง แนวทางในการปฏิบัติการคัดเลือกข้าราชการพลเรือนสามัญขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทบริหารและประเภทอำนวยการระดับสูง

(๑.๔) สำเนาหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๐๘/ว ๔๖ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๓ เรื่อง การดำเนินการกรณี ก.พ.ค. มีคำวินิจฉัย หรือ ก.พ. มีมติให้ยกเลิกคำสั่งแต่งตั้งข้าราชการพลเรือนสามัญ

(๑.๕) สำเนาหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๐๘/ว ๖ ลงวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๔ เรื่อง กำหนดระยะเวลาดำเนินการกรณี ก.พ.ค. มีคำวินิจฉัย หรือ ก.พ. มีมติให้ยกเลิกคำสั่งแต่งตั้งข้าราชการพลเรือนสามัญ

30 กันยายน 2540

เรื่อง การคัดเลือกเพื่อเลื่อนข้าราชการพลเรือนสามัญขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง
ระดับ 8 ลงมา และระดับ 9 ระดับ 10 ระดับ 11

เรียน (เวียนกระทรวง ทบวง กรม และจังหวัด)

อ้างถึง 1. หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร 0711/ว 7 ลงวันที่ 25 มิถุนายน 2533
2. หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร 0711/ว 10 ลงวันที่ 31 กรกฎาคม 2534

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. หลักเกณฑ์ วิธีการและขั้นตอนการพิจารณาความเหมาะสมและการ
คัดเลือกเพื่อเลื่อนข้าราชการพลเรือนสามัญขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง
ตั้งแต่ระดับ 8 ลงมา
2. หลักเกณฑ์ วิธีการและขั้นตอนการคัดเลือกเพื่อเลื่อนข้าราชการ
พลเรือนสามัญขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งระดับ 9 ระดับ 10 และ
ระดับ 11
3. รายละเอียดแนวทางและตัวอย่างการจัดทำเครื่องมือประกอบการ
พิจารณาความเหมาะสมกับตำแหน่ง

ตามหนังสือที่อ้างถึง 1 และ 2 แจ่มติ ก.พ. เรื่องวิธีดำเนินการเกี่ยวกับ
การพิจารณาความเหมาะสมและการคัดเลือกเพื่อเลื่อนข้าราชการพลเรือนสามัญขึ้น
แต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งตั้งแต่ระดับ 8 ลงมา และเรื่องวิธีดำเนินการเกี่ยวกับการคัดเลือก
เพื่อเลื่อนข้าราชการพลเรือนสามัญขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งระดับ 9 ระดับ 10 และ
ระดับ 11 มาเพื่อถือปฏิบัติ ความแจ้งแล้ว นั้น

ก.พ.พิจารณาเห็นว่า โดยที่พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน
พ.ศ. 2535 มาตรา 52 วรรคสอง บัญญัติว่า ในการเสนอเพื่อแต่งตั้งข้าราชการพลเรือน
สามัญให้ดำรงตำแหน่งให้รายงานความสมควรพร้อมทั้งเหตุผลตามหลักเกณฑ์และวิธีการ
ที่ ก.พ.กำหนดไปด้วย มาตรา 58 บัญญัติสรุปความว่า วิธีดำเนินการเกี่ยวกับการ
คัดเลือกเพื่อเลื่อนข้าราชการพลเรือนสามัญขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับที่สูงขึ้น

ให้เป็นไปตามที่ ก.พ.กำหนด และมาตรา 59 บัญญัติสรุปความว่า การแต่งตั้งข้าราชการพลเรือนสามัญให้ดำรงตำแหน่งในระดับที่สูงขึ้นตามมาตรา 58 สำหรับผู้สอบคัดเลือกได้ หรือผู้ได้รับคัดเลือก ให้แต่งตั้งได้ตามความเหมาะสม โดยคำนึงถึงความรู้ ความสามารถ ความประพฤติ และประวัติการรับราชการ ซึ่งจะต้องเป็นผู้มีผลงานเป็นที่ประจักษ์ในความสามารถมาแล้ว ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.พ.กำหนด ดังนั้น เพื่อให้การเลือกสรรกลั่นกรองเพื่อเลื่อนข้าราชการพลเรือนสามัญขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับที่สูงขึ้นตามนัยบทบัญญัติดังกล่าวเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพเหมาะสม และสอดคล้องกับอำนาจการสั่งบรรจุ โดยคำนึงถึงระบบราชการและประโยชน์ที่ทางราชการจะพึงได้รับ กับหลักการบริหารงานบุคคลตามระบบคุณธรรม และหลักประกันความเป็นธรรมแก่ข้าราชการ ก.พ.จึงมีมติให้ยกเลิกมติ ก.พ.ตามหนังสือที่อ้างถึงทั้งสองฉบับ และกำหนดแนวทางการดำเนินการเกี่ยวกับการคัดเลือกเพื่อเลื่อนข้าราชการพลเรือนสามัญขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งตั้งแต่ระดับ 8 ลงมา และตำแหน่งระดับ 9 ระดับ 10 และระดับ 11 ไว้ดังต่อไปนี้

1. ให้ส่วนราชการดำเนินการเลือกสรรกลั่นกรองเพื่อเลื่อนข้าราชการพลเรือนสามัญขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งตั้งแต่ระดับ 8 ลงมา และตำแหน่งระดับ 9 ระดับ 10 ระดับ 11 โดยมีคณะกรรมการพิจารณา ดังมีรายละเอียดตามสิ่งที่ส่งมาด้วย 1 และ 2 แล้วแต่กรณี

2. ให้ส่วนราชการ หน่วยงานที่ทำหน้าทีงานการเจ้าหน้าที่ของกรมหรือกระทรวง แล้วแต่กรณี ดำเนินการจัดเตรียมเอกสารและข้อมูลต่าง ๆ สำหรับใช้ประกอบการพิจารณา ได้แก่

1) รายละเอียดหน้าที่ความรับผิดชอบและความต้องการของตำแหน่ง
2) ข้อมูลบุคคล ข้อมูลเกี่ยวกับประวัติการปฏิบัติราชการและผลงานที่เป็นที่ประจักษ์ในความสามารถของข้าราชการที่เป็นประโยชน์ต่อการพิจารณาของคณะกรรมการ โดยมีรายละเอียดแนวทางการจัดทำตามตัวอย่างในเอกสารหมายเลข 3.1 และ 3.2 ที่แนบมาพร้อมนี้

3. ให้คณะกรรมการกำหนดองค์ประกอบ เกณฑ์ และวิธีการประเมินตามความเหมาะสมกับตำแหน่งที่จะแต่งตั้ง โดยกำหนดองค์ประกอบการประเมินที่จำเป็นตามเอกสารหมายเลข 3.3 ที่แนบมาพร้อมนี้

4. หลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.พ. กำหนดตามหนังสือฉบับนี้ให้ใช้ตั้งแต่วันที่ 1 พฤศจิกายน 2540 เป็นต้นไป

5. การใดที่ได้ดำเนินการ โดยถูกต้องตามมติ ก.พ. ตามหนังสือที่อ้างถึงเสร็จไปแล้วก่อนวันออกหนังสือฉบับนี้ให้เป็นอันใช้ได้ ส่วนกรณีที่ได้ดำเนินการไปแล้วแต่ยังไม่เสร็จ หรือกรณีจะดำเนินการในระหว่างก่อนถึงวันใช้หลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.พ. กำหนดตามหนังสือฉบับนี้ ส่วนราชการจะดำเนินการตามหลักเกณฑ์และวิธีการเดิม หรือจะดำเนินการตามหลักเกณฑ์และวิธีการตามหนังสือฉบับนี้ก็ได้อีก

หลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.พ. กำหนดตามหนังสือฉบับนี้ไม่ใช้กับกรณีการแต่งตั้งข้าราชการพลเรือนสามัญให้ดำรงตำแหน่งที่ ก.พ. ได้กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการสำหรับตำแหน่งใด ในสายงานใดไว้โดยเฉพาะแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและถือปฏิบัติต่อไป ทั้งนี้ ได้แจ้งให้กรมและจังหวัดต่าง ๆ ทราบด้วยแล้ว

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) อุดล บุญประกอบ

(นายอุดล บุญประกอบ)

เลขาธิการ ก.พ.

สำนักพัฒนาระบบบริหารงานบุคคลภาครัฐ

กลุ่มระบบและมาตรฐานการบริหารงานบุคคล

โทร. 2827365

โทรสาร 2821828

หลักเกณฑ์ วิธีการ และขั้นตอนการพิจารณาความเหมาะสม และการคัดเลือก เพื่อเลื่อนข้าราชการพลเรือนสามัญขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งตั้งแต่ระดับ 8 ลงมา (แนบท้ายหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร 0708.1/ว 22 ลงวันที่ 30 กันยายน 2540)

.....

ก.พ.ได้กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และขั้นตอนการพิจารณาความเหมาะสม และการคัดเลือก เพื่อเลื่อนข้าราชการพลเรือนสามัญขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งตั้งแต่ระดับ 8 ลงมา โดยแยกเป็น 2 กรณี ดังต่อไปนี้

ก. การเลื่อนข้าราชการพลเรือนสามัญขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งตั้งแต่ระดับ 6 ลงมา ให้ดำเนินการดังนี้

1. การเลื่อนขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในกรม ให้ อ.ก.พ.กรม มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อพิจารณาความเหมาะสม ประกอบด้วยข้าราชการพลเรือนสามัญอย่างน้อย 3 คน ดังนี้

1.1 ผู้บังคับบัญชาโดยตรงหรือผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไปของตำแหน่งที่จะแต่งตั้ง 1 คน

1.2 ผู้แทน อ.ก.พ.กรม 1 คน

1.3 ข้าราชการพลเรือนสามัญในสังกัดกรมนั้น ซึ่งมีความรู้ ความเข้าใจเป็นอย่างดีในลักษณะงานของตำแหน่งที่จะแต่งตั้งและดำรงตำแหน่งในระดับไม่ต่ำกว่าตำแหน่งที่จะแต่งตั้ง 1 คน

2. การเลื่อนขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในราชการบริหารส่วนภูมิภาค ที่อธิบดีมอบอำนาจการเลื่อนขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งตั้งแต่ระดับ 7 ลงมา ให้กับผู้ว่าราชการจังหวัด ให้ อ.ก.พ.จังหวัดมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อพิจารณาความเหมาะสมประกอบด้วยข้าราชการพลเรือนสามัญ อย่างน้อย 3 คน ดังนี้

2.1 ผู้บังคับบัญชาโดยตรงหรือผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไปของตำแหน่งที่จะแต่งตั้ง 1 คน

2.2 ผู้แทน อ.ก.พ.จังหวัด 1 คน

2.3 ข้าราชการพลเรือนสามัญในสังกัดกรมนั้น หรือส่วนราชการอื่น ซึ่งมีความรู้ ความเข้าใจเป็นอย่างดีในลักษณะงานของตำแหน่งที่จะแต่งตั้งและดำรงตำแหน่งในระดับไม่ต่ำกว่าตำแหน่งที่จะแต่งตั้ง 1 คน

3. การเลื่อนขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในสำนักงานเลขานุการรัฐมนตรี ให้ อ.ก.พ.สำนักงานปลัดกระทรวง หรือ อ.ก.พ.สำนักงานปลัดทบวง แล้วแต่กรณี มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อพิจารณาความเหมาะสม ประกอบด้วยข้าราชการพลเรือนสามัญ อย่างน้อย 3 คน ดังนี้

3.1 ผู้บังคับบัญชาโดยตรงหรือผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไปของตำแหน่งที่จะแต่งตั้ง 1 คน

3.2 ผู้แทน อ.ก.พ.สำนักงานปลัดกระทรวง หรือผู้แทน อ.ก.พ.สำนักงานปลัดทบวง แล้วแต่กรณี ซึ่งทำหน้าที่ อ.ก.พ.กรม 1 คน

3.3 ข้าราชการพลเรือนสามัญในสังกัดส่วนราชการนั้น หรือส่วนราชการอื่นซึ่งมีความรู้ ความเข้าใจเป็นอย่างดีในลักษณะงานของตำแหน่งที่จะแต่งตั้ง และดำรงตำแหน่งในระดับไม่ต่ำกว่าตำแหน่งที่จะแต่งตั้ง 1 คน

4. ให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการ ตาม 1, 2 และ 3 ตั้งกรรมการคนหนึ่งเป็นประธาน โดยระบุไว้ในคำสั่งแต่งตั้ง และให้คณะกรรมการเลือกหัวหน้าหน่วยงานที่รับผิดชอบงานการเจ้าหน้าที่ หรือกรรมการคนหนึ่งเป็นเลขานุการ

ในกรณีที่จะให้คณะกรรมการดังกล่าวข้างต้นทำหน้าที่พิจารณาความเหมาะสมในคราวเดียวกันหลายตำแหน่งในหลายสายงาน ก็ให้สั่งแต่งตั้งกรรมการซึ่งเป็นองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับตำแหน่งนั้น ๆ เพิ่มเติม

5. ให้หน่วยงานที่รับผิดชอบงานการเจ้าหน้าที่เสนอรายชื่อข้าราชการพลเรือนสามัญที่สอบคัดเลือกได้ในตำแหน่งที่จะแต่งตั้ง-ซึ่งมีคุณสมบัติครบถ้วนและอยู่ในหลักเกณฑ์ที่จะเลื่อนขึ้นดำรงตำแหน่งที่จะแต่งตั้งได้ต่อคณะกรรมการ

ในกรณีที่เปิดให้ข้าราชการจากส่วนราชการอื่นสมัครสอบคัดเลือกได้นั้น ให้หน่วยงานที่รับผิดชอบงานการเจ้าหน้าที่ขอข้อมูลบุคคลจากส่วนราชการเจ้าสังกัดของข้าราชการที่มาสอบคัดเลือกด้วย และเมื่อผู้นั้นสอบคัดเลือกได้แล้วให้ดำเนินการตามหนังสือสำนักงาน ก.พ.นี้ต่อไป

6. ให้นำหน่วยงานที่รับผิดชอบงานการเจ้าหน้าที่เสนอรายละเอียดเกี่ยวกับข้อมูลต่าง ๆ ของตำแหน่งที่จะแต่งตั้งและของผู้ซึ่งได้รับการเสนอชื่อทุกคนตาม 5. ต่อคณะกรรมการโดยข้อมูลดังกล่าวจะต้องประกอบด้วยรายละเอียดดังนี้

6.1 รายละเอียดเกี่ยวกับหน้าที่ความรับผิดชอบ และความต้องการของตำแหน่งที่จะแต่งตั้ง เช่น ขอบเขตของงานในหน้าที่ของตำแหน่ง ลักษณะงาน เทคนิคและวิธีการทำงาน การควบคุมบังคับบัญชา ความสัมพันธ์กับตำแหน่งอื่น และข้อมูลอื่น ๆ เกี่ยวกับงานของตำแหน่งที่จะแต่งตั้งอันจะเป็นประโยชน์ต่อการใช้ดุลพินิจของคณะกรรมการ ตลอดจนคุณลักษณะของบุคคลที่จะสามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพหรือคุณลักษณะที่พึงประสงค์ และจำเป็นต่อการปฏิบัติงานในตำแหน่งเป็นต้น (ตามตัวอย่างในเอกสารสิ่งที่ส่งมาด้วย 3)

6.2 ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับประวัติการรับราชการและประวัติส่วนตัวของผู้ซึ่งได้รับการเสนอชื่อเพื่อรับการพิจารณาความเหมาะสมทุกคน รวมทั้งประวัติการศึกษา การฝึกอบรม ความรู้ ประสบการณ์ ความสามารถ ความชำนาญ หรือคุณลักษณะพิเศษ ผลงานสำคัญพิเศษ หรือผลงานที่เป็นที่ประจักษ์ในความสามารถของข้าราชการ ประวัติทางวินัยในอดีตของข้าราชการผู้นั้น ซึ่งควรเป็นข้อมูลที่เก็บอย่างเป็นระบบ และได้รับการแก้ไขเพิ่มเติมให้สมบูรณ์และทันสมัยอยู่เสมอ (ตามตัวอย่างในเอกสารสิ่งที่ส่งมาด้วย 3)

6.3 ข้อมูลย้อนหลัง 2 ปี เกี่ยวกับผลการปฏิบัติงานประจำปีของผู้ซึ่งได้รับการเสนอชื่อทุกคน และความเห็นของผู้บังคับบัญชาเกี่ยวกับความเหมาะสม และความพร้อมหรือไม่พร้อมที่จะเลื่อนขึ้นดำรงตำแหน่งที่สูงขึ้น ซึ่งได้ให้ไว้ภายในระยะเวลาไม่เกิน 1 ปี ก่อนวันเสนอข้อมูลต่อคณะกรรมการ

7. ให้คณะกรรมการดำเนินการดังนี้

7.1 กำหนดเกณฑ์การประเมินบุคคลให้เหมาะสมกับตำแหน่งที่จะแต่งตั้งโดยถือเกณฑ์ตามมาตรา 59 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 กล่าวคือ ให้คำนึงถึงความรู้ ความสามารถ ความประพฤติ และประวัติการรับราชการ ซึ่งจะต้องมีผลงานเป็นที่ประจักษ์ในความสามารถมาแล้วเป็นหลัก และให้พิจารณาถึงคุณลักษณะอื่น ๆ ที่จำเป็นต้องใช้ในการปฏิบัติงานในตำแหน่งและส่วนราชการนั้นด้วย (ตามเอกสารหมายเลข 3.3)

7.2 ประเมินและพิจารณาความเหมาะสมผู้ซึ่งได้รับการเสนอชื่อทุกคนโดยพิจารณาเทียบข้อมูลบุคคล เช่น คุณสมบัติ ผลงาน ประวัติการรับราชการของแต่ละคน กับหน้าที่ความรับผิดชอบและความต้องการของตำแหน่ง แล้วคัดเลือกให้เหลือผู้ซึ่งเหมาะสมตำแหน่งละไม่เกิน 5 คน แต่ไม่ควรน้อยกว่า 2 คน

ในกรณีที่เป็นการพิจารณาราวละหลายตำแหน่งในระดับและสายงานเดียวกันและมีผู้เข้ารับการพิจารณาเป็นจำนวนมาก คณะกรรมการอาจคัดเลือกผู้ที่เหมาะสมสำหรับตำแหน่งต่างๆ ได้ตามจำนวนที่เห็นสมควร แต่จำนวนผู้ที่ได้รับคัดเลือกควรมากกว่าจำนวนตำแหน่งที่จะแต่งตั้ง

7.3 ให้คณะกรรมการเสนอรายชื่อผู้ได้รับคัดเลือกตาม 7.2 ค่อผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา 52 โดยให้เสนอเรียงลำดับชื่อผู้ซึ่งเหมาะสมที่สุดไว้ในลำดับแรก และผู้ซึ่งเหมาะสมรองลงไปไว้ในลำดับหลังค่อๆ กันไป พร้อมทั้งความสมควรและเหตุผลไปประกอบการพิจารณาด้วย

8. ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา 52 หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายพิจารณารายชื่อผู้ที่คณะกรรมการเสนอตาม 7.3 ว่าบุคคลใดในรายชื่อที่คณะกรรมการเสนอเป็นผู้เหมาะสมที่จะได้เลื่อนขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับที่สูงขึ้น ก็ให้ดำเนินการตามขั้นตอนการออกคำสั่งแต่งตั้งค่อไป

9. ในกรณีที่ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา 52 เห็นว่ารายชื่อที่คณะกรรมการเสนอยังไม่เหมาะสม ก็ให้ปรึกษากับประธานกรรมการ หรือส่งให้คณะกรรมการพิจารณาใหม่ตามที่เห็นสมควร

10. ในกรณีที่ส่วนราชการใดกำหนดระเบียบและวิธีปฏิบัติในการสอบคัดเลือกไว้ว่าจะแต่งตั้งตามลำดับคะแนนที่สอบได้จากสูงไปหาลำดับ โดยได้ประกาศระเบียบปฏิบัติดังกล่าวให้ข้าราชการทราบแล้วนั้น จะดำเนินการแต่งตั้งโดยไม่ต้องมีคณะกรรมการพิจารณาความเหมาะสมก็ได้ แต่ส่วนราชการนั้นจะต้องส่งเอกสารการประกาศรับสมัครสอบคัดเลือกให้สำนักงาน ก.พ.ทราบล่วงหน้าก่อนวันสอบคัดเลือกไม่น้อยกว่า 7 วัน รวมทั้งต้องส่งบัญชีและคะแนนของผู้สอบคัดเลือกได้ และคำสั่งเลื่อนตำแหน่งข้าราชการไปยังสำนักงาน ก.พ.ภายใน 7 วัน นับแต่มีคำสั่งด้วย

หลักเกณฑ์ วิธีการ และขั้นตอนการคัดเลือกเพื่อเลื่อนข้าราชการพลเรือนสามัญ
ขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งระดับ 9 ระดับ 10 และระดับ 11
(แนบท้ายหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร 0708.1/ว 22 ลงวันที่ 30 กันยายน 2540)

ก.พ.ได้กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และขั้นตอนการคัดเลือก เพื่อเลื่อน
ข้าราชการพลเรือนสามัญขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งระดับ 9 ระดับ 10 และระดับ 11
(ยกเว้นการเลื่อนตำแหน่งที่ ก.พ.กำหนดเป็นตำแหน่งประเภทวิชาชีพเฉพาะและ
ตำแหน่งประเภทเชี่ยวชาญเฉพาะ) ไว้ดังต่อไปนี้

ก. การเลื่อนข้าราชการพลเรือนสามัญขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งระดับ 9 และระดับ 10
ให้ดำเนินการดังนี้

1. ให้ อ.ก.พ.กระทรวงมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการจำนวนไม่น้อยกว่า
5 คนแต่ไม่เกิน 7 คน เพื่อพิจารณาคัดเลือกข้าราชการพลเรือนสามัญขึ้นแต่งตั้งให้ดำรง
ตำแหน่งระดับ 9 และระดับ 10 ที่ว่างในกระทรวงหรือกรมในสังกัด ดังนี้

1.1 ประธาน 1 คน

1.2 กรรมการประกอบด้วย

1.2.1 อธิบดี หรือหัวหน้าส่วนราชการระดับกรมที่มีตำแหน่ง
ว่าง หรืออธิบดี หรือหัวหน้าส่วนราชการระดับกรมที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาคำเน่ง
ว่างตามที่ อ.ก.พ.กระทรวงเห็นสมควร 1 คน

1.2.2 ผู้แทน ก.พ. ใน อ.ก.พ.กระทรวง 1 คน

1.2.3 ผู้ทรงคุณวุฒิใน อ.ก.พ.กระทรวง 1 คน และ

1.2.4 ผู้ดำรงตำแหน่งรองปลัดกระทรวง อธิบดี หรือผู้ดำรง
ตำแหน่งระดับ 10 ขึ้นไป ที่เป็น อ.ก.พ.กระทรวง โดยได้รับเลือกจากข้าราชการ
พลเรือน 1 คน

ในกรณีที่ อ.ก.พ.กระทรวงเห็นสมควรแต่งตั้งคณะกรรมการ
เกิน 5 คน ก็ให้แต่งตั้งข้าราชการพลเรือนที่ดำรงตำแหน่งในระดับไม่ต่ำกว่าตำแหน่งที่
จะแต่งตั้งได้อีกไม่เกิน 2 คน

1.3 ให้คณะกรรมการเลือกผู้เป็นหัวหน้าส่วนราชการที่รับผิดชอบงาน การเจ้าหน้าที่ของกระทรวงหรือกรมในสังกัดเพื่อทำหน้าที่เลขานุการ 1 คน แต่ถ้าเป็น ผู้อยู่ในข่ายที่จะได้รับการพิจารณาคัดเลือกด้วย ก็ให้เลือกผู้ที่ปฏิบัติงานเกี่ยวข้องกับงาน การเจ้าหน้าที่ทำหน้าที่เลขานุการแทน

ในกรณีที่เป็นการพิจารณาหลายตำแหน่งจากหลายกรมในคราวเดียว กัน ให้ อ.ก.พ.กระทรวงมีคำสั่งแต่งตั้งอธิบดีหรือหัวหน้าส่วนราชการที่เป็นเจ้าของ ตำแหน่งว่างตาม 1.2.1 เป็นกรรมการเพิ่มเติมเพื่อเข้าพิจารณาตามตำแหน่งที่ว่างนั้น

2. การเลื่อนข้าราชการพลเรือนสามัญขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งระดับ 9 และระดับ 10 ในส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรมและไม่สังกัดกระทรวงหรือทบวง แต่อยู่ในบังคับบัญชาของนายกรัฐมนตรี และในส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรมและมีหัวหน้าส่วนราชการรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรี ให้ อ.ก.พ.ทำหน้าที่ อ.ก.พ.กระทรวงมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการจำนวนไม่น้อยกว่า 5 คน แต่ไม่เกิน 7 คน เพื่อพิจารณาคัดเลือกข้าราชการพลเรือนสามัญขึ้นแต่งตั้งให้ดำรง ตำแหน่งระดับ 9 และระดับ 10 ที่ว่างในส่วนราชการดังกล่าว ดังนี้

2.1 ประธาน 1 คน

2.2 กรรมการประกอบด้วย

2.2.1 หัวหน้าส่วนราชการระดับกรมที่มีตำแหน่งว่าง หรือ รองหัวหน้าส่วนราชการระดับกรม นั้น 1 คน

2.2.2 ผู้แทน ก.พ. ใน อ.ก.พ.ทำหน้าที่ อ.ก.พ.กระทรวง 1 คน

2.2.3 ผู้ทรงคุณวุฒิใน อ.ก.พ.ทำหน้าที่ อ.ก.พ.กระทรวง 1 คน

และ

2.2.4 ผู้ดำรงตำแหน่งรองหัวหน้าส่วนราชการ หรือผู้ดำรง ตำแหน่งระดับ 10 ขึ้นไป ที่เป็น อ.ก.พ.ทำหน้าที่ อ.ก.พ.กระทรวง โดยได้รับเลือกจาก ข้าราชการพลเรือน 1 คน

ในกรณีที่ อ.ก.พ.ทำหน้าที่ อ.ก.พ.กระทรวงเห็นสมควรแต่งตั้ง คณะกรรมการเกิน 5 คน ก็ให้แต่งตั้งข้าราชการพลเรือนที่ดำรงตำแหน่งในระดับไม่ต่ำกว่าตำแหน่งที่จะแต่งตั้งได้อีกไม่เกิน 2 คน

2.3 ให้คณะกรรมการเลือกผู้เป็นหัวหน้าส่วนราชการที่รับผิดชอบงานการเจ้าหน้าที่ของส่วนราชการนั้นเพื่อทำหน้าที่เลขานุการ 1 คน แต่ถ้าเป็นผู้อยู่ในข่ายที่จะได้รับการพิจารณาคัดเลือกด้วยก็ให้เลือกผู้ที่ปฏิบัติงานเกี่ยวข้องกับงานการเจ้าหน้าที่ทำหน้าที่เลขานุการแทน

3. เมื่อมีตำแหน่งข้าราชการพลเรือนสามัญระดับ 9 และหรือระดับ 10 ในกระทรวง ทบวง หรือกรมในสังกัดว่างลง ให้หัวหน้าส่วนราชการที่มีตำแหน่งว่างเสนอข้อมูลต่อปลัดกระทรวงหรือปลัดทบวง แล้วแต่กรณี เพื่อส่งต่อไปยังคณะกรรมการดังนี้

3.1 ชื่อและจำนวนตำแหน่งว่างหรือที่จะว่าง พร้อมทั้งรายละเอียดเกี่ยวกับหน้าที่ความรับผิดชอบและความต้องการของตำแหน่งที่จะแต่งตั้ง เช่น ขอบเขตของงานในหน้าที่ของตำแหน่ง ลักษณะงาน การควบคุมบังคับบัญชา คุณลักษณะของบุคคลที่จะสามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ หรือคุณลักษณะที่พึงประสงค์ และจำเป็นต่อการปฏิบัติงานในตำแหน่ง เป็นต้น (ตามเอกสารหมายเลข 3.1)

3.2 รายชื่อข้าราชการพลเรือนสามัญที่มีคุณสมบัติที่จะได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่ว่าง จำนวน 1 - 2 ชื่อ (ตามที่กระทรวงเห็นสมควรกำหนดและแจ้งให้กรมในสังกัดทราบและถือเป็นแนวปฏิบัติเดียวกัน) พร้อมข้อมูลบุคคลพื้นฐานอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับประวัติส่วนตัว ประวัติการศึกษา การฝึกอบรม ความประพฤติ ความสามารถ ผลงานสำคัญพิเศษ ประวัติทางวินัยในอดีตของข้าราชการผู้นั้น รวมทั้งเสนอผลการปฏิบัติงานประจำปีของผู้ซึ่งได้รับการเสนอชื่อและความเห็นของผู้บังคับบัญชาเกี่ยวกับความเหมาะสมและความพร้อมที่จะเลื่อนตำแหน่งที่สูงขึ้น (ตามเอกสารหมายเลข 3.2)

4. ให้คณะกรรมการดำเนินการ ดังนี้

4.1 กำหนดเกณฑ์การประเมินบุคคลให้เหมาะสมกับตำแหน่งที่จะแต่งตั้งโดยถือเกณฑ์ตามมาตรา 59 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 กล่าวคือ ให้คำนึงถึงความรู้ ความสามารถ ความประพฤติ และประวัติการรับราชการ ซึ่งจะต้องมีผลงานเป็นที่ประจักษ์ในความสามารถมาแล้วเป็นหลัก และให้พิจารณาถึงคุณลักษณะอื่น ๆ ที่จำเป็นต้องใช้ในการปฏิบัติงานในตำแหน่งและส่วนราชการนั้น (ตามเอกสารหมายเลข 3.3)

4.2 ประเมินและคัดเลือกผู้ซึ่งได้รับการเสนอชื่อทุกคน โดยพิจารณาเทียบข้อมูลบุคคล เช่น คุณสมบัติ ผลงาน ประวัติการรับราชการของแต่ละคน กับหน้าที่ความรับผิดชอบและความต้องการของตำแหน่ง แล้วคัดเลือกให้เหลือผู้ซึ่งเหมาะสมไว้ตำแหน่งละไม่เกิน 3 คน

ในกรณีที่เป็นการพิจารณาคราวละหลายตำแหน่งในระดับและสายงานเดียวกัน และมีผู้เข้ารับการพิจารณาเป็นจำนวนมาก คณะกรรมการอาจคัดเลือกผู้ที่เหมาะสมสำหรับตำแหน่งต่าง ๆ ได้ตามจำนวนที่เห็นสมควร แต่จำนวนผู้ที่สมควรได้รับคัดเลือกจะต้องมากกว่าจำนวนตำแหน่งที่จะแต่งตั้ง

4.3 ให้คณะกรรมการเสนอรายชื่อผู้ได้รับคัดเลือกตาม 4.2 ต่อปลัดกระทรวง โดยให้เสนอเรียงลำดับผู้ซึ่งเหมาะสมที่สุดในลำดับแรก และผู้ซึ่งเหมาะสมรองลงไปลำดับต่อ ๆ กันไป พร้อมทั้งความสมควรและเหตุผลไปประกอบการพิจารณาด้วย

5. ให้ปลัดกระทรวงพิจารณารายชื่อที่คณะกรรมการเสนอตาม 4.3 แล้วดำเนินการดังนี้

5.1 เมื่อได้ใช้ดุลพินิจแล้วเห็นว่า บุคคลใดในรายชื่อผู้ที่คณะกรรมการเสนอเหมาะสมที่จะได้เลื่อนขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งระดับ 9 ก็ให้ดำเนินการตามขั้นตอนการแต่งตั้งต่อไป

ในกรณีที่ เป็นผู้เหมาะสมที่จะได้เลื่อนขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับ 10 ก็ให้เสนอรัฐมนตรีเจ้าสังกัดนำเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาอนุมัติต่อไป

5.2 ในกรณีที่ปลัดกระทรวงเห็นว่ารายชื่อผู้ที่คณะกรรมการเสนอตาม 4.3 ยังไม่เหมาะสม ก็ให้ปรึกษากับประธานกรรมการ หรือส่งให้คณะกรรมการพิจารณาใหม่ตามที่เห็นสมควร แล้วดำเนินการตาม 5.1 ต่อไป

6. สำหรับการเลื่อนข้าราชการพลเรือนสามัญขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งระดับ 9 และระดับ 10 ในส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรมและไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวงหรือทบวง และส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรมและมีหัวหน้าส่วนราชการรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรี ให้ดำเนินการตาม 3. ตาม 4.1 และตาม 4.2 โดยอนุโลม แล้วดำเนินการต่อไปดังนี้

6.1 ให้คณะกรรมการเสนอรายชื่อผู้ได้รับคัดเลือกตำแหน่งละไม่เกิน 3 ชื่อต่อหัวหน้าส่วนราชการที่มีตำแหน่งว่างนั้น โดยให้เสนอเรียงลำดับผู้ซึ่งเหมาะสมที่สุดไว้ในลำดับแรก และผู้ซึ่งเหมาะสมรองลงไปลำดับต่อ ๆ กันไปพร้อมทั้งความสมควรและเหตุผลไปประกอบการพิจารณาด้วย

6.2 ให้หัวหน้าส่วนราชการตาม 6 พิจารณารายชื่อผู้ที่คณะกรรมการเสนอตาม 6.1 และเมื่อได้ใช้ดุลพินิจแล้วเห็นว่า บุคคลใดในรายชื่อผู้ที่คณะกรรมการเสนอเหมาะสมที่จะได้เลื่อนขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับ 9 หรือระดับ 10 ก็ให้ดำเนินการตามมาตรา 52 ต่อไป

6.3 ในกรณีที่หัวหน้าส่วนราชการตาม 6 เห็นว่า รายชื่อผู้ที่คณะกรรมการเสนอตาม 6.1 ยังไม่เหมาะสม ก็ให้ปรึกษากับประธานกรรมการ หรือส่งให้คณะกรรมการพิจารณาใหม่ตามที่เห็นสมควร แล้วดำเนินการตามมาตรา 52 ต่อไป

ข. กรณีการเลื่อนข้าราชการพลเรือนสามัญขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งระดับ 11

รัฐมนตรีเจ้าสังกัดพิจารณาบุคคลที่เหมาะสมที่จะได้รับการเลื่อนขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งระดับ 11 ตามแนวการพิจารณาในมาตรา 59 โดยปลัดกระทรวงเป็นผู้เสนอรายชื่อผู้ที่เหมาะสม เมื่อรัฐมนตรีเจ้าสังกัดพิจารณาได้ผู้ที่เหมาะสมแล้ว จึงดำเนินการตามขั้นตอนการแต่งตั้งตามมาตรา 52 ต่อไป

ทั้งนี้ กรณีที่ส่วนราชการใดมีเหตุผลและความจำเป็นเพื่อประโยชน์แก่ราชการเป็นกรณีพิเศษ ซึ่งไม่อาจถือปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ดังกล่าวข้างต้น ให้ทำความตกลงกับ ก.พ.เป็นกรณีไป

.....

รายละเอียดแนวทางและตัวอย่างการจัดทำเครื่องมือประกอบการพิจารณา

ความเหมาะสมกับตำแหน่ง

(แนบท้ายหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร 0708.1/ว 22 ลงวันที่ 30 กันยายน 2540)

.....

การพิจารณาความเหมาะสมของบุคคลที่จะเลื่อนตำแหน่งกับตำแหน่งที่จะแต่งตั้งนั้น ให้ประเมินจากแนวทางที่กำหนดไว้ ดังต่อไปนี้

1. รายละเอียดเกี่ยวกับหน้าที่ความรับผิดชอบและความต้องการของตำแหน่งที่จะแต่งตั้ง (เอกสารหมายเลข 3.1)
2. ข้อมูลบุคคลเพื่อการพิจารณาเลื่อนตำแหน่ง (เอกสารหมายเลข 3.2)
3. เกณฑ์การพิจารณาคัดเลือกเพื่อเลื่อนข้าราชการพลเรือนสามัญขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งตั้งแต่ระดับ 8 ลงมา และตำแหน่งระดับ 9 ระดับ 10 ระดับ 11 (เอกสารหมายเลข 3.3)

ที่ นร ๐๗๐๔.๑/ ๖ ๑๑

สำนักงาน ก.พ.

ถนนพญาโลก กท ๑๐๓๐๐

๑๓ สิงหาคม ๒๕๔๒

เรื่อง การแต่งตั้งข้าราชการ

เรียน (กระทรวง ทบวง กรม และจังหวัด)

ด้วย ก.พ. ได้จัดประชุมร่วมกับที่ปรึกษา ก.พ. ปลัดกระทรวง และหัวหน้าส่วนราชการระดับ ปลัดกระทรวง เมื่อวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๔๒ เพื่อร่วมปรึกษานำหรือเกี่ยวกับการแต่งตั้งข้าราชการให้เกิดความ เป็นธรรม โปร่งใส และเกิดประโยชน์สูงสุดต่อราชการ และสังคม

ที่ประชุมได้พิจารณาแล้วเห็นว่า กลไก หลักเกณฑ์และวิธีการแต่งตั้งข้าราชการที่ ก.พ. กำหนดไว้ตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๐๗๐๔.๑/ ๖ ๒๒ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๔๐ นั้นเป็น หลักเกณฑ์ที่ดีแล้ว แต่ปัญหาเกิดขึ้นในเชิงพฤติกรรมของผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ซึ่งได้แก่ ปัญหาแต่งตั้งบุคคลที่ไม่ เหมาะสมให้ดำรงตำแหน่ง ปัญหาการแต่งตั้งบุคคลที่มีคุณสมบัติไม่ตรงตามคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่ง ปัญหาการเล่นพรรคเล่นพวกในการแต่งตั้ง ปัญหาการซื้อขายตำแหน่ง ปัญหาการขาดกลไกในการตรวจสอบ การใช้ดุลพินิจของผู้มีอำนาจแต่งตั้งเป็นต้น ที่ประชุมได้พิจารณาเห็นว่าปัญหาดังกล่าวหากไม่ร่วมกันแก้ไข อย่างจริงจังจะย่นนำมาสู่ความเสื่อมทรุดของระบบราชการในที่สุด จึงควรร่วมกันแก้ปัญหาดังกล่าว โดยให้ความ ร่วมมือกันเพื่อแก้ไขปัญหาภายในกระทรวง ทบวง กรม โดยมีแนวทางการแก้ปัญหาดังกล่าว ดังนี้

๑. การแต่งตั้งคณะกรรมการคัดเลือกควรเลือกสรรบุคคลที่เป็นกลาง มีความกล้าที่จะ พิจารณาและเสนอความเห็นอย่างตรงไปตรงมา สามารถใช้เวลาในการพิจารณาข้อมูลได้อย่างละเอียด รอบคอบ การพิจารณาของคณะกรรมการควรมีการบันทึกหลักฐานและเหตุผลของการตัดสินใจ เพื่อความ โปร่งใสและตรวจสอบได้

๒. ควรตรวจสอบคุณสมบัติของผู้ที่ได้รับการเสนอชื่อแต่งตั้งอย่างละเอียดรอบคอบ เนื่องจาก ในปัจจุบันพบว่าการแต่งตั้งผู้ที่มีคุณสมบัติไม่ตรงตามคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งที่ได้รับแต่งตั้ง มากขึ้น ทำให้เกิดปัญหาในทางปฏิบัติ ก.พ. ต้องการทักท้วงการแต่งตั้งเกี่ยวกับคุณสมบัติของบุคคล นั้นหลายราย ทั้งนี้ ผู้แทน ก.พ. ที่เป็นคณะกรรมการคัดเลือกจะช่วยให้ข้อมูลเกี่ยวกับบุคคลที่ ก.พ. ได้จัดเตรียมไว้ เพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการด้วย

๓. การพิจารณาแต่งตั้งข้าราชการให้ดำรงตำแหน่ง นอกจากจะต้องพิจารณาโดยคำนึงถึง ความรู้ ความสามารถ ความประพฤติ ผลงาน และประวัติการรับราชการแล้ว ให้พิจารณาศักยภาพในการ ปฏิบัติงานในตำแหน่งที่จะได้รับการแต่งตั้งด้วย โดยเฉพาะการแต่งตั้งนักบริหารระดับสูง ให้นำคุณลักษณะ ของการเปิดผู้นำ เช่น เป็นผู้มีวิสัยทัศน์กว้างไกล กล้ารับผิดชอบ กล้าตัดสินใจ และกล้าเผชิญปัญหา มาเป็น องค์ประกอบในการพิจารณาด้วย ส่วนองค์ประกอบเรื่องอาวุโสในราชการนั้น จะนำมาใช้ประกอบการ พิจารณาแต่งตั้งข้าราชการก็ได้ แต่ต้องใช้เป็นองค์ประกอบสุดท้าย เมื่อได้พิจารณาองค์ประกอบอื่น ๆ ข้างต้นแล้ว

๔. เพื่อให้คณะกรรมการได้ประเมินศักยภาพของผู้ได้รับการเสนอชื่อแต่งตั้งและเปิดโอกาส ให้บุคคลเหล่านั้นได้แสดงความสามารถของตนเอง ที่ประชุมเห็นว่า ควรให้โอกาสข้าราชการที่อยู่ในเกณฑ์ ได้รับการเสนอชื่อเขียนข้อเสนอเกี่ยวกับวิสัยทัศน์ ความคาดหวัง เป้าหมาย แนวทางการดำเนินงาน และการ แก้ปัญหาต่าง ๆ ของงานในตำแหน่งที่ได้รับการเสนอชื่อแต่งตั้งคือคณะกรรมการคัดเลือกเพื่อประกอบการ พิจารณาศักยภาพของข้าราชการผู้นั้น ทั้งนี้ หากข้าราชการผู้นั้นได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งดังกล่าว ก็ให้ประกาศข้อเสนอดังกล่าวให้ข้าราชการในสังกัดทราบโดยทั่วกัน โดยถือเป็นความลับสัญญาที่ผู้ได้รับการ แต่งตั้งจะต้องปฏิบัติให้เกิดผลต่อไป

๕. การพิจารณาสับเปลี่ยนหน้าที่หรือย้าย ควรกระทำหลังจากที่ข้าราชการได้ปฏิบัติงาน ในตำแหน่งเดิมมาแล้วไม่ต่ำกว่า ๒ ปี เพื่อให้การปฏิบัติงานมีความต่อเนื่องและมีประสิทธิภาพ

๖. ส่งเสริมและสนับสนุนให้ข้าราชการและผู้ที่เกี่ยวข้อง หรือผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียในการ แต่งตั้ง ฝ่ายระวังและใช้กลไกที่มีอยู่ในปัจจุบัน เช่น อ.ก.พ.วิสามัญเกี่ยวกับการรักษาระบบคุณธรรม และ คณะกรรมการวินัยจรรยาบรรณวิชาชีพ เป็นต้น เป็นองค์การดูแลให้การแต่งตั้งข้าราชการเกิดความเป็นธรรม ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและถือเป็นแนวปฏิบัติ ทั้งนี้ ได้แจ้งให้กรมและจังหวัดต่าง ๆ ทราบด้วยแล้ว

(ลงชื่อ) **ขอแสดงความนับถือ**
ทิพาวดี เมฆสุวรรณ
(นางทิพาวดี เมฆสุวรรณ)
เลขาธิการ.ก.พ.

ที่ นร ๑๐๐๓/ว ๒๒

สำนักงาน ก.พ.

ถนนพิษณุโลก กทม. ๑๐๓๐๐

๑๘ มิถุนายน ๒๕๕๓

เรื่อง แนวทางในการปฏิบัติการคัดเลือกข้าราชการพลเรือนสามัญขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทบริหาร
และประเภทอำนวยการระดับสูง

เรียน (เวียนกระทรวง กรม และจังหวัด)

- อ้างถึง ๑. หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๐๖/ว ๗ ลงวันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๕๒
๒. หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๐๖/ว ๑๖ ลงวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๕๒
๓. หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๐๗๐๘.๑/ว ๒๒ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๐
๔. หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๐๓/ว ๕ ลงวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๔

ตามหนังสือที่อ้างถึง ๑ และ ๒ ก.พ. กำหนดแนวทางดำเนินการเพื่อใช้ปฏิบัติสำหรับ
กรณีการเลื่อนระดับตำแหน่งและการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งต่างประเภทในตำแหน่งประเภทบริหารและ
ประเภทอำนวยการระดับสูงที่ใช้หลักเกณฑ์และวิธีการตามหนังสือที่อ้างถึง ๓ ความแจ้งแล้ว นั้น

เพื่อให้การดำเนินการคัดเลือกและแต่งตั้งข้าราชการพลเรือนสามัญให้ดำรงตำแหน่ง
ประเภทบริหารและประเภทอำนวยการระดับสูงตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และขั้นตอนการคัดเลือก
ที่กำหนดไว้ในสิ่งที่ส่งมาด้วย ๒ ของหนังสือที่อ้างถึง ๓ เป็นไปในแนวทางเดียวกันและมีความชัดเจน
ยิ่งขึ้น รวมทั้งสอดคล้องกับบทบัญญัติตามมาตรา ๔๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน
พ.ศ. ๒๕๕๑ ก.พ. จึงวางแนวทางในการปฏิบัติการเฉพาะในกรณีดังต่อไปนี้

๑. การเสนอรายชื่อข้าราชการพลเรือนสามัญที่มีคุณสมบัติที่จะ ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรง
ตำแหน่งที่ว่าง จำนวน ๑ - ๒ ชื่อ (ตามที่กระทรวงเห็นสมควรกำหนดและแจ้งให้กรมในสังกัดทราบและ
ถือเป็นแนวปฏิบัติเดียวกัน) ในข้อ ๓.๒ ตามหนังสือที่อ้างถึง ๓ นั้น ให้ดำเนินการดังนี้

(๑) ให้กระทรวงกำหนดจำนวนรายชื่อผู้ที่มีคุณสมบัติที่จะ ได้รับการแต่งตั้งจำนวน
๑ หรือ ๒ ชื่อต่อหนึ่งตำแหน่งและกำหนดระยะเวลาในการให้กรมในสังกัดเสนอรายชื่อแล้วแจ้งทุกกรม
ในสังกัด

(๒) ให้กรมเสนอรายชื่อไปยังกระทรวงไม่เกินจำนวนที่กระทรวงกำหนด หากกรมใด
ไม่ประสงค์จะส่งรายชื่อหรือส่งไม่ครบตามจำนวนที่กระทรวงกำหนดก็ให้แจ้งกระทรวงทราบพร้อมระบุ
เหตุผลเป็นลายลักษณ์อักษรไปด้วย ทั้งนี้ ในการพิจารณาเสนอรายชื่อ กรมอาจกำหนดวิธีการคัดเลือก
ที่เหมาะสม เช่น สอบคัดเลือก สัมภาษณ์ หรืออาจใช้วิธีการอื่นใดก็ได้

๒. กรรกำหนดเกณฑ์...

๒. การกำหนดเกณฑ์การประเมินบุคคลให้เหมาะสมกับตำแหน่งที่จะแต่งตั้ง โดยถือเกณฑ์ ตามมาตรา ๕๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ในข้อ ๔.๑ ตามหนังสือที่อ้างถึง ๓ นั้น ให้คณะกรรมการคัดเลือกซึ่งแต่งตั้งโดย อ.ก.พ. กระทรวง ดำเนินการดังนี้

(๑) กำหนดเกณฑ์การประเมินบุคคล โดยคำนึงถึงความรู้ ความสามารถ ความประพฤติ และประวัติการรับราชการซึ่งจะต้องมีผลงานเป็นที่ประจักษ์ในความสามารถมาแล้วเป็นหลักและ ให้พิจารณาถึงคุณสมบัติอื่น ๆ เช่น ทักษะ สมรรถนะที่จำเป็นต้องใช้ในการปฏิบัติงานในตำแหน่งและ ส่วนราชการนั้น ประกอบกับหลักการตามมาตรา ๔๒ (๓) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑

โดยในการพิจารณาคัดเลือกควรกำหนดน้ำหนักของคะแนนแต่ละองค์ประกอบ พร้อมองค์ประกอบย่อยที่ชัดเจนซึ่งอาจเป็นคะแนนหรือเป็นระดับ หรืออื่น ๆ ก็ได้

(๒) จัดให้มีการประกาศเกณฑ์การประเมินบุคคลใน (๑) ให้กรมและข้าราชการในสังกัด ทราบล่วงหน้าก่อนการเสนอชื่อตามข้อ ๑

๓. การประเมินและคัดเลือกผู้ซึ่งได้รับการเสนอชื่อทุกคน โดยพิจารณาเพียงข้อมูลบุคคล เช่น คุณสมบัติ ผลงาน ประวัติการรับราชการของแต่ละคน กับหน้าที่ความรับผิดชอบ และความต้องการ ของตำแหน่ง แล้วคัดเลือกให้เหลือผู้ซึ่งเหมาะสมไว้ตำแหน่งละไม่เกิน ๓ คน ในข้อ ๔.๒ วรรคหนึ่ง ตามหนังสือที่อ้างถึง ๓ นั้น ให้คณะกรรมการดำเนินการดังนี้

(๑) ในการประเมินอาจใช้วิธีอื่นใดที่เหมาะสมเพิ่มเติม เช่น การสัมภาษณ์ รวมทั้ง ควรให้ออกาสข้าราชการที่อยู่ในเกณฑ์ที่ได้รับการเสนอชื่อเขียนข้อเสนอเกี่ยวกับวิสัยทัศน์ ความคาดหวัง เป้าหมาย แนวทางการดำเนินงานและการแก้ปัญหาต่าง ๆ ของงานในตำแหน่งที่ได้รับการเสนอชื่อ เพื่อประกอบการพิจารณา

(๒) คัดเลือกผู้ที่เหมาะสมไว้ตำแหน่งละไม่เกิน ๓ คน ซึ่งเป็นตำแหน่งละ ๑ คน หรือ ๒ คน หรือ ๓ คนก็ได้

๔. ในกรณีที่เป็นการพิจารณาคราวละหลายตำแหน่งในระดับและสายงานเดียวกัน และมีผู้เข้ารับการพิจารณาเป็นจำนวนมาก คณะกรรมการอาจคัดเลือกผู้ที่เหมาะสมสำหรับตำแหน่งต่าง ๆ ได้ตามจำนวนที่เห็นสมควร แต่จำนวนผู้ที่สมควรได้รับคัดเลือกต้องมากกว่าจำนวนตำแหน่งที่จะแต่งตั้ง ในข้อ ๔.๒ วรรคสอง ตามหนังสือที่อ้างถึง ๓ นั้น เช่น ตำแหน่งผู้ตรวจราชการกระทรวง ตำแหน่งหัวหน้า ส่วนราชการประจำจังหวัด ตำแหน่งนายอำเภอ ฯลฯ เป็นต้น ให้คณะกรรมการดำเนินการได้สองแนวทาง ดังนี้

(๑) คัดเลือกผู้ที่เหมาะสมไว้ตำแหน่งละไม่เกิน ๓ คน ซึ่งเป็นตำแหน่งละ ๑ คน หรือ ๒ คน หรือ ๓ คนก็ได้ ทั้งนี้ บางชื่ออาจได้รับการเสนอในหลายตำแหน่งแต่ต่างลำดับที่ แต่รวมกันแล้ว จำนวนผู้ที่เหมาะสมจะต้องมากกว่าจำนวนตำแหน่งที่จะแต่งตั้ง หรือ

(๒) คัดเลือก...

(๒) กัดเลือกผู้ที่เหมาะสมซึ่งจะต้องมากกว่าจำนวนตำแหน่งที่จะแต่งตั้ง เช่น มีตำแหน่งที่จะแต่งตั้ง จำนวน ๑๐ ตำแหน่ง หรือ ๕๐ ตำแหน่ง อาจกัดเลือกผู้ที่เหมาะสมตั้งแต่ ๑๑ คน หรือ ๕๑ คนขึ้นไป โดยไม่จำเป็นต้องกัดเลือกผู้ที่เหมาะสมไว้ถึง ๓ เท่าของจำนวนตำแหน่งที่จะแต่งตั้งก็ได้

ทั้งนี้ การพิจารณาของคณะกรรมการควรมีการบันทึกหลักฐานและเหตุผลของการตัดสินใจเพื่อความโปร่งใสและตรวจสอบได้

๕. การพิจารณารายชื่อที่คณะกรรมการเสนอ ในข้อ ๕.๑ ตามที่ส่งมาด้วย ๒ ของหนังสือที่อ้างถึง ๓ นั้น ให้ดำเนินการดังนี้

(๑) กรณีตำแหน่งประเภทบริหารระดับต้น ในสายงานบริหารงานปกครอง และสายงานบริหารการทูต และประเภทอำนวยการระดับสูง เมื่อปลัดกระทรวงได้ใช้ดุลพินิจแล้วเห็นว่า บุคคลใดในรายชื่อผู้ที่คณะกรรมการเสนอเหมาะสมให้ระบุนความสมควรที่จะได้รับการแต่งตั้งพร้อมทั้งเหตุผลของการตัดสินใจดังกล่าว

(๒) กรณีตำแหน่งประเภทบริหารระดับสูง เมื่อปลัดกระทรวงได้ใช้ดุลพินิจแล้วเห็นว่า บุคคลใดในรายชื่อผู้ที่คณะกรรมการเสนอเหมาะสมให้ระบุนความสมควรที่จะได้รับการแต่งตั้งพร้อมทั้งเหตุผลของการตัดสินใจดังกล่าวแล้วให้เสนอรัฐมนตรีเจ้าสังกัดนำเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาอนุมัติต่อไป

๖. สำหรับส่วนราชการระดับกรมที่อยู่ในบังคับบัญชาหรือรับผิดชอบการปฏิบัติราชการขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรีหรือคองรัฐมนตรี กรณีการเสนอรายชื่อข้าราชการพลเรือนสามัญที่มีคุณสมบัติที่จะได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่ว่าง จำนวน ๑ - ๒ ชื่อ ให้หัวหน้าส่วนราชการนั้นเสนอรายชื่อผู้ที่มีคุณสมบัติที่จะได้รับการแต่งตั้ง จำนวน ๑ หรือ ๒ ชื่อต่อหนึ่งตำแหน่ง และให้ชี้แจงแนวทางการปฏิบัติการตามข้อ ๒ - ๕ โดยอนุโลม

๗. ในการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งหัวหน้าส่วนราชการระดับกระทรวงและหัวหน้าส่วนราชการระดับกรมที่อยู่ในบังคับบัญชาหรือรับผิดชอบการปฏิบัติราชการขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรีหรือคองรัฐมนตรี (ตำแหน่งระดับ ๑๑ เดิม) ในข้อ ข ตามที่ส่งมาด้วย ๒ ของหนังสือที่อ้างถึง ๓ นั้น ให้ดำเนินการ ดังนี้

(๑) ปลัดกระทรวงหรือหัวหน้าส่วนราชการระดับกรม (ตำแหน่งระดับ ๑๑ เดิม) เป็นผู้เสนอรายชื่อผู้ที่มีคุณสมบัติและมีความเหมาะสมตามจำนวนที่เห็นสมควรพร้อมข้อมูลบุคคลพื้นฐานอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับประวัติส่วนตัว ประวัติการศึกษา การฝึกอบรม ความรู้ ประสบการณ์ ความสามารถ ผลงานสำคัญพิเศษ ประวัติทางวินัยในอดีตของข้าราชการผู้นั้น รวมทั้งเสนอผลการปฏิบัติงานประจำปีของผู้ที่ได้รับเสนอชื่อ และความเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมและความพร้อมที่จะได้รับการแต่งตั้ง

(๒) รัฐมนตรีเจ้าสังกัดได้ใช้ดุลพินิจแล้วเห็นว่าบุคคลใดในรายชื่อที่ปลัดกระทรวงเสนอเหมาะสมแล้วให้ระบุนความสมควรที่จะได้รับการแต่งตั้งพร้อมทั้งเหตุผลของการตัดสินใจดังกล่าวแล้วจึงดำเนินการตามขั้นตอนการแต่งตั้งตามมาตรา ๕๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ต่อไป

/สำหรับกรณี...

สำหรับกรณีที่ปลัดกระทรวงหรือหัวหน้าส่วนราชการระดับกรม (ตำแหน่งระดับ ๑๑ เดิม) ไม่เสนอชื่อผู้ที่เหมาะสมต่อรัฐมนตรีเจ้าสังกัด หรือไม่มีผู้เสนอชื่อ หรือผู้มีหน้าที่ต้องเสนอชื่อ เสนอชื่อตนเอง รัฐมนตรีเจ้าสังกัดมีสิทธิ์เสนอชื่อผู้ที่เหมาะสมแล้วดำเนินการตามขั้นตอนการแต่งตั้งตามมาตรา ๕๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ค่อยไป ตามหนังสือที่ย่างถึง ๔ นั้น ในการเสนอชื่อผู้ที่เหมาะสมของรัฐมนตรีให้ระบุดความสมควรที่จะได้รับการแต่งตั้งพร้อมทั้งเหตุผลของการตัดสินใจดังกล่าวด้วย

๔. การใดที่อยู่ระหว่างการดำเนินการตามหนังสือที่ย่างถึงก่อนวันที่หนังสือฉบับนี้ ใช้บังคับให้ดำเนินการตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดต่อไปจนกว่าจะแล้วเสร็จ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและถือปฏิบัติต่อไป ทั้งนี้ ได้แจ้งให้กรมและจังหวัดทราบด้วยแล้ว

ขอแสดงความนับถือ

(นางเบญจวรรณ สรวงนิทร)

เลขาธิการ ก.พ.

ศูนย์นักบริหารระดับสูง

โทร. ๐ ๒๕๔๗ ๑๗๓๔

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๗๓๖

ที่ นร ๑๐๐๘/ว ๔๖

สำนักงาน ก.พ.

ถนนพิษณุโลก กทม. ๑๐๓๐๐

๓๐ กันยายน ๒๕๕๓

เรื่อง การดำเนินการกรณี ก.พ.ค. มีคำวินิจฉัย หรือ ก.พ. มีมติให้ยกเลิกคำสั่งแต่งตั้งข้าราชการพลเรือนสามัญ
เรียน (เวียนกระทรวง กรม และจังหวัด)

สิ่งที่ส่งมาด้วย แนวทางการดำเนินการกรณี ก.พ.ค. มีคำวินิจฉัย หรือ ก.พ. มีมติให้ยกเลิกคำสั่งแต่งตั้ง
ข้าราชการพลเรือนสามัญ

เพื่อให้ส่วนราชการมีแนวทางดำเนินการกรณี ก.พ.ค. มีคำวินิจฉัย หรือ ก.พ. มีมติให้
ยกเลิกคำสั่งแต่งตั้งข้าราชการพลเรือนสามัญ ในเรื่องต่างๆ อาทิ การกำหนดตำแหน่ง การรับเงินเดือน
สิทธิและประโยชน์ เป็นต้น

ดังนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๘ (๓) และมาตรา ๑๓๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบ
ข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ก.พ. จึงมีมติกำหนดแนวทางการดำเนินการกรณี ก.พ.ค. มีคำวินิจฉัย
หรือ ก.พ. มีมติให้ยกเลิกคำสั่งแต่งตั้งข้าราชการพลเรือนสามัญ ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและถือปฏิบัติต่อไป ทั้งนี้ ได้แจ้งให้กรมและจังหวัดทราบด้วยแล้ว

ขอแสดงความนับถือ

(นางเบญจวรรณ สร้างนิทร)

เลขาธิการ ก.พ.

สำนักพัฒนาระบบงานตำแหน่งและค่าตอบแทน

โทร. ๐ ๒๕๔๓ ๑๐๐๐ ต่อ ๘๑๒๘, ๘๑๓๒

โทรสาร ๐ ๒๕๔๓ ๑๔๓๕

แนวทางการดำเนินการกรณี ก.พ.ค. มีคำวินิจฉัย หรือ ก.พ. มีมติให้ส่วนราชการยกเลิกคำสั่งแต่งตั้งข้าราชการพลเรือนสามัญ

ในกรณีที่ ก.พ.ค. มีคำวินิจฉัย หรือ ก.พ. มีมติให้ส่วนราชการยกเลิกคำสั่งแต่งตั้งข้าราชการพลเรือนสามัญ ซึ่งมีผลทำให้ข้าราชการผู้นั้นต้องกลับไปดำรงตำแหน่งเดิม ย้อนหลังไปในวันที่คำสั่งเดิมมีผลใช้บังคับ ให้ดำเนินการตามแนวทาง ดังนี้

๑. ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ตั้งแต่งตั้งข้าราชการผู้นั้นกลับไปดำรงตำแหน่งเดิม

๒. กรณีที่ไม่อาจแต่งตั้งข้าราชการผู้นั้นกลับไปดำรงตำแหน่งเดิมได้ ถ้ามีตำแหน่งอื่นในประเภทและระดับเดียวกัน ซึ่งข้าราชการผู้นั้นมีคุณสมบัติตรงตามคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งว่างอยู่ ให้แต่งตั้งข้าราชการผู้นั้นไปดำรงตำแหน่งที่ว่างดังกล่าว

๓. กรณีที่ไม่อาจดำเนินการแต่งตั้งข้าราชการผู้นั้นกลับไปดำรงตำแหน่งเดิม หรือตำแหน่งอื่นในประเภทและระดับเดียวกันกับตำแหน่งเดิมได้ ให้ อ.ก.พ. กระทรวง เป็นผู้พิจารณากำหนดตำแหน่งเพื่อแต่งตั้งข้าราชการผู้นั้น ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไข ดังนี้

๓.๑ ให้กำหนดเป็นตำแหน่งที่ข้าราชการผู้นั้นมีคุณสมบัติตรงตามคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่ง โดยให้กำหนดเลขที่ตำแหน่งเป็นเลขที่ตำแหน่งเดียวกับตำแหน่งที่ข้าราชการผู้นั้นดำรงตำแหน่งในปัจจุบัน และใส่ (จ) ไว้ท้ายเลขที่ตำแหน่ง และมีเงื่อนไขว่า กำหนดเพื่อแต่งตั้งข้าราชการผู้นั้นเป็นกรณีเฉพาะราย ดังนี้

๓.๑.๑ กรณีตำแหน่งเดิมเป็นตำแหน่งประเภทบริหาร ระดับสูง ให้กำหนดเป็นตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับทรงคุณวุฒิ

๓.๑.๒ กรณีตำแหน่งเดิมเป็นตำแหน่งประเภทบริหาร ระดับต้น ให้กำหนดเป็นตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับเชี่ยวชาญ

๓.๑.๓ กรณีตำแหน่งเดิมเป็นตำแหน่งประเภทอำนวยการ ระดับสูง ให้กำหนดเป็นตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับเชี่ยวชาญ

๓.๑.๔ กรณีตำแหน่งเดิมเป็นตำแหน่งประเภทอำนวยการ ระดับต้น ให้กำหนดเป็นตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับชำนาญการพิเศษ หรือตำแหน่งประเภททั่วไป ระดับอาวุโส แล้วแต่กรณี

๓.๑.๕ กรณีตำแหน่งเดิมเป็นตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับใด ให้กำหนดเป็นตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับนั้น

๓.๑.๖ กรณีตำแหน่งเดิมเป็นตำแหน่งประเภททั่วไป ระดับใด ให้กำหนดเป็นตำแหน่งประเภททั่วไป ระดับนั้น

๓.๒ ให้ขุบเลิกตำแหน่งที่กำหนดเป็นการเฉพาะราย (จ) นี้ เมื่อข้าราชการผู้นั้น พ้นไป

๔. หากภายหลังปรากฏว่าตำแหน่งเดิมตาม ๑ หรือตำแหน่งอื่นในประเภทและระดับเดียวกัน ซึ่งข้าราชการผู้นั้นมีคุณสมบัติตรงตามคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งว่างลง ให้แต่งตั้งข้าราชการผู้นั้นซึ่งยังดำรงตำแหน่งที่กำหนดเป็นการเฉพาะราย (จ) ไปดำรงตำแหน่งดังกล่าวในโอกาสแรกโดยพลัน แต่หากตำแหน่งข้างต้นว่างลงพร้อมกัน ก็ให้แต่งตั้งข้าราชการผู้นั้น ไปดำรงตำแหน่งเดิมเป็นลำดับแรก

๕. กรณีการแต่งตั้งข้าราชการให้ดำรงตำแหน่งตาม ๒ ๓ และ ๔ ไม่ต้องดำเนินการตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.พ. กำหนดสำหรับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนั้น

๖. เมื่อส่วนราชการ ได้แต่งตั้งข้าราชการผู้นั้น ไปดำรงตำแหน่งที่กำหนดเป็นการเฉพาะราย (จ) ตาม ๓.๑ แล้ว ส่วนราชการอาจสรรหาบุคคลมาแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่ข้าราชการผู้นั้นดำรงตำแหน่งอยู่ก่อนได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่กำหนดเป็นการเฉพาะราย (จ) นั้น ได้ แต่ทั้งนี้ให้แต่งตั้งผู้ได้รับการสรรหาให้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวได้ไม่ก่อนวันที่ขุบเลิกตำแหน่งที่กำหนดเป็นการเฉพาะราย (จ) นั้น เพื่อควบคุมไม่ให้กรอบอัตรากำลังข้าราชการและงบประมาณค่าใช้จ่ายด้านบุคคลเพิ่มสูงขึ้นจากเดิม

๗. การให้ได้รับเงินเดือน สิทธิและประโยชน์ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการรับเงินเดือน สิทธิและประโยชน์ของข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ที่ได้รับแต่งตั้งให้กลับไปดำรงตำแหน่งตามเดิมหรือตำแหน่งอื่นในประเภทเดียวกันและระดับเดียวกัน เพราะเหตุที่มีคุณสมบัติไม่ตรงตามคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่ง ที่กำหนดตามมาตรา ๖๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ โดยอนุโลม

ทั้งนี้ ตำแหน่งที่กำหนดเป็นการเฉพาะราย (จ) ที่เป็นตำแหน่งประเภทวิชาการ ตั้งแต่ระดับชำนาญการขึ้นไป ไม่ถือเป็นตำแหน่งที่มีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่ง

๘. การยกเลิกคำสั่งดังกล่าวไม่กระทบถึงกรงานหรือการใดที่บุคคลได้กระทำไป รวมถึงเรื่องของเงินเดือนหรือประโยชน์อื่นใดที่บุคคลได้รับ หรือมีสิทธิจะได้รับจากทางราชการ ในระหว่างที่ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งดังกล่าว ตามนัยมาตรา ๑๕ และมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๑๕ และตามมาตรา ๖๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ โดยอนุโลม

๙. ในกรณีที่มีเหตุผลความจำเป็นที่ไม่อาจปฏิบัติตามแนวทางที่กำหนดตามหนังสือนี้ได้ ให้เสนอ ก.พ. พิจารณาเป็นรายๆ ไป

ที่ นร ๑๐๐๘/ว ๖

สำนักงาน ก.พ.
ถนนพิษณุโลก กทม. ๑๐๓๐๐

๓๐ มีนาคม ๒๕๕๔

เรื่อง กำหนดระยะเวลาดำเนินการกรณี ก.พ.ค. มีคำวินิจฉัย หรือ ก.พ. มีมติให้ยกเลิกคำสั่งแต่งตั้งข้าราชการพลเรือนสามัญ

เรียน (เวียนกระทรวง กรม และจังหวัด)

อ้างถึง หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๐๘/ว ๔๖ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๓

ตามหนังสือที่อ้างถึง แจ่มติ ก.พ. กำหนดแนวทางการดำเนินการกรณี ก.พ.ค. มีคำวินิจฉัย หรือ ก.พ. มีมติให้ยกเลิกคำสั่งแต่งตั้งข้าราชการพลเรือนสามัญ มาเพื่อถือปฏิบัติ นั้น

บัดนี้ ก.พ. พิจารณาเห็นว่า เพื่อให้การดำเนินการกรณี ก.พ.ค. มีคำวินิจฉัย หรือ ก.พ. มีมติให้ยกเลิกคำสั่งแต่งตั้งข้าราชการพลเรือนสามัญเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ก.พ. จึงมีมติให้กำหนดระยะเวลาดำเนินการดังกล่าวให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ส่วนราชการรับทราบคำวินิจฉัยของ ก.พ.ค. หรือมติ ก.พ. แล้วแต่กรณี

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและถือปฏิบัติต่อไป ทั้งนี้ ได้แจ้งให้กรมและจังหวัดทราบด้วยแล้ว

ขอแสดงความนับถือ

(นายมนตรี กาญจนะจิตรา)

เลขาธิการ ก.พ.

สำนักพัฒนาระบบงานตำแหน่งและค่าตอบแทน

โทร. ๐ ๒๕๕๗ ๑๐๐๐ ต่อ ๘๑๒๘,๘๑๓๒

โทรสาร ๐ ๒๕๕๗ ๑๔๓๔

ภาคผนวก ซ

สำเนากฎกระทรวง ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๔๐)

ออกตามความในพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการ

ทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ลงวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๔๐

กฎกระทรวง

ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2540)

ออกตามความในพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง

พ.ศ. 2539

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 6 และมาตรา 30 วรรคสอง (6) แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 นายกรัฐมนตรี โดยคำแนะนำของคณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ให้คำสั่งทางปกครองในกรณีดังต่อไปนี้ เป็นคำสั่งทางปกครองตามมาตรา 30 วรรคสอง (6)

- (1) การบรรจุ การแต่งตั้ง การเลื่อนขั้นเงินเดือน การสั่งพักงาน หรือสั่งให้ออกจากงานไว้ก่อน หรือการให้พ้น จากตำแหน่ง
- (2) การแจ้งผลการสอบหรือการวัดผลความรู้หรือความสามารถของบุคคล
- (3) การไม่ออกหนังสือเดินทางสำหรับการเดินทางไปต่างประเทศ
- (4) การไม่ตรวจลงตราหนังสือเดินทางของคนต่างด้าว
- (5) การไม่ออกใบอนุญาตหรือการไม่ต่ออายุใบอนุญาตทำงานของคนต่างด้าว
- (6) การสั่งให้เนรเทศ

ให้ไว้ ณ วันที่ 21 พฤษภาคม พ.ศ. 2540

พลเอก ชวลิต อังไญยุทธ

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรกำหนดให้คำสั่งทางปกครองใน บางกรณี ซึ่งโดยสภาพไม่สามารถแจ้งหรือไม่สมควรแจ้งให้คู่กรณีทราบข้อเท็จจริงหรือให้คู่กรณีได้แย้งก่อนการทำคำสั่ง ทางปกครอง เป็นคำสั่งทางปกครองที่เจ้าหน้าที่ไม่ต้องแจ้งให้คู่กรณีทราบข้อเท็จจริงหรือได้แย้งก่อนการทำคำสั่ง ทาง ปกครอง ประกอบกับมาตรา 30 วรรคสอง (6) แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 ได้ กำหนดให้การกำหนดคำสั่งทางปกครองดังกล่าวต้องกระทำโดยกฎกระทรวง จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

ภาคผนวก ฅ

สำเนาประกาศ คณะกรรมการการปกครอง สภาผู้แทนราษฎร

ที่ ๔/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๔

เรื่อง ตั้งคณะอนุกรรมการพิจารณาศึกษาเกี่ยวกับกฎหมาย กฎ
ระเบียบที่เกี่ยวข้องกับคณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม (ก.พ.ค.)

และแนวทางการเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบจากการยกเลิกคำสั่ง

กระทรวงมหาดไทย ที่ ๒๘/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๓

ประกาศ

คณะกรรมการการปกครอง สภาผู้แทนราษฎร

ที่ ๔/๒๕๕๔

เรื่อง ตั้งคณะกรรมการพิจารณาศึกษาเกี่ยวกับกฎหมาย กฎ ระเบียบที่เกี่ยวข้องกับคณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม (ก.พ.ค.) และแนวทางการเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบจากการยกเลิกคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๒๘/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๓

ด้วยในคราวประชุมคณะกรรมการการปกครอง สภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่พฤหัสบดีที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๔ ที่ประชุมได้มีมติตั้งคณะกรรมการขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณาศึกษาเกี่ยวกับกฎหมาย กฎ ระเบียบที่เกี่ยวข้องกับคณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม (ก.พ.ค.) และแนวทางการเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบจากการยกเลิกคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๒๘/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๓ ประกอบด้วย

๑. นายวิรัตน์ วิริยะพงษ์	เป็นประธานคณะกรรมการ
๒. นายรส มะลิผล	เป็นอนุกรรมการ
๓. นายรังสิกร ทิมตฤณะ	เป็นอนุกรรมการ
๔. นายจักรพรรดิ ไชยสาส์น	เป็นอนุกรรมการ
๕. นายรารี มามะ	เป็นอนุกรรมการ
๖. นายธานี สามารถกิจ	เป็นอนุกรรมการ
๗. นายวิวัฒน์ ฉันทนานุรักษ์	เป็นอนุกรรมการ
๘. นายประดิษฐ์ ยมานันท์	เป็นอนุกรรมการ
๙. นายจักรพงษ์ เปี่ยมเมตตา	เป็นอนุกรรมการ
๑๐. นายชัยภัฏ จันทรวิไล	เป็นเลขานุการคณะกรรมการ

โดยให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

๑. พิจารณาศึกษาเกี่ยวกับกฎหมาย กฎ ระเบียบ และกระบวนการพิจารณาที่เกี่ยวข้องกับคณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม (ก.พ.ค.) ตลอดจนแนวทางการเยียวยาผู้ที่ได้รับผลกระทบจากการยกเลิกคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๒๘/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๓ พร้อมข้อเสนอแนะ โดยให้นำเรื่องร้องทุกข์ขอความเป็นธรรมของนายวิวัฒน์ ฉันทนานุรักษ์ กรณีคณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม (ก.พ.ค.) มีคำวินิจฉัยให้ยกเลิกคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๒๘/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๓ เกี่ยวกับการเลื่อนระดับข้าราชการพลเรือนกระทรวงมหาดไทยให้ดำรงตำแหน่งที่สูงขึ้นจากตำแหน่งประเภท "อำนวยการระดับต้น" เป็นตำแหน่งประเภท "อำนวยการระดับสูง" (ผู้ดำรงตำแหน่งนายอำเภอ จำนวน ๔๑ คน) มาเป็นแนวทางประกอบการพิจารณาแล้วรายงานต่อคณะกรรมการ ภายในวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๕๕

๒. ดำเนินการอื่นใดตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๔ เป็นต้นไป

(นายชัย ชิดชอบ)

ประธานคณะกรรมการการปกครอง

ส 05126

สพ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทน
18 ราษฎร. สำนักกรรมการธิการ 2.
7.3 รายงานคณะกรรมการธิการการ
214 ปกครอง สภาผู้แทนราษฎร
2555 พิจารณาศึกษาเกี่ยวกับกฎหมาย...

